

JELENÉSEK KÖNYVE

1. Fejezet.

Ez Jézus Krisztus kinyilatkoztatása.

A kinyilatkoztatás kifejezés helyén a görög eredetiben az apokalipto szó áll, ami szó szerint azt jelenti: valamit feltárni, felfedni. Az első igevers tehát máris elárulja nekünk azt, hogy miről szól a Jelenések Könyve: Jézus Krisztus kinyilatkoztatásáról.

Kisfiú koromban egy Ventura nevű városban laktunk, Kaliforniában; ebben a városban jártam általános iskolába is, és az iskola zenekarában is zenéltem. Ventura városa egy napon elhatározta, hogy a városháza előtti téren felállítatja annak a férfinak a szobrát, aki a városban az első keresztény missziót megalapította.

Elérkezett a szobor leleplezésének napja. Az ünnepségen többek között a mi zenekarunk is szerepelt, és én hegedűn játszottam. Azután a polgármester, és további főméltóságok is beszédet mondtak, majd végül egy hatalmas daru segítségével eltávolították a leplet, amely a szobrot előlünk eltakarta és így végre felfedték előttünk a műalkotást, amely így megjelent a szemünk előtt.

Úgy vélem, létezik egy általános, téves elképzelés a Jelenések Könyvével kapcsolatban. Sokan ugyanis azt mondják, hogy ők nem foglalkoznak ezzel a könyvvel, mert ez egy lepecsételt könyv. De ennek éppen az ellenkezője igaz, hiszen ez a könyv fellibbenti a fátylat, felfedi előttünk a dolgokat, és bepillantást ad a jövőbe Jézus Krisztust illetően.

A Jelenések Könyve tehát Jézus Krisztus kinyilatkoztatása a jövőre vonatkozóan.

Ez Jézus Krisztus kinyilatkoztatása, melyet Isten adott Neki, hogy közölje szolgálóival mindazt, aminek hamarosan meg kell történnie, és amelyet angyalával elküldve kijelentett szolgájának – Jánosnak.

Ebből a versből láthatjuk, hogy a Jelenések Könyvének nagy részében egy angyal szól Jánoshoz, és kinyilatkoztatja neki mindazt, amit az angyalnak Jézus Krisztus kinyilatkoztatott. Tehát Isten mindenek előtt egy angyalon keresztül adja Jánosnak ezt a kinyilatkoztatást. Látni fogjuk azonban, hogy lesznek olyan részek is, ahol János maga látja az Urat, más esetekben pedig egy vén az, aki a kinyilatkoztatás bizonyos részeit elmagyarázza neki.

Az angyal szó követet jelent. Ő közvetítette tehát az üzenetet, János pedig lejegyezte azt.

Ő pedig bizonyosságot tett Isten Igéjéről és Jézus Krisztus bizonyágtételéről, mindenről, amit látott.

János a legtöbb dolgot egyfajta látomás formájában látta, amit utána lejegyzett. Egy olyan látomásról van szó itt, amely bepillantást nyújtott számára a szellemi világba.

Tudnunk kell ugyanis, hogy létezik egy szellemi világ is az anyagi világon kívül, amelyet szabad szemmel nem láthatunk. Isten azonban képes arra, hogy megnyissa szemünket a szellemi világra is, hogy így bepillantassunk ebbe a világba is. Mivel a szellemi világ egy örökkévaló,

látomásunkban olyan dolgokat is láthatunk, amelyek már a múltban megtörténtek, azonban emellett láthatjuk a jelent vagy a jövőt is, mivel a szellemvilágra nem vonatkoznak az idő szabályai.

Ezért mondhatja János az 1. fejezet 10-es versében, hogy: Lélekben elragadtattam az Úr napján, majd pedig beszámol arról, amit látott. Ez tehát azt jelenti, hogy János olyan dolgokat látott, amelyek még nem következtek be. Ezek még a jövőben várnak a világra.

Boldog, aki felolvassa, és boldogok, akik hallgatják ezeket a prófétai Igéket, és megtartják azt, ami meg van írva bennük, mert az idő közel van.

Ilyen értelemben tehát könnyű ezt a könyvet tanítani, mert tudom, hogy mindenképpen boldog és áldott lesz az, aki hallgatja ezeket az igéket, még akkor is, ha én esetleg személy szerint semmi érdemlegeset nem fűzök hozzá.

És megtartják azt, ami meg van írva bennük, mert az idő közel van.

Az egyházban mindig is úgy gondolták, hogy Jézus Krisztus nagyon hamar visszatér. Az első versben azt olvassuk, hogy Jézus Krisztus kinyilatkoztatása ez, amelyet Isten adott neki, hogy közölje szolgálival mindazt, aminek hamarosan meg kell történnie. Itt a harmadik versben pedig azt írja az ige, hogy az idő közel van.

Bizonyos értelemben ez a kijelentés általánosan igaz, mert az idő közel van olyan értelemben, hogy kevés időnk van; pontosan egyikünk sem tudja, mennyi ideje van még itt a földön. És ha száz évig élünk is, kevés időnk van, hiszen milyen rövid idő ez az örökkévalósághoz képest.

János az Ázsiában levő hét gyülekezetnek.

Az igében többször is előfordul a hetes szám, amely a teljesség szimbóluma. Úgy is mondhatnánk, hogy a hetes szám a tökéletesség száma.

Mégis érdekesebb a teljesség kifejezéssel élni, mert a görög jelentés szerint is erről van szó. Számunkra ugyanis a tökéletes azt jelenti, hogy valami hibátlan, makulátlan. A görög nyelvben azonban a tökéletes szó azt jelenti, hogy valaki, aki elérte a felnőtt kort, éretté vált: teljessé lett.

A világban nagyon sok helyen előfordul a hetes szám, például hét napja van egy hétnek, így válik teljessé a hét.

Vagy például hét hangot találunk a skálán: dó, ré, mi, fá, szó, lá, ti, dó. A dó ugye már a nyolcadik, tehát innen újra ismétljük ezeket.

Itt a negyedik versben azt látjuk, hogy János az Ázsiában levő hét gyülekezetnek ír. Ázsiában azonban hétnél több gyülekezet létezett. Gondoljunk csak a galáciai gyülekezetekre, amelyet Pál hozott létre, vagy a kolossébeli gyülekezetre, akiknek Pál is írt levelet. Úgy gondolom, hogy itt János azért említ hét gyülekezetet, mert a teljes egyházra utal.

Kegyelem néktek és békesség attól, aki van, aki volt, és aki eljövendő, és a hét lélektől, akik trónusa előtt vannak.

Isten az, aki van, aki volt, aki eljövendő. Számára minden a jelenben van, rá nem vonatkoznak az idő szabályai, hiszen Ő az idő dimenzióján kívül, az örökkévaló világban él.

Csak Isten mondhatja magáról, hogy én vagyok; egyedül Ő az, aki ezt folyamatosan elmondhatja magáról. Rám ugye ez csak egy másodpercig érvényes, és az idő múlásával szinte minden másodpercben meg kellene ismételnem ezt a kijelentést.

Isten számára azonban nincs múlt, jelen és jövő – Ő mindezekben együttesen, egyszerre létezik, az időn kívül, egy örökkévaló világban. Ezért mondhatja magáról: Vagyok, aki vagyok. Én vagyok az örökkévaló.

Kegyelem néktek és békesség a hét lélektől, akik trónusa előtt vannak.

Ismét a hetes számot, a teljesség számát láthatjuk itt. Ez pedig a Szentlélek teljes munkájára utal.

És Jézus Krisztustól, a hű tanútól.

A tanúnak a görög eredetiben a martis szó felel meg. Ebből a görög kifejezésből származik a mi mártír szavunk. Ez a szó olyan emberre utal, aki a hitéért halt meg. Eredetileg azonban ez a szó azt jelentette, hogy valakinek olyan erős a hite, hogy kész érte meghalni.

Az ötös versben tehát azt látjuk, hogy Jézus Krisztus a hű tanú.

Mit jelent ez? Ez azt jelenti, hogy ha szeretnénk tudni milyen Isten, elég ha Jézus Krisztusra nézünk, és pontos képet kaphatunk Róla.

A János 1.18-ban ezt olvashatjuk:

Istent soha senki sem látta. Az egyszülött Isten, aki az Atya kebelén van, az jelentette ki őt.

A János 14.8-ban Fülöp így szólt Jézushoz:

Uram! Mutasd meg nekünk az Atyát, és az elég nekünk.”

Jézus erre ezt mondta: „Annyi ideje veletek vagytok, és nem ismertél meg engem, Fülöp? Aki engem lát, látja az Atyát.

Jézus tehát hű tanú, híven tükrözi Istent, és Isten bennünket is arra hív el, hogy az Ő tanúi legyünk. Vagyis: amikor ránk néznek az emberek, akkor pontosan láthassák, hogy milyen Jézus Krisztus. Ez Isten célja a mi életünkkel.

A Szentlélek is ezt a célt szeretné megvalósítani az életünkben, ahogy átformál bennünket Jézus Krisztus képmására; és így a Szentlélek munkájának hatására már a földi életem során tudom úgy szeretni az embereket, ahogy Jézus Krisztus szereti őket, tudok úgy reagálni a dolgokra, ahogy Jézus Krisztus reagálna, és megbocsátok úgy, ahogy Ő is megbocsátott.

Őt tudom majd képviselni, Róla tehetek majd bizonyosságot, az Ő hű tanújává válhatok, ahogy Ő is hű tanúja Istennek.

Jézus Krisztustól, a hű tanútól, aki elsősülött a halottak közül.

Vagyis elsősülöttje annak a reménységnek, az örökéletnek, amely a miénk általa;

és a Föld királyainak fejedelme.

A Jelenések 19.16-ban látni fogjuk, hogy ruhájára és derekára az a név van írva: Királyoknak királya és uraknak ura.

*Aki szeret minket, és vére által megszabadított bűneinktől.
Aki országa népévé tett minket, papokká az Isten, az Ő Atyja előtt.
Ővé a dicsőség és a hatalom, örökkön-örökké. Ámen.
Íme, eljön a felhőkön.*

Elképzeltető, hogy itt az Ige arra utal, amit a Zsidók 11-be olvashatunk, ahol olyan embereket sorol fel az Ige, akik hitüknek köszönhetően rányomták bélyegüket a világra. A Zsidók 12.1-ben pedig a következőket olvashatjuk: *Ezért tehát mi is, akiket a bizonyágtevőknek akkora fellege vesz körül.*

Visszatérve a Jelenések 1-hez, a hetes vers ezt mondja: *Íme, eljön a felhőkön.*

Ez az ígérés valószínűleg arra utal, hogy amikor Jézus Krisztus visszatér, akkor az Ő egyháza is visszatér vele. Az Ő egyháza, mint a bizonyágtevők hatalmas fellege.

Kolossé 3.4. *Mikor Krisztus, a mi életünk megjelenik, akkor vele együtt Ti is megjelentek dicsőségben.*

Íme, eljön a felhőkön, és meglátja minden szem.

Azok is, akik átszegezték.

Az Igében azt olvashatjuk, hogy Jézus, feltámadását követően – miután megjelent a tanítványoknak – Betániáig, az Olajfák Hegyéig velük tartott, azután *szemük láttára felemeltetett és felhő takarta el Őt a szemük elől.*

Amint távozása közben feszülten néztek az ég felé, íme, két férfi állt meg mellettük fehér ruhában és ezt mondta: Galileai férfiak! Miért álltok itt az ég felé nézve? Ez a Jézus, aki felvitetett tőletek a Mennybe, úgy jön el, ahogyan láttátok Őt felmenni a Mennybe.

Tehát meglátja Őt minden szem.

Jézus Krisztus nyilvánosan tér majd vissza, hogy megalapítsa az Ő királyságát. Meglátja minden szem, azok is, akik átszegezték, és siratja Őt a Föld minden nemzetsége.

A 22. Zsoltárban találunk egy próféciaát Jézus kereszthalálára vonatkozóan. A 17. versben azt olvashatjuk:

Átlyukasztották kezemet, lábamat.

A Jelenések 1.7. pedig elárulja nekünk, hogy azok is meglátják Őt, akik átszegezték.

A Zakariás 12.10-ben is találunk egy próféciaát Jézus Krisztusra vonatkozóan. Itt azt olvashatjuk: *„Rátékitenek arra, akit átdöftek.*

A Zakariás 13.6. pedig (Károli fordítása szerint):

És ha mondja Néki valaki, micsoda ütések ezek a kezeiden, amiket az én barátaim házában ütöttek rajtam.

Jelenések 1.7 tovább:

„És siratja Őt a Föld minden nemzetsége. Úgy van. Ámen.

Eljön tehát az a nap, amikor felismerik, hogy Jézus Krisztus az a Megváltó, akire várva várt Izráel. Mindezt azonban csak Jeremiás próféciájának beteljesedése után ismerik majd fel, miután Jákób háza sok szenvedésen és fájdalomon ment át.

A nyolcas versben az Úr maga szól Jánoshoz:

Én vagyok az alfa és az omega – így szól az Úristen – aki van, és aki volt, és aki eljövendő, a Mindenható.

Itt felmerülhet annak a kérdése, hogy Isten szól-e itt Jánoshoz, vagy ahogy én korábban mondtam: Jézus Krisztus; Valójában azonban ez nem számít.

A tizenegyes versben ugyanis maga Jézus mondja a következőket a Károli fordításban:

Én vagyok az alfa és az omega, az első és az utolsó – és amit látsz, írd meg könyvben és küld el a hét gyülekezetnek.

Ha tehát a hetes versben Isten mondja magáról azt, hogy: *Én vagyok az alfa és az omega, aki van, és aki volt, és aki eljövendő, a Mindenható*, a tizenegyedik versben pedig Jézus mondja magáról azt, hogy: *Én vagyok az alfa és az omega, a kezdet és a vég*. – akkor ez azt jelenti, hogy Ők egyik.

János 1.1.

Kezdetben volt az Ige, és az Ige Istennél volt, és Isten volt az Ige. Ő kezdetben az Istennél volt. Minden általa lett és nélküle semmi sem lett, ami létrejött...

Az Ige testté lett, közöttünk lakott.

Az Alfa és az Omega - a kezdet és a vég.

A kilences versben János bepillantást nyújt nekünk látomásának hátterébe. Ezt írja:

Én, János, testvéretek és társatok Jézussal a szenvedésben, a királyságban és az állhatatosságban, a Patmosz nevű szigeten voltam az Isten Igéjéért és Jézus bizonyágtételéért.

Ebben az időben a többi apostol halott volt már, mind mártírhaltak. János ekkor már a kilencvenes éveiben jár, mert feltételezések szerint a Jelenések Könyvét időszámításunk szerint 96-ban írta.

Azt is feltételezik, hogy János nagyjából egyidős volt Jézussal, vagyis körülbelül 96 éves lehetett, amikor megírta a Jelenések Könyvét.

János Patmosz szigetén van, a Földközi tengeren, Efezushoz közel, és azt mondja, hogy Ő Isten Igéjéért és Jézus bizonyágtételéért van ott a szigeten, ugyanis Jánost erre a szigetre száműzték.

Euszébiusz az egyháztörténetről szóló művében beszámol arról, hogy Jánost megpróbálták élve forró olajba tenni és így megölni. János azonban túlélte ezt, és így végül Patmosz szigetére száműzték őt, Istennek ugyanis még terve volt Jánossal.

Valamit Isten még szeretett volna kinyilatkoztatni az embereknek.

Még meg kellett írni a Jelenések Könyvét, és úgy tűnik, Isten Jánost találta leginkább alkalmasnak erre a feladatra. Az idős János tehát ott van Patmosz szigetén száműzetésben, és itt kap egy látomást Istentől, amely megmutatja a világ jövőjét.

Lélekben elragadtattam az Úr napján.”

Jánosnak ezt a kijelentését kétféleképpen is értelmezhetjük: egyrészt úgy, hogy vasárnap – tehát az Úr napján egyfajta transzba esett és ezt a látomást látta.

A második értelmezés szerint pedig így szólna a tízes vers: *Lélekben elragadtattam az Úr napjára.*”

Én ezt az utóbbi magyarázatot elképzelhetőbbnek tartom, és úgy gondolom, hogy János Isten segítségével egy időutazásban vett részt, és ott találta magát az Úr napján.

Ez ebben az esetben azt jelentette, hogy kilépett a fizikai világból és belépett a szellemi, az örökkévaló világba.

Ha majd meghalunk, akkor velünk is ez fog történni. Kilépünk ebből a világból és belépünk az örökkévaló világba, ahol már nincsenek időbeli megkötöttségek. Az idő csak a mi fizikai világunkban van jelen.

János tehát azt mondja:

„Lélekben elragadtattam az Úr napján. Vagy: ... az Úr napjára.

És a hátam mögött hatalmas hangot hallottam, mintha trombitáltak volna.– a Károli fordítás szerint –, amely ezt mondja vala: Én vagyok az alfa és az omega. Az első és az utolsó – és amit látsz, írd meg könyvben és küld el a hét gyülekezetnek, amely Ázsiában van: Efezusban, Szmirnában, Pergamonban, Tiatirában, Szardeszben, Filadelfiában és Laodiceában.

Megfordultam, hogy lássam, milyen hang szólt hozzám, és amikor megfordultam, hét arany gyertyatartót láttam.

És a gyertyatartók között az emberfiához hasonlót: hosszú palástba volt öltözve, mellén aranyövvel körülövezve.

Feje és haja fehér volt, mint a hófehér gyapjú, szeme, mint a tűz lángja.

Lába hasonló volt a kemencében izzó arany érchez, hangja olyan, mint a nagyvizek zúgása.

Nagyon érdekesnek tartom, hogy az evangélium írói közül egyik sem próbálta meg Jézust külsejét részletesen leírni.

Az evangéliumokban sehol sem olvashatunk arról, hogy konkrétan milyen színű volt Jézus szeme, hogy milyen volt a haja; tehát a külsejét részletesen nem írták le. És ezért tényleg nem tudjuk, hogy pontosan hogyan nézett ki Jézus emberként.

Persze számos elképzelés született, festményeken megjelenítették Jézust úgy, amilyennek az adott festő Őt elképzelte. A szavai alapján azonban nagyon nehéz az ember kinézetét elképzelni.

Ugyanígy nagyon érdekes az is, hogy az ember hangja alapján milyen képet festünk valakiről, akivel még nem találkoztunk.

Régebben például éppen velem történt meg az, hogy ellátogattam Amerikában olyan területekre, ahol már évek óta rádióműsorokat sugárzunk. Nagyon sokszor tapasztaltam, hogy amikor bemondják a nevem, én pedig felállok és kimegyek a közönség elé, látom, hogy mennyire megdöbbennek az emberek amikor végre meglátnak engem, és többé nem csak a hangomat hallják. És bizony az alkalom után gyakran odajönnek hozzám, és azt mondják: De hát én azt gondoltam, hogy ön így meg így néz ki, azt gondoltam, hogy göndör haja van, azt gondoltam, hogy Ön nagyon magas; közben ugye azt kell rólam tudni, hogy szinte teljesen kopasz vagyok és meglehetősen alacsony.

Tehát a hangom alapján az emberek kialakítottak maguknak egy képet arra vonatkozóan, hogy én hogy nézek ki. Bámulatos azonban azt látni, hogy gyakran mennyire nem felel meg ez a valóságnak.

A lényeg azonban az, hogy az a Jézus, aki különböző képeken és festményeken megjelenik, nem szükségszerűen felel meg a valóságnak. A képeken olyan Jézust látunk, amilyennek Őt egy adott ember elképzeli.

A Biblia azonban nem lát el bennünket túl sok információval Jézus külsejére nézve. Az egyedüli részletesebbnek tekinthető leírással itt, a Jelenések Könyvében találkozunk.

János itt a megdicsőült Jézust látja és a leírása nagyon hasonlít ahhoz, amit Dániel Könyvében találunk, bár János talán még részletesebben jellemzi Jézust, mint Dániel.

Jobb kezében hét csillagot tartott, szájából kétélű éles kard jött ki.

A Zsidók 4.12-ben azt olvashatjuk, hogy: *Isten igéje élő és ható. Élesebb minden kétélű kardnál. És áthatol az elme és a lélek, az izületek és a velők szétválásáig, és megítéli a szív gondolatait és szándékait.*

Tizenhatos vers tovább:

És tekintete olyan volt, mint amikor a Nap teljes erejével fénylik.

Amikor megláttam, lába elé estem, mint egy halott. Ő reám tette jobbját és így szólt: Ne félj!

Én vagyok az első és az utolsó, és az élő. Halott voltam, de íme – élek, örökkön örökké, és nálam vannak a halál és a pokol kulcsai.

Mikor Jézus meghalt, lement a pokolba. Péter az Apcsel. 2-ben, amikor elmagyarázta a sokaságnak azt a jelenséget, amelynek tanúi lehettek Pünkösöd napján, és a következőket mondta:

Izraelita férfiak! Halljátok meg ezeket az Igéket! A Názáreti Jézust, azt

a férfiút, akit az Isten igazolt előttek erővel, csodákkal és jelekkel, amelyeket általa tett az Isten közöttetek, ahogyan magatok is tudjátok.

Azt, aki az Isten elhatározott döntése és terve szerint adatott oda, Ti a pogányok keze által felszegeztétek és megöltétek.

De Őt az Isten, miután feloldotta a halál fájdalmait, feltámasztotta; mivel lehetetlen volt, hogy a halál fogva tartsa Őt.

Mert ezt mondja Róla Dávid: "Mert nem hagyod lelkemet a halottak birodalmában, azt sem engeded, hogy szented elmúlást lásson."

Jézus tehát halálát követően lement a pokolba és ott prédikált a foglyoknak, majd pedig kiszabadította őket, mert megszerezte a pokol és halál kulcsait, azaz legyőzte a poklot és a halált.

Számos ember állította már magáról, hogy Ő visszatér majd a halálból. Henry Huidini sem győzte hangsúlyozni, hogy Ő is visszatér majd a halálból, és így a kriptájában egy telefont is elhelyeztek. Éveken át működött az a telefon, és azt várták, hogy Henry Huidini mikor telefonál, hogy visszatért a halálból. Ez azonban nem történt meg.

Még Henry Huidinának, a nagy szabadulóművésznek sem sikerült kiszabadulnia a pokolból.

Jézus azonban, amikor halála után lement a pokolba, nem maradt ott, mert megszerezte a halál és a pokol kulcsait.

Ő tehát nem maradt a holtak birodalmában, Isten ugyanis feltámasztotta Őt a halálból.

Az Ézsaiás 61-ben is találunk egy erre vonatkozó próféciát, ahol az Ige azt írja, hogy Isten elküldte Jézust, hogy szabadulást hirdessen a foglyoknak és szabadon bocsátást a megkötözötteknek. És Jézus ennek eleget is tett. Megnyitotta a börtön ajtaját, és kiszabadította azokat, akik a halál börtönében raboskodtak.

A tizenkilencedik vers különös fontossággal bír, ez ugyanis a Jelenések Könyvének kulcsa. Ahhoz tehát, hogy megértsük a Jelenések Könyvét, mindenképpen ezt a kulcsot kell használnunk.

Ez alapján a Jelenések Könyve három nagy részre osztható.

Írd meg tehát, amiket láttál.

Ez múlt időben van, vagyis arra vonatkozik, amit az első fejezetben olvashattunk: amikor János részletesen leírja Jézus Krisztust.

Másodsorban:

Írd meg, amik vannak – vagyis a jelen dolgait;

Harmadsorban pedig

Írd meg, amik történni fognak ezek után.

Az *ezek után* kifejezés helyén a görög eredetiben a meta tauta kifejezés szerepel.

A tizenkilencedik vers alapján tehát János már megírta azt, amit látott a múlt időben – ez volt az első fejezet, amikor a megdicsőült Jézust jellemezte.

Ezen kívül leírja majd azt is, ami van a jelenben, és ezeket a második, harmadik fejezetben találjuk, amely az egyház időszakára vonatkozó dolgokat foglalja magába.

A negyedik fejezettől kezdődően pedig János arról ír, ami az egyház időszakát követően történik majd a Földön – amik tehát szó szerint ezek után következnek.

Fontos megemlítenünk, hogy a negyedik fejezet ugyanezzel a meta tauta kifejezéssel kezdődik, ami tehát azt jelenti, hogy ezek után.

Ezek után láttam, hogy íme, nyitva van egy ajtó a Mennyben, és az előbbi hang, melyet olyannak hallottam, mint egy trombitáé, beszél velem és így szól: Jöjj fel ide, és megmutatom Neked azokat, amiknek meg kell történniük ezek után.

A negyedik fejezetnél kezdődik tehát a Jelenések Könyvének harmadik része.

Mi jelenleg abban az időszakban élünk, amellyel a második és a harmadik fejezet foglalkozik. Erre az időszakra a Jelenések 1.19. úgy utal, hogy ezek azok a dolgok, amik vannak – jelen időben. Az egyház továbbra is létezik, tanúbizonyságot tesz. E két fejezetben Jézus Krisztus nagyon fontos dolgokat mond az ő egyházának.

Rendkívül fontos tehát, hogy tisztában legyünk a Jelenések Könyvének hármass felosztásával, különben meglehetősen zavaros képünk lesz a jövőről, és esetleg egészen furcsa módon próbáljuk majd az egyes dolgokat értelmezni itt a Jelenések Könyvében.

Az ezt követő igeversben az Úr elmagyarázza Jánosnak azt, amit korábban látott. Emlékezzünk csak vissza, hogy a Jelenések 1.12-ben azt írja János: *Megfordultam, hogy lássam, milyen hang szólt hozzám, és hét arany gyertyatartót láttam.*

Jelenések 1.20. *A hét csillag titkát, amelyet jobb kezemben láttál és a hét arany gyertyatartót. A hét csillag a hét gyülekezet angyala, a hét gyertyatartó a hét gyülekezet.*”

A görög eredetiben az angyal szó helyén az angelus kifejezés áll, amely szó szerint hírnököt jelent, a Bibliában általában mennyei hírnököt.

A hét gyertyatartó a hét gyülekezet.

A hét gyülekezet jelenti tehát a teljes egyházat. Mindig, amikor arról olvasok itt ebben az Igerészben, hogy Isten a jobb kezében tartja a hét csillagot, ez engem hihetetlen izgalommal tölt el, és nagyon vigasztal is.

A hét csillag tehát hét angyalt jelöl, olyan hírnököket, akik az egyházat szolgálják. Számomra egészen bámulatos annak a felismerése, hogy az egyház hírnökeként az ember életét Isten az Ő jobb kezében tartja. Nincs ennél izgalmasabb és vigasztalóbb dolog a világon!

Van azonban még egy izgalmas dolog, amire szeretnék rámutatni.

Mégpedig arra, hogy Jézus ott sétál a gyertyatartók között, vagyis ott van az Ő egyházának közvetlen közelében. Ne feledjük, hogy mit mondott Jézus az evangéliumokban: *Ahol ketten vagy hárman összegyűlnek az én nevemben, ott leszek én közöttük.*

Az evangéliumokban is azt látjuk, hogy Jézus igyekezett tanítványait hozzászoktatni annak a gondolatához, hogy Ő akkor is velük van, amikor nem látják Őt. Ezért történt meg az, hogy feltámadását követően Jézus bizonyos esetekben hirtelen megjelent, majd pedig eltűnt szemük elől.

Gondoljunk csak Jézus két tanítványára az emmausi úton. Jézus egyszer csak a semmiből felbukkant mellettük és velük tartott, majd Emmausba érve úgy tett, mintha tovább akarna menni, a tanítványok azonban marasztalták Őt, és kérték, hogy vacsorázzon velük. Amikor pedig a vacsoránál Jézus megtörte a kenyeret, a tanítványok szeme megnyílt és rádöbbenek arra, hogy Jézus az az idegen, aki mindvégig velük tartott. Elképzelhető, hogy meglátták kezén a szögek nyomát.

Azután Jézus hirtelen eltűnt a szemük elől. Ők pedig biztosan ámultak és bámultak, és tudták, hogy az Uruk volt az. Azután pedig elrohantak Jeruzsálembe, hogy a többi tanítvánnyal megosszák a csodálatos hírt, mégpedig azt, hogy látták az Urat – feltámadt! Ott pedig Jeruzsálemben mondták Nekik, hogy igen, ez így van, mert Jézus halála után megjelent már Péternek is, sőt sokan mások is látták.

Tamás azonban nem érte be ennyivel, Ő kategorikusan kijelentette, hogy nem hiszi, amíg saját szemével nem látja, és amíg Jézus sebeit saját kezével meg nem érinti. Úgyhogy egyik alkalommal, amikor együtt voltak a tanítványok – és Tamás is köztük volt –, Jézus hirtelen megjelent és azt mondta Tamásnak: Gyere! Érintsd meg a sebeimet. Győződj meg arról, hogy valóban én vagyok az.

De álljunk csak meg egy pillanatra. Honnan tudta Jézus, hogy Tamás így gondolkodott? Valószínűleg korábban Jézus is ott állt Tamás mellett, amikor Tamás kételkedett. Tamás ugyan nem látta Őt, de Ő valószínűleg ott állt Mellette.

Jézus tehát így próbálta megértetni a tanítványokkal, hogy Ő ott van velük akkor is, amikor nem látják Őt.

Vagy gondoljunk csak Pál apostolra.

Tizennégy napon és tizennégy éjen át hánykolódott a hajó legénységével együtt a viharos tengeren. Már úgy tűnt, hogy minden remény elveszett; és akkor, a tizennegyedik napon Pál felállt és bátorítani kezdte az embereket.

Mindenki rosszul van, tengeri beteg és feladta a reményt; mindenki azt gondolja, hogy meg fog halni. Pál azonban bátorítja az embereket, hogy ne hagyják el magukat. Elmondja nekik, hogy előző éjszaka Őt is bátorította az Úr. Isten tehát mindvégig vele volt.

Amikor elmegyünk istentiszteletre, bibliórára, amikor összejövünk, hogy imádkozzunk – ott van az Úr. Hiszen Ő maga mondta, hogy ahol ketten vagy hárman összejönnek az Ő nevében – Ő ott lesz.

Bizony olyan gyakran vágyunk arra, bár csak ott lettünk volna kétezer évvel ezelőtt a Galileai-tengernél, bár csak láthattuk volna Jézust, bár csak hallgathattuk volna, ahogy Ő tanít. Milyen csodálatos is lett volna az. És ilyenkor hajlamosak vagyunk azt mondani, hogyha ott lettünk volna, akkor Jézus meggyógyított volna minket és segíthetett volna nekünk is.

Márta is azt mondta Jézusnak, amikor Jézus Lázár halála után négy nappal megjelent náluk: *Uram! Ha itt lettél volna hamarabb, akkor nem halt volna meg Lázár.*

Mi is ezt mondogatjuk, hogy: ha abban a korban éltünk volna, ha láttuk volna Jézust, akkor ez meg ez lett volna. De hát Ő ma is velünk van! Ő ma is gondoskodik szükségleteinkről. És mindig, amikor az Ő népe összegyűlik az Ő nevében, Ő megígérte, hogy ott lesz és szolgálja az Ő népét.

A Máté 28.20-ban Jézus a következőket mondja a tanítványainak: *Íme, én veletek vagyok minden napon, a világ végezetéig.*

Eljutottunk tehát Jézus üzeneteihez, amelyek a hét ázsiai gyülekezetnek szólnak.

Mind a hét levélben felfedezhetünk bizonyos hasonlóságokat. Először is azt látjuk, hogy minden egyes levél annak a gyülekezetnek az említésével kezdődik, amelynek a levél szól. Minden levél elején Jézus magáról is ad egy nagyon rövid jellemzést, amely kapcsolódik ahhoz, amit Jézusról már az első fejezetben olvashattunk, és ezzel azt kommunikálja, hogy Jézus mindenki számára – a teljesség, a minden.

Teljesen mindegy, hogy kinek mik a szükségletei – Jézus a minden, mindenki számára.

Isten nevének használata ugyanerre enged következtetni. A Biblia Jahveként vagy Jehovaként utal Istenre, és érdekes, hogy különböző esetekben a Jehova szó más és más kifejezéssel együtt fordul elő a Bibliában, Isten személyének más és más aspektusára utalva.

Találkozhatunk például a Jehova-Ráfá kifejezéssel – ez annyit jelent, hogy az Úr az én gyógyítóm. Vagyis ha gyógyulásra van szükségem, Ő válik az én gyógyítómmá. A másik ilyen kifejezés a Jehova-Jire – ez annyit jelent, hogy az Úr gondoskodik. Ha tehát erre van szükségem, Ő gondoskodik rólam.

További fontos kifejezés a Jehova-Szidkénu – ez annyit jelent, hogy az Úr a mi igazságunk; Ő válik tehát a mi igazságunkká.

Végül pedig Ő a mi Megváltónk: Jésua, vagyis Jehovasua.

Teljesen mindegy, hogy kinek mire van szüksége, Jézus válik azzá, amire szüksége van. Ugyanezt látjuk itt a Jelenések Könyvében is.

Ezen kívül érdekes az is, hogy Jézus mindegyik levelében biztosítja a gyülekezetet arról, hogy érti a helyzetüket, tudja, hogy min mennek keresztül.

Ezen kívül a hét gyülekezetből ötöt arra int Jézus, hogy térjenek meg abból, amiben vannak.

Ne feledjük, hogy amikor János a Jelenések Könyvét írja, a korai egyház még nincs száz éves sem. Sokszor halljuk, hogy a korai egyházatyák ezt csinálták meg azt csinálták; Jézus szavaiból ítélve azonban azt látjuk, hogy a korai egyházatyák meglehetősen gyorsan romlottá váltak, és igen hamar sok romlott gyakorlat szivárgott be a korai egyházba.

Olyan gyakorlatokról volt szó, amelyek a korai egyházban már az I. században megszilárdultak. Voltak olyan korai egyházatyák, akik például átvették a kisbabák megkeresztelésének pogány gyakorlatát. Sőt mi több, a papság is megjelent már az I. században, János halála előtt.

A helyes, Isten szerint való egyházmodell tehát nem az egyháztörténetben rajzolódik ki, hanem a Bibliában, az Apostolok Cselekedeteiben.

Ez a modell pedig egyszerű: az emberek egyszerűen csak Jézus Krisztusba vetik hitüket, és egy élő kapcsolatba kerülnek Istennel. Ehhez nem kellene különleges szervezetek, épületek, teológiai iskolák. Egy egészen egyszerű hitre van szükség - Jézus Krisztusba vetett hitre és bizalomra, amit az egyik ember megoszt a másikkal.

Ezen kívül azt is látjuk a levelekben, hogy ezekben a gyülekezetekben van az embereknek egy olyan csoportja, akik kitartanak, és ezeknek Isten különleges ígéreteket ad.

Ilyen csoport minden gyülekezetben létezik. Teljesen mindegy, hogy mennyire romlottá válik az az adott gyülekezet vagy egyház – mindig, mindenhol akad Istennek legalább egy igaz és hű tanúja.

Ezenkívül megfigyelhetjük azt is, hogy Jézus minden levélben kéri a gyülekezetet, hogy figyeljenek oda a szavára. *Akinek van füle, hallja meg, mit mond a Lélek a gyülekezeteknek.*

Hét ízben kér tehát bennünket arra az Úr, hogy halljuk meg, amit a Lélek mond a gyülekezeteknek.

Az én imám pedig az, hogy mi is hajlandók és képesek legyünk meghallani, amit a Lélek a gyülekezeteknek mond. Mert Ő többek között azt is elmondja majd, hogy: Akit Isten szeret, azt megfenyíti és megfeddi.

Ahelyett tehát, hogy azonnal elkezdjünk mentegőzni, legyünk nyitottak arra, amit a Lélek nekünk mond az Ő gyülekezetének.

JELENÉSEK KÖNYVE

2-3. fejezet

„Az efezusi gyülekezet angyalának írd meg: ezt mondja az, aki jobb kezében tartja a hét csillagot, aki a hét arany gyertyatartó között jár:

Ez a levél Jézus rövid jellemzésével kezdődik. Ezzel a jellemzéssel a Jelenések első fejezetében is találkoztunk már a 12. versben. A továbbiakban pedig látni fogjuk, hogy nem véletlen, hogy Jézus így jellemzi magát, a levél tartalmához ugyanis ez nagyon konkrétan kapcsolódik.

A hét gyülekezethez írt hét levél az egyháztörténet egy-egy korszakára vonatkozik, viszont ez a hét gyülekezet, amelynek a levél íródott, napjainkban is létezik. Azok az állapotok, amelyekre ezek a levelek utalnak, napjaink egyházában is fellelhetők.

2. vers: Tudok cselekedeteidről, fáradozásodról és állhatatosságodról,

Jézus minden levélben megemlíti a gyülekezeteknek, hogy Ő tud cselekedeteikről. Az első fejezetben, amikor János bemutatkozik, akkor azt mondja a 9. versben, hogy Patmosz szigetén volt az Isten ígéjéért és Jézus bizonyágtételéért. A 9. vers elején pedig ezt írja: *Én, János, testvéretek és társatok Jézussal a szenvedésben, a királyságban és az állhatatosságban,* - tehát ő is az állhatatosságot említi.

Az első század vége felé a hívők kezdtek rádöbbenni arra, hogy Jézus Krisztus nem tér vissza olyan gyorsan, mint ahogy ők azt korábban gondolták. Ők azt gondolták, hogy Jézus Krisztus bármelyik pillanatban visszatérhet, hogy megalapítsa az ő királyságát. Az a hír járta ugyanis, hogy Jézus megígérte Jánosnak, hogy addig nem hal meg, amíg Ő, Jézus vissza nem tér, és létre nem hozza az Ő országát. János azonban evangéliumának utolsó fejezetében ezt cáfolja és kijelenti, hogy nem ezt mondta Jézus.

Amikor Jézus elhívja Pétert, hogy legeltesse az ő nyáját, és megjövendöli azt is, hogy Péter mártírhálált hal majd az ő hitéért, Péter Jánosra mutatva megkérdezte Jézustól: Uram, hát vele mi lesz?

A János 21. 22-ben Jézus így válaszolt: *„Ha akarom, hogy ő megmaradjon, amíg eljövök, mit tartozik rád? Te kövess engem!”*

23-as versben ezt írja János: *Elterjedt tehát az atyafiak között az a mondás, hogy ez a tanítvány nem hal meg. Pedig Jézus nem azt mondta neki, hogy nem hal meg, hanem ezt: „Ha akarom, hogy megmaradjon, amíg eljövök, mit tartozik rád?”*

Péter egyik levelében szintén arra bátorítja az embereket, hogy várják türelemmel és állhatatosan Jézus Krisztus visszatérését. Jakab is a következőképpen bátorít bennünket: *Legyetek tehát türelemmel, testvéreim, az Úr eljövételéig. Íme, a földművelő várja a föld drága gyümölcsét, és türelmesen várja, amíg az korai és késői esőt kap.*

Így tehát az Ő népe, az egyetemes egyház, állhatatosan, türelmesen várja Jézus Krisztus második eljövételét. Eközben persze támadtak gúnyolódók, akik fennhangon állítják, hogy nem is jön el, hiszen eddig sem jött el, nem váltotta be ígétét.

A 2. Péter 3:4-ben olvashatunk ezekről a csúfolódókról, akik kérdezzétek: *„Hol van az ő eljövételének ígérete? Mert mióta az atyák elhunytak, minden úgy maradt, amint a teremtés kezdetétől fogva van.”*

Ahogy tehát az Úr is várja a teljes aratást, úgy várjuk mi is az Ő második eljövételét. Visszatérve a Jelenések kettőhöz:

Tudok cselekedeteidről, fáradozásodról és állhatatosságodról, és arról, hogy nem viselheted el a gonoszokat,

Mindenképpen volt tehát szellemi ítélőképességük. A gyülekezetek egyik nagy problémája ugyanis éppen a gonoszság, amely felüti a fejét a gyülekezetben.

Jézus az evangéliumokban nem rejtette véka alá azt a tényt, hogy bizony ez meg fog történni. Gondoljunk csak a magvető példázatára, amely arról szól, hogy a mag különféle talajba hullott. Ezenkívül beszélt Jézus arról is, hogy a mustármag majd egy fává nő ki magát. Vagyis egy természetellenes növekedés lesz megfigyelhető az egyházban.

A Máté 13:32-ben olvashatunk arról, hogy miután ez fává nőtt, eljönnek az égi madarak és fészket raknak ágai közt. Az égi madarak pedig mindig a gonoszt jelképezik és sajnos a történelem során nagyon sok gonosz madár rakott fészket az egyház ágai között is. És ez napjainkban sincs másként.

És Jézus más példázatokat is mondott nekik.

Máté 13:33: : „Hasonló a mennyek országa a kovászhoz, amelyet fog az asszony, belekever három mérce lisztbe, míg végül az egész megkel.”

A kovász is a gonosz jelképe, amely elterjed az egész gyülekezetben.

Az egyház története sajnos szégyenletes, és ezt én nem is próbálom tagadni. Mindig, amikor meghívnak egy-egy főiskolára, hogy tartsak előadást, elő szokott jönni ez a kérdés, hogy mit gondolok az egyház történetéről. És én olyankor mindig azt válaszolom, hogy sajnos tagadhatatlan, hogy az egyház története nagyon sötét, és szégyenletes.

Az egyháztörténelem mellett tehát nem tudok kiállni, Jézus Krisztusba vetett hitem mellett azonban igen, és amellet az egyszerű üzenet mellett, az evangélium mellett, amit Jézus Krisztus hirdetett, és amellet, amit az Ő tanítványai, apostolai mindennapi életükben megéltek. Azzal kapcsolatban azonban, amit az egyháztörténelemben látunk, csak elnézést tudok kérni mindenkitől, és csak azt tudom mondani, hogy mindezek a szégyenletes dolgok egyáltalán nem képviselik hűen, Jézus Krisztust, és az Ő üzenetét. Közben az az imám, hogy Isten segítsen nekünk, hogy gyülekezetként hűen képviseljük Őt, úgy, ahogy azt Ő szeretné.

Visszatérve a Jelenések 2:2-höz: *nem viselheted el a gonoszokat,*

Látjuk, hogy a gyülekezetben egy egészséges immunrendszer működött, ami a mérgeanyagot kilökte a szervezetből. Ha a szervezet immunrendszere legyengül, és erre már nem képes, akkor az nagyon veszélyes lehet az életünkre nézve.

nem viselheted el a gonoszokat, és próbára tetted azokat, akik apostoloknak mondják magukat, pedig nem azok, és hazugnak találtad őket.

3: Tudom, hogy van benned állhatatosság, terhet viseltél az én nevemért, és nem fáradtál meg,

Tehát ők Jézus Krisztus nevében fáradoztak. Sőt mi több: az Ő nevéért. Egy nagyon is aktív gyülekezetről van tehát szó, mely nagyon sok mindent tett.

4: de az a panaszom ellened, hogy nincs meg már benned az első szeretet.

Isten nem igazán a cselekedeteikre vágyott, hanem sokkal inkább arra, hogy egy szeretetteljes kapcsolatba lehessen velük, az Ő népével. És a mi esetünkben is erre vágyik Isten: egy szeretetteljes kapcsolatra. Sokszor azonban ahelyett, hogy egyszerűen csak közösségben lennénk Istennel, inkább buzgón munkálkodunk. Pedig Ő jobban örülne annak, hogyha egyszerűen csak leülnénk, ott lennénk az Ő jelenlétében, közösségben lennénk vele, ahelyett, hogy sürgünk-forgunk állandóan.

Jézus ezért azt mondja a gyülekezetnek: *az a panaszom ellened, hogy nincs meg már benned az első szeretet.* Az a fajta szenvedély, az a fajta izgatottság, ami jellemző volt rád, amikor megtértél.

A Jeremiás 2:2-ben ezt mondja az Úr Izraelnek: *Emlékszem rád, ifjú korod hűségére, mátkaságod szeretetére, amikor követtél a pusztában, a be nem vetett földön.*

Isten azt mondja: én emlékszem, hogy mennyire szeretettek engem, és mi történt?

5: Emlékezzél tehát vissza, honnan estél ki,

És valóban tulajdonképpen kiestünk valahonnan, mondhatni visszaestünk, hiszen ma mélyebb kapcsolatunk kellene Istennel legyen, mint bármikor korábban. Emlékezzél azokra az időkre, mondja Jézus, amikor még bátran követtél engem, akárhova is vezettek.

Emlékezzél tehát vissza, honnan estél ki, térj meg, és tedd az előbbiekhöz hasonló cselekedeteidet, különben elmegyek hozzád, és kimozdítom gyertyatartódat a helyéből, ha meg nem térsz.

Jézus tehát figyelmeztet bennünket, hogy Ő nem marad meg egy olyan gyülekezetben, amelyben nincs szeretet, hanem kivonja onnan az Ő jelenétét. Hiszen hol is látta János Jézust sétálni a Jelenések 1:12-ben? A gyertyatartók között. Jézus tehát azt mondja, hogy Ő nem marad meg egy olyan gyülekezetben, ahol nincs szeretet.

És sajnos oly sok gyülekezetben látjuk napjainkban is szomorú módon ezt megnyilvánulni. Mivel nincs szeretet a gyülekezetben, Isten lelke sincs jelen. Ehelyett pedig veszekedés van és viszálykodás. Mennyire fontos lenne, hogy a szeretet megmaradjon a gyülekezetben. A szeretet fontosabb a csodáknál és minden másnál is.

Az 1. Korinthus 12:31-ben Pál ezt mondja: *Ezen felül megmutatom nektek a legkiválóbb utat.*

13:1: Ha emberek vagy angyalok nyelvén szólok is, szeretet pedig nincs bennem, olyanná lettem, mint a zengő érc vagy pengő cimbalom.

2: És ha prófétálni is tudok, ha minden titkot ismerek is, és minden bölcsességnek birtokában vagyok, és ha teljes hitem van is, úgyhogy hegyeket mozdíthatok el, szeretet pedig nincs bennem: semmi vagyok.

3: És ha szétosztom az egész vagyonomat, és testem tűzhalálra szánom, szeretet pedig nincs bennem: semmi hasznom abból.

A szeretet kulcsfontosságú. Jézus azt mondja ennek a gyülekezetnek, hogy nincs meg már benned az első szeretet és figyelmezteti őket, hogy térjenek meg ebből, különben „elmegek hozzád és kimozdítom gyertyatartódat a helyéből” – mondja Jézus, vagyis, ha nem térnek meg, akkor kivonja jelenlétét a gyülekezetből.

Jelenések 2:6: Az viszont megvan benned, hogy gyűlölöd a nikolaiták cselekedeteit, amelyeket én is gyűlölök.

Mit ért Jézus a nikolaiták cselekedetei alatt? A nikolaiták szó tulajdonképpen két kifejezésből tevődik össze: az egyik a niko, a másik a laosz. A niko szó papot, papságot jelent, a laosz pedig a pornépre utal.

A nikolaiták tanítása egy hierarchia felállításáról szólt, amely alapján egy ember állt Isten és a pornép között. Ezen tanítás értelmében az egyszerű nép nem mehetett közvetlenül Istenhez, hanem ehhez a közties emberhez kellett menniük, és ez az ember ment utána helyettük Isten elé.

Jézus azonban pontosan azért halt meg, hogy ezt a fajta hierarchikus rendszert megszüntesse. Amikor Jézus meghalt a templom kárpitja kettéhasadt, mégpedig fentről lefelé, és Isten ezzel azt kommunikálta az emberek felé, hogy most már mindenki szabadon, közvetlenül járulhat Isten elé.

Ezért is olvashatjuk a Zsidók 4: 16-ban a következőket: *Járuljunk tehát bizalommal a kegyelem trónusához, hogy irgalmat nyerjünk, és kegyelmet találjunk, amikor segítségre van szükségünk.*

Jézus Krisztus tette lehetővé a mi szabad belépésünket Isten tróntermébe.

A pünkösdi gyülekezeteken belül több helyen is megfigyelhető a személyi pásztorkodás gyakorlata. Ez tulajdonképpen azt is jelenti, hogy a gyülekezeti vezetőkhez kell fordulni, és ők mondják el majd neked, hogy mit is mond Isten arra vonatkozóan, hogy kihez kell hozzámenned, mit vehetsz, mit adhatsz el, és mikor tehetsz meg bizonyos dolgokat. Így

uralkodni próbálnak az emberek felett. Ez a mozgalom pedig a nikolaiták cselekedeteivel egyenlő.

A katolikus egyház esetében pedig szintén ezt látjuk. Az emberek nem közvetlenül Istenhez mennek, hanem egy paphoz, és neki gyónják meg bűneiket. És ebben az esetben szintén arról van szó, hogy egy köztes embert helyezünk Isten és magunk közé. Ezt a fajta hierarchikus rendszert a thiatirai gyülekezethez írt levél kapcsán is látni fogjuk.

Itt az efezusiak esetében azt mondja Jézus, ők gyűlölik a nikolaiták cselekedeteit, amelyet Ő maga is gyűlöl.

És miért gyűlöli Jézus a nikolaiták cselekedeteit? Azért, mert meghalt, hogy ezt a rendszert beszüntesse. Korábban az emberek nem járulhattak közvetlenül Isten elé a bűn miatt. Jézus azonban meghalt a mi bűneinkért, és így lehetővé tette mindenki számára, hogy szabadon mehessen Isten jelenlétébe.

7: Akinek van füle, hallja meg, mit mond a Lélek a gyülekezeteknek! Aki győz, annak enni adok az élet fájáról, amely az Isten paradicsomában van.”

Emlékezzünk csak vissza mit parancsolt Isten Ádámnak és Évának az Éden kertjében.

1 Mózes 2:16: *A kert minden fájáról szabadon ehetsz.*

De a jó és a rossz tudásának fájáról nem ehetsz, mert, ha eszel róla, meg kell halnod.

Ádámnak volt választási lehetősége. Ehetett volna gyümölcsöt az élet fájáról is, amely szintén ott volt az Éden kertjében, ő azonban mégis a jó és rossz tudásának fája mellett döntött. És bizonyos értelemben mi is hasonló választás előtt állunk. Jézus Krisztus kereszthalálának köszönhetően mi is szakíthatunk gyümölcsöt az élet fájáról.

Gyakran azonban az emberek mégis úgy döntenek, hogy a jó és rossz tudásának a fájáról esznek gyümölcsöt, mert a gonosz dolgokban szeretnének megmártózni. Ez az, ami érdekli őket.

Mit mond Isten a Jelenések 2:7-ben? *Aki győz, annak enni adok az élet fájáról, amely az Isten paradicsomában van.”*

Amikor Isten kiűzte Ádámot és Évát a paradicsomból, odaállította az Éden kertje elé a kerubokat, és a villogó lángpallóst, hogy őrizték az élet fájához vezető utat. Isten ezt azért tette, nehogy Ádám és Éva bűnös állapotukban egyenek az élet fájának gyümölcséből, és így bűnös állapotukban éljenek örökké. Ez lett volna a lehető legnagyobb tragédia az emberiségre nézve. Isten tehát a saját ostobaságától megvédte az embert.

Egy napon azonban mi is ehetünk majd az élet fájából. Maga Jézus mondta, hogy aki hisz Őbenne, nem hal meg soha. Tulajdonképpen tehát Jézus Krisztus az élet fája. És ahogy az Ő gyümölcsét leszakítjuk és megízleljük, örök életet kapunk.

Fontos felismerni, hogy az efezusi gyülekezethez írt levél az első századi egyház időszakára vonatkozik, nagyjából arra az időszakra, amellyel az Apostolok cselekedetei

foglalkozik. Ennek az időszakban a végén azonban a tűz kezdett kialudni, mert hivatalosabb keretek közé szorították a kereszténységet.

A következő levél a szmirnai gyülekezethez íródott.

A szmirnai gyülekezet a második és harmadik századi egyházat jelképezi, amely nagyon komoly szenvedéseken ment át és embertelen üldözéseknek volt kitéve a rómaiak részéről. A becslések szerint abban az időszakban hat millió keresztény halt mártírhalált. Sokakat oroslánokkal tépettek szét, karóba húztak, keresztre feszítettek, miközben a római császárok arra törekedtek, hogy teljes mértékben elsöpörjék a kereszténységet a föld színéről. Így tehát más jellegű üzenetet küld Jézus ennek a gyülekezetnek, amelynek embertelen fájdalom és szenvedés lesz osztályrésze. Őket Jézus vigasztalja és a reménység üzenetét küldi nekik.

„A szmirnai gyülekezet angyalának írd meg: ezt mondja az első és az utolsó, aki halott volt, és életre kelt:

Emlékezzünk csak vissza, hogy a Jelenések 1:17-ben Jézus Jánosnak is ezt mondja:
*„Ne félj, én vagyok az első és az utolsó,
és az élő: halott voltam, de íme, élek örökkön-örökké*

Miért fekteti erre a hangsúlyt Jézus? Azért, mert tudja, hogy hat millió keresztény hal majd mártírhalált hitéért abban az időszakban, amelyre ez a levél vonatkozik.

Tudok nyomorúságodról, és szegénységedről, pedig gazdag vagy,

Bár az anyagiak terén szegények voltak, a szellemi dolgokban bővültek.

és azok káromlásáról, akik zsidóknak mondják magukat, pedig nem azok, hanem a Sátán zsinagógája.

Amikor Jézus szembesítette napjai vallási vezetőit az igazsággal, ők a következőket mondták a János 8: 39-ben: *„A mi atyánk Ábrahám.” Jézus így szólt hozzájuk: „Ha Ábrahám gyermekei volnátok, Ábrahám cselekedeteit tennétek.*

Az 56-os versben pedig hozzátette: *Ábrahám, a ti atyátok ujjongott azon, hogy megláthatja az én napomat: meg is látta, és örült is.”*

57: A zsidók erre ezt mondták neki: „Ötvenéves sem vagy, és láttad Ábrahámot?”

58: Jézus így felelt nekik: „Bizony, bizony, mondom néktek, mielőtt Ábrahám lett volna: én vagyok.”

59: Erre köveket ragadtak, hogy megkövezzék,

Ezen kívül a János 8:39-ben Jézus a következőket mondja a vallási vezetőknek:

„Ha Ábrahám gyermekei volnátok, Ábrahám cselekedeteit tennétek.

40: De ti meg akartok engem ölni, olyan valakit, aki azt az igazságot hirdettem nektek, amelyet az Istentől hallottam: Ábrahám ezt nem tette volna.

41: Ti ugyanazt cselekszitek, mint atyátok.

A 44-es versben pedig hozzáteszi: Ti atyátoktól, az ördögtől származtok, és atyátok kívánságait akarjátok teljesíteni.

Ezt mondja tehát kora vallási vezetőinek, a farizeusoknak. Itt pedig azt mondja róluk: *én ismerem azokat, akik zsidóknak mondják magukat, pedig nem azok.*

Pál apostol a Róma 3: 20-ban elmondja nekünk, hogy a törvény cselekedeteiből nem fog megigazulni egyetlen halandó sem Őelőtte. A körülmetélkedés ugyanis elsősorban nem egy külső rituálé, hanem a szív dolga. A körülmetélkedés elsősorban az ember szívében megy végbe. Sokan azonban a törvényben bíztak, és azt mondták, hogy nekünk megadatott a törvény. Sőt mi több, ők úgy gondolták, hogyha cselekedeteikben megtartják a törvényt, akkor megigazulnak. pedig igazán csak az számított, ami a szívében volt.

Jézus ezt mondja a Máté 5:20-tól: *Mert mondom nektek, ha a ti igazságotok messze felül nem múlja az írástudókéét és farizeusokéét, akkor semmiképpen sem mentek be a mennyek országába.*

21: *„Hallottátok, hogy megmondatott a régieknek: Ne öl! Mert aki öl, méltó arra, hogy ítélkezzenek felette.*

22: *Én pedig azt mondom nektek, hogy aki haragszik atyjafiára, méltó arra, hogy ítélkezzenek felette,*

27: *„Hallottátok, hogy megmondatott: Ne paráználkodj!*

28: *Én pedig azt mondom nektek: aki kívánsággal tekint egy asszonyra, már paráznaságot követett el vele szívében. – vagyis már megszegte a törvényt.*

Nem elég tehát pusztán cselekedetekben betartani a törvényt. Tudjuk ugyanis, hogy a törvény lelki – írja Pál a Róma 7:14-ben.

Istent az érdekli, ami az ember szívében van, nem pedig azok a rituálék, amelyeket újra és újra megteszünk.

A kérdés az, hogy mi van a szívében? Vajon Isten szeretete uralkodik-e a szívében? Vajon őszintén szeretjük-e Istent? Vagy hagyjuk, hogy a hagyomány, a törvény láncra verjen bennünket?

tudok azokról, akik zsidóknak mondják magukat, pedig nem azok, hanem a Sátán zsinagógája.

Még pedig azért, mert Jézus Krisztus ellen vannak. Jézus Krisztus, Isten fia ellen harcolnak.

10: *Ne félj attól, amit el fogsz szenvedni. Íme, az ördög börtönbe fog vetni közületek némelyeket, hogy próbát álljatok ki, és nyomorúságotok lesz tíz napig. Légy hű mindhalálig, és neked adom az élet koronáját.*

11: *Akinek van füle, hallja meg, mit mond a Lélek a gyülekezeteknek! Aki győz, annak nem árt a második halál.”*

Máté 10: 28: Ne féljete azoktól, akik megölik a testet, de a lelket meg nem ölhetik. Inkább attól féljete, aki a lelket is, meg a testet is el tudja pusztítani a gyehennában.”

Jézus ebben az ígérésben, és a Jelenésekben is azt mondja, ha meg is ölik testeteket, ne féljete, mert nem árt majd nektek a második halál. Jézus tehát vigaszt és reményt nyújt azoknak, akik mártírhálált hálnak majd Jézus Krisztusba vetett hitükért. És vegyük észre, hogy Jézus itt nem kéri tőlük, hogy térjenek meg, mint az előző gyülekezet esetében.

Itt szeretném mindenkinek ajánlani a Mártírok könyvét, amelynek írója John Fox, amely által egy teljesebb képet kapunk a szmirnai gyülekezet sorsáról, azokról az emberekről, akiket ez jelképez, és, hogy még nyilvánvalóbbá válhasson előttünk, hogy mekkora árat fizettek ők Jézus Krisztusba vetett hitükért.

Így elérkeztünk a harmadik levélhez, amely a pergamoni gyülekezethez szól. Ez az az időszak, amikor Konstantin császár a kereszténységet államvallássá tette.

A pergamoni gyülekezet angyalának írd meg: ezt mondja az, akinél a kétélű éles kard van:

Emlékezzünk csak vissza, hogy a Jelenések 1:16-ban ez volt Jézus egyik jellemvonása. Isten ígéje, a kétélű kard, amely megítél.

Tudom, hol van a lakóhelyed: ahol a Sátán trónusa van,

És hol van a Sátán trónusa? A földön. Egy olyan gyülekezetről volt szó tehát, amely a világban próbált berendezkedni, és otthont teremteni magának. Ez azonban sohasem sikerült. Egy olyan egyházzal van szó, amely nem vált külön az államtól, amikor a valláshoz kapcsolódó kérdéseket a törvény szintjén szabályozzák.

Ez lehetetlen, törvényekkel nem lehet arra kényszeríteni az embereket, hogy igaz életet éljenek, hiszen ennek a szívből kell fakadnia. Mindez csak Isten munkája lehet az Ő Szent Lelke által. Ebben az esetben azonban azt látjuk, hogy az egyház próbál berendezkedni a világban.

Tudom, hol van a lakóhelyed: ahol a Sátán trónusa van, de ragaszkodol a nevemhez, és nem tagadtad meg az én hitemet Antipász napjaiban sem, aki hű tanúm, akit megölték nálatok, ahol a Sátán lakik.

14: De egy kevés panaszom van ellened; mert vannak nálad olyanok, akik Bálám tanítását tartják, aki arra tanította Bálámot, hogy törbe csalja Izráel fiait, hogy bálványáldozati húst egyenek és paráználkodjanak.

Bálám tanítása tulajdonképpen azt jelentette, hogy Isten népét bálványimádásra indították. Az egyháztörténelemben ez volt az az időszak, amikor kezdtek szobrok és festmények megjelenni Jézusról, Máriáról, Mózesről, és más jellegzetes bibliai szereplőkről. És sajnos azt kell mondanom, hogy ebben az időben jelentek meg a

bálványok az egyházban, és Isten imádatában. Erről szól Bálám tanítása, amikor nem úgy imádjuk Istent, ahogy azt Ő kéri tőlünk, hanem más módokon.

A János 4:24-ben Jézus a következőket mondja: Az Isten Lélek, és akik imádják őt, azoknak lélekben és igazságban kell imádniuk.

Mivel Isten Lélek, az Ő imádata nincs helyhez kötve. Nemcsak egy bizonyos helyen, egy bizonyos épületben imádkozhatjuk Őt, hanem mindenütt. Ne feledjük azonban, hogy Isten előírta nekünk, hogy miként imádjuk Őt, és ha más módon próbáljuk Őt imádni, tulajdonképpen szellemi értelemben paráználkodunk.

Jelenések 2:15: Így nálad is vannak olyanok, akik szintén a nikolaiták tanítását tartják.

Vagyis az egyháztörténet ezen időszakában megjelenik a hivatásos papság, amely bizonyos értelemben uralkodik a pornép fölött. És Jézus nekik is a következőket üzeni:

Térj meg tehát, különben elmegyek hozzád hamar, és harcolok ellenük számnak a kardjával.

Tehát az igéjével ítéli meg őket.

17: Akinek van füle, hallja meg, mit mond a Lélek a gyülekezeteknek! Aki győz, annak adok az elrejtett mannából, adok neki fehér kövecskét is, és a kövecskére írva új nevet, amelyet senki sem tud, csak az, aki kapja.

A fehér kő az elfogadást jelentette, a fekete pedig az elutasítást.

18-as vers: „A thiatirai gyülekezet angyalának írd meg:

Elérkeztünk ahhoz az időszakhoz, amikor létrejön a katolikus egyház. És, ha ezeket a sorokat most valaki katolikusként olvassa, vagy valaki katolikus háttérből származik, akkor arra kérném, hogy ne legyen rám dühös. Mert, amikor a szárdiszi gyülekezethez írt levélhez érkezünk, ott majd a protestáns mozgalomról lesz szó. És itt hangsúlyoznám, hogy a pergamoni gyülekezetet és a thiatirai gyülekezetet bizonyos dolgokért megdicséri az Úr, a szárdiszi gyülekezetnél azonban ezt nem látjuk.

Jézus különböző gyülekezeteknek küldött üzeneteiben mindannyian találhatunk valamit, ami megbánt bennünket. De úgy gondolom, hogy helytelen struccpolitikát folytatni, és homokba dugni a fejünket, mintha bizonyos dolgok meg sem történtek volna.

Ugyanis számomra nagyon fontos az, hogyha valami a mi gyülekezetünkben nem tetszik az Úrnak, akkor én szeretném, ha ezt nekünk megmutatná. Vagy, ha van valami, amit én személyesen, lelkipásztorként nem teszek helyesen, akkor szeretném, ha az Úr ezt megmutatná nekem. Nem akarok vak lenni, vagy beszűkülten gondolkodni, és azt mondani, hogy a mi gyülekezetünk az egyetlen jó gyülekezet, és mi már eljutottunk a teljes tökéletességre, ennél jobb már nem is lehet. Ezt azért nehéz elhinni.

A 139. Zsoltár 23. versében Dávid így kiált: *Vizsgáld meg Istenem, ismerd meg szívemet, próbáld meg és ismerd meg gondolataimat.*

24: Nézd meg nem járok-e téves úton és vezess az örökkévalóság útján!

Én is erre vágyom. Nem akarok makacs lenni, és csökönyösen ragaszkodni a saját dolgaimhoz, hogy aztán már meg sem halljam a Lélek hangját.

Akinek van füle, hallja meg mit mond a Lélek a gyülekezeteknek.

Én is meg akarom hallani, hogy mit mond nekem az Úr. Ha valami nincs rendben az életemmel, vagy a tanítással, akkor nyitott akarok lenni Isten vezetésére, és vágyom arra, hogy Isten ezt megmutassa nekem. Nem akarok annyira beszűkült lenni, hogy egyszerűen képtelen legyek észrevenni a hibákat az életemben. Ez szörnyű lenne.

A thiatirai gyülekezet angyalának írd meg: ezt mondja az Isten Fia, akinek olyan a szeme, mint a tűz lángja, és a lába hasonló az aranyérchez (rézhez).

Vagy ahogy a Károli fordításban olvashatjuk: *az izzó fényű érchez.*

A Bibliában a réz, az ítélet szimbóluma. A 2Mózes 30:18-ban például azt látjuk, hogy a mosakodásra való medence, amelyben a papnak kellett megmosakodnia, rézből készült.

Mózes pedig a pusztában rézkígyót készített és azt tartotta fel. A réz tehát Isten ítéletének szimbóluma.

Jézusnak olyan volt a szeme, mint a tűz lángja. A tűz pedig megtisztít és finomít.

Tudok cselekedeteidről, szeretetedről és hitedről, szolgálatodról és állhatatosságodról,

Mindezek fontos szerepet játszanak a katolikus egyházban. A cselekedetek, a szeretet, a hit, a szolgálat, az állhatatosság.

Mindezekkel jelentős mértékben találkozhatunk a katolikus egyházban, és bizony egészen bámulatos emberekkel is találkozhatunk ott. Eszembe jut például Teréz anya, aki egy egészen csodálatos, egészen különleges ember volt.

Tehát ez az ígerész sem egyes személyek ellen szól az egyházon belül, itt sokkal inkább az egész rendszerről van szó.

De az a panaszom ellened, hogy eltűröd Jezábelt, azt az asszonyt, aki prófétának mondja magát és tanít, és eltántorítja szolgálóimat, hogy paráználkodjanak (itt egy szellemi értelemben vett paráznaságról lehet szó) és bálványáldozati húst egyenek;

Tehát ismét a bálványok megjelenését látjuk az imádatban. Például különféle vallási ereklyék imádata, vagy annak a gyakorlata, hogy bizonyos bálványokat meg kell csókolni, vagy hozzájuk kell imádkozni.

21: pedig adtam neki időt, hogy megtérjen, de nem akar megtérni paráznaságából.

22: Íme, betegágyba vetem őt, és a vele paráználkodókat nagy nyomorúságba,

Itt először is arra találunk utalást, hogy a katolikus egyház fennáll majd egészen az egyház elragadtatásáig, hiszen azt mondja, hogy a Jezábellel paráználkodókat beleveti a nagy nyomorúság időszakába. Ez az egyház tehát fennmarad egészen a nagy nyomorúság időszakáig.

Az efezusi gyülekezet, illetve az, amit szimbolizált az első században létezett. A szmirnai gyülekezet a második és a harmadik században, majd a kereszténység Konstantin alatt vált államvallássá, később a katolikus egyház a görög katolikusra és a római katolikusra szakadt és ez a rendszer mind máig fennmaradt, sőt fenn fog maradni egészen az utolsó időkig. Fennáll azonban annak a veszélye, hogyha nem térnek meg, akkor Isten beleveti őket a nagy nyomorúságba. Ha azonban mindebből megtérnek, akkor nem kell átmenni nekik a nagy nyomorúság időszakán.

23: gyermekeit pedig megölöm döghalállal, és megtudja valamennyi gyülekezet, hogy én vagyok a vesék és a szívek vizsgálója, és megfizetek mindnyájatoknak cselekedeteitek szerint.

Én azonban arra vágyom, hogy az Úr nekem ne cselekedeteim szerint fizessen meg, hanem kegyelme és irgalma szerint.

24: Nektek pedig, a többi thiatirainak, akik nem fogadjátok el azt a tanítást, akik nem ismertétek meg a Sátán mélységeit - amint azt nevezik -, ezt mondom: nem vetek rátok más terhet,

25: de amitek van, azt tartsátok meg, amíg eljövök.

26: Aki győz, és megtartja mindvégig az én cselekedeteimet, annak hatalmat adok a pogányok felett,

27: hogy legeltesse őket vasvesszővel, törje őket össze, mint a cserépedényeket;

28: ahogyan én is hatalmat kaptam erre az én Atyámtól, és annak adom a hajnalcsillagot.

29: Akinek van füle, hallja meg, mit mond a Lélek a gyülekezeteknek!"

Egészen csodálatos ígéreteket ad tehát Isten azoknak, akik ezen vallási rendszeren belül győznek, és mindvégig kitartanak. Ők együtt uralkodhatnak majd Jézussal és megkapják a hajnalcsillagot, magát Jézust.

„A szárdiszi gyülekezet angyalának írd meg: ezt mondja az, akinél az Isten hét lelke és a hét csillag van:

A szárdiszi gyülekezettel áttértünk a protestáns reformációra.

Az Ézsaiás 11. fejezetében látjuk azt, hogy a Lélek a maga teljességében nyugszik Jézuson. Ezért írja az első versben az ige, hogy Isten hét lelke van rajta.

Ezt mondja az, akinél az Isten hét lelke és a hét csillag van: Tudok cselekedeteidről, hogy az a neved, hogy élsz, pedig halott vagy.

Jézus itt a halott protestantizmusról beszél. Sajnos ez nagyon jól látható a mai Európában. Azt mondod, hogy élsz, pedig halott vagy.

Ébredj fel, és erősítsd meg a többieket, akik halófélben vannak, mert nem találtam cselekedeteidet teljesnek az én Istenem előtt.

A probléma a protestáns reformációval az volt, hogy nem volt teljes. Ugyanis számos pogány gyakorlatot átvettek, amelyek Babilonból, az ottani vallásból származtak. Ezért az egyházban egészen a mai napig találunk bizonyos hagyományokat, amelyek a babiloni vallásból származnak. Az egyik éppen a karácsony. Ezt az ünnepet Róma vette át Babilontól, ahol a szaturnáliát ünnepelték az téli napfordulók idején. Nagy ünnepség, ajándékozás, és dinom-dánom ideje volt ez.

Ezt az ünnepet vette át a katolikus egyház, majd pedig a protestáns hagyományokba is beépült. A karácsonyon kívül azonban a nagybőjt is eredetileg Babilonból származik.

Tehát a reformáció nem volt teljes, alapos reformáció.

Emlékezzél tehát vissza, hogyan kaptad és hallottad: tartsd meg azt, és térj meg! Ha tehát nem ébredsz fel, eljövök, mint a tolvaj, és nem tudod, melyik órában jövök el hozzád.

Jézus itt arra a napra utal, amikor Ő visszatér, hogy a népét kiragadja ebből a világból. Tehát az elragadtatásra utal. Pál az 1 Thesszalónika 5:4-ben a következőket írja: *Ti azonban, testvéreim, nem vagytok sötétségben, hogy az a nap tolvajként lephetne meg titeket.*

Efezus 5:8: Mert egykor sötétség voltatok, most azonban világosság vagytok az Úrban: éljeteztek úgy, mint a világosság gyermekei.

Napjainkban is sokan vannak az egyházon belül is, akik kigúnyolják azt az elképzelést, hogy Jézus Krisztus valóban visszatér majd egy napon, és ezzel félbeszakítja a történelmet.

4-es vers: De vannak nálad néhányan Szárdiszban, akik nem szennyezték be a ruhájukat, és fehérben fognak járni velem együtt, mert méltók rá.

Tehát a protestáns reformáción belül is voltak olyan nagyszerű emberek, akik nem szennyezték be a ruhájukat, és Istennel jártak, megőrizve tisztaságukat.

5: Aki győz, azt öltöztetik fehér ruhába, annak a nevét nem törölöm ki az élet könyvéből, hanem vallást teszek nevével az én Atyám előtt és angyalai előtt.

Máté 10: 32-ben Jézus ezt mondja: „Aki tehát vallást tesz rólam az emberek előtt, arról majd én is vallást teszek mennyei Atyám előtt,

33: aki pedig megtagad engem az emberek előtt, azt majd én is megtagadom mennyei Atyám előtt.”

Ó, mennyire várom már azt a pillanatot, amikor az Úr Jézus megvallja az én nevemet az Atya előtt. Ha Ő ezt nem tenné, vége lenne mindennek.

6: Akinek van füle, hallja meg, mit mond a Lélek a gyülekezeteknek!”

Így érkezünk el a filadelfiai gyülekezethez írt levélhez. Ők hűségesek voltak és kapaszkodtak Isten ígéjébe.

7: „A filadelfiai gyülekezet angyalának írd meg: ezt mondja a Szent, az Igaz, akinél van a Dávid kulcsa, és amit kinyit, senki nem zárja be, és amit bezár, senki nem nyitja ki:

Ebben az esetben Jézus leírása nem az első fejezetben felsoroltakból származik, hanem az Ézsaiás 22-ből. Az Ézsaiás 22-ben ugyanis egy próféciaát találunk, Jézusra, a Messiásra vonatkozóan:

palástodat rá adom, övedet rá erősítem, és neki adom hatalmat. Ő viseli gondját Jeruzsálem lakóinak és Júda házának.

Az ő vállára teszem Dávid palotájának kulcsát. Amit kinyit, nem tudja bezárni senki, és amit bezár, nem tudja kinyitni senki.

8: Tudok cselekedeteidről. Íme, nyitott ajtót adtam eléd, amelyet senki sem zárhat be,

Ez a kijelentés engem egy nagy izgalommal tölt el. Az Úr tehát ajtót nyit előttünk, lehetőségeket biztosít számunkra. És ezt az ajtót senki nem zárhatja be, sőt én úgy gondolom, hogy a lehetőségek ajtaja egészen addig nyitva áll előttünk, amíg Jézus Krisztus vissza nem jön. Ezt az ajtót, tehát senki be nem zárhatja.

Mit is mond Jézus ennek a gyülekezetnek? Kevés erőd van. Nem egy hiper gyülekezetről, és nem hiper szentekről van tehát itt szó.

Létezik azonban egy tanítás: az Isten megjelent fiai elképzelés, amely valamiféle szuperszentekké való átváltozást népszerűsít. Eszerint egy napon hirtelen átváltozunk, és szuper hatalomra teszünk szert, és Isten minden ellenségét legyőzzük.

Kevés erőd van - mondja Jézus. És ez a mi gyülekezetünkről is elmondható, mi sem vagyunk különösen erősek.

Igen, Isten egy csodálatos munkát végez közöttünk, de még mindig nagyon sokan vannak a mi körzetünkben is, akiknek szüksége van Jézus Krisztusra. Úgyhogy csak azért, mert sokan vagyunk, nem kell hátra dőlünk és azt mondjuk, hogy: „Ó, milyen sokan vagyunk.”

Gondoljunk csak arra, hogy milyen sok embert nem értünk még el Jézus Krisztus evangéliumával. Kevés erőnk van. Hála Istennek kevés erőnk van, és hála Istennek, hogy Ő ajtót nyitott előttünk.

Íme, neked adok némelyeket a Sátán zsinagógájából, azokból, akik zsidóknak mondják magukat, pedig nem azok, hanem hazudnak: íme, megteszem velük, hogy eljöjjenek, és leboruljanak a te lábad előtt, és megtudják, hogy én szeretlek téged.

Eljön tehát az a nap, amikor a zsidók felismerik, hogy Jézus a Messiás. Isten fogja elvégezni ezt a munkát a zsidó nép között.

Én nem érzek elhívást arra, hogy a zsidó népnek prédikáljak. Ez persze nem azt jelenti, hogy Isten senkit nem hív el arra, hogy a zsidóknak szolgáljon, de azt tudom, hogy nekem erre személy szerint nem adott elhívást.

És látom azt is, amit Pál mond a rómaiakhoz írt levelében, hogy Isten megvakította őket, és ez egészen addig így lesz, amíg a pogányok teljes számban be nem jutnak az Ő országába. De eljön az a nap, amikor a zsidó nép is felismeri, hogy Jézus Krisztus a Megváltó, és én várom már ezt a napot. Addig azonban azokkal osztom meg Jézus Krisztus igazságát, akik azt befogadják és hisznek.

10: Mivel megtartottad állhatatosságra intő beszédemet, én is megtartalak téged a kísértés órájában, amely el fog jönni az egész világra, hogy megkísértse azokat, akik a földön laknak.

Isten tehát megígéri nekik, hogy nem kell átmenniük a nagy nyomorúság időszakán. Mert megtartották állhatatosságra intő beszédét.

11: Eljövök hamar: tartsd meg, amid van, hogy senki el ne vegye koronádat.

12: Aki győz, azt oszloppá teszem az én Istenem templomában, és onnan nem kerül ki többé, felírom rá az én Istenem nevét, és az én Istenem városának, az új Jeruzsálemnek a nevét, amely a mennyből száll alá az én Istenemtől, és az én új nevemet.

Az új név: Az Úr a mi igazságunk.

13: Akinek van füle, hallja meg, mit mond a Lélek a gyülekezeteknek!"

Tehát Jézus nem mondja nekik azt, hogy térjenek meg, hanem megdicséri őket, hogy megtartották állhatatosságra intő beszédüket, és azt is megígéri nekik, hogy megtartja őket.

Igy érkezünk el az utolsó, a laodiceai gyülekezethez. Ez a hite hagyott gyülekezet, és ezt a gyülekezetet képviselik például azok a lelkészek is, akik évekkal ezelőtt beperelték Raegen elnököt, amikor meghirdette a Biblia évét. De ide tartoznak azok a lelkészek is, akik támogatják az abortuszt, illetve a pornográfiát, és sok más dolgot is. Ezek papi ruhát viselnek ugyan és azt hirdetik, hogy Jézus Krisztus szolgálói, valójában azonban a Sátán zsinagógája.

A laodiceai gyülekezet angyalának írd meg: ezt mondja az Ámen, a hű és igaz tanú,

Ezzel a jelzővel már az első fejezetben is találkoztunk. Jézus ott is a hű és igaz tanú.

15: Tudok cselekedeteidről, hogy nem vagy sem hideg, sem forró. Bárcsak hideg volnál, vagy forró!

16: Így mivel langyos vagy, és sem forró, sem pedig hideg: kiköplek a számból.

Istennek émelyeg a gyomra az egyház fentebb leírt állapotától.

17: Mivel ezt mondod: Gazdag vagyok, meggazdagodtam, és nincs szükségem semmire; de nem tudod, hogy te vagy a nyomorult, a szájalmas és a szegény, a vak és a mezítelen:

Nagyon érdekes, hogy miként látja magát a gyülekezet, illetve Jézus hogyan látja ugyanazt a gyülekezetet.

18: tanácsolom neked, végy tőlem tűzben izzított aranyat, hogy meggazdagodj, és fehér ruhát, hogy felöltözz, és ne lássék szégyenletes mezítelenséged; és végy gyógyító irt, hogy bekend a szemed, és láss.

Vagyis vedd a Szent Lelket!

19: Akit én szeretek, megfeddem és megfenyítem: igyekezz tehát, és térj meg!

Látjuk tehát, hogy Isten szereti a gyülekezetet, még akkor is, amikor ilyen szomorú, szörnyűséges állapotban van.

Milyen türelmes is az Isten.

És azt is látjuk, hogy, akit Isten szeret, azt megfeddi és megfenyíti. Ha tehát bennünket is megfenyít az Úr, legyünk ezért hálásak, mert ez az Ő szeretetének jele, és annak a jele, hogy az Ő gyermekei vagyunk.

20: Íme, az ajtó előtt állok,

Úgy tűnik tehát, hogy az egyház az ajtón kívülre tessékelte Jézust.

Félelmetes azt látnom Amerikában, hogy milyen sok lelkész nem hisz Jézus Krisztus Isten voltában. Nem hisz abban, hogy Jézus Krisztus szűztől született, sőt a menny és a pokol létezésében sem hisz. Ez rendkívül szomorú. És az ember elgondolkodik azon, hogy vajon akkor ők miért Isten szolgái? Furcsa, hogy egy olyan könyvvel foglalkoznak, amiben ezek szerint ők nem is hisznek, és amelyet nem tartanak valósnak és megbízhatónak.

20: Íme, az ajtó előtt állok, és zörgetek: ha valaki meghallja a hangomat, és kinyitja az ajtót, bemegyek ahhoz, és vele vacsorálok, ő pedig énvelem.

Krisztus idejében, amikor az emberek együtt vacsoráztak, ennek különös jelentősége volt, mert ez azt jelentette, hogy lelkileg eggyé váltak. Jézus is mindig igyekezett együtt vacsorázni az emberekkel.

Tehát ebben az ígeversben, amikor azt mondja Jézus: *Ha valaki meghallja a hangomat, és kinyitja az ajtót, bemegyek ahhoz, és vele vacsorálok* – azt akarja mondani, hogy Ő egyggyé akar válni ezzel az emberrel. És mivel a közös étkezés ezt szimbolizálta, ezért a zsidók nem voltak hajlandók együtt enni a pogányokkal, mert nem akartak egyggyé válni velük.

Emlékezzünk csak vissza az Apostolok Cselekedeteiben, amikor Péter meglátogatja Kornéliuszt. Maga Péter is azzal kezd, hogy zsidóként neki semmi keresnivalója sem lenne Kornélius házában, aki egy pogány ember volt.

Pétert azonban az Úr hívta arra, hogy menjen el Kornéliuszhoz, és ő engedelmeskedett. Isten pedig kezdte letörni ezeket a korlátokat a zsidók és a nem zsidók között.

Jézus sem veszi figyelembe ezeket a korlátokat. Ő nagyon szívesen bemegy ahhoz, aki beengedi Őt. Csak arra vár, hogy az ajtót megnyissuk előtte.

21: Aki győz, annak megadom, hogy velem együtt üljön az én trónusomon; mint ahogy én is győztem, és Atyámmal együtt ülök az ő trónusán.

22: Akinek van füle, hallja meg, mit mond a Lélek a gyülekezeteknek!”

Ezzel tehát elérkeztünk a Jelenések könyvének harmadik részéhez.

A hét gyülekezethez írt hét levél a Jelenések könyvének második részét képezi, amelyekre a Jelenések 1:19 úgy utal, hogy ezek azok a dolgok, amik vannak.

A negyedik fejezettel kezdődően azonban belépünk a Jelenések könyvének harmadik nagy részébe. Arról az időszakról van szó, amely azután következik, hogy az egyház dolgai lezárultak.

A következő fejezetben tehát ellátogathatunk a mennybe.

Jelenések Könyve

4-6. Fejezet

Ez a fejezet a görög eredetiben a következő görög kifejezéssel kezdődik: „*meta tauta*”, amely szó szerint azt jelenti: „*ezen dolgokat követően*”.

Amikor ezt olvassuk, azonnal a Jelenések 1:19-nek kéne megjelennie lelki szemeink előtt, amely három alapvető részre bontja a Jelenések könyvét.

Írd meg tehát, amiket láttál: amik vannak, és amik történni fognak ezek után;

Az „*ezek után*” helyén a görög eredetiben itt is a „*meta tauta*” kifejezés szerepel. Nyilvánvaló tehát, hogy mivel a 4. fejezet is ugyanezzel a kifejezéssel kezdődik, ezért itt veszi kezdetét a Jelenések könyvének harmadik nagy része.

Tehát ez a fejezet így kezdődik: Ezek után. A kérdés már csak az, hogy pontosan mik után?

Én úgy gondolom, hogy meglehetősen egyértelműnek tűnik, hogy az „*ezek után*” azokra a dolgokra vonatkozik, amelyekről a korábbiakban írt az ige.

Tehát mik után? Az egyházra vonatkozó dolgok után. Hiszen a 4. fejezet a 2. és a 3. fejezetet követi a sorban. A 2. és a 3. fejezet pedig a hét ázsiai gyülekezetnek írt hét levelet tartalmazza. A korábbiakban pedig azt is megemlítettük, hogy ez a hét gyülekezet az egyháztörténet hét időszakát jelképezi.

Ezek után (vagyis az egyházat érintő dolgok után) láttam, hogy íme, nyitva van egy ajtó a mennyben, és az előbbi hang, amelyet olyannak hallottam, mint egy trombitáét, beszél velem, és így szól: „Jöjj fel ide, és megmutatom neked azokat, amiknek meg kell történniük.”

Én hiszem, hogy, amikor az egyház befejezte munkáját itt a földön és a pogányok teljes számban bejutottak, mint ahogy Pál a Róma 11:25-ben fogalmaz: *Az Úr akkor kiragadja az Ő egyházát ebből a világból és felviszi őket a Mennybe.*

Pál az 1 Korinthus 15:51-ben ezt írja: *Íme, titkot mondok nektek: nem fogunk ugyan mindnyájan elhunyni, de mindnyájan el fogunk változni.*

52: Hirtelen egy szempillantás alatt, az utolsó harsonaszóra; mert meg fog szólalni a harsona, és a halottak feltámadnak romolhatatlanságban, mi pedig elváltozunk.

1 Thessalonika 4: 16: Mert amint felhangzik a riadó hangja, a főangyal szava és az Isten harsonája, maga az Úr fog alászállni a mennyből, és először feltámadnak a Krisztusban elhunytak,

17: azután mi, akik élünk, és megmaradunk, velük együtt elragadtatunk felhőkön az Úr fogadására a levegőbe, és így mindenkor az Úrral leszünk.

Úgy gondolom, hogy Krisztus egyházának része lesz az elragadtatásban, és egy napon Isten kiragadja az Ő népét ebből a világból. Úgy vélem, hogy a Jelenések 4:1-ben azt látjuk, hogy Isten elragadja Jánost lélekben az Úr napjára, így János megtapasztalja az elragadtatást.

Miután Isten gyülekezetekhez szóló üzenetei befejeződtek, az Úr Jánoshoz szól, és azt mondja: Jöjj fel ide és megmutatom neked azokat, amiknek meg kell történniük ezek után, vagyis a gyülekezetet érintő dolgok lezárultával.

A 4. fejezetben tehát egy új időszakba lépünk be, amely az egyház időszaka után következik a földre. A 4. és az 5. fejezetben annak lehetünk tanúi, ami az elragadtatás után a Mennyben történik. A 6. fejezetben ismét visszatérünk majd a földre, és látni fogjuk, hogy Isten hogyan önti ki ítéletét a földre azt követően, hogy az egyház időszaka lezárult. Látni fogjuk, hogy Isten kiönti ítéletét a földre az emberek gonoszsága, istentelensége miatt, illetve azért, mert elutasítják az Ő Fiát, Jézus Krisztust. A 4. fejezetben azonban azt látjuk, hogy Jánossal együtt az egyház ott van a Mennyben.

2: Azonnal elragadtattam lélekben, és íme, egy trónus állt a mennyben, és a trónuson ült valaki.

3: Aki ott ült, hasonlónak látszott a jáspishoz és a karneolhoz; és a trónus körül szivárvány volt, amely pedig a smaragdhoz látszott hasonlónak.

Alapvetően tehát egy zöldes fényt áraszt a trón, bár ebbe a zöldes fénybe keveredik a karneol vöröses fénye is és nem szabad megfeledkeznünk a jáspisról sem, melynek pedig lilás árnyalata van.

Az 1 Timóteus 6:16-ban azt írja Pál, hogy Isten megközelíthetetlen világosságban lakik. És a Mennyben, amikor mi is a megdicsőült testünkben leszünk, Isten dicsőségének fényességét látjuk majd, ahogy ez kiárad az Ő trónusából. Egy olyan fényt látunk majd, ami mindennél fényesebb, amelynek meghatározó színe a zöld, a smaragd jóvoltából, de a trónushoz közeli szivárvány nemcsak zöld, hanem vörös színben is pompázik a karneolból kifolyólag.

4: A trónus körül láttam huszonnégy trónt, (vagyis kisebb trónokat, erre utal a görög eredetiben használt kifejezés a „trónosz”) és a trónusokon huszonnégy vént, amint ott ültek fehér ruhába öltözve, és a fejükön aranykorona.

A legtöbb bibliatudós szerint a trónusokon ülő 24 vén, akik fehér ruhát viseltek és fejükön arany korona volt, az egyházat képviselik. A fehér ruha is erre utal, hiszen az egyház, vagyis az Isten népe is fehér ruhát kap Istentől, amely Isten igazságát jelképezi, ami a miénk lehet, ha hitünket Jézus Krisztusba vetjük.

A Jelenések 3:21-ben Jézus a következő ígéretet adja a laodiceai gyülekezetnek: *Aki győz, annak megadom, hogy velem együtt üljön az én trónusomon; mint ahogy én is győztem, és Atyámmal együtt ülök az ő trónusán.*

Látjuk tehát, hogy a Mennyben Isten trónja körül 24 vén ül fehér ruhába öltözve, fejükön aranykoronával.

5: A trónusból (vagyis Isten trónjából) villámok törtek elő, hangok és mennydörgések; a trónus előtt pedig hét lámpás égett lobogó lánggal: az Isten hét lelke.

Ismét nagyon fontos, hogy visszatekintsünk a szent sátorra, amelyet Mózes vezetésével megépített Izrael népe a pusztában. A Zsidókhoz írt levél ugyanis elárulja nekünk, hogy a szent sátor a mennyei dolgok mintaképe volt.

Ha tehát szeretnénk megtudni, hogy milyen a Menny, akkor a szent sátort kell megvizsgáljuk, amely alapján képet kapunk arról, hogy milyen is Isten trónusa a Mennyben.

Amikor a pap belépett a sátorban a szent helyre, az ő balján helyezkedett el a hétágú gyertyatartó. Most pedig a Jelenések könyvéből már azt is tudjuk, hogy a hétágú gyertyatartó a Szentlelket jelképezi, illetve a Szentlélek jelenlétét Isten trónja előtt, és a Szentlélek tökéletes munkáját.

Ezenkívül emlékezzünk csak vissza, hogy még mi helyezkedett el a Szentek Szentjében. Ott volt a szövetség ládája, amit Mózes készített. A szövetség ládájának fedele pedig színaranyból készült rajta két kerubbal, amelyek szintén aranyból készültek. A kerubok szárnyai pedig megérintették a Szentek Szentjének falát.

Ha tovább olvassuk a Menny leírását itt a Jelenések könyvében, elérkezünk a kerubokhoz, ezekhez az angyali lényekhez, akiket Isten teremtett, és akikről úgy tűnik, hogy ők a legmagasabb rangú angyali lények.

6-os vers: A trónus előtt mintha üvegtenger lett volna, kristályhoz hasonló, és a trónusnál középen négy élőlény, elöl és hátul szemekkel tele.

7: Az első élőlény oroszlánhoz, a második bikához volt hasonló, a harmadik élőlénynek olyan arca volt, mint egy embernek, a negyedik élőlény pedig repülő sashoz hasonlított.

Egyes bibliamagyarázók úgy gondolják, hogy itt Jézus négy aspektusáról van szó, amelyekre a négy evangélium koncentrált. Az első evangélium, Máté evangéliuma Jézust Júda oroszlánjaként mutatja be. Az oroszlánról pedig tudjuk, hogy az állatok királya.

Azt olvashatjuk a hetes versben, hogy a második élőlény pedig bikához volt hasonló. Ez a második evangéliumnak felel meg, amelyben Márk Jézust a szenvedő szolgaként mutatja be.

A harmadik élőlénynek olyan arca volt, mint egy embernek. Itt gondoljunk arra, hogy Lukács úgy mutatja be Jézus Krisztust, mint az Emberfiát, az ember pedig a teremtés koronája.

A negyedik élőlény pedig a repülő sashoz hasonlított. János az evangéliumában Jézus Krisztusról úgy ír, mint az élő Isten fiáról. A madarak között pedig a sas számít a királynak.

A Bibliában először Mózes első könyvében találkozunk a kerubokkal, mégpedig a harmadik fejezetben, amikor Isten kiűzi Ádámot és Évát az Éden kertjéből. A 24. versben azt olvashatjuk, hogy miután kiűzte az embert, odaállította az Éden kertje elé a kerubokat és a villogó lángpallókat, hogy őrizzék az élet fájához vezető utat, nehogy az ember visszatérhessen az Éden kertjébe és egyen az élet fájának gyümölcséből, mert akkor bűnös állapotában élt volna örökké.

A kerubokat ezenkívül az ige Ezékiel könyvében is megemlíti, az első és a tizedik fejezetben. Ezékiel látta Isten trónját, és ugyanazt a négyfajta arcot látta, mint amiről itt János is beszámol nekünk. Ezékiel meg is nevezi az általa látott élőlényeket, és keruboknak hívja őket.

Az Ezékiel 28-ból az is kiderül, hogy korábban a Sátán is Kerub volt. Az Úr a Sátánt az Ezékiel 28:14-ben fölként kerubként említi, vagyis a Sátán nagyon közel állt Istenhez, ahogyan a kerubok is közel állnak Istenhez – Ezek az Ő trónja körül imádják Őt.

Fontos megnéznünk egy másik igerészt, mégpedig az Ézsaiás 6-ot, ugyanis Ézsaiás szintén látta Isten trónját. Így kiált az 5-ös versben: *„Jaj nekem elvesztem, mert tisztátalan ajkú vagyok és tisztátalan ajkú nép között lakom”*. Azután pedig azt látjuk a 6-os versben, hogy odarepül hozzá az egyik szeráf.

A szeráf valószínűleg egy kerubfajta lehetett. A 6-os versben tehát ezt olvashatjuk: *„És hozzám repül az egyik szeráf, kezében parázs volt, amelyet fogóval vett le az oltárról.” Számhoz érintette, és ezt mondta: Íme ez megérintette ajkadat, bűnöd el van véve, vétkeid meg van bocsátva.*

De térjünk vissza ahhoz, amit János ír ezekről az élőlényekről.

A négy élőlény, amelynek egyenként hat szárnya volt, körös-körül és belül tele volt szemekkel, és szünet nélkül, éjjel és nappal ezt mondta: „Szent, szent, szent az Úr, a mindenható Isten, aki volt, és aki van, és aki eljövendő!”

Ezek az élőlények tehát ott vannak Isten trónja körül és az örökkévaló Isten szentségét hirdetik.

9: És amikor az élőlények dicsőséget, tisztességet és hálát adnak a trónuson ülőnek, aki örökkön-örökké él,

10: leborul a huszonnégy vén a trónuson ülő előtt, és imádja az örökkön-örökké élő; koronájukat is leteszik a trónus elé, és ezt mondják:

11: „Méltó vagy, Urunk és Istenünk, hogy tied legyen a dicsőség, a tisztesség és a hatalom, mert te teremtettél mindent, és minden a te akaratodból lett és teremtetett”

János tehát ezt látja első jelenetként a Mennyben és valószínűleg ez lesz számunkra is az első jelenet, amikor megérkezünk a Mennybe. Megpillantjuk majd Isten trónját és a kerubokat, ahogy imádják Istent.

Azután pedig a 24 vén leborul Isten előtt, és azt mondja: *„Méltó vagy, Urunk és Istenünk, tied legyen a dicsőség, a tisztesség és a hatalom.”*

Miért? Először is azért, mert te teremtettél mindent. Nem azért, mert te megengedted, hogy minden csak úgy létrejöhön, kifejlődjön, hanem te teremtettél mindent és minden a te akaratodból lett és teremtett.

Egy másik fordítás szerint pedig minden a te gyönyörűségedre teremtett. Ez egy nagyon fontos kijelentés, hiszen Isten engem is az Ő gyönyörűségére teremtett. Nem magamnak teremtődtem tehát a saját gyönyörűségemre, hanem Isten gyönyörűségére. És ezért nem arra kéne törekedjek, hogy önmagam kedvében járjak, mert akkor nem azért élek, amiért Isten engem megteremtett. Arra kéne inkább törekednem, hogy megörvendeztessem Istent.

Ebben csak az az érdekes, hogyha én úgy élek, hogy kedves legyek Isten előtt, akkor önmagamat is megörvendeztetem. Amikor azért élek, hogy megörvendeztessem Istent, magam is örömet és megelégedést találok.

A Máté 16: 25-ben ezt mondja Jézus: *Mert aki meg akarja menteni az életét, elveszti, aki pedig elveszti az életét énértem, megtalálja.*

Ahhoz tehát, hogy megtudjuk miről is szól az élet, arra kell törekednünk, hogy az életünkkel neki szerezzünk örömet. Mert akkor megvalósítjuk azt a célt, amiért Isten megteremtett bennünket és ebben megtaláljuk a beteljesedést.

Jelenések 5.1: És láttam a trónuson ülő jobb kezében egy könyvet, belül és kívül teleírva, hét pecséttel lepecsételve;

2: és láttam egy erős angyalt, aki hatalmas hangon hirdette: „Ki méltó arra, hogy felnyissa a könyvet, és feltörje pecsétjeit?”

3: De sem a mennyben, sem a földön, sem a föld alatt nem tudta senki felnyitni a könyvet, sem beletekinteni abba.

4: És nagyon sírtam, mert senki sem bizonyult méltónak arra, hogy felnyissa a könyvet, és hogy beletekintsen.

Mi lehet ez a könyv, amely ilyen hatással van Jánosra, hogy elkezd sírni, amikor senki sem bizonyul méltónak arra, hogy felnyissa azt, és beletekintsen? Ez a könyv bizony nem más, mint a föld birtoklevele.

A zsidó törvények értelmében, ha valaki eladott valamit, a birtoklevélen mindig volt egy bejegyzés, amely lehetővé tette az eladónak, hogy egy bizonyos ideig visszavásárolhassa az eladott földet vagy bármi mást, amit eladott abban az esetben, ha megfelelt azoknak a követelményeknek, amelyek a birtoklevélben szerepeltek.

Minden ingatlan eladásának esetében tehát két birtoklevél született. Az egyiket lepecsételték és egy biztonságos helyen tárolták. A másikat pedig az az ember tartotta meg, aki ingatlanját eladta. Ha tehát egy bizonyos időn belül, az, aki az ingatlant eladta, vissza kívánta azt vásárolni, egyrészt magával kellett vinnie a birtoklevélnek azt a lepecsételt példányát, ami az ő birtokában volt, másrészt pedig elő kellett venni azt a példányt, amit korábban lepecsételtek.

A tulajdonos tehát az ő birtoklevelével tudta igazolni azt, hogy neki jogában állt azt az ingatlant visszavásárolni. Az ingatlan visszavásárlása esetén feltörték a birtoklevél pecsétjét, majd az adott egyén eleget tett a birtoklevélben meghatározott követelményeknek és ezzel az ingatlan ismét az ő tulajdonába került.

Jeremiás könyvének 32. fejezetében Jeremiást börtönben találjuk. Ő a korábbiakban megjövendölte, hogy Izrael Babilon kezére kerül. Arra bátorította az embereket, hogy ne tanúsítsanak ellenállást annak érdekében, hogy életben maradhassanak, mert az ellenállás egyenlő az öngyilkossággal.

Ezért azonban Jeremiást börtönbe vetették hazaárulásért. Jeremiás ezenkívül azt is megjövendölte, hogy hetven évnyi babiloni fogság után Izrael népe visszatér saját földjére.

A Jeremiás 32:6-ban ezt olvashatjuk, *„Jeremiás ezt mondta: Így szólt hozzám az Úr igéje.”*

7: Sallum nagybátyádnak fia Hanameél el fog jönni hozzád és ezt mondja: Vedd meg szántóföldemet Anatótban, mert mint rokonnak, neked van jogod megvenni.

A birtoklevélről tudnunk kell, hogy egy olyan kitélet is tartalmazott, amely értelmében, ha a föld eredeti tulajdonosa nem volt képes visszavásárolni a földet, egy rokona is megtehetette azt, ezzel biztosítva azt, hogy a föld a családban maradt.

Jeremiás esetében is ez történt. Az Úr arra inti Jeremiást, hogy menjen és vegye meg Hanameél szántóföldjét, hiszen ő mint rokon ezt megteheti, mert Hanameél erre egymaga nem képes. Jeremiás pedig elment és valóban megvásárolta azt a szántóföldet, amellyel hirül adja Izrael népének, hogy ő bízik Isten ígéretében, mely szerint hetvenévi babiloni fogságot követően Izrael népe ismét visszatér saját földjére.

Jeremiás 32: 8: El is jött hozzám Hanameél, a nagybátyám fia, az Úr szava szerint a börtön udvarába és ezt mondta nekem: Vedd meg szántóföldemet, amely Benjámín földjén Anatótban van, mert tied az öröklés joga. Vedd meg, mint legközelebbi rokon. Mivel ráismertem, hogy ez az Úr szava

9: megvettem Hanameéltól, nagybátyám fiától az anatóti szántóföldet és kimértem az érte járó pénzt, 17 ezüst sekelt.

10: Megírtam a szerződést, lepecsételtem és tanúkkal hitelesítettem az ezüstöt pedig kimértem mérlegen.

11: Azután fogtam az adás-vételi szerződést, azt is, amely annak rendje-módja szerint le volt pecsételve, meg a le nem zártat is.

12: És odaadtam az adás-vételi szerződést Báruknak, Néria fiának, Mahásiás unokájának, nagybátyám fia Hanameél előtt, az adás-vételi szerződést aláíró tanúk előtt, meg a börtön udvarán ülő júdeaiak előtt.

13: És ezt parancsoltam a jelenlétükben a Báruknak:

14: Így szól a seregek Ura, Izrael Istene: Fogd ezeket az iratokat, ezt az adás-vételi szerződést a lepecsételtet is, meg ezt a le nem zárt szerződést is, és tedd azokat cserépedénybe, hogy sokáig megmaradjanak.

Vagyis ezzel Jeremiás azt mondja, hogy majd, ha visszatérünk a földre, akkor elővesszük ezt a szerződést, és birtokba vesszük azt a földet, ami a miénk.

Ebben az ígérésben is láthatunk tehát két adás-vételi szerződést, amelyek ebben az esetben birtoklevélként funkcionálnak, mert igazolják, hogy kié az ingatlan tulajdonjoga. Az egyikről láthatjuk, hogy lepecsételték, a másikat pedig nem zárták le.

Visszatérve a Jelenések könyvéhez, az 5. fejezetben azt látjuk, hogy a trónuson ülő jobb kezében egy könyv van, hét pecséttel lepecsételve. Ez a könyv tehát nem más, mint a föld birtoklevele.

A föld eredetileg Isten tulajdonát képezte.

Zsoltárok 24:1: Az Úré a föld, és ami betölti. A földkerekség és a rajta lakók.

Amikor Isten megteremtette az embert, neki adta a földet, és az 1Mózes 1:28-ban a következőket mondja az embernek: *Uralkodjatok a tenger halain, az ég madarain, és a földön mozgó minden élőlényen.*

Isten tehát az embernek adta a földet, Ádám azonban átjászotta a földet a Sátán kezére, amikor Isten helyett a Sátánnak engedelmeskedett, így a föld a Sátán tulajdonába került. A föld tehát Istené, jelenleg azonban a gyakorlatban a Sátán tulajdonában van.

Pál azt mondja a Sátánról, hogy ő e világ istene, aki megvakította az embereket. Jézus pedig a Sátánt e világ fejedelmeként említi többször is.

Emlékezzünk csak vissza, hogy mi célból jött Jézus a földre. Azért jött, hogy visszavásárolja a földet Istennek. És mi volt az első, amit a Sátán tett? Kivitte Jézust a pusztába és megkísértette őt. Először azt mondta Jézusnak, változtassa a követ kenyérré. Azután pedig felvitte Jézust egy magas hegy tetejére, és megmutatta neki a világ minden királyságát, majd azt mondta a Lukács 4:6-tól: *Neked adom mindezt a hatalmat és dicsőséget, mert nekem adatott és annak adom, akinek akarom. Ha tehát leborulsz előttem, tied lesz mindez.*

Micsoda kijelentés ez a Sátán részéről!

Azt mondja: A földkerekség minden országa az enyém. Nekem adatott és annak adom, akinek akarom.

Vegyük észre, hogy Jézus nem cáfolja a Sátán kijelentését, tudja, hogy a Sátánnak igaza van. A világot ugyanis valóban a Sátán tartja a kezében. A világ lázad Isten ellen, és így a Sátán valóban e világ istene. Amikor pedig valaki befogadja Jézus Krisztust, idegenné válik ebben a világban.

Jézus a következőket mondja a János 15:19-ben: *Ha e világból valók volnátok, a világ szeretné a magáét, de mivel nem e világból valók vagytok, hanem én választottalak ki titeket a világból, azért gyűlöl titeket a világ.*

Világunk egyelőre nagyon is nyilvánvalóan a Sátán uralkodása alatt áll. Ezért is helytelen Istent hibáztatni a világban tapasztalható problémákért, mégis az emberek hajlamosak Istent hibáztatni a világban megtörténő minden szörnyűségért. „Ha Isten létezik, akkor hogy lehet az, hogy emberek éheznek Etiópiában? És, ha Isten egy szerető Isten, akkor hogy lehet az, hogy annyi gyermek szenved mindenfelé a világban? És hogy lehet ez, meg hogy lehet az?”

Ez azért van, mert a világ lázad Isten ellen és a Sátán kezében van. Az emberek tehát csatlakoztak a Sátán lázadásához Isten ellen.

Én teljesen biztos vagyok abban, hogy ha szavazásra bocsátanánk azt a kérdést, hogy ki uralkodjon a világban Isten vagy a Sátán? A leadott szavazatok alapján a Sátán fölényes győzelmet aratna.

Lehet, hogy ez egy szörnyű kijelentésnek tűnik, és úgy gondolod, hogy ez nem igaz.

De gondoljunk csak bele, hány ember él a test szerint. És az igazság az, hogy nem is szükséges ezt a kérdést szavazásra bocsátani. Az emberek egyértelműen leadják voksukat az életstílusukkal. És én úgy vélem, hogy sokkal többen élnek test szerint, mint lélek szerint. Az emberek életével leadott szavazata alapján pedig számomra egyértelmű, hogy a Sátán nyerte meg a szavazást. Az Isten szerinti élet, a lélek szerinti élet bizony nem a legnépszerűbb életforma napjainkban. Ezért az életformáért a világ nem tapsol majd meg bennünket, de még csak fel sem néz ránk.

Jézus tehát eljött a földre, hogy visszavásárolja azt Istennek. Jézus kifizette az árat. És mi volt az az ár? Az Ő vére, amely kiontatott a kereszten.

Minden egyes alkalommal tehát, amikor a megváltásról ír az ige, ez mindig kapcsolódik Jézus Krisztus véréhez. Ez volt az az ár, amit Jézusnak ki kellett fizetnie ahhoz, hogy megválthassa, visszavásárolhassa a világot.

Amikor Ádám meghalt, a saját bűne miatt halt meg, hiszen Isten az Ezékiel 18-ban kijelenti, hogy aki vétkezik, annak meg kell halni. És Isten Ádámnak is azt mondta az 1 Mózés 2:17-ben: *A jó és rossz tudásának fájáról nem ehetsz, mert, ha eszel róla, meg kell halnod.*

Ádám tehát a saját bűneiért halt meg. És ez minden más emberre is elmondható Ádám óta. Egyetlenegy kivétellel. Csak egyetlenegy valakiről mondható el, hogy mások bűneiért halt meg, nem saját bűneiért. Ez a valaki Jézus, aki büntelen volt.

1Péter 1:18: *nem veszendő dolgokon, ezüstön, vagy aranyon váltattunk meg atyáinktól örökölt hiábavaló életmódunkból, hanem drága véren a hibátlan és szeplőtelen báránynak, Krisztusnak a vérén.*

Az ártatlan Jézus halála volt tehát az az ár, amit ki kellett fizetni a világ megváltásáért. A Máté 13:44-ben a következőket mondja Jézus: *„Hasonló a mennyek országa a szántóföldben elrejtett kincshez, amelyet az ember, miután megtalált, elrejt, örömeiben elmegy, eladja mindenét, amije van, és megveszi azt a szántóföldet.”*

Jézus példabeszédeiben a föld a világot jelképezi. Ki adta tehát oda mindenét, hogy megvásárolja a világot? Jézus Krisztus. És miért vásárolta meg Jézus a világot? Azért, hogy Ővé lehessen az elrejtett kincs. És mi ez az elrejtett kincs? Az Ő egyháza, Krisztus teste, azok, akik hisznek Őbenne, akik bíznak Őbenne. Ő tehát megvásárolta az egész világot, hogy téged is megszerezhesen, és ki vehessen ebből a világból.

Visszatérve tehát a Jelenések 5-höz: elérkeztünk a föld visszavásárlásának idejéhez, amely már korábban ki volt jelölve.

Ezzel kapcsolatban még azt is meg kell említenünk, hogy a törvényben volt egy további fontos kikötés a föld visszavásárlásával kapcsolatban. Ha egy adott személy, vagy annak a személynek bármelyik rokona nem volt képes egy meghatározott időn belül visszavásárolni a földet, akkor elveszítette mindennemű jogát ahhoz a földhöz. Vagyis többé semmiféle igényt nem formálhatott arra a földre. A legtöbb esetben hét éven belül lehetett visszavásárolni egy adott földet. Ugyanúgy hét évet szabtak meg a rabszolgák esetében is, hét évnél tovább nem lehettek rabszolgák.

Nagyon érdekes számomra, hogy mintegy hatezer éve az ember bűnbeesése által a világ a Sátán kezébe került, és így Ő csaknem hatezer éve a világ fejedelme.

Ádám körülbelül időszámításunk előtt négyezerben játszotta át a Sátán kezére a földet. Jelenleg a történelmünkben eljutottunk a hetedik évezredhez, és én úgy gondolom, hogy a megváltás, a visszavásárlás éve közeleg.

Ez a törvényszerűség, hogy a hetedik évben el kell engedni a rabszolgákat – Istentől származik – és úgy vélem, hogy ez a Föld birtoklásának esetében is így van.

A Sátán csaknem hatezer éve uralkodik a földön, hamarosan azonban letelik ez a hatezer év, és a világ visszakerül Isten kezébe. Ezt látjuk itt Jánossal együtt a Jelenések könyvében .

A látvány teljesen lenyűgöző, Isten teljes dicsőségében ott ül a trónján, a kerubok körülötte imádják Őt, és ott van a 24 vén is, akik válaszolnak a kerubok istenimádatára, és ezt mondják: *„Méltó vagy Urunk és Istenünk, hogy tied legyen a dicsősség, a tisztesség és hatalom.”*

Ezután meglátjuk a könyvet, a trónuson ülő jobb kezében, és egy angyalt, aki hatalmas hangon hirdeti: *„Ki méltó arra, hogy felnyissa a könyvet és feltörje pecsétjeit?”*

És utána következik a kijelentés: *„De sem a Mennyben, sem a földön, sem a föld alatt nem tudta senki felnyitni a könyvet. Sem beletekinteni abba. Senki sem bizonyult méltónak arra, hogy felnyissa a könyvet és beletekintsen.”*

Mit jelent ez? Azt, hogy senki nem képes visszavásárolni, megváltani a világot, bár sok ember próbálta már azt állítani magáról, hogy ő meg tudja menteni a világot. Erre egy ember sem képes. Senki nem tudja megváltani önmagát, vagy a világot.

János tehát azt mondja nagyon sírt, mert senki sem bizonyult méltónak arra, hogy felnyissa a könyvet és beletekintsen. Senki sem bizonyult méltónak arra, hogy

megváltta a világot. János pedig azért sírt, mert rádöbbsent arra, hogy ez azt jelenti, a föld a Sátán hatalmában marad mindörökre. Ennek a gondolatát pedig János nem tudta elviselni, ezért keservesen sírni kezdett.

„És nagyon sírtam, mert senki sem bizonyult méltónak arra, hogy felnyissa a könyvet, és hogy beletekintsen.

Ekkor a vének közül egy így szólt hozzám: „Ne sírj! Íme, győzött az oroslán Júda törzséből, a Dávid utóda, és felnyitja a könyvet és hét pecsétjét”.

És láttam, hogy a trónus és a négy élőlény közelében, a vének között, ott áll a Bárány: olyan volt, mint akit megöltek; hét szarva volt, és hét szeme: az Isten hét lelke az, akiket elküldött az egész földre.

A Bárány odament, és átvette a könyvet a trónuson ülő jobb kezéből;

Nagyon érdekes, hogy mikor a vén Jézusra utal, akkor azt mondja: *Győzött az oroslán Júda törzséből.* De amikor János megpillantja Jézust, akkor azt látja, hogy olyan Ő, mint egy bárány, akit megöltek. Ez arra is utalhat, hogy amikor János megpillantja Jézust, Jézus még mindig magán viseli azokat a sebeket, amelyeket értünk ejtettek rajta, amikor megkínózták, és keresztre feszítették.

Elképzelhető, hogy nagyon is sokkoló élményben lesz részünk, amikor először megpillantjuk Jézust a mennyben. Hiszen mi úgy képzeljük a Jézussal való találkozásunkat, hogy megpillantjuk Őt, akinek leírhatatlan a dicsősége és a szépsége, és elképzeljük, ahogy ettől teljesen lenyűgözve állunk majd előtte.

Az Ézsaiás 52:14-ben azonban azt olvashatjuk: *Sokan csak iszonyodtak tőle annyira torz, nem emberi volt külsője, emberhez nem méltó volt alakja.*

Az Ézsaiás 53:3-ban pedig azt olvashatjuk: *Eltakartuk arcunkat előle.*

Ézsaiás azonban az 5. versben hozzáteszi: *Pedig a mi vétkeink miatt kapott sebeket, bűneink miatt törték össze.*

Az Ő sebei tehát, amelyeket magán visel, azok a sebek, amelyeket érted ejtettek rajta, amikor kifizette a te megváltásodért az árat. Isten a te bűneidért kiöntötte rá az ítéletét, amikor meghalt a kereszten helyetted. Ennek fényében tehát nagyon is elképzelhető, hogy sokkoló látvány tárul elénk, amikor először meglátjuk Jézust, ahogy magán viseli annak a szenvedésnek a jegyeit, amelyet értünk állt ki.

Jelenések 5: 6: És láttam, hogy a trónus és a négy élőlény közelében, a vének között, ott áll a Bárány: olyan volt, mint akit megöltek; hét szarva volt, és hét szeme: az Isten hét lelke az, akiket elküldött az egész földre.

7: A Bárány odament, és átvette a könyvet a trónuson ülő jobb kezéből;

8: és amikor átvette a könyvet, a négy élőlény és a huszonnégy vén leborult a Bárány előtt - mindegyiknél hárfa volt és aranycsésze, tele füstölőszerrel: a szentek imádságai ezek -,

Amikor az ószövetségi időkben a pap minden nap bement a szent sátorba, a szent helyre, volt nála egy aranycsésze láncokon, az aranycsészében pedig füstölőszer.

Amikor odaért az oltárhoz, ahol az áldozatokat mutatták be Istennek, izzó parazsat vett arról az oltárról, és belerakta a füstölőszerrel teli aranycsészébe.

Ekkor elkezdett szállni a füstölőszer füstje, a pap pedig odalépett az illatáldozati oltárhoz, és az oltárnál meglengette a csészét, amelyből jó illatú füst szállt fel. Mindez a kárpit előtt történt, amely mögött a Szentek Szentje, Isten jelenléte volt. A füstölőszer felajánlása az emberek imáit jelképezte. És az Igében is találunk ilyen hasonlatokat, mely alapján a mi imáink egy édes illatáldozatként szállnak fel Istenhez.

Itt tehát a 24 vén tulajdonképpen egy papi funkciót tölt be, amikor fogja az aranycsészét tele füstölőszerrel, vagyis a szentek imádságait, és felajánlja azokat Istennek.

A mi megváltásunk még nem teljes, annak ellenére, hogy az ár ki van már fizetve, és Jézus meghalt a bűneinkért.

Pál a Róma 8: 23-ban azt írja: *De nem csak ez a világ, hanem még azok is, akik a Lélek első zsengejét kapták, mi magunk is sóhajtozunk magunkban, várva a fiúságra, testünk megváltására.*

Azt látjuk tehát, hogy a testünk megváltására még nem került sor. Ami azonban engem illet, én nagyon várom már ezt a napot. Addig azonban Isten, az Ő Szentlelkét adta nekem a ránk váró mennyei örökség zálogaként. Isten tehát ezzel is megmutatja nekünk, hogy komolyan gondolja megváltásunkat, és ezért adta nekünk a Szentlelket, aki által el vagyunk pecsételve a megváltás napjára.

Erről ír Pál is az Efézus 1:13-ban: *Őbenne pedig titeket is - miután hallottátok az igazság igéjét, üdvösségetek evangéliumát, és hívőkké lettetek - eljegyzett pecsétjével, a megígért Szentlélekkel,*

14: örökségünk zálogával, hogy megváltsa tulajdon népét az ő dicsőségének magasztalására.

Az Úr tehát megvásárolt téged, kifizette érted az árat, de még nem vett magához téged. Egy napon azonban eljön érted.

A Zsidók 2:8-ban azt olvashatjuk, hogy Isten mindent Jézus lába alá vetett, de most még nem látjuk, hogy minden uralma alatt áll.

Tehát egyelőre a valóság az, hogy a világ lázad Jézus ellen, és nem rendeli alá magát neki. Zsidók 2:9: *azt azonban látjuk, hogy az a Jézus, aki rövid időre kisebbé lett az angyaloknál, a halál elszenvedése miatt dicsőséggel és tisztességgel koronáztatott meg, hiszen ő Isten kegyelméből mindenkiért megízlelte a halált.*

Sőt azt is láthatjuk, hogy Jézus egészen addig vár, amíg az Atya mindent az Ő lába alá nem vet.

Jézus tehát megpihen az Ő befejezett munkájában, Isten pedig egy napon mindent az Ő lába alá vet, és Őt teszi a királyok királyává. A megváltásunk tehát még nem fejeződött be, mert Jézus még nem vette birtokba azt, amit korábban megvásárolt.

Ezt a helyzetet ahhoz hasonlíthatnám, mint amikor bemegyünk egy áruházba és szeretnénk valamit megvásárolni, de rádöbbenünk arra, hogy nincs nálunk elég pénz. Mivel azonban mindenképpen szeretnénk azt az adott terméket megvásárolni, megkérdezzük az eladótól, hogy nem lenne-e lehetséges egy előleget náluk hagyni és az árut lefoglalni. Az üzlet ebbe beleegyezik, mi tehát letesszük az előleget és megállapodunk abban, hogy mennyi idő áll a rendelkezésünkre ahhoz, hogy visszajöjjünk a termékért, és a teljes árat kifizessük érte.

Így a termék elméletileg már a miénk, legalábbis olyan értelemben, hogyha valaki másnak is megtetszik és szeretné azt megvásárolni, nem teheti meg, mert nekünk van félretéve. Mi tehát azt az előleget egy zálogként hagyjuk ott az üzletben kifejezésre juttatva azon szándékunkat, hogy mi szeretnénk megvásárolni azt a terméket, és mi azt komolyan gondoljuk.

Ugyanígy a Szentlélek is egy zálog, amit Isten adott nekünk, és, amely által Isten megígéri nekünk, hogy egy napon eljön értünk.

Visszatérve tehát a papokhoz, ahogy az aranycsészékben levő füstölőszert felajánlották az Úrnak, ez képviselte a szentek imádságait.

Vajon hányszor imádkoztuk már a következőket? Jöjjön el a te országod, legyen meg a te akaratod a földön, amint a mennyben is.

Az egyház évek óta így imádkozik Istenhez, eddig azonban ez az ima még megválaszolatlanul maradt. Ez persze nem azt jelenti, hogy Isten nem fogja megválaszolni ezt az imát, hiszen Ő szeretné megválaszolni, csak a megfelelő időzítésre vár, mint oly sok más imánk esetében is.

Most tehát már eljött az idő, így a szentek imádságait, az évszázadok során Istennek felajánlott imákat odaviszük Isten trónjához. Jöjjön el a te országod, legyen meg a te akaratod a földön, amint a mennyben is.

És azt látjuk, hogy hamarosan erre sor kerül, eljön Isten országa és megvalósul az Ő akarata a földön. Többé nem lesz helye annak az Istennel szembeni lázadásnak, amely jelenleg tönkreteszi a bolygónkat. Akkor a földön mindenki Őt tiszteli majd, és neki fogja magát alárendelni.

Milyen csodálatos hely lehetne ez a bolygó, ha mindenki Isten akarata szerint élne, ha szeretetben és békében élnénk együtt itt a földön, Isten országa szerint. *Hiszen az Isten országa nem evés és ivás, hanem igazság, békesség és a Szentlélekben való öröm* – írja Pál a Róma 14:17-ben.

A föld elegendő táplálékot nyújt mindannyiunknak. A gond csak az, hogy a rendelkezésünkre álló forrásokkal nagyon rosszul gazdálkodunk. Amikor azonban Jézus Krisztus visszatér és létrehozza az Ő országát, akkor meglátjuk majd, hogy mi volt Isten szándéka, és akkor majd az egész földet beborítja az Ő igazsága.

9-es vers: és új éneket énekeltek ekképpen: „Méltó vagy arra, hogy átvedd a könyvet, és feltörd annak pecsétjeit, mert megöletted és véreddel vásároltál meg bennünket Istennek minden törzsből és nyelvből, minden nemzetből és népből;

Felmerül a kérdés, hogy ki az, aki ezt az új éneket énekelheti. Vajon a megváltott Izrael dala ez? Nem. Hiszen ezek az emberek minden törzsből, nyelvből, minden nemzetből és népből származnak. Az angyalok éneke sem lehet ez, így tehát egy lehetőségünk marad, az egyház. Ez a megváltott egyház éneke, amelyet a világ minden tájáról származó emberek alkotnak. Isten gyermekeiről, Isten családjáról van itt szó.

Kolossé 3:11: Itt már nincs többé görög és zsidó, körülmetéltség és körülmetéletlenség, barbár és szkíta, szolga és szabad, hanem minden és mindenkben Krisztus.

Az egyház tehát egy emberként énekel megváltásáról, amelyet Jézus Krisztus vére tett lehetővé.

Ez azonban egy nagyon érdekes dolgot vet fel. Látjuk, hogy a nagy nyomorúság időszaka a hatodik fejezetben veszi kezdetét. Az azt megelőző fejezetben pedig az egyházat látjuk a mennyben, a nagy nyomorúság időszaka pedig csak azután veszi kezdetét, hogy Jézus feltöri a pecsétet.

Mindez tehát kizárja annak a lehetőségét, hogy az egyház még a földön lesz a nagy nyomorúság időszakában. Véleményem szerint ugyanis valószínűtlen az, hogy mindezek után Isten visszaküld bennünket a földre, hogy mi is részesei lehessünk a nagy nyomorúság időszakának, és utána ismét kiragad bennünket a világból.

Jelenések 5:10: és királysággá és papokká tetted őket a mi Istenünknek, és uralkodni fognak a földön.”

Jézus a Jelenések 3:21-ben megígéri, hogy: *„aki győz, annak megadja, hogy vele együtt üljön az Ő trónusán.”* Vagyis, hogy vele együtt uralkodjon az Ő országában.

A thiatirai gyülekezethez írt levélben pedig, a Jelenések 2:26-ban azt mondja: *„Aki győz, és megtartja mindvégig az én cselekedeteimet, annak hatalmat adok a pogányok felett, hogy legeltesse őket vasvesszővel,”*

Jelenések 5: 11: És láttam, és sok angyal hangját hallottam a trónus, az élőlények és a vének körül, számuk tízezerszer tízezer és ezerszer ezer volt;

Mennyi is a tízezerszer tízezer? Százmillió. És az ezerszer ezer? Egymillió. Tehát több millióan voltak. Hányan lesznek tehát pontosan azok, akiket megváltott Jézus, és akik ott lesznek a mennyben? Nem tudom, de nagyon sokan lesznek, és mindannyian egyek lesznek Krisztusban, és egy emberként hirdetik az Úr dicsőségét.

12: és így szóltak hatalmas hangon: „Méltó a megöletett Bárány, hogy övé legyen az erő és a gazdagság, a bölcsesség és a hatalom, a tisztesség, a dicsőség és az áldás!”

Tehát a megváltottak énekének refrénjét már az angyalok is éneklék.

Az előbb az angyalok még nem énekeltek, hiszen ők nem tapasztalták saját bőrükön, hogy Jézus megváltotta őket tulajdon vérével. Amikor azonban a megváltottak a dal refrénjéhez érnek és azt kiáltják: Méltó a megöletett Bárány, hogy övé legyen az erő és a gazdagság, a bölcsesség és a hatalom, a tisztesség, a dicsőség és az áldás! Ezt már ők is énekelhetik és éneklük is.

13: És hallottam, hogy minden teremtmény, a mennyben és a földön, a föld alatt és a tengerben, és minden, ami ezekben van, ezt mondta: „A királyi széken ülő és a Bárányé az áldás és a tisztesség, a dicsőség és a hatalom örökkön-örökké!”

14: A négy élőlény így szólt: „Ámen!” És a vének leborultak, és imádták őt.

Így érkezünk el a hatodik fejezethez, amelyben látni fogjuk, hogy Jézus elkezdni feltörni a hét pecsétet.

Jelenések 6.1: És láttam, amikor a Bárány feltörte a hét pecsét közül az elsőt, és hallottam, hogy a négy élőlény közül az egyik mennydörgéshez hasonló hangon szól: „Jöjj!”

2: És láttam: íme, egy fehér ló, a rajta ülőnek íja volt, és korona adatott neki, és győzelmesen vonult ki, hogy újra győzzön.

Azt látjuk tehát, hogy miután Isten kiragadja az Ő egyházát a világból, Jézus feltöri az első pecsétet, és megjelenik a színen az Antikrisztus, mégpedig fehér lovon. Ő a hamis Krisztus, a hamis megváltó, aki elkezd uralkodni a földön, és saját hatalmát terjeszti ki a világra.

Az Antikrisztus a hatalmát a Sátántól kapja majd. Erről olvashatunk a Jelenések 13-ban. És ez az ígerész bizonyítékul szolgál arra is, hogy jelenleg a világ a Sátán hatalmában van, ezért tudja átadni ezt a hatalmat az Antikrisztusnak. Miután tehát Isten kiragadja egyházát a világból, azonnal megjelenik a színen az Antikrisztus.

Pál szerint a 2Thessalonika 2:7-ben az Antikrisztus addig nem jelenhet meg nyilván, amíg az egyház el nem tűnik az útból.

Pál ezt írja: A törvénytíprás titokban már folyik, csakhogy annak, aki azt most még visszatartja, el kell tűnni az útból.

8: És akkor jelenik meg nyilván a törvénytípró – és az Antikrisztus.

Addig nem jelenhet meg nyilván, amíg az, aki őt visszatartja el nem tűnik az útból. És az, aki őt visszatartja, nem más, mint a Szentlélek az egyházban.

Jézus azt mondja követőiről, hogy ti vagytok a föld sója. A só, pedig tartósítószerként funkcionált. Jézus tehát azt mondja ezzel, hogy az ő egyháza tartósítószerként működik ebben a világban.

Jézus idejében úgy tartósították a húst, hogy megsózták és így a felszínén található baktériumokat megölték, hiszen akkortájt nem volt hűtő. Amikor Jézus azt mondja

tanítványainak, ti vagytok a föld sója, ők megértették, hogy Jézus követőiként tartósítják a világot, és megakadályozzák abban, hogy rothadásnak induljon.

A Máté 5:13-ban Jézus hozzáteszi: Ha pedig a só megízetlenül, mivel lehetne ízét visszaadni? Semmire sem való már, csak arra, hogy kidobják, és eltapossák az emberek.

Az egyház tehát napjainkban is a világban az egyedüli visszatartó erő, a tartósítószer. Az egyház nélkül a mi országunk, az Egyesült Államok is elveszne. A világ persze gyűlöl bennünket, mert visszatartjuk őket mindazoktól a gonoszságoktól, amelyeket oly szívesen megtennének.

Például, ha valaki a munkahelyeden azt mondja neked: „Ó, bocsáss meg, nem tudtam, hogy itt vagy.”, akkor örvendezz, mert te is visszatartó erőként működsz a munkahelyeden.

Vagy, amikor kicsúfolnak, és azt mondják: „Ó, hát mi most ezt meg ezt nem tehetjük meg, hiszen nézd csak, ki van itt, a szent Laci”, akkor örvendezz, mert Isten akarata az, hogy te egy visszatartó erőként, egy tisztító erőként működj a világban.

Igenis akadályozzuk meg őket abban, hogy a piszkos vicceiket elmeséeljék, vagy, hogy gonosz cselekedeteikkel büszkélkedjenek. Igenis legyünk visszatartó erők ebben a világban. Ha ugyanis megszűnünk visszatartó erőként, tartósítószerként működni, akkor megszűnünk létezni. Hiszen, amikor a só elveszíti ízét, haszontalanná válik.

Jézus tehát ezzel azt mondja, hogy a mi szerepünk itt a világban az, hogy sóként működjünk. Abban a pillanatban azonban, amikor Isten kiragadja az Ő egyházát a világból, eltűnik a visszatartó erő, és pillanatokon belül megjelenik a színen az Antikrisztus.

2Thessalonika 2:7: csakhogy annak, aki azt most még visszatartja, el kell tűnni az útból, és akkor jelenik meg nyíltan a törvénytíró

Tehát az események sorrendben így következnek: Az egyház ott van a mennyben, majd Jézus feltöri az első pecsétet, és megjelenik az Antikrisztus az egész világot uralma alá kényszerítve. Uralkodásának első három és fél évében a Messiást üdvözlük benne, és a világ egy emberként így beszél: „Látod, mi megmondtuk. A probléma ezekkel az undorító keresztényekkel volt, ők azok, akik megakadályozták előrejutásunkat.”

Gondoljunk csak bele, amikor Isten kiragadja a hívőket ebből a világból, a hívők anyagi javai hátra maradnak majd, és az emberek megosztóznak rajtuk. Mindenkinek nagyon jó dolga lesz tehát, ahogy az eltűnt keresztények javaiból ezt-azt a magáévá tesz. Az Antikrisztus pedig előáll majd új gazdasági programokkal és béketervvel, és az emberek majd azt mondják, na látjátok, hogy az egyház volt a felelős minden múltbeli háborúért. De most, hogy végre eltűntek az utunkból, béke uralkodhat a földön.

Az Antikrisztus tehát lenyűgözi majd az embereket, mert békét és jólétet vezet be. Az emberek pedig csak ámulnak és bámulnak, és azt mondják: Ő a világ megmentője. Messiásként, megváltóként üdvözlik tehát, de három és fél év elteltével azonban megváltoznak a dolgok.

Jelenések 6: 3: Amikor feltörte a második pecsétet, hallottam, hogy a második élőlény szól: „Jöjj!”

4: És kijött egy másik ló, egy tűzvörös, és a rajta ülőnek megadatott, hogy elvegye a békességet a földről, sőt hogy öldössék egymást az emberek; és nagy kard adatott neki.

5: Amikor feltörte a harmadik pecsétet, hallottam, hogy a harmadik élőlény szól: „Jöjj!” És láttam: íme, egy fekete ló, a rajta ülőnek mérleg volt a kezében.

6: És hallottam, hogy egy hang szól a négy élőlény között a közepén: „Egy mérce búza egy dénár, és három mérce árpa egy dénár, de az olajat és a bort ne bántsát!”

A harmadik pecsét feltörése után tehát éhínség sújtja a földet a háborút követően, amely a második pecsét feltörése után robban ki.

7: Amikor feltörte a negyedik pecsétet, hallottam a negyedik élőlény hangját, amint így szól: „Jöjj!”

8: És láttam: íme, egy fakó ló, a rajta ülőnek neve Halál, és a Pokol követte őt; és hatalom adatott nekik a föld negyedrészen, hogy öljenek karddal, éhínséggel és döghalállal, és a föld vadállatai által.

Ezeknek a csapásoknak a nyomán a föld népességének egynegyede elpusztul. Tételezzük fel, hogy amikor Isten az Ő egyházát kiragadja ebből a világból, körülbelül négy milliárd ember marad még a földön. Ennek fényében tehát a második, harmadik, illetve negyedik csapás eredményeként a népesség egynegyede, vagyis kb. egy milliárd ember hal meg. Ez bizony nagyon súlyos dolog lesz.

9: És amikor feltörte az ötödik pecsétet, láttam az oltár alatt azoknak a lelkét, akiket az Isten ígéjéért öltek meg, és azért a bizonyágtételért, amelyet megtartottak.

10: És hatalmas hangon kiáltották: „Urunk, aki szent és igaz vagy, meddig nem ítélsz, és meddig nem állsz bosszút a mi vérünkért azokon, akik a földön laknak?”

11: Akkor fehér ruha adatott mindegyiküknek, és megmondatták nekik, hogy nyugodjanak még egy kis ideig, amíg teljes nem lesz azoknak a szolgatársaiknak és testvéreiknek a száma, akiket ugyanúgy megölnék, mint őket.

Ebben az ígerésben ismét egy embercsoportot látunk, ez esetben azonban nem az egyházzal van szó, hanem azokról, akik az Antikrisztus uralkodása idején haltak mártírhalált hitükért.

A Jelenések 13:7-ben azt olvassuk az Antikrisztusról, hogy *megadatott neki, hogy hadat indítson a szentek ellen, és legyőzze őket.* Az ebben az ígerésben szereplő szentek azonban nem az egyházat jelenthetik, ugyanis a Máté 16:18-ban Jézus azt mondja, hogy *a pokol kapui sem fognak diadalmaskodni rajtatok.*

Én azonban úgy gondolom, hogy, amikor Isten kiragadja a hívőket ebből a világból egy olyanfajta ébredésre kerül sor a földön, amelyre korábban még nem volt példa. Gondolj csak azokra a barátaidra, akiknek bizonyosságot tettél, amikor beszéltél nekik az elragadtatásról, és akik akkor kinevettek és örültek tartottak. De, amikor ez valóban megtörténik, kijózanodnak és rádöbbenek arra, hogy milyen ostobán viselkedtek.

Amikor az Antikrisztus kiterjeszti uralmát az egész földre, remélhetőleg lesz annyi eszük, hogy ők nem hódolnak be az Antikrisztusnak. Ez azonban a halálukat eredményezi majd, mert az Antikrisztus elég hatalommal bír ahhoz, hogy eltörölje a föld színéről azokat, akik ellenállnak, és nem hajlandók magukra venni a fenevad jelét, és nem hajlandók az ő bálványképét imádni.

Ezek az emberek meghalnak ugyan a hitükért, de üdvösségre jutnak, hiszen itt találjuk őket a Jelenések 6-ban, Isten oltára alatt. Ők azok, akik így kiáltanak: „Istenem meddig kell még várnunk? Mikor jöhetünk elő?”

És Isten erre fehér ruhát ad mindegyiküknek és arra kéri őket, hogy legyenek még egy kis ideig türelemmel, amíg teljes nem lesz azoknak a szolgatársaiknak és testvéreiknek a száma, akiket ugyanúgy megölnek, mint őket, és le nem zárul a nagy nyomorúság időszaka.

Mindezt követően ők is előjöhettek, és ott látjuk őket a mennyben Isten trónja körül a 7. fejezet második felében.

*Jelenések 6:12: És láttam, amikor feltörte a hatodik pecsétet: nagy földrengés támadt, és a nap elsötétült, mint egy fekete szőrcsuha, a telihold olyan lett, mint a vér,
13: és az ég csillagai lehullottak a földre, ahogyan a fügefa hullatja éretlen gyümölcsét, amikor nagy szél rázza;
14: az ég is eltűnt, mint egy felgöngyölődő papírtekercs, minden hegy és sziget elmozdult a helyéről.*

Itt egy meteoritesőről olvasunk, hiszen a 13-as vers szerint: *az ég csillagai lehullottak a földre, ahogyan a fügefa hullatja éretlen gyümölcsét*
Ezenkívül óriási földrengésről is beszámol az ige, és arról, hogy hegyek és szigetek mozdultak el, és tűntek el.

*15: A föld királyai, a fejedelmek és a vezérek, a gazdagok és a hatalmasok, a szolgák és a szabadok mind elrejtőztek a barlangokban és a hegyek szikláiban,
16: és így szóltak a hegyekhez és a sziklákhöz: „Essetek ránk, és rejtsetek el minket a királyi trónuson ülő arca előtt, és a Bárány haragja előtt,
17: mert eljött az ő haragjuk nagy napja, és ki állhat meg?”*

Figyeljünk oda a megfogalmazásra. *Eljött a bárány haragjának napja.*

De milyen vigasztaló is, az, amit Pál mond az 1Thessalonika 5:9-ben:
Mert az Isten nem haragra rendelt minket.

A Róma 5: 9-ben pedig azt olvashatjuk, hogy *Isten megment bennünket a haragtól.*

A Jelenések 6:17-ben így kiáltanak tehát: *eljött a bárány haragjának nagy napja.*

Mivel azonban bennünket, hívőket Isten nem a haragra rendelt, ezért ekkor mi már minden valószínűség szerint nem leszünk a földön.

Jézus a Lukács 21-ben ugyanezekről a földrengésekről, meteoritesőről, mindazokról a katasztrófákról, eseményekről számol be, amelyeknek be kell következniük, és ezt mondja: *Legyetek tehát éberek és szüntelen könyörögjete, hogy kimenekülhessetek mindazokból, amik történni fognak, és hogy megállhassatok az Emberfia előtt.*”

Amikor tehát mindezekre sor kerül, én úgy gondolom, hogy már nem leszek a földön, hanem ott leszek én is azokkal, akik az 5. fejezetben új éneket énekelnek ekképpen: *„Méltó vagy arra, hogy átvedd a könyvet és feltörd annak pecsétjeit. Mert megöleltél, és véreddel vásároltad meg őket Istennek.”*

Isten kegyelméből tehát a mennyben leszünk, mert az Isten nem haragra rendelt minket, hanem arra, hogy elnyerjük az üdvösséget a mi Urunk Jézus Krisztus által.

JELENÉSEK KÖNYVE

7-9. Fejezet

A 4. fejezetben Jánossal együtt beléptünk a mennybe, ahol megláttuk Isten trónusát, és a trónus körül négy élőlényt, akik szüntelenül éjjel-nappal hirdették Isten szentségét, és láttunk 24 vént is, akik koronájukat letették a trón elé és szintén imádták Istent.

Az 5. fejezetben olvashattunk a hétpecsétes könyvről, amelyet jobb kezében tartott a trónuson ülő és akkor azt is elmondtuk, hogy ez a hét pecséttel lezárt könyv nem más, mint a föld birtoklevele.

A Jelenések 5.2-ben hatalmas hangon kérdezi egy angyal: „Ki méltó arra, hogy felnyissa a könyvet és feltörje pecsétjeit?”

De senki sem találtatott méltónak arra, hogy ezt megtegye. Ez azt jelenti, hogy senki sem tudja visszavásárolni a földet, és ezért János sírva fakad, de az egyik vén odalép hozzá és megvigasztalja, mert így szól hozzá a Jelenések 5.5-ben:

Ne sírj, íme győzött az oroszlán a Júda törzséből a Dávid utóda és felnyitja a könyvet és a hét pecsétjét.

Akkor Jézus előlép, átveszi a könyvet a trónuson ülő jobb kezéből és akkor az egyház egy emberként kezd egy új dicsőítést énekelni:

Méltó vagy arra, hogy átvedd a könyvet és feltörd annak pecsétjeit mert megöletted és véreddel vásároltad meg őket Istennek, éneklük majd az egyház. És amikor a refrénhez érkeznek, az angyalok is bekapcsolódnak, akiknek száma tízezerszer tízezer és ezerszer ezer volt és ők is dicsérik Istent.

Ezután a 6. fejezetben azt látjuk, hogy Jézus egymás után kezdi feltörni a könyv pecsétjeit, és ahogy feltöri a pecsétjeiket, látjuk az egyes ítéleteket, amelyek ezek nyomán a világot sújtják.

Az első pecsét feltörése után az Antikrisztus jelenik meg a színen, egy fehér lovon. A második pecsét feltörése háborút és pusztítást eredményez a földön. A harmadik pecsét pedig éhínséggel sújtja a világot.

Az első négy pecsét feltörésének eredményeként a föld népességének egynegyede elpusztul. Az ötödik pecsét feltörése után azoknak az embereknek a csoportját látjuk Isten oltáránál, akik a nagy nyomorúság időszakában üdvözültek.

Ők ezt kérik Istentől: *Urunk, aki szent és igaz vagy, meddig nem ítélsz és meddig nem állsz bosszút a mi vérünkért azokon, akik a földön laknak.*

A Jelenések 6.11-ben azt olvashatjuk, hogy akkor fehér ruha adatott mindegyiküknek és megmondatott nekik, hogy nyugodjanak még egy kis ideig, amíg teljes nem lesz azoknak a szolgátaiknak és testvéreiknek a száma, akiket ugyanúgy megölnek, mint őket.

A hatodik pecsét megnyitása nyomán óriási katasztrófák súlytják majd a földet, amelyről olvashatunk Joel és Ézsaiás próféta könyvében is, és amelyről Jézus is beszélt. Ekkor majd csillagok potyognak az égből és a szigetek pedig elmozdulnak helyükről.

Így jutunk el a 7. fejezethez. Mielőtt azonban Jézus feltöri a hetedik pecsétet az első versekben a következőket olvashatjuk:

Ezután láttam négy angyalt állni a föld négy sarkán, mint féken tartották a föld négy szélét, hogy ne fújjon szél a földre, se a tengerre, se a fákra.

Láttam egy másik angyalt is feljönni napkelet felől, akinél az élő Isten pecsétje volt és hatalmas hanggal odakiáltott a négy angyalnak, akiknek megadatott, hogy ártsanak a földnek és a tengernek.

és így szólt. Ne ártsatok a földnek, se a tengernek, se a fáknak addig, amíg homlokukon pecséttel meg nem jelöljük a mi Istenünk szolgáit.

Tudjuk, hogy a hétéves időszakból három és fél évet a nagy nyomorúság időszakának nevezünk. A hétéves időszak első három és fél évében, amikor az antikrisztus egyre inkább megszilárdítja hatalmát, Isten két tanút küld a földre, akikkel a 11. fejezetben találkozunk majd. Ők 42 hónapon, vagyis három és fél éven keresztül tesznek majd bizonyosságot.

A Jelenések 11.6-ban azt olvashatjuk, hogy nekik meg van a hatalmuk arra, hogy bezárják az eget, hogy ne essék eső prófétálásuk napjaiban. Ennek nyomán aszály sújtja majd a földet, amely valószínűleg hozzájárul ahhoz az éhínséghez, amely a földön a harmadik pecsét feltörése után alakul ki. Elképzelhető, hogy azért nem esik majd eső abban az időszakban, mert ez a négy angyal, akikkel a 7. fejezet első versében találkozunk, ott áll a föld négy sarkán, és féken tartja a föld négy szélét, hogy ne fújjon szél a földre, se a tengerre, se a fákra.

A földön a víz körforgása úgy történik, hogy a tengerek és óceánok vizének egy része elpárolog, így bekerül a légkörbe, majd pedig a szelek elszállítják a szárazföld fölé, ahol eső formájában le hull és megöntözi a földet. Isten ezt nagyszerűen kitalálta, hogy biztosítsa a szárazföld vízellátását. Ha azonban a szeleket visszatartják, a pára nem kerülhet a szárazföld fölé. Így a pára felgyülemlik a légkörben és nagyon érdekes légköri jelenségekhez vezethet.

Az első versben tehát azt látjuk, hogy négy angyal áll meg a föld négy sarkán. A sarok kifejezés nem teljesen egyezik azzal, amit a görög eredetiben olvashatunk. A legpontosabb fordítás szerint azt kéne mondanunk, hogy négy angyalt láttam állni a föld négy körnegyedében.

Ezt azért szeretném kihangsúlyozni, mert egyesek, akik mindenképpen valami hibát igyekeznek találni a Bibliában, azt szokták mondani, hogy ez a megfogalmazás, miszerint négy angyalt látott János a föld négy sarkán arra utal, hogy János maga is azt gondolta, mint sokan mások is, hogy a föld lapos, és ezért írt a föld négy sarkáról. És szerintük, ha a Biblia hibás tényről állít, akkor nem lehet megbízni benne.

Nemrég az amerikai Honvédelmi Minisztérium egyik kiadványában azt olvastam, hogy tengerészgyalogosaink a világ négy sarkán állomásoznak. Ez vajon azt jelenti, hogy a Védelmi Minisztérium sem tudja, hogy a föld gömbölyű? Nem hiszem.

Ez a megfogalmazás mindössze arra utal, hogy északon, délen, keleten és nyugaton is állomásoznak katonák.

Mindamellettt azonban azt is meg kell említenünk, hogy a föld lényegében rendelkezik négy sarkkal, hiszen a bolygónk nem tökéletesen gömbölyű. Az északi és a déli sarkoknál kissé lapítottabb, az egyenlítő mentén pedig terebélyesebb. Vagyis ennek fényében tulajdonképpen beszélhetünk a föld négy sarkáról.

A lényeg azonban az, hogy itt alapvetően az égtájokról van szó és az égtájakhoz kapcsolódó szelekről. Tehát az északi, a déli, a nyugati és a keleti szélről. Azt látjuk, hogy angyalok állnak a föld négy sarkán, és ezek igen lenyűgöző teremtmények lehetnek, hiszen hatalmuk van arra, hogy féken tartsák a föld négy szelét.

A harmadik versben pedig azt látjuk, hogy megjelenik egy másik angyal is, aki odakiált ennek a négy angyalnak.

Ne ártsatok se a földnek, se a tengernek, se a fáknak addig, amíg homlokukon pecséttel meg nem jelöljük a mi Istenünk szolgáit.

És hallottam a pecséttel megjelöltek számát, 144 ezer pecséttel megjelölt Izrael fiainak minden törzséből.

Ez elég egyértelmű.

Sok ember arra panaszkodik, hogy a Jelenések könyve egyszerűen érthetetlen. Egyesek elkezdnek kombinálni, azt mondják például, hogy a 144 ezer valójában nem 144 ezret jelent, az egy szimbólikus szám, és mivel 12x12 ezret jelent, ebből levezetik azt, hogy minden hónapban más fog uralkodni Krisztus ezeréves uralmának idején, mert a 12-es az emberi kormányzás száma.

Az emberek mindenféle furcsa elképzeléssel állnak elő.

Ehhez pedig még hozzá kell tennem azt is, hogy a Jehova tanúi önmagukról állítják, hogy ők ez a 144 ezer.

Herbert Amstronng azonban szintén azt állítja saját csoportjáról, hogy ők a 144 ezer.

Ha pedig az ember hajlandó arra, hogy megkétszerezze, megháromszorozza tizedét, amit az Isten egyháza nevű csoportnak ad, akkor ő is bekerülhet a belső körbe, és egyike lehet a 144 ezernek.

Amikor pedig elérkezik az ideje, azt mondják, az ember majd kap tőlük egy távíratot, hogy most van itt az ideje, hogy elmeneküljön a pusztába, ahol a 144 ezer számára már helyet készítettek, hogy életben maradhassanak.

Ez a csoport is azt állítja tehát magáról, hogy ők alkotják a 144 ezret, ahogy a Jehova tanúi is, sőt más csoportok is arra törekednek, hogy őket tartsák a 144 ezernek.

Ahhoz azonban, hogy nekik igazuk legyen, és valóban azt mondhassák magukról, hogy ők a 144 ezer, bizonyos dolgokat kénytelenek figyelmen kívül hagyni a szövegben, sőt azt kell állítsák, hogy Isten itt nem azt mondja, amit a szöveg mond.

Ugyanis szerintük nem kell szó szerint értelmezni ami itt az igében szerepel, hanem csak képletesen, szellemi értelemben, és persze a szellemi értelemben vett Izrael pedig mi vagyunk.

Annak érdekében azonban, hogy Isten az ilyen spekulációknak elejét vegye, felsorolja Izrael tizenkét törzsét.

Azt is tudjuk, hogy valójában 13 törzsről beszélhetünk.

Emlékezzünk csak vissza arra az alkalomra, amikor Jákob meglátogatta fiát Józsefet Egyiptomban. Jákob éveken át úgy tudta, hogy József fia halott. Most pedig ismét találkozik vele, József pedig vezető pozíciót tölt be Egyiptomban.

József erre a találkozóra az ő két fiát is elhozza, Efraimot és Manassét. Amikor Jákob meglátta őket, csak annyit mondott Józsefnek, hogy ez a két fiad az enyém. Így tehát Efraim és Manassé két külön törzset alkotott Izraelben.

Ez tehát azt jelenti, hogy József törzsén belül két törzset találunk, Manassé és Efraim törzsét. A Léviták törzse vált a tizenharmadik törzssé, általában azonban az ő törzsüket nem emlegették együtt a tizenkettővel olyan értelemben, hogy amikor a földeket szétosztották, a Léviták nem kaptak földet, mert róluk az Úr gondoskodott.

A földet tehát tizenkét részre osztották a tizenkét törzs között, és Efraim illetve Manassé törzse is megkapta a neki járó külön területet. Mivel tehát József törzse két részből állt, Efraim és Manassé törzséből, ezért általában József törzséről, nem olvashatunk.

Itt azonban a Jelenés 7.8-ban József törzse is említésre kerül, ami ebben az esetben bizonyosan Efraim törzsére utal, hiszen Manassé törzsét a 6-os vers külön említi.

Az is érdekes még ebben az ígérésben, hogy Lévi törzse is említésre kerül, Dán törzse azonban kimarad ebből a felsorolásból.

Izrael törzsei közül Dán volt az első, aki bálványokat kezdett el imádni. Ha ma ellátogatunk arra a területre, ahol Dán törzse élt, láthatjuk, hogy az ásatások során hatalmas területeket tártak fel ahol bálványimádás folyt. Dán törzse sajnos élen járt a bálványimádásban.

Elképzeltető tehát, hogy Isten ezért nem pecsételte el őket, és ezért lehet, hogy a nagy nyomorúság idején nem fognak védeltséget élvezni. Lehet, hogy erről van szó, hiszen azt látjuk majd a Jelenések könyvében, hogy az a 144 ezer, akiket Isten elpecsétel, azok az Ő védelme alatt állnak és az Isten által küldött csapások őket nem fogják sújtani.

A felsorolásban elsőként Júda törzse szerepel, mert Ruben elveszítette elsőszülöttségi jogát, amikor bement édesapja ágyasához, és így Ruben elsőszülöttségi joga Judára szállt.

Igy vált Júda a vezetőtörzssé.

Azt pedig természetesen tudjuk, hogy Dávid is Júda törzséből származott, később pedig Jézus is, és ő volt az a vesszőszál, amely kihajtott Isai törzsökéről, ahogy azt az Ézsaiás 11.1-ben olvashatjuk, és ő volt Júda törzsének oroszlánja.

A törzsek felsorolásában tehát a Jelenések 7.5-től kezdődően Juda szerepel az első helyen, őt követi Ruben, majd ezután következik Gád törzse és így tovább.

Itt van tehát ez a száznegyvennégyezer ember, akiket Isten elpecsételt, és a későbbiekben ismét találkozunk majd velük és látni fogjuk, hogy Isten megvédi őket azoktól a csapásoktól, amelyek a földet sújtják.

Ezek után láttam íme, nagy sokaság volt ott, amelyet megszámolni senki sem tudott, minden nemzetből és törzsből népből és nyelvből: a trónus előtt és a bárány előtt álltak fehér ruhába öltözve, kezükben pedig pálmaágak.

és hatalmas hangon kiáltották: „az üdvösség a mi Istenünké, aki a trónuson ül és a Bárányé!”

Nagyon érdekes tehát látni azt, hogy fehér ruhát viseltek, kezükben pálmaágakat tartottak. És miről is énekeltek? Az üdvösségről.

Erről azonnal eszünkbe juthat egy másik nagy tömeg, akik szintén pálmaágakat tartottak kezükben és ugyanazt kiáltották, hogy hozsánna, amely üdvösséget jelent, pontosabban szó szerint azt jelenti, hogy „ments meg most”.

Számos hasonlóságot fedezhetünk fel tehát itt a Jelenések könyvében megjelenő tömeg, illetve a Jézus Jeruzsálemben történő bevonulása idején összegyűlt tömeg között.

Emlékezzünk csak vissza, hogy Jézus Betániából tartott Jeruzsálemben és az Olajfák hegyéről egy szamar hátán jött lefelé, tanítványai pedig pálmaágakat lengettek, a tömeg pedig egyemberként kiáltotta, hogy „hozsánna, hozsánna, áldott aki jön az Úr nevében!”

Itt a Jelenések 7-ben szintén egy nagy néptömeget találunk, minden nemzetből és törzsből, minden népből és nyelvből, és ők is ugyanazt kiáltják.

Az üdvösség a mi Istenünké, aki a trónuson ül és a Bárányé.

Az angyalok mind ott álltak a trónus, a vének és a négy élőlény körül, arcra borultak a trónus előtt és imádták Istent

Eképpen: „Ámen! Az áldás, a dicsőség és a bölcsesség, a hálaadás és a tisztesség, a hatalom és az erő a mi Istenünké örökkön, örökké, ámen.

Amikor a Jelenések 5.9-ben az egyház egy új éneket énekel, erre az énekre az angyalok ezt felelik: *Méltó a megöletett bárány, hogy övé legyen az erő és a gazdagság, a bölcsesség és a hatalom, a tisztesség, a dicsőség, az áldás.*

A Jelenések 7.12-ben az angyalok nagyon hasonlóan énekelnek néhány apró eltéréssel. Amikor az egyház által énekelt új énekre reagáltak, azt is mondták, hogy Istené a gazdagság. Isten ugyanis az ő kincseinek tekint bennünket.

Pál az effezusiakhoz írt levelében a következőket imádkozta:

És világosítsa meg lelki szemeteket, hogy meglássátok milyen reménységre hívott el minket, milyen gazdag az ő örökségének a dicsősége a szentek között.

Más szóval, hogy meglássátok mennyire értékesek vagytok Isten szemében.

Emlékezzünk csak vissza arra a példázatra, amelyet Jézus mesél a Máté 13.44-ben: *Hasonló a mennyek országa a szántóföldben elrejtett kincshez, amelyet az ember miután megtalált elrejt, örömeiben elmegy, eladja mindenét és megveszi azt a szántóföldet.*

Jézus azt is elárulja nekünk, hogy a szántóföld nem más, mint a világ, és Ő az, aki mindent odaadott, aki a saját életét adta azért, hogy megvehesse a szántóföldet, a világot, hogy övé lehessen a benne rejlő kincs.

Pál is azért imádkozik, hogy az effezusiak tudatosítsák, hogy milyen értékesek Isten szemében. Péter is azt írja, hogy mi Isten különleges kincsei vagyunk.

Számomra az a különleges, hogy Isten szemében én értékes vagyok.

Tény, hogy mi az Ő öröksége vagyunk. Nem hiába éneklük tehát az angyalok a Jelenések 5-ben, hogy övé a gazdagság, hiszen mi az övéi vagyunk és mi vagyunk az Ő kincse, az Ő gazdagsága.

Érdekes, hogy a Jelenések 7-ben, amikor az angyalok egy nagyon hasonló dalt énekelnek, akkor a gazdagság helyett a hálaadást említik. Azt azonban meg kell jegyezzük, hogy itt a 7. fejezetben, az 5. fejezettől eltérően, az egyház nem énekel.

Itt azokat látjuk, akikkel a korábbiakban, a 6. fejezetben már találkoztunk, az 5. pecsét feltörése után.

Ezek azok, akik a nagy nyomorúság idején bizonyágtételük miatt mártír halált haltak és akik a Jelenések 6.10-ben kiáltottak Istenhez, hogy bosszulja meg vérüket. Őket Isten fehér ruhába öltöztette és türelemre intette, amíg teljes nem lesz azoknak a szolgatársaiknak és testvéreiknek a száma, akiket ugyanúgy megölnék, mint őket.

A 7. fejezetben azt látjuk, hogy ez bekövetkezett, nem kell többet várjanak, és ők is ott vannak már a mennyben. Ez tehát már a nagy nyomorúság időszakának a végén van.

A 7. fejezet tehát egy különálló részt alkot, és megmutatja nekünk, hogy a nagy nyomorúság időszakának végeztével mi történik a mennyben.

A 7. fejezet után pedig visszatérünk a pecsétek feltöréséhez és így időben ismét visszaugrunk.

Ebben a fejezetben tehát az látjuk, hogy az angyalok válaszolnak a mártírok üdvösségdalára és imádják Istent, mondván

Ámen! Az áldás a dicsőség és a bölcsesség, a hálaadás és a tisztesség, a hatalom és az erő ami Istenünké örökkön örökké, ámen.

Ekkor megszólalt egy a vének közül és megkérdezte tőlem. Kik ezek a fehér ruhába öltözöttek és honnan jöttek?

Ez egy kérdés volt, amelyre a vén nem Jánostól várta a választ. Ez igazából csak lehetőséget teremtett a vén számára, arra, hogy megválaszolhassa ezt a kérdést.

Ezt mondtam neki: Uram, te tudod. - írja János.

Az Uram helyén a görög eredetiben a kuriosz kifejezés szerepel.

Mire Ő így válaszolt. Ezek azok, akik a nagy nyomorúságból jöttek és megmosták ruhájukat és megfehérítették a bárány vérében.

Ezért vannak az Isten trónusa előtt és szolgálják őt éjjel és nappal az Ő templomában és a trónuson ülő velük lakik.

Azt is látni fogjuk majd, hogy ez az embercsoport is megkapja mindazokat a jogokat és kiváltságokat, amelyek megilletik Isten népét, az egyházat.

A 6. fejezetben az 5. pecsét feltörése után ők még az oltár alatt vannak, nem jelennek meg a mennyei színen, most azonban már igen, és azt látjuk, hogy Istent szolgálják éjjel és nappal az Ő templomában, az egyház pedig Istennel együtt uralkodik.

Az egyház ezt az ígéretet kapja Istentől a Jelenések 5.10-ben:

És királysággá és papokká tetted őket a mi Istenünknek és uralkodni fognak a földön.

A későbbiekben majd látni fogjuk, hogy az Antikrisztus a világ uralkodójaként egy új gazdasági rendszert vezet be, amelynek értelmében mindenkit arra köteleznek, hogy vegye a fenevad bélyegét, amely nélkül senki sem vehet semmit, és nem is adhat el. Azokra azonban, akik veszik a fenevad bélyegét, egy reménytelen örökkévalóság vár. Az Ő esetükben semmi remény az üdvösségre.

Az Antikrisztus azonban hatalmat kap arra, hogy elpusztítsa mindazokat, akik nem hajlandóak venni a fenevad bélyegét. De valószínűleg nem is lesz szükség arra, hogy ezeket az embereket megöljék, hiszen a bélyeg nélkül nem tudnak majd semmit vásárolni és eladni sem, vagyis elképzelhető, hogy éhen halnak. Az egyház elragadtatása után tehát még sok ember üdvözülni fog a földön.

Bizonyos utalásokból arra következtethetünk, hogy az egyház elragadtatása után azok üdvözülnének majd a földön, akik soha nem hallották még az evangéliumot. Ez az utalás Pálnak a tesszalonikaiakhoz írt 2. levelében található, amelyben Pál az Antikrisztus eljöveteléről ír. Pál a 2Tesszalonika 2.11-ben azt írja, hogy mivel egyesek nem szerették az igazságot, nem akarták azt elfogadni, kiszolgáltatta őket Isten a tévelygés hatalmának, hogy higgyenek a hazugságnak.

Vagyis amikor majd az Antikrisztus megjelenik majd a színen, akkor nagyon sikeresen megtéveszti majd azokat, akik egyébként elutasították az evangéliumot, Jézus Krisztus

igazságát. Isten pedig megengedi, hogy higgyenek a hazugságnak, mert nem akarták elhinni az igazságot.

Ne feledjük azonban, hogy ma a világon legalább kétmilliárd olyan ember él, akik soha nem hallották Jézus Krisztus üdvösségi üzenetét. A nagy nyomorúság idején azonban az üdvösség üzenetét hirdeti majd a 144 ezer, de hirdetik az angyalok is, akik az ég közepén repülnek. Sokan lesznek tehát azok, akik meghalván az üdvösség üzenetét befogadják Jézus Krisztust, üdvözülnek, majd mártírhalált halnak a nagy nyomorúság időszakában és ezáltal a mennybe kerülnek.

Az ige szerint az emberek óriási csoportjáról van itt szó, egy megszámlálhatatlan sokaságról minden nemzetből és törzsből, minden népből és nyelvből. Egy érdekes embercsoport ez, és János nem ismerte fel őket.

Ha ez az embercsoport az egyház lenne, János bizonyosan felismerte volna az embereket. De azért nem ismerte fel őket, mert ez a nagy sokaság itt nem az egyházat jelenti.

Végül az egyik vén megválaszolja János kérdését és elmagyarázza neki, hogy itt azokról van szó, akik a nagy nyomorúságból jöttek és megmosták ruhájukat és megfehéřítették a bárány vérében.

Nem éheznek és nem szomjaznak többé.

Ahogy tovább olvasunk a Jelenések könyvében, látni fogjuk, hogy a csapások része lesz majd az is, hogy az emberek ivóvízkészlete megromlik, ennek nyomán pedig nagyon komoly ivóvízhiány lép fel. Ugyanakkor azt se felejtjük el, hogy három évig nem esik majd az eső, amíg a két tanú bizonyosságot tesz. Gondoljunk csak bele, hogy a kialakuló aszálynak milyen hatása lesz az emberek ivóvízkészletére. Mivel tehát nem esik az eső, aszály sújtja a földet, ennek katasztrófális következményei lesznek a mezőgazdaságra és így éhínség fog pusztítani a világban.

Nem éheznek és nem szomjaznak többé, eleget éheztek és szomjaztak a nagy nyomorúság időszakában a földön, sem a nap nem tűz rájuk.

A későbbiekben látni fogjuk, hogy olyan erősen tűz majd a nap, hogy sokakat megéget.

Mert a bárány, aki középen a trónusnál van legelteti őket, elvezeti őket az élet vizének a forrásaihoz és az Isten letöröl szemükről minden könnyet.

Ezen a ponton visszakanyarodunk a könyvhöz, illetve a hét pecséhez. Ez a könyv, vagyis tekercs nem más, mind a föld birtoklevele. Jézus az, aki egyenként feltöri a pecsétet és bebizonyítja azt, hogy egyedül Ő méltó erre, Ő az aki megváltotta, visszavásárolta a földet.

Amikor feltöri a hetedik pecsétet, csend lett a mennyben, mintegy fél óráig.

A csend nagyon erőteljes tud lenni kiváltképpen akkor, amikor egy tömeg csendesül el. Képzeljük csak el, hogy ott van egy hatalmas sokaság, amely énekel, dicséri Istent és olyan sok minden történik, Jézus átveszi a tekercest, feltöri a pecsétet. De amikor Jézus a hetedik pecsétet is feltöri, hirtelen minden elcsendesedik. Ahogy Jézus feltöri a hetedik pecsétet, ezt hét trombitászó követi majd, és mindegyik trombitászóhoz egy-egy ítélet kiöntése kapcsolódik.

Úgy mint a tűzijátékok esetében, amikor az egyik elhalványul, hirtelen felrobban a második és a harmadik. Ezt látjuk az egymást követő ítéletek esetében is. Először a hét pecsétet töri fel egymás után Jézus, majd miután a hetedik pecsétet is feltöri, hét trombitászó következik, ezt pedig a harag hét poharának kiöntése követi.

A mennyben tehát mintegy fél óráig teljes csend honolt, azután pedig kezdetét veszi Isten ítéletének következő hulláma.

És láttam a hét angyalt, akik az Isten előtt álltak és adatott azoknak hét trombita.

Azt már tudjuk, hogy a kerubok négyen vannak Isten trónja körül. Úgy tűnik, hogy a kerubok a legmagasabb beosztású angyali lények, és tudjuk, hogy a Sátán is kerub volt.

Őket követik a sorban az arkangyalok. Közülük kettőt említ az ige, az egyik Mihály, akit az ige a Dániel 12.1-ben nagy vezérnek nevez, a másik pedig Gábriel. Amikor Gábriel megjelent Zakariásnak, Keresztelő János édesapjának, a Lukács 1.19-ben ezt mondta neki:

Én Gábriel vagyok, aki az Isten színe előtt állok.

Hét angyal van, akik ott vannak Isten trónja körül, és akikkel Isten különböző feladatokkal kiküld. Az apofrik irásokban, egészen pontosan Énok, illetve Tóbet könyvében olyan angyalok is említésre kerülnek mint Raffael, Szakriel vagy Juriál.

A lényeg azonban az, hogy itt is hét angyalt látunk a Jelenések könyvében, akik Isten előtt állnak és adatott nekik hét trombita.

Egy másik angyal is odajött és megállt az oltárnál, kezében aranyfüstölő, és adatott neki sok füstölőszer, hogy a szentek imádságaihoz tegye az aranyoltárra, amely a trónus előtt van.

Úgy gondolom, hogy ez a másik angyal, Jézus Krisztus, akit itt a közbenjáró szerepében látunk. Ő a mi csodálatos főpapunk.

Ne feledjük, hogy a főpap volt az, aki a földön bemehetett a szentek szentjébe, és az Úr színe előtt áldozatokat mutathatott be az emberek bűneiért. Ezen kívül a papok is naponta bementek a templomba füstölővel a kezükben, amelybe füstölőszert illetve paraszt raktak az oltárról, a füstölőszer füstje pedig fölszállt az oltár előtt, amely kint állt a szentek szentje előtt.

Mint ahogy arról már korábban is beszéltünk, a földi templom a mennyei szín leképezése volt.

Ezen a ponton, tehát a Jelenések könyvében látjuk, hogy mit is jelképez ez a földi templom. Látjuk ugyanis ezt a másik angyalt, akiről én úgy gondolom, hogy Jézus Krisztus, kezében aranyfüstölő és sok füstölőszer, és látjuk, hogy Ő a szentek imádságát az oltárra téve felajánlja azokat Istennek. Ez az aranyoltár pedig a trónus előtt van, ugyanúgy ahogy az az oltár a földi templomban, a szentek szentje előtt áll.

És felszállt a füstölőszer füstje a szentek imádságaival az angyal kezéből az Isten elé.

Tehát a szentek imádságait itt ismét édes illatáldozatként felajánlják az Úrnak. Hasonló látvány tárult elénk az 5. fejezetben is. Ott ugyanis arról olvashatunk, hogy a Bárány odament a trónhoz, és átvette a hét pecséttel lepecsételt könyvet a trónuson ülő jobb kezéből. Ekkor a négy élőlény, illetve a huszonnégy vén a trón körül leborult a Bárány előtt és mindegyiküknél hárfa volt, illetve aranycsésze tele füstölőszerrel, és ez jelentette a szentek imádságait. És ezután fakad az egyház dalra egy új éneket énekelve az Úrnak.

Az igében többször is találkozunk azzal a képpel, hogy imánk édes illatáldozatként száll fel az Úrhoz. A Jelenések 8.4-ben azt látjuk, hogy a füstölőszer füstje a szentek imádságaival felszáll az Úrhoz. Ez esetben valószínűleg azoknak a szenteknek az imádságairól van szó, akiket az ige a Jelenések 6-ban említ, akik Isten oltárai alatt voltak, és így kiáltottak.

Urunk, aki szent és igaz vagy, meddig nem ítélsz és meddig nem állsz bosszút a mi vérünkért azokon, akik a földön laknak.

Most azonban Isten ítéletének egy újabb hullámát készül kiönteni a földre. Elképzelhető, hogy épp azoknak a szenteknek az imádságait ajánlják fel Istennek, akik korábban már kiáltottak Istenhez és kérték, hogy álljon bosszút rajtuk, akiket a nagy nyomorúság időszakában hitükért gyilkoltak meg.

Bevallom, hogy én is gyakran megkérdem imámban az Úrtól, hogy meddig kell még várjunk a nagytakarításra itt a földön, hiszen magam körül mindenütt erkölcsi romlottságot látok. És amikor azt látom, hogy valaki elrabol egy három-négy éves kislányt, bántalmazza, majd megöli, akkor a szívem így kiált: „Istenem, meddig kell még várunk, meddig kell még várunk, hogy bosszút állj, hogy kiöntsd rájuk a te ítéletedet?”

De tudjuk, hogy közeleg az a nap, amikor Isten megítéli a világot. Az emberek gonosz cselekedetei nem maradnak következmények nélkül.

És felszállt a füstölőszer füstje a szentek imádságaival, az angyal kezéből az Isten elé.

Ekkor vette az angyal a füstölőt, megtöltötte az oltár tűzéből és ledobta a földre. Mennydörgés és zúgás, villámlás és földrengés támadt.

*A hét angyal, akinél a hét trombita volt, felkészült, hogy trombitáljon.
Trombitált az első és jégeső támadt, és tűz vérrel keveredve és lehullott a földre.
Megégett a föld harmada, megégett a fák harmada és megégett a zöld fű is mind.
A második angyal is trombitált és valami tűzzel égő nagy hegy zuhant a tengerbe és a tenger harmada vérré lett:
elpusztult a tenger teremtményeinek harmada és megsemmisült a hajók harmada is.
A harmadik angyal is trombitált és az égből egy nagy égő csillag hullott le mintegy lámpás és ráesett a folyók harmadára és a vizek forrásaira.
A csillag neve pedig Üröm.*

Büröknek is lehetne fordítani, amely egy keserű, mérgező növény.

*A csillag neve pedig Üröm és Örömmé lett a vizek harmada és sok ember meghalt a vizektől, mert azok keserűvé váltak.
A negyedik angyal is trombitált és csapás érte a nap harmadát, a hold harmadát és a csillagok harmadát, hogy elsötétüljön harmadrészüket, a nappal se legyen világos harmadáig, éjszaka is ugyanígy.*

Ha valóban csillaghullásról van szó, akkor ezek a meteoritok behatolnak a föld légkörébe, darabjaikra hullanak szét és nem marad más utánuk csak por. Elképzelhető tehát, hogy egy igencsak intenzív csillaghullás annyi porral tölti meg a légterünket, hogy azon a nap sugarai sem tudnak már áthatolni. Hasonló lehet ez ahhoz, amikor Washington államban a Szent Helen tűzhányó kitört. Több környező városban is elsötétült az ég, mert annyira sok por és hamu került a levegőbe.

Akkor láttam és hallottam, hogy egy magányos sas átrepül az ég közepén, s hatalmas hangon ezt mondja. Jaj jaj, jaj azoknak, akik a földön laknak, a másik három angyal trombitájának a hangja miatt akik még ezután trombitálnak.

A Jelenések 4-ben azt olvashatjuk, hogy az egyik élőlény a trónusnál, az egyik kerub a repülő sashoz hasonlított. Tehát ebben az esetben egy angyalról lehet szó, vagy konkrétan egy kerubról, de biztosan nem egy szó szoros értelemben vett sasról, hiszen az nem tud beszélni. Ez a sas tehát átrepül az ég közepén és mindenkit figyelmeztet, aki a földön lakik és így szól, *jajajj, jaj azoknak, akik a földön laknak a másik három angyal trombitájának a hangja miatt, akik még ezután trombitálnak.*

Más szóval azt mondja, hogy óriási csapások következnek még. Már felharsant négyszer a trombitaszó és komoly csapások sújtották a földet, de ami ezután következik az még ezeknél is rosszabb, mondja ez az angyal.

Volt egyszer egy papagájom, akit megtanítottam arra, hogy mindig ezt hajtogassa: Jaj, jaj, jaj! Az irodámban tartottam sokáig, de aztán a titkárnőm megelegette és amikor egyszer elmentem szabadságra eltűntette őt az irodámból. Pedig tényleg, aranyos madár volt.

Az ötödik angyal is trombitált, és láttam, hogy egy csillag leesett az égből a földre, és neki adatott az alvilág mélységének a kulcsa.

A görög eredetiben az alvilág az abusszó, úgy is fordíthatnánk, hogy egy feneketlen mélység. Nem hiába nevezzük feneketlen mélységnek, mert valószínűleg a föld középpontjában található, annak pedig nincsen fenéke, mert az ember csak folyamatosan zuhan és zuhan, ahogy a föld folyamatosan forog.

Azt is tudjuk, hogy a Hádész szintén a föld szívében helyezkedik el. Elképzelhető tehát, hogy ez az alvilág, vagyis az abusszó, és a Hádész részét képezi.

Az alvilág tehát a Hádésznek az a része, ahová Isten bebörtönzi a démonokat. Az Antikrisztust és a sátánt is ide zárják majd Krisztus ezer éves uralmának idejére. A démonokat is ide zárták be, de a nagy nyomorúság időszakában szabadon engedik őket.

Márk evangéliumának 5. fejezetében olvashatunk arról a gadarai megszállottról, akit Jézus meggyógyít. Amikor Jézus beszélni kezdett a tisztátalan lélekhez és megkérdezte tőle, hogy mi a neved, az így felelt: „Légió a nevem, mert sokan vagyunk”.

Lukács evangéliumának 8. fejezetében is olvashatunk erről a történetről. Abban a fejezetben pedig azt látjuk, hogy elkezdtek ezek a tisztátalan lelkek könyörögni Jézusnak, hogy ne parancsolja őket vissza az alvilágba. Könyörögtek, hogy maradhassanak még egy kis ideig a földön. Tudták ugyanis, hogy elérkezik az a nap, amikor az alvilágban bebörtönzik őket, az alvilág pedig Hádésznek volt az egyik része.

Van azonban Hádésznek egy másik része is, a Tartarusz. És még azt kell elmondanunk, hogy az alvilágba konkrétan a bukott angyalok és démonok kerülnek, a Hádészba pedig az Isten ellen lázadó emberek.

János tehát látja, hogy egy csillag leesett az égből a földre. Kétségtelenül a Sátánról van szó és nála van az alvilág mélységének, vagyis az abusszónak a kulcsa.

Felnyitotta az alvilág mélységét és füst szállt fel onnan, mint egy nagy kemence füstje és elsötétült a nap és a levegő, a mélység füstjétől.

Úgy tűnik tehát, hogy létezik valamiféle hasadék, amely a föld felszínétől levezet egészen az alvilágig, ez a hasadék pedig egy ponton megnyílik és füst száll fel onnan, mint egy nagy kemence füstje és elsötétült a nap és a levegő a mélység füstjétől.

Sáskák jöttek ki a füstből a földre, tulajdonképpen démoni lelkek - és olyan erő adatott nekik, amilyen ereje van a földi skorpiónak.

Anyian voltak mint a sáskák, elsötétült tőlük az ég.

A Közel-keleten egyáltalán nem ismeretlen jelenség a sáskajárás, nem véletlen tehát, hogy ehhez hasonlítja János azt amit lát. Egy-egy komolyabb sáskajárás idején is több

millió sáska érkezik egy adott területre és olyan sokan vannak, hogy tőlük is elsötétül az ég és itt olyan erő adatott nekik, amilyen ereje van a földi skorpiónak.

És megmondattott nekik, hogy ne bántsák a földön a fűvet, a zöldet, se az élő fát, hanem csak azokat az embereket, akiknek a homlokán nincs ott Isten pecsétje.

Isten különbséget tesz azok között, akik viselik az Ő pecsétjét és azok között, akik nem. Isten hasonlóképpen tett különbséget abban az időben is, amikor csapásokat mért Egyiptomra. Amikor az egyik csapás eredményeként elsötétült az ég Egyiptomban, az izraeliek fölött nem sötétült el az ég. Ugyanez történt a békák esetében is. Egyiptomban hemzsegték a békák, az izraeliek táborát azonban elkerülték. Isten tehát már akkor is különbséget tett és a jövőben is meg fogja ezt tenni, amikor elérkezünk a Jelenések könyvében itt olvasható eseményekhez.

És parancsot kaptak, hogy ne öljék meg őket, hanem kínozzák öt hónapon át és olyan legyen a kínjuk, mint amelyet a skorpió okoz, amikor megmarja az embert.

Tudjuk, hogy többféle skorpió is él a földön, A Közel-keleten él egy olyan skorpiófajta, amelynek állítólag nagyon fájdalmas a marása. Úgy tűnik, hogy ezek a sáskák is hatalmat kapnak arra, hogy ilyen fájdalmas marással kínozzák az embereket öt hónapon át.

Azokban a napokban keresik az emberek a halált, - azért, mert olyan keserves lesz a szenvedés, - de nem találják, és vágnak meghalni, de fut előlük a halál.

Ez tehát egy érdekes időszak lesz, amelyben a halál öt hónapra szabadságra megy.

A halál egyébként egy igen csak érdekes jelenség, amelyet még mindig nem értünk teljesen.

Vajon mi történik, amikor az ember lelke elhagyja a testét? Erre mondjuk azt, hogy az az ember meghalt.

A kórházban ilyenkor még az EKG-ről nem kapcsolják le az embert, hanem figyelik a monitort, és nézik, hogy van-e még agyműködése. Aztán amikor már csak egyenes vonal látszik a kijelzőn, általában még 24 órán át megfigyelés alatt tartják a beteget. Ezután lekapcsolják a műszereket, vagyis megszüntetik a szervezet oxigénellátását. Abban a pillanatban, amikor ez megtörténik, ha bármiféle élet van még az emberben, akkor az agy azonnal elkezd oxigént keresni, a monitor meg valamiféle agyműködést mutat ki, így a műszereket ismét bekapcsolják.

Ha azonban semmiféle agyműködést nem tapasztalnak, akkor végérvényesen kijelentik, hogy ez az ember halott.

De nem tudjuk pontosan, hogy mi történik amikor az ember meghal.

Vajon végül az ember lelke miért hagyja el a testet, hiszen előfordul, hogy emberek éveken át életben vannak, de kómában. A lelkük nem hagyta el a testüket. Bár ott

fekszenek kómában és elvileg életben vannak még, de már semmire sem képesek. Ilyenkor miért van az, hogy a lélek még nem hagyta el a testet, mi az, ami ott tartja a lelket?

Erre a kérdésre nem tudjuk a választ.

Jézus a kereszten elbocsájtotta saját lelkét. A János 10.17-től a következőket mondja: *Azért szeret engem az atya, mert én odaadom az életemet, hogy aztán újra visszavegyem.*

Senki sem veheti el tőlem, én magamtól adom oda. Hatalmam van arra, hogy odaadjam, hatalmam van arra is, hogy ismét visszavegyem.

Az igében pedig azt olvashatjuk, hogy a kereszten lehajtotta a fejét és kilehelte a lelkét, tulajdonképpen elbocsájtotta a lelkét. Jézusnak hatalma volt arra, hogy ezt megtegye.

Eljön azonban az az idő, amikor az ember lelke nem lesz hajlandó elhagyni a testet és elképzelhető, hogy ez lesz az emberiség történetének legszörnyűbb időszaka. Képzeljük csak el, hogy valaki öngyilkosságot akar elkövetni, fog egy pisztolyt és fejbőlövi magát, úgy, hogy a fején egy óriási lyuk tátong, és szétloccsan az agya, de mégsem hal meg, a lelke ugyanis nem hagyja el a testét. Így tehát tovább él, úgy hogy a fején az a hatalmas lyuk tátong.

Ne feledjük, hogy a lélek jelenti a valós énünket. A testünket Istentől kaptuk, hogy ezen keresztül kifejezhessük önmagunkat. Isten tehát mindezt úgy tervezte, hogy én valójában lélek vagyok, a testem pedig eszköz arra, hogy a lelkem kifejezze önmagát, és így jobban megismerhessek másokat, és közelebb kerülhessek más emberekhez.

Ha a testünk eljut egy olyan pontra, akár az öregedés, akár valamiféle betegség, vagy baleset következtében, amikor már nem tudjuk többé magunkat a testünkön keresztül kifejezni, amikor már több fájdalommal jár ez a test mint örömmel, Isten megengedi, hogy a lelkünk elhagyja a testünket. Ekkor a lelkünk egy számunkra elkészített új testbe költözik.

2Korintus 5.1.

Van Istentől készített hajlékunk nem kézzel csinált, hanem örökké való mennyei házunk.

A földön azonban eljön az az idő, amikor öt hónapon át Isten nem engedi meg, hogy az emberek lelke elhagyja testüket. Az emberek azonban megpróbálják elvenni önmaguk életét, és bár normális körülmények között ilyenkor a lelkük valóban el is hagyná a testüket és meghalnának, ebben az öt hónapban ez nem történik meg. Tovább fognak élni, bármilyen állapotba is kerülnek.

Ez valószínűleg az emberiség történetének legszörnyűbb fejezete lesz.

Hadd mondjam el, hogy a halál áldás Isten gyermeke számára.

Zsoltárok 116.15. *Drágának tekinti az Úr híveinek halálát.*

A halál igenis áldás. Én sem szeretnék tovább élni ebben a testben, amikor a testem már nem tudja betölteni azokat a funkciókat, amelyekre teremtett. Nem szeretnék kórházban feküdni oxigénmaszkkal az arcomon, miközben csöpögtetik belém az infúziót, én pedig csak ott fekszem és a plafont bámulom és ott kell feküdnöm tétlenül, hónapokon, vagy akár éveken keresztül. És nem szeretnék 150 vagy 200 éven át így feküdni az ágyban és csak a plafont bámulni vagy a kék eget. Ez maga lenne a pokol.

A halál igenis áldás, amikor az én öreg testem eljut arra a pontra, hogy már nem tud megfelelően működni, akkor Isten megengedi, hogy a lelkem elhagyja a testemet és ez nagy áldás lesz számomra, nem pedig átok. A halál csak akkor lenne átok, ha nem lennék Isten gyermeke.

A zsidók 10.29-től ugyanis ezt olvashatjuk:

Mit gondoltok, mennyivel súlyosabb büntetésre lesz méltó az, aki Isten fiát lábbal tapodja, a szövetség vérét, amellyel megszenteltetett, közönségesnek tartja és a kegyelem lelkét megcsúfolja.

Mert ismerjük azt, aki így szólt. Enyém a bosszúállás én megfizetek. És ismét, az Úr megítéli az Ő népét.

Félelmetes dolog az élő Isten kezébe esni.

Visszatérve azonban a Jelenések könyvének ehhez az időszakához, azt látjuk, hogy a halál egy időre szabadságra megy, az emberek pedig hatalmas szenvedéseknek vannak kitéve.

Ne feledjük, hogy itt arról van szó, hogy János lélekben elragadtatik és bepillantást nyer egy olyan időszakba, amely a mi szemszögünkben a jövőben következik be. János pedig olyan dolgokat lát, amit nem ért, és ezért csak azokkal a szavakkal tudja leírni, amelyeket ismer.

Képzeljük csak el, hogy egy János idejében élő próféta hirtelen egy második világháborús ütközet kellős közepén találja magát. Elragadtatik lélekben és ahogy körülnéz mit lát? Fegyvereket, tankokat, vadászrepülőgépeket, bombázókat. Vajon hogyan írná le ez a próféta mindazt, amit lát, ha még soha nem látott vadászgépet, tankot, löszert és nem ismeri az elnevezésüket. Ugye csak azokkal a szavakkal tudná elmagyarázni amiket maga is ismer és olyan dolgokhoz hasonlítani, amik számára ismereteseek saját életéből, saját környezetéből.

János is amennyire csak tudja, megpróbálja leírni azt, amit lát. Nem meglepő azonban, hogy amikor például a démoni lényeket próbálja jellemezni, nem tökéletes a jellemzés, a rendelkezésére álló szavak ugyanis ennek határt szabnak. De János azért megteszi a tőle telhetőt.

A sáskák alakja a harcra felkészített lovakéhoz volt hasonló. Fejükön valami aranyhoz hasonló korona, arcuk mint az ember arca.

Sörényük asszonyok haja, foguk mint az oroszláné,

és páncéljuk olyan, mint a vaspáncél. Szárnyaik zúgása olyan, mint sok lovas hadiszekér hangja amikor harcba rohannak.

Úgy gondolom, János nagyon jó munkát végez itt: mintha valamiféle bombázóról írna, szárnyainak zúgása, mint sok lovas hadiszekér hangja, amikor harcba rohannak.

*Farkuk is volt, a skorpiókéhoz hasonló, volt fullánkjuk is és a farkukban volt az erejük ahhoz, hogy az embereket öt hónapon át gyötörjék.
Királyuk az alvilág angyala volt, neve héberül Abaddon, a görögben pedig az Apollüon, vagyis a pusztító nevet viseli.*

Itt a Sátán újabb elnevezésével ismerkedhetünk meg, Ő a pusztító.

Bizony mennyire igaz is ez, hiszen nézzünk csak körül a világban, figyeljük csak meg azokat az embereket, akiket tönkretett a Sátán hatalma.

*Az első jaj elmúlt, íme még két jaj következik ezek után.
A hatodik angyal is trombitált és hallottam egy hangot az Isten előtt álló arany oltár négy szarva közül.
Amely ezt mondta a hatodik angyalnak, akinél a trombita volt. Old el a négy angyalt, akik meg vannak kötve a nagy folyamnál az Eufrátesznél.
És feloldatott a négy angyal, kik készenlétben álltak órára, napra, hónapra és esztendőre, hogy megöljék az emberek egyharmadát.*

Itt tehát a Sátán követőivel, bukott angyalokkal találkozunk, akik igencsak vérszomjasak. Az emberiség történetének 6000 évén át Isten fogva tartotta őket. Egy napon azonban szabadon engedi őket, hogy megvalósítsák küldetésüket. Ezek az angyalok tehát készenlétben álltak órára, napra, hónapra és esztendőre, hogy megöljék az emberek egyharmadát.

Miután Jézus feltörte az első négy pecsétet és különböző csapások sújtották a földet, ennek eredményeként a föld lakóinak egynegyede pusztult el. Most pedig, ahogy szabadjára engedik ezeket a vérszomjas angyalokat, a lakosság egyharmada pusztul el.

*A lovasseregek száma hússzezerszer tízezer volt, vagy kétszázmillió. Hallottam a számukat.
A látomásban ilyennek láttam a lovakat, rajtuk ülőket. Tűzvörös, jácintkék és kénsárga páncéljuk volt, a lovak feje pedig olyan volt, mint az oroszlánok feje és szájukból tűz, füst, meg kén ömlött.
Ez a három csapás ölte meg az emberek egyharmadát. A tűz, a füst, a kén, amely a szájukból ömlött.
Ezeknek a lovaknak az ereje a szájukban és a farkukban van, mert a farkuk kígyóhoz hasonló és fejjel végződik és ezzel ártanak.
A többi ember pedig, akiket nem öltek meg ezek a csapások, nem tértek meg kezük alkotásaitól, hanem imádták az ördögöket és a bálványokat, amelyeket aranyból és*

ezüsből, rézből, kőből, meg fából készítettek, melyek sem látni, hallani, sem jární nem tudnak.

És nem tértek meg gyilkosságaikból, varázslásaikból, paráználkodásaikból és lopásaikból sem.

Isten csapásai nem igazán juttatják el az embereket a bűnbánatra. Ahogy Isten kiöntötte az ítéletét, az emberek megkeményítették a szívüket.

Róma 2.4-ben Pál ezt írja. *Vagy megveted jóságának, elnézésének gazdagságát és nem veszed tudomásul, hogy téged az Isten jósága megtérésre ösztönöz?*

Ezért vagyok én is azon, hogy tanításaimban Isten jóságát hirdessem és Isten kegyelmét hangsúlyozzam ki. Ugyanis Isten jósága az, ami az embereket elvezeti a megtérésre. Természetesen beszélnem kell az eljövendő ítéletről is, hiszen nem teljesíteném a kötelességemet, ha ezt nem tenném, hiszen ez egy olyan tény, amely felett nem hunyhatunk szemet.

Nem szeretném azonban, hogyha Isten ítéletéről szólna az én szolgálatom. Nem szeretném ha ez lenne a szolgálatom középpontjában, mert Isten ítélete megkeményíti az emberek szívét és az emberek nem térnek meg bűneikből. Itt azt látjuk, hogy a nagy nyomorúság szörnyűséges időszakában sem hajlandóak gonosz cselekedeteikből megtérni, inkább továbbra is a Sátánt imádják és különféle bálványokat.

Ezzel le is zárult a 9. fejezet.

A 10. fejezet egy érdekes kitérőt tartogat a számunkra, amelyben bepillantást nyerhetünk Jézus Krisztus dicsőséges visszatérésébe.

A 11. fejezetben megjelenik a két tanú, akiket Isten küld, és bepillantást nyerhetünk az Ő szolgálatukba.

A 12. fejezetben további szereplőkkel ismerkedhetünk meg: az asszonnyal, aki Izraelt jelképezi, a sárkánnyal, aki nem más mint a Sátán, és látni fogjuk azt is, hogy háború tör ki az asszony és a sátán között.

JELENÉSEK KÖNYVE

10-12. Fejezet

Láttuk hogy a 8. fejezettől megjelent hét angyal, akiknek a kezében hét trombita volt, és megfújták trombitájukat, amelynek nyomán óriási katasztrófák sújtják a földet. A kilencedik fejezetben a hatodik trombitaszóig jutottunk, a 10. fejezetben pedig egy kisebb kitérőt találunk.

János segítségével bepillantunk egy jövőbeli eseménybe. Ez Jézus Krisztus eljövetele a földre, amikor azért jön, hogy birtokba vegye azt, amit korábban már megvásárolt. Jézus kifizette a földért az árat és visszavásárolta azt, hogy ismét Isten tulajdonában lehessen.

A föld eredetileg is Istené volt, hiszen Isten teremtette. Isten a világot az emberre bízta, az ember pedig a Sátán kezébe adta. Ezért nevezi Jézus a Sátánt e világ fejedelmének, Pál pedig e világ Isteneként említi őt. A Sátán egyik alkalommal felajánlotta a földet Jézusnak, ha Jézus hajlandó leborulni és imádni Őt. Jézus azonban nem így vásárolta vissza a földet, hanem saját halálával, saját vére által.

Az 1Péter 1.18-től ezt olvassuk:

Nem veszendő dolgokon, ezüstön vagy aranyon váltattatok meg Atyáitoktól örökölt hiábavaló életmódotokból, hanem drága véren, a hibátlan és szeplőtelen báránynak, Krisztusnak a vérén.

Jézus azonban még nem vette birtokba azt, amit már megvásárolt, pedig az már az Ő tulajdonát képezi.

A Róma 8-ban Pál a következőket írja:

Hiszen tudjuk, hogy az egész teremtett világ együtt sóhajtozik, és együtt vajúdik mind ez ideig.

De nemcsak ez a világ, hanem azok is, akik a lélek első zsengejét kapták, mi magunk is sóhajtozunk magunkban, várva a fiúságra, testünk megváltására.

A megváltás tehát még nem teljes. Közben azonban azt is tudatosítanunk kell, amit Pál az efezusiaknak ír az Efezus 1:13-tól:

Isten eljegyzett bennünket pecsétjével, a megígért Szentlélekkel, örökségünk zálogával, hogy megváltsa tulajdon népét az Ő dicsőségének magasztalására.

A Zsidók 2.8-ban azt olvashatjuk, hogy Isten mindent Jézus lába alá vetett. Most ugyan még nem látjuk, hogy minden uralma alatt áll, mert a világ még mindig lázad Istennel szemben.

Azt azonban látjuk, hogy az a Jézus, aki rövid időre kisebbé lett az angyaloknál, a halál elszenvedése miatt dicsőséggel és tisztességgel koronáztatott meg, hiszen Ő Isten kegyelméből mindenkiért megízlelte a halált.

Mi tehát jelenleg az egész teremtéssel együtt sóhajtozunk, együtt vajúdunk, várva arra a dicsőséges napra, amikor az Úr eljön, és magához veszi azt, amit megvásárolt, ami már az Ő tulajdonát képezi. És bizony már most örvendezünk abban, hogy a Szentlélek ereje munkálkodik az életünkben, és megtart bennünket addig, amíg Jézus Krisztus vissza nem tér. Nagyon várjuk már azt a napot, amikor az Úr fog uralkodni. Ezért is imádkozzuk folyamatosan: „jöjjön el a te országod, legyen meg a te akaratod, a földön, amiképp a mennyben is.

24. zsoltár, 1. vers: *„Az Úré a föld, és ami betölti. A földkerekség, és a rajta lakók. Zsoltárok 2.8. Kérd tőlem, és Neked adom örökségül a népeket, birtokul a földkerekséget.*

Itt a 10. fejezetben tehát azt látjuk, hogy Jézus Krisztus visszatér, és birtokba vesz azt, ami az övé, és elkezd uralkodni a földön.

És láttam, hogy egy másik erős angyal leszáll az égből, felhőbe volt öltözve, a fején szivárvány. Isten szövetségének szimbóluma a szivárvány, ami Isten trónja körül volt látható, most ott van a fején. Az arca olyan, mint a Nap, a lába pedig mint a tűzoszlop.

Ez a hasonlat a Jelenések első fejezetében is megtalálható Jézusról.

Kezében nyitott könyvecske volt.

Emlékezzünk csak vissza, hogy a Jelenések Könyvének 5. fejezete azzal kezdődik, hogy a trónuson ülő jobb kezében egy könyvet tart hét pecséttel lepecsételve. Azt is láttuk, hogy eleinte úgy tűnik, senki sem képes arra, hogy feltörje a pecsétet és felnyissa a könyvet. És akkor arról is beszéltünk, hogy ez a könyv nem más, mint a Föld birtoklevele. Végül Jézus bizonyul egyedül méltónak arra, hogy egymás után feltörje a könyvet lezáró hét pecsétet, és miután ez megtörtént, Jézus felnyitotta a könyvet. Itt a 10. fejezetben már a nyitott könyvet hozza magával, amely bizonyítja, hogy Ő a föld jogos tulajdonosa, mert vérével vásárolta meg azt.

Kezében nyitott könyvecske volt, jobb lábát rátette a tengerre, a balt pedig a földre. És felkiáltott hatalmas hangon, ahogyan az oroslán ordít, és amikor felkiáltott, megszólalt a hét mennydörgés a maga hangján.

Ez egy dicsőséges kiáltás volt, a győzelem hangja. Alig várom már, hogy meghalljam! Több ószövetségi prófécia is szól arról, hogy amikor Jézus Krisztus visszatér a földre, hatalmas hangon győzelmet kiált.

Jeremiás 25:30: *Harsog az Úr a magasban, mennydörög szent hajlékában, harsányan rákiált legelőjére, az ország minden lakójára, szőlőtaposók módján kiált.*

Hóseás 11:10: *Az Urat fogják követni, mert oroslánként ordít, és ha ordít, remegve jönnek fiai nyugat felől.*

Jóel könyve 4.16: *Felharsan az Úr hangja Sionról, mennydörög Jeruzsálemből, megrendül az Ég és föld, de népét megoltalmazza az Úr, és Izráel fiainak erőssége lesz.*

Jelenések 10:3.

Felkiáltott hatalmas hangon, ahogyan az oroszlán ordít, és amikor felkiáltott, megszólalt a hét mennydörgés a maga hangján.

Amikor megszólalt a hét mennydörgés, írni akartam, de hallottam egy hangot az Égből, amely így szólt: Pecsételd le, amiket a hét mennydörgés mondott, és ne írd le.

Így tehát nem tudjuk, hogy a hét mennydörgés mit mondott. Erre még várunk kell.

Ebből is láthatjuk, hogy Isten nem mindent árul el nekünk a jövővel kapcsolatban. Nem tudhatjuk, hogy a hét mennydörgés mit mondott, és ezért nem érdemes, és nem is szabad találgatnunk, hogy vajon áldást mondanak-e, vagy ítéletet, vagy bármi mást, mert egyszerűen nem tudjuk. Azokban a dolgokban tehát, amelyekkel kapcsolatban az Ige hallgat, jobb, ha mi is hallgatunk, ahelyett, hogy találgatásokba bocsátkoznánk. János pedig egyértelműen azt az utasítást kapja, hogy pecsételje el, amit a hét mennydörgés mondott, és ne írja le.

Ekkor az angyal, akit állni láttam a tengeren és a földön, felemelte jobb kezét az égre és megesküdött az örökkön örökké élőre, aki teremtette a Mennyet és a benne levőket, a földet és a rajta levőket, a tengert és a benne levőket, hogy nem lesz többé idő.

Ez egészen pontosan azt jelenti, hogy nem lesz több késlekedés. Az egyház, a hívők már régóta várják, hogy Jézus Krisztus visszatérjen, és megalapítsa királyságát a Földön. Az Ige is arra bátorít bennünket, hogy várjunk türelemmel.

Jakab 5.7-8. *Legyetek tehát türelemmel, Testvéreim az Úr eljöveteleig. Íme! A földművelő várja a föld drága gyümölcsét és türelmesen várja, amíg az korai és késői esőt kap.*

Legyetek tehát Ti is türelemmel, és erősítsétek meg a szíveteket, mert az Úr eljövetele közel van.

Péter levelében ír arról, hogy mivel az Úr látszólag késlekedik, egyesek csúfolódni kezdenek majd.

2. Péter 3.3-tól. *Tudjátok meg elsősorban azt, hogy az utolsó napokban csúfolódók támadnak, akik mindenből gúnyt űznek, akik saját kívánságaik szerint élnek, és ezt kérdezzétek: hol van az Ő eljövetelenek ígérete? Mert mióta az Atyák elhunytak, minden úgy maradt, amint a teremtés kezdetétől fogva van.*

Később Péter hozzáteszi: *„Nem késlekedik az Úr az ígérettel, amint egyesek gondolják. Az az egy azonban ne legyen rejtve előttetek szerettem, hogy az Úr előtt egy nap annyi, mint ezer esztendő, és ezer esztendő annyi, mint egy nap.*

Isten pedig látszólag azért késlekedik, mert nem azt akarja, hogy némelyek elveszenek, hanem azt, hogy mindenki megtérjen. Számunkra tehát úgy tűnik, hogy az Úr késlekedik; késlelteti eljövését, Neki azonban ezzel konkrét célja van. Ne feledjük, hogy ugyanúgy, ahogy Noé idejében, Isten száz éven át türelmesen várt, mielőtt özönvizet bocsátott volna a földre, ugyanígy Isten most is türelmesen vár. Péter azonban egyértelműen kijelenti, hogy eljön majd az Úr napja, ebben biztosak lehetünk. Itt pedig már láthatjuk a kijelentést, hogy az Úr nem vár tovább.

Egyesek nem értenek egyet azzal, hogy ez az angyal Jézus Krisztus, mert a 6-os versben, ez az angyal megesküdt az örökkön-örökké élőre, aki teremtette a mennyet és a benne levőket, a földet és a rajta levőket. Ők azzal érvelnek, hogy Jézus Krisztus a teremtő. Ha azonban Ő ez az angyal, akkor miért esküszik arra, aki teremtette a mennyet és a benne levőket, ha itt róla van szó.

A Zsidókhöz írt levélben azt olvashatjuk, hogy amikor Isten ígéretet tett, mivel önmagánál nagyobbra nem esküdhettek, önmagára esküdt meg.

Az emberek hajlamosak arra, hogy megesküdjenek valamire, hogy nyomatékosabbá tegyék kijelentésüket. Például azt mondják: „az anyám becsületére esküszöm!” vagy azt mondják: „A Bibliára esküszöm!” Az emberek azért mondják ezt, hogy jobban alátámasszák kijelentésüket, és általában önmaguknál nagyobb dolgokra esküsznek. Azt például nem igazán szokták mondani, hogy „a kiskutyámra esküszöm!”

Amikor azonban Isten szeretne egy ígéretet esküvel megerősíteni, Ő nem tud egy önmagánál nagyobb dologra esküdni, ezért önmagára esküszik. Ezt olvashatjuk a Zsidók 6-ban. Én tehát egyáltalán nem találom furcsának azt, hogy itt a Jelenések 10:5-ben ez az angyal, akiről én úgy vélem, hogy Jézus Krisztus, az örökkön-örökké élőre, és mindennek a teremtőjére esküszik, vagyis önmagára, hiszen nem tud önmagánál nagyobbra esküdni. Az angyal tehát megesküszik, hogy elérkezett Krisztus uralmának ideje, illetve hogy nem lesz többé idő, vagyis az Úr nem késlekedik tovább. Ez tehát nem azt jelenti, hogy az idő megszűnik létezni.

Hanem azokban a napokban, amikor megszólal a hetedik angyal trombitájának hangja, beteljesedik az Isten titka, ahogy hírül adta azt szolgálóinak, a prófétáknak.

Ha megnézzük azokat a kijelentéseket, amelyeket Isten az Ő prófétáinak tett, akkor láthatjuk, hogy milyen dicsőséges lesz Jézus Krisztus országa.

Ézsaiás 11:6: akkor majd a farkas a báránnyal lakik, a párduc a gödölyével hever, a borjú, az oroslán és a hízott marha együtt lesznek, és egy kislány terelgeti őket.

Ézsaiás 35:5: Akkor kinyílnak a vakok szemei, és megnyílnak a süketek fülei. Hat: szökellni fog a sánta, mint a szarvas, és ujjong a néma nyelve.

19. Zsoltár, 2. verstől:

*Az egek hirdetik Isten dicsőségét, keze munkájáról beszél a menny.
nappal a nappalnak adja át a szót, éjjel az éjjelnek adja tudtul.
nincs szó, és nincs beszéd. Hangjuk sem hallatszik.
mégis eljut hangjuk az egész földre, szavuk a világ végéig.*

Isten terve az volt, hogy az emberek megismerhessék Istent a természetén keresztül. A racionálisan gondolkodó ember, amikor a természetre néz, rádöbben arra, hogy Isten létezik. Az irracionálisan gondolkodó ember azonban a természetet kezdi el imádni a természet teremtője helyett.

A racionálisan gondolkodó ember e természetben igenis tudatosítja Isten létezését. Egy igencsak elvárosiasodott környezetben élünk, ahol mindenütt lakóházakat és utakat talál az ember, fa és virág pedig egy szál se, mert eltűntették őket, hogy emberi alkotásoknak adjanak helyet. A légkör tele van füsttel és mérgező anyagokkal, és már nem láthatjuk a kristálytisztá kék eget. Legalábbis nem túl gyakran, csak esetleg egy jó eső után, vagy amikor egy erős szél más területekre hajtja a füstöt.

Az emberek tehát nem látják olyan tisztán a természetben Isten üzenetét. Az ember már nem érti meg a természetén keresztül Istent annyira, amennyire azt Isten szeretné, az emberek pedig elveszítik istentudatukat, ahogy minden figyelmüket az emberi alkotásokra összpontosítják.

Ezért olyan jó az, amikor szabadságot veszünk ki, és kimegyünk például az óceán partjára, vagy elmegyünk a hegyekre síelni, az jól tesz nekünk. Ha másért nem is, legalább azért, mert érintetlenebb formájában láthatjuk a természetet. Azon keresztül pedig Isten tud hozzánk szólni, és megmutatja nekünk, hogy Ő valóban létezik. Biztosan nem szállnék vitába azzal az emberrel, aki azt mondja nekem, hogy ő a természetben megleli Istent. Erre csak azt tudom mondani, hogy én is. Isten valóban megmutatta magát nekünk a természetben.

Nem szabad azonban elfelejtenünk, hogy a természet már nem pontosan olyan, amilyennek azt Isten eltervezte és megteremtette. Istennek nem az volt az eredeti elképzelése, hogy szennyezetté váljanak ivóvízkészleteink. Istennek az sem tartozott eredeti elképzelései közé, hogy szennyezett levegőt kelljen szívniük nap mint nap. Ez már az emberi tevékenység eredménye. A természet tehát már nem fest egy kristálytisztá képet Istenről.

Egy napon azonban Isten mindent helyreállít, és akkor a természetet majd olyannak fogjuk látni, amilyennek azt Isten eredetileg eltervezte.

Ne feledjük, hogy az ember elbukott. Mi bukott természettel jövünk világra, mohóságunk motivál bennünket, és így nem igazán érdekel bennünket felebarátunk. Nem mások jóléte érdekel bennünket, hanem saját jólétünk, így az emberek sem olyanok, amilyennek Isten eredetileg tervezte őket.

Látjuk az emberi mohóságot, ahogy próbál mindent összeharácsolni, és másoktól elvenni, sőt látjuk, ahogy mások ennek eredményeként tönkremennek. Másrészt pedig

látunk olyanokat is, akiknek sok pénze van, és akik nagy fényűzésben élnek, csillagászati összegekért ruhákat vásárolnak, vagy valami hasonló ostoba dolgot tesznek. Százezer dolláros gyémántot viselnek, miközben mások óriási szükségben szenvednek. Az emberek nem úgy élnek, ahogy azt Isten eredetileg eltervezte. Az emberek nem osztoznak az erőforrásokon.

Egy napon azonban, amikor Jézus Krisztus megalapítja az Ő országát, akkor végre meglátjuk, hogy milyenek szánta Isten az embert és az életet.

Hanem azokban a napokban, amikor megszólal a hetedik angyal trombitájának hangja, beteljesedik az Isten titka, ahogyan hirül adta azt szolgálóinak, a prófétáknak.

Ekkor az a hang, amelyet a Mennyből hallottam, ismét beszélt velem és így szólt: Menj el, vedd át a nyitott könyvet, amely az angyal kezében van, aki a tengeren és a földön áll.

Odamentem az angyalhoz, és kértem tőle, adja át nekem a könyvecskét. Ő pedig így szólt hozzám: Vedd át, és edd meg! Keserűvé teszi a gyomrodat, a szádban pedig édes lesz, mint a méz.

Átvettem a könyvecskét és megettem. A számban olyan édes volt, mint a méz, de amikor megettem, keserűvé lett a gyomrom.

Ma is szoktuk használni ezt a kifejezést: „szinte felfaltam ezt a könyvet.” És ahogy János felfalja ezt a könyvet, látni fogja, milyen dicsőséges lesz az az időszak, amikor Jézus Krisztus visszatér, milyen dicsőséges lesz az a pillanat, amikor Jézus Krisztus birtokba veszi a földet.

A könyv azonban azért keserű, mert a földnek szörnyű csapásokon kell átmennie Jézus Krisztus ezeréves uralmát megelőzően. Hiszen elég csak egy kicsit előrébb lapoznunk a Jelenések könyvében, és máris láthatjuk, milyen csapások sújtották a földet, ahogy Jézus egyenként feltörte a könyv pecsétjeit. Ezek a keserű pirulák, Krisztus országának reménysége azonban édes, mint a méz.

És ez a szó hangzott felém: «Ismét prófétálnod kell, sok népről és nemzetről, nyelvről és királyról.

Ekkor bírói pálcához hasonló mérővesszőt adtak a kezembe, és ez a szó hangzott: Kelj fel és mérd meg az Isten templomát, az oltárt és az ott imádkozókat.

Ebből az Igerészből sok mindent megtudhatunk. Először is azt, hogy újjáépítették a jeruzsálemi templomot. A mi szemszögünkből nézve ez a jövőben fog megvalósulni, a nagy nyomorúság időszakában, hiszen itt az még nem fejeződött be, a hetedik trombitászó még nem hangzott fel, és a harag hét poharának kiöntésére sem került még sor.

A nagy nyomorúság időszakában tehát állni fog Jeruzsálemben a templom, vagyis valamikor a jövőben újjáépítik, és a zsidók ismét ott imádják majd Istent. Napjainkban is él Jeruzsálemben a zsidóknak egy csoportja, akik minden erejükkel azon vannak, hogy Jeruzsálemben a templom újra felépülhessen. Legalább két-három olyan szervezetet

találunk, amelyek a jeruzsálemi templom újjáépítése mellett kötelezték el magukat, olyannyira, hogy egyesek úgy érzik, hogy erőszakkal kell majd elűldözniük a muzulmánokat a Templom-hegyről, hogy az ismét az övék lehessen.

Mások egy mérsékeltebb álláspontot képviselnek. Ők úgy gondolják, hogy a megoldást a Templomhegy felosztása jelentené. Elképzelésük szerint egy szent háború elkerülése érdekében a Templomhegyen falat kéne emelni a Sziklatemplom északi részénél, ezzel kettéválasztva a Templom-hegy területét. Ez lehetővé tenné a zsidók számára, hogy a Templom-hegy északi részén építsék újjá templomukat.

Dr. Asher Kaufmann, aki éveken át tanulmányozta a Templom-hegyhez kapcsolódó feljegyzéseket, meg van győződve arról, hogy Salamon temploma a Sziklatemplomtól északra levő területen helyezkedett el.

Jelenleg a Sziklatemplomtól körülbelül száz méterre északra helyezkedik el egy kisebb kőépítmény, amit a Lelkek Templomának, vagy a Kőtáblák Templomának is neveznek. Dr. Kaufmann szerint ezen a helyen állt a Szentek Szentje Salamon Templomában. Ezt bizonyítja az is, hogy ha innen kelet felé fordulunk, a keleti kapun keresztül az Olajfák Hegyét pillanthatjuk meg. Ez is arra utal, hogy ezen a helyen állhatott annak idején Salamon Temploma.

Dr. Kaufmann más zsidókkal egyetemben egy mérsékeltebb álláspontot képvisel, és úgy gondolja, hogy a templomot Jeruzsálemben Salamon templomának helyén, vagyis a Sziklatemplomtól északra lehetne felépíteni úgy, hogy a Sziklatemplomot ez nem fogja zavarni.

Én úgy gondolom, hogy Kaufmann csoportjának lesz igaza azért, mert a Jelenések 11-ben, amikor Jánost arra kéri Isten, hogy keljen fel és mérje meg az Isten templomát, az oltárt és az ott imádkozókat, a második versben ezt az utasítást olvashatjuk: *„De a templom külső udvarát hagyd ki, és ne mérd meg, mert megadatott a pogányoknak, hogy a Szent Várost tapodják negyvenkét hónapig”*.

János tehát azt az utasítást kapja, hogy a külső udvart – ez pedig annak a területnek felel meg, ahol a Sziklatemplom áll – ne mérje meg, mert ez a pogányoknak adatott.

Ezékiel könyvében is találunk egy próféciát a felépítendő templomra vonatkozóan. Az Ezékiel 40-ben Isten a prófétát is arra kéri, mérje meg a templomot, és Ezékiel pedig fel is jegyzi a mérés eredményét. Az Ezékiel 42:20-ban, a következőket olvashatjuk: *„Mind a négy égtáj felől megmérte, kőfala volt körös-körül, amelynek a hosszúsága is ötszáz, a szélessége is ötszáz könyök volt. Ez választotta el a szent területet a közönségestől.*

Mindennek fényében meggyőződésem, hogy a templom újjáépül Jeruzsálemben, illetve a megoldást egy fal jelenti majd, amelyet a Sziklatemplomtól északra húznak fel, és így mintegy öt-hat hektárnyi területet biztosítanak majd a zsidóknak, hogy ott építhessék fel új templomukat.

Úgy gondolom, hogy a templomot újjáépítik, bár én akkor már nem leszek itt a földön. Szerintem a szükséges intézkedéseket az Antikrisztus teszi majd meg miután Isten kiragadta az ő egyházát ebből a világból.

Az Antikrisztus szövetségre lép majd a zsidókkal, de a hétéves időszak közepén megszegi a szövetséget. Bemegy a templomba, megáll a Szentek Szentjében, és kijelenti magáról, hogy ő Isten, és mindenkit arra akar kényszeríteni majd, hogy őt istenként imádják.

Az én két tanúmnak pedig megadom, hogy ezerkétszázhatvan napig prófétáljanak zsákruhába öltözve.

Ez a kettő pedig a két olajfa és a két gyertyatartó, amelyek a föld ura előtt állnak. Ha valaki bántani akarja űket, tűz tör elő szájukból és megemészti ellenségeiket, és ha valaki bántani akarja űket, annak így kell megöletnie.

Isten tehát két tanút küld, hogy tanúbizonyságot tegyenek a zsidóknak. A nem zsidók megtérési időszaka eddigre már befejeződik, de Isten még egy hétéves időszakon át munkálkodik a zsidókban.

Dániel 9:24-től:

"Hetven hét van kiszabva népedre és szent városodra.

Tudd meg azért és értsd meg, attól fogva, hogy elhangzott a kijelentés Jeruzsálem újjáépüléséről, hét hét fog eltelni a fejedelem felkenéséig, azután még hatvankét hét, és újjáépülnek a terek és a falak nyomorúságos időkben.

És valóban, 483 évvel azután, hogy Artasasztá király kiadta a parancsot, hogy építsék újjá Jeruzsálemet, Jézus eljött a földre.

De még egy hétéves időszak Izrael számára még hátra van. Ebben az időszakban Isten kimondottan Izraellel foglalkozik majd, és két tanút küld közéjük, akik közül az egyik Illés lesz.

Az Ószövetség utolsó könyvében, Malakiás könyvének utolsó verseiben olvashatjuk, hogy Isten készen áll arra, hogy egy új fejezetet nyisson, és megnyissa az ajtót a nem zsidók előtt, elküldve hozzájuk a Szentlelket, és magát Jézus Krisztust, hogy magához vonjon sokakat a pogányok közül.

Igy tehát Izrael fejezete egy időre lezárult, és Isten utolsó szavai Izraelhez a következők a Malakiás 3.23-től:

Én pedig elküldöm hozzátok Illés prófétát, mielőtt eljön az Úrnak nagy és félelmetes napja.

Az atyák szívét a gyermekekhez téríti, a gyermekek szívét az Atyákhoz, hogy pusztulással ne sújtsam a Földet, amikor eljövök.

Isten tehát megígéri, hogy újra elküldi Illés prófétát, ezért a két tanú közül az egyik kétségtelenül Illés lesz. Ezek a tanúk például tüzet bocsátanak ellenségeikre.

Emlékezzünk csak vissza Illés próféta tetteire. Egyik alkalommal a király elküldte parancsnokát ötven emberrel, hogy tartóztassák le Illést.

Illés éppen a hegy tetején tartózkodott, a parancsnok pedig így szólította meg a 2Királyok 1:9-ben:

"Isten embere, a király azt parancsolja, hogy jöjj le!"

Illés így felelt az ötven ember parancsnokának: „Ha én az Isten embere vagyok, szálljon le tűz az égből, és emésszen meg téged ötven embereddal együtt!” Ekkor tűz szállt le az égből, és megemésztette őt ötven emberével együtt.

A király elküldte hozzá egy másik parancsnokát is ötven emberével, aki így szólította meg: „Isten embere, azt üzeni a király, hogy jöjj le azonnal!”

De Illés így felelt neki: "Ha én az Isten embere vagyok, szálljon le tűz az égből és emésszen meg téged ötven embereddal együtt!" Ekkor Isten tüze szállt le az égből és megemésztette őt ötven emberével együtt.

Még egy harmadik parancsnokát is elküldte ötven emberével együtt. Ez a harmadik parancsnok felérve térdre rogyott Illés előtt, könyörgött neki, és így szólt hozzá: "Isten embere, kérlek, legyen drága előtted az életem, és ötven szolgáltnak az élete!"

Lásd, tűz szállt le az égből, és megemésztette az előbbi két parancsnokot és ötven emberüket, de most az én életem legyen drága előtted!"

Illés pedig vele tartott. Látjuk tehát, hogy Illés képes volt arra, hogy tüzet bocsásson ezekre az emberekre, és Jelenések könyvében szereplő két tanú is képes lesz erre, mintha Illés a régi jól bevált módszeréhez folyamodna ismét.

A Jelenések 11.4-ben azt írja az Ige:

Ez a két tanú a két olajfa és a két gyertyatartó.

Itt kell megemlítenünk Zakariás látomását. Zakariás pap volt, és így feladatai közé tartozott, hogy a gyertyatartó mécseseit olajjal töltsse fel a templomban.

A szent helyen ott állt a menóra, a hétágú gyertyatartó, amit Mózes készített, amelynek mécseseit minden nap egy egészen különleges olajjal kellett feltölteni, amelyet az Istentől kapott utasítások alapján készítettek el. Az olajat azért volt olyan fontos mindennap pótolni, mert ezek a mécsesek világították be a szent helyet, és soha nem aludhattak ki. Ez pedig a templomban szolgáló pap feladata volt.

Zakariás papként szolgált Isten templomában, és minden nap az volt az egyik feladata, hogy megtöltsse a mécseseket olajjal. Ezt azonban bizonyos szertartások előzték meg, amelyeket még az olaj pótlása előtt el kellett végezzen.

Azt tudjuk, hogy minden ismétlődő tevékenység, egy idő után monotonná válik. Gondoljunk csak a mosásra vagy a mosogatásra.

Elképzelhető tehát, hogy Zakariás kezdett nagyon belefáradni ebbe a mindennapos gyakorlatba, és az egyik nap volt egy látomása, amelyben két olajfát látott. A két olajfából pedig két aranycsövön át aranyszínű olaj folyt a mécsesekbe. Mivel tehát az

olaj közvetlenül a fákból csordogált a lámpatartó mécseseibe, nem volt szükség a papra, hogy mindennap feltöltse olajjal a mécseseket. Nem volt szükség erre a mindennapi monoton gyakorlatra.

A Zakariás 4.6-ban azt olvashatjuk, hogy Isten a következőket mondja:

Az Úr Igéje ezt mondja Zerubbábelnek: Nem hatalommal és nem erőszakkal, hanem az én lelkem által.

Az olaj a Szentlélek szimbóluma. És az erő, a hatalom a Szentlélekben van, és abban, hogy Isten folyamatosan ellát bennünket az Ő Szentlelkével.

Visszatérve a Jelenések 11-hez:

Nekik megvan az a hatalmuk, hogy bezárják az Eget, hogy ne essék eső prófétálásuk napjaiban.

Vagyis három és fél éven át sehol a földön nem esik majd az eső. Képzeljük csak el azt az aszályt, ami ennek következtében a földet fogja sújtani.

Ne feledjük, hogy Illés földi élete során buzgón imádkozott azért, hogy ne legyen eső, és nem is volt eső a földön három évig és hat hónapig, ahogy arról Jakab levelének 5. fejezetében olvashattunk.

És van hatalmuk arra, hogy a vizeket vérré változtassák, és megverjék a Földet mindenféle csapással, ahányszor csak akarják.

Azt tehát biztosra vehetjük, hogy a két tanú közül az egyik Illés próféta lesz, a másik tanú kilétével kapcsolatban nem lehetünk ennyire biztosak. Az igemagyarázók véleménye eltér erre vonatkozóan. Egyesek úgy gondolják, a másik tanú Mózes lesz, hiszen Mózes képviseli a törvényt, Illés pedig a prófétákat.

A Máté 17-ben arról olvashatunk, hogy Jézus egy nap felvitte Pétert, Jakabot és Jánost egy hegyre, ott pedig szemük láttára elváltzott. Arca fénylett, mint a nap, ruhája pedig fehéren ragyogott, mint a fény. És akkor ott a hegyen megjelent Mózes és Illés. Ez is utalhat arra, hogy a jövőben ismét együtt jelennek meg két tanúként, együtt szolgálva Istent.

A Jelenések 11.6-ban azt olvassuk, hogy e két tanúnak hatalma lesz arra is, hogy a vizet vérré változtassa. Ne feledjük, hogy ez volt az egyik csapás, amit Isten az egyiptomiakra bocsátott Mózesen keresztül.

Azt is láthatjuk itt, hogy hatalmuk van arra, hogy megverjék a földet mindenféle csapással, ahányszor csak akarják. Mindez tehát Mózesre utalhat.

Mások szerint azonban a másik tanú Illés oldalán Énók lesz, aki nem halt meg.

A Zsidók 11:5-ben azt olvassuk róla, hogy „*hit által ragadtatott el Énók, hogy ne lásson halált, és nem találták meg*”.

Zsidók 9:27: „*Elrendeltetett, hogy az emberek egyszer meghaljanak*”.

Az ószövetségi időkben azonban két emberrel ez még nem történt meg: Énókkal és Illéssel. Ők tehát visszatérnek, hogy ezúttal őket se kerülje el a halál. A 7-es vers ugyanis elárulja nekünk, hogy amikor bevégezzük bizonyágtételünket a fenevad, amely feljön az Alvilágból, hadat indít ellenük, legyőzi és megöli Őket. Ők tehát, ha megkésve is, de végül találkoznak a halállal.

Meggyőző érvek szólnak Mózes, illetve Énók mellett is. Őszintén szólva nem tudom, hogy ki lesz a másik tanú, de nem is ez a lényeg.

És amikor bevégezzük bizonyágtételünket, a fenevad, amely feljön az Alvilágból, hadat indít ellenük, legyőzi és megöli Őket.

Addig azonban a fenevad ezt nem teheti meg, amíg be nem végezték bizonyágtételüket, mert meg van szabva az az idő, amely alatt Ők bizonyágot tesznek – ez ezerkétszázhatvan nap lesz. Tehát csak akkor lesz a fenevadnak hatalma arra, hogy megölje Őket, miután bevégezzük bizonyágtételüket.

Bizonyos értelemben én úgy gondolom, hogy amikor életünket odaszánjuk Istennek, attól kezdve valóban az Ő kezében van az életünk, mivel Neki terve van velünk. Van egy megvalósítandó feladata számunkra, és egészen addig megóv bennünket itt a földön, amíg ezt a feladatot be nem teljesítjük.

Gondoljunk csak bele azokba az esetekbe – például egy autóbalesetbe –, amikor az ember meg kellett volna haljon és csodával határos módon mégis életben maradt. És az orvosok is mondják, hogy ez hihetetlen. De valószínű, hogy Istennek még dolga van azzal az emberrel itt a földön.

Szeintem az Úr igenis megóv bennünket, vagyis életben maradunk egészen addig, amíg Isten az Ő munkáját el nem végezte – bennünk és rajtunk keresztül. Úgy gondolom azonban, hogy amikor bevégezzük bizonyágtételünket, az Úr bennünket is kiragad ebből a világból, hogy vele lehessünk; hiszen miért tartana itt bennünket tovább?

Isten mindannyiunk számára előkészített egy feladatot. A Filippi 3.12-ben ezt írja Pál: *„Nem mintha már elértem volna mindezt, vagy már célnál volnék, de igyekszem, hogy meg is ragadjam, mert engem is megragadott a Krisztus Jézus.”*

Pál tulajdonképpen azt mondja, hogy amikor Jézus Krisztus megragadta Őt, egy különleges terve volt az életére, és az Úr megmutatta Pálnak mindazokat a dolgokat, amelyeket majd az Úrért fog tenni, miközben szenvednie is kell majd Érte.

Az Igében láthatjuk, hogy Pált néhány alkalommal valóban megpróbálták megölni. Egyszer például megkövezték és úgy tűnt, hogy meghalt, ezért kivonszolták a városon kívülre és otthagyták. Később, amikor Pál erről ír, tulajdonképpen azt mondja, hogy ő maga sem tudja, hogy valóban meghalt-e akkor amikor megkövezték vagy sem.

A 2Korinthus 12.2-ben ezt írja:

„Ismerek egy embert a Krisztusban: tizennégy évvel ezelőtt, hogy testben-e vagy testen kívül-e, nem tudom, csak az Isten tudja – elragadtatott a harmadik égig.

4-es vers: Elragadtatott a Paradicsomba és olyan kimondhatatlan beszédeket hallott, amelyeket nem szabad embernek elmondania.

7-es vers második felétől: Ezért tehát, hogy el ne bizakodjam, tövis adatott a testembe, a Sátán angyala, hogy gyötörjön, hogy el ne bizakodjam.

Akik megkövezték Pált, meg voltak győződve arról, hogy meghalt. A barátai is azt hitték, hogy meghalt, és ott álltak Pál körül és gyászolták, amikor Pál hirtelen megrázta magát, felállt, majd azt mondta: „Jó, menjünk vissza a városba és prédikáljunk tovább”. A barátai pedig értetlenül néztek reá: ”De hát Pál! Ez örülség. Ismét megköveznek!”

Istennek azonban még feladata volt Pál számára, és ezért megóvta Őt a haláltól, ahogy bennünket is megtart, amíg be nem végezzük bizonyágtételünket.

Amikor azonban a tanúk bevégezik bizonyágtételüket, a fenevad, amely feljön az Alvilágból, hadat indít ellenük, legyőzi és megöli őket.

Holttestük a nagyváros utcáján hever, amelynek neve lelki értelemben Szodoma, és Egyiptom, ahol az Ő Urukát is megfeszítették. - Vagyis itt Jeruzsálem városáról van szó.

A népek és törzsek, a nyelvek és nemzetek fiai látják az Ő holttestüket három és fél napig, de nem engedik sírba tenni.

Hogyan lehetséges az, hogy az egész világ látja a holttestüket ott heverni az utcán? Műholdas közvetítéssel. Néhány évtizeddel ezelőtt ez még nem lett volna lehetséges. Ez a prófécia nem is olyan régen még nem teljesezhetett volna be. Mostanra azonban már műholdak segítségével élő közvetítést lehet sugározni Jeruzsálemből. Az ember otthon a nappalijában hátradőlhet a karosszékében, és élőben figyelheti a Jeruzsálemi eseményeket.

A nagy tévécsatornák elküldik majd tudósítóikat. Szerintem sokan közülük akkor még itt lesznek a földön! Ők majd tudósítanak erről a különleges eseményről. Beszámolnak erről a két emberről, akik megdöbentették a világot bámulatos hatalmukkal, és oly sok problémát okoztak, mert visszatartották az esőt, és tüzet bocsátottak az emberekre. Biztos vagyok benne, hogy ezek a tévétársaságok külön embereket küldenek majd Jeruzsálembe, hogy dokumentumfilmet készítsenek erről a két tanúról.

A lényeg azonban, hogy ezen a két emberen lesz a világ szeme. Amikor pedig meghalnak, az emberek annyira dühösekké lesznek rájuk a különféle csapások miatt, hogy nem lesznek hajlandók eltemetni őket. Engedik, hogy holttestük ott heverjen az utcán, és ahogy az emberek elsétálnak mellettük, jól megrugdossák őket, leköpik, tehát különböző formában megbecstelenítik a holttesteket.

A föld lakói pedig örülnek ennek és vigadnak, ajándékokat küldenek egymásnak, mert ez a két próféta gyötörte meg a föld lakóit.

Óriási ünneplésben tör ki az egész világ a két tanú halálának hírére. Boldogok lesznek, hogy az a két bajkeverő végre meghalt. Az Antikrisztust pedig hősként ünneplik majd.

A három és fél nap elmúltával azután az Istentől az élet lelke szállt beléjük, és lábra álltak. Nagy félelem fogta el azokat, akik látták őket.

És hatalmas hangot hallottak a Mennyből, amely így szólt a két prófétához: Jöjjetek fel ide! És ellenségeik szeme láttára felmentek a felhőben a Mennybe.

Képzeljük csak el, ahogy ott áll sok-sok ember, és kamerával veszi mindazt, ami történik! Biztosan tátva marad a szájuk, ahogy a két tanú hirtelen lábra áll, majd felemelkedik az égbe.

Abban az órában nagy földrengés támadt és a város tized része összedőlt, a földrengés megölt hétezer főnyi embertömeget, a többiek pedig rémület szállta meg és dicsőítették a menny Istenét.

A második jaj elmúlt, íme a harmadik jaj eljön hamar.

A 15. vershez érve visszatérünk a trombitaszókhöz: a hetedik trombitászó harsan majd fel.

A hetedik angyal is trombitált, és hatalmas hangok szólaltak meg a mennyben: a világ felett a királyi uralom a mi Urunké, az Ő Krisztusáé lett, és Ő fog uralkodni örökkön örökké.

Isten tehát kiönti az Ő ítéletét a földre, hogy előkészítse a világot Jézus Krisztus visszatérésére, és az Ő országának megalapítására. Megszólal tehát a 7. trombita, a mennyben pedig hatalmas hangon hirdetik, hogy Krisztusé a hatalom, hogy Ő fog uralkodni örökkön-örökké.

Ekkor a 24 vén, akik Isten előtt ülnek trónjaikon, arcra borultak és imádták Istent. és így szóltak: Hálát adunk Neked Urunk, mindenható Isten, aki vagy és aki voltál, hogy kezedbe vetted nagy hatalmat és uralkodsz.

Végre vége a várakozásnak. Eljött az Úr ideje.

Haragra lobbantak a népek, de eljött a Te haragod és a halottak felett való ítélet ideje, hogy megadd a jutalmat szolgálóidnak, a prófétáknak és a szenteknek, és azoknak, akik félik a Te nevedet; a kicsiknek és a nagyoknak, hogy elpusztítsd azokat, akik pusztítják a földet.

és megnyílt az Isten temploma a Mennyben – tudjuk, hogy a földi templom csak egy modellje Isten mennyei templomának -, és megjelent templomában az Ő

szövetségének ládája, - amelynek mintájára készítette Mózes a szövetség ládáját itt a földön.

És villámlás, zúgás és mennydörgés, földrengés és nagy jégeső támadt.

Így jutunk el a 12. fejezethez, amely szintén egy kitérőt jelent.

Az eddig látott történet fonalát a 16. fejezetben vesszük fel ismét, amelyben sor kerül a harag hét poharának kiöntésére. A 12., 13., 14., illetve 15. fejezetben pedig a történések más részeibe nyerhetünk bepillantást.

Ekkor nagy jel tűnt fel az Égen, egy asszony a Napba öltözve és lába alatt a Hold, a fején pedig tizenkét csillagból álló korona.

Az asszony kilétét Mózes első könyve fedi fel előttünk. Józsefnek is volt egy álma, amelyben meghajolt előtte a Nap, a Hold és tizenegy csillag. Ez az asszony tehát nem más, mint Izrael népe, az a tizenkét törzs, akik Jákób leszármazottai.

Várandós volt, és vajúdva, szüléstől gyötrődve kiáltozott.

Tehát készen állt arra, hogy megszüljje gyermekét.

Tudnunk kell, hogy Isten terve Izrael népével az volt, hogy elhozzák a Messiást a világba. Isten akarata szerint a Messiás Ábrahám és Dávid leszármazottja lesz; Isten Izrael népét választotta ki erre a feladatra, hogy rajtuk keresztül eljöjjön a világba a Megváltó.

Isten egy bizonyos népet mindenképpen ki kellett erre válasszon – és Ő Izraelt választotta. Ezért mondjuk azt, hogy Izrael népe a választott nép. Tehát mire választotta ki őket Isten? Arra, hogy rajtuk keresztül hozza el Fiát a világba.

Ebben csak az a szomorú, hogy miután Isten valóban használta is őket és elhozta rajtuk keresztül a Messiást, a zsidó nép elutasította Isten fiát, akit maga Isten küldött a világba. Izrael népe azonban nemcsak Jézus Krisztust utasította el, hanem korábban már a prófétákat is, akiket Isten küldött.

Az egyik alkalommal Jézus meglehetősen feldühítette a zsidókat egyik példázatával, amelyet a Máté 21.33-tól olvashatunk:

Volt egy gazda, aki szőlőt ültetett, kerítéssel vette körül, borsajtót készített és őrtornyot épített benne, azután bérbe adta a munkásoknak és idegenbe távozott. Amikor elérkezett a szüret ideje, elküldte szolgálait a munkásokhoz, hogy vegyék át a neki járó termést.

A munkások megfogták szolgálait és kit megvertek, kit megöltek, kit pedig megköveztek közülük.

Aztán ismét küldött szolgálait, többet, mint először, de ugyanígy bántak azokkal is. Utoljára pedig fiát küldte el hozzájuk, mert úgy gondolta, „a fiamat meg fogják becsülni”.

*De amikor a munkások meglátták a fiát, így szóltak maguk között: „Ez az örökös. Gyertek, öljük meg, és azután mienk lesz az öröksége.”
Majd megfogták, kidobták a szőlőn kívülre és megölték.
Vajon majd ha megjön a szőlő ura, mit tesz ezekkel a munkásokkal?
Ezt felelték Neki: „Mivel gonoszak, Ő is gonoszul veszi el őket, a szőlőt pedig más munkásoknak adja ki, akik megadják a termést a maga idejében.”*

Ez a példázat azok ellen a zsidók ellen szólt, akik üldözték a prófétákat.

Apcsel. 7.52. *”A próféták közül kit nem üldöztek a Ti atyáitok?”* – teszi fel a kérdést István.

Isten tehát Izrael népét választotta ki arra a feladatra, hogy rajta keresztül elküldje fiát a világba.

Itt a jelenések könyvében ez az asszony, Izrael népe, várandós, és vajúdvá, szüléstől gyötrődve kiáltozik.

*„Feltűnt egy másik jel is az Égen. Íme! Egy hatalmas, tűzvörös sárkány - a Sátán - amelynek hét feje és tíz szarva volt, és a hét fején hét diadém.
Farka magával sodorta az Ég csillagainak egyharmadát, és ledobta a földre. És a sárkány odaállt a szülni készülő asszony elé, hogy amikor szül, felfalja a gyermekét.*

Két jel tűnik hát fel az Égen: először is az asszony – Izrael népe; az asszony pedig vajúdik és már csaknem megszülte fiúgyermekét, a Messiást. Megjelenik azonban a Sátán is, lesben állva, hogy abban a pillanatban elpusztítsa a fiúgyermeket, amikor megszületik.

Emlékezzünk csak Heródesre, amikor a Napkeleti Bölcsek azt kérdezték Tőle, hogy hol kell megszületnie a királynak. Heródes akkor megkérdezte az írások ismerőit, akik azt válaszolták Neki, Betlehemben születik meg a király, így Heródes Betlehembe irányította a Napkeleti Bölcseket.

Mielőtt azonban továbbindultak, arra kérte őket, hogy amikor odaérnek Betlehembe és megtalálják a királyt, akkor térjenek hozzá vissza, és számoljanak be neki arról, hogy hol találták meg a királyt, hogy utána ő is elmehessen és leborulhasson előtte.

Heródes királynak üldözési mániája volt, és attól rettegett, hogy valaki megfosztja őt trónjától. Korábban már megölte feleségét és megölte fiait is. Akkortájt az a mondás járta, hogy Heródes disznói nagyobb biztonságban vannak, mint saját fiai. Heródes féltette trónját, és minden bokor mögött valamiféle összeesküvést látott meghúzódni.

Ugyanez a rettegés fogta el őt akkor is, amikor meghallotta, hogy megszületett a király. Arra kérte tehát a Napkeleti Bölcseket, hogy térjenek vissza hozzá és számoljanak be mindenről, nyilvánvalóan azért, hogy utána elmehessen és megölhesse a megszületett Messiást. Amikor azonban a Napkeleti Bölcsek nem tértek vissza hozzá, elrendelte, hogy Betlehemben és környékén minden két évnél fiatalabb fiúgyermeket öljenek meg.

Itt a Jelenések könyvében látjuk tehát a Sárkányt, aki kész arra, hogy felfalja a gyermekeket abban a pillanatban, hogy megszületik. És még egy fontos dolgot láthatunk a Jelenések 12.4-ben: mivel az angyalokra az Ige többször csillagként utal, ez az Igevers azt is jelentheti, hogy a Sátán fellázadt Isten ellen, és az angyalok egyharmada is fellázadt vele együtt.

Úgy gondolom, hogy Isten ezért teremtett három magasabb beosztású angyalt, akiket arkangyalokként említ az Ige. Ők a kerubok csoportjába tartoznak, de ezen a csoporton belül is egy különleges helyet foglalnak el. Ez a három arkangyal pedig nem más, mint Gábrriel, Lucifer és Mihály. Valószínűleg mindhárman az angyali seregek egyharmadának vezetői voltak.

Amikor pedig Lucifer fellázadt Istennel szemben, úgy tűnik, hogy az alá tartozó angyalok, vagyis az angyali seregek egyharmada is fellázadt vele együtt, és a Jelenések 12.4-ben azt olvashatjuk, hogy farka magával sodorta az ég csillagainak egyharmadát.

Azt nem tudjuk pontosan, hogy az angyalok lázadására mikor került sor. Kétségtelen, hogy még a világ teremtése előtt, de hogy pontosan mikor, azt nem tudjuk. Lázadásának pillanatáig a Sátán egy tökéletes angyalnak számított.

Az Ezékiel 28.12-ben ezt olvashatjuk róla: *Te voltál a mintakép! Tele bölcsességgel, tökéletesen szép.*

Majd a 15-ös versben: *Feddhetetlen életű voltál, teremtésed napjától fogva, míg álnokság nem lett található benned.*

Az Ézsaiás 14-ben azt olvashatjuk, hogy a Sátán büszkévé vált, és ezt mondta magában: *„Felmegyek az Égbe, Isten csillagai fölé emelem trónomat. Odaülök az Istenek hegyére, a messze Északon. Fölmegyek a felhők csúcsára, hasonló leszek a Felségeshez – vagyis olyan leszek, mint Isten.*

A Sátán azonban elbukik. Eljön majd az a nap, amikor meglátjuk a Sátánt, és elcsodálkozva ezt fogjuk kérdezni majd: *”Ő okozott nekünk ennyi bajt? Hihetetlen!”* – erről Ézsaiás 14-ben olvashatunk.

Tehát

Feltűnt egy másik jel is az Égen: Egy hatalmas tűzvörös Sárkány, amelynek hét feje és tíz szarva volt, és a hét fején hét diadém.

Ez az Antikrisztus leírására emlékeztet bennünket; és tudjuk, hogy az Antikrisztus a Sátán megtestesülése. Farka magával sodorta az ég csillagainak egyharmadát.

Az asszony fiúgyermeket szült, aki vasvesszővel legeltet minden népet.

Később, amikor Jézus Krisztus visszatér a földre, hogy megalapítsa az Ő országát, ugyanezt mondja az Ige, hogy vasvesszővel legelteti a népeket.

A gyermek elragadtatott az Istenhez, az Ő trónusához.

Pillanatnyilag is ott van, hiszen Jézus a feltámadását követően felment a Mennybe. Lukács evangéliuma ezt írja, hogy Jézus most is ott van, trónján ül és arra vár, hogy az Atya mindent az Ő lába alá vessen.

Így érkezünk el a 6-os vershez, amely már a jövőbe kalauzol bennünket.

Az asszony pedig elmenekült a pusztába, ahol Istentől előkészített helye volt, hogy ott táplálják ezerkétszázhatvan napig.

A Máté 24.3-ban a tanítványok a következő kérdést tették föl Jézusnak: *Mi lesz a jele a Te eljövetelednek és a világvégének?* Jézus pedig először felsorolta a jeleket, majd pedig a 15. versből a következőket mondja:

Amikor pedig meglátjátok a pusztító utálatosságot, ahogy Dániel próféta megmondta, ott állni a szent helyen, aki olvassa, értse meg.

Akkor azok, akik Júdeában vannak, meneküljenek a hegyekbe.

Aki a ház tetején van, ne szálljon le, hogy kihozzon valamit.

„És aki a mezőn van, ne térjen vissza, hogy elhozza felső ruháját.

Mit mond tehát Jézus? Azt, hogy amikor ez megtörténik – meneküljete a pusztába! Felmerül a kérdés, hogy miről van itt szó, amikor Jézus azt mondja: *Amikor meglátjátok a pusztító utálatosságot, ahogy Dániel próféta megmondta, ott állni a szent helyen.* Mit jelent ez?

Miután újjáépül Jeruzsálemben a zsidók temploma, és ismét bevezetik az áldozati rendszert, a hétéves időszak felénél, vagyis a hét év kezdetétől számított három és fél év elteltével az Antikrisztus elmegy Jeruzsálembe, és bemegy a Szentek Szentjébe a zsidók újjáépített templomában. Ott pedig kijelenti magáról, hogy ő Isten, és azt követeli az emberektől, hogy őt Istenként imádják. Ez az a pusztító utálatosság, amit Dániel próféta említ.

Jézus tehát a Máté 24-ben azt mondja: Abban a pillanatban, hogy ez megtörténik, hagyjatok ott csapot-papot és meneküljete. Az asszony tehát elmenekült a pusztába, ahol Istentől előkészített helye volt, hogy ott táplálják ezerkétszázhatvan napig; vagyis: három és fél éven át.

Az a hely, ahová az asszony a pusztába menekül, elképzelhető, hogy Petra városa – a Sziklaváros, amely a Holt-tengertől dél-keletre található.

Az Ézsaiás 16.1-ben ugyanis ezt olvashatjuk: *Küldjete bárányokat az ország uralkodójának Szelaól, a pusztaságon át Sion leányának hegyére.*

Egyesek szerint Szela Petra városát jelenti, amely a mai Jordánia területén található. Az Ézsaiás 16:4-ben pedig a következőket olvashatjuk:

Lakozzanak benned menekültjeim, Ó Moáb, légy rejtekhelyük, ha jön a pusztító.

Ez azért érdekes, mert Moáb a mai Jordániát jelenti, ahol Szela, vagyis Petra városa található. Petrába, a Sziklavárosba menekülnek tehát, ahol Isten három és fél éven át gondoskodik róluk.

Persze felmerül a kérdés: hogyan gondoskodik majd róluk az Isten a pusztában három és fél éven át? De hát gondoljunk csak arra, amikor Isten negyven éven át gondoskodott Izrael népéről a pusztában. Akkor mannával táplálta őket, és ezt most is megteheti. Illésnek pedig madarak hoztak élelmet. Az tehát egészen biztos, hogy három és fél éven át gondoskodik majd róluk.

Ezután háború támadt a Mennyben. Mihály és angyalai harcra keltek a Sárkánnyal és a Sárkány is harcra kelt angyalaival együtt.

Tehát a Sárkánynak is voltak angyalai, akik bekapcsolódtak a csatába.

De nem tudott felülkerekedni és azért többé nem volt maradása a Mennyben.

A dolgok jelenlegi állása szerint a Sátánnak egyelőre bejárása van a Mennybe. A Sátán ezt ki is használja, és eljár a Mennybe, hogy bennünket vádoljon Isten előtt. „Nézd csak ott azt az embert! – mondja a Sátán Istennek. Elvileg Ő a Te szolgád. Láttad, mit tett a múlt héten? Szörnyű”. Ezt látjuk Jób könyvében is.

Történt egy napon, hogy az istenfiak megjelentek és megálltak az Úr előtt. Velük együtt megjelent a Sátán is.

Az Úr megkérdezte a Sátánt: Honnan jössz? A Sátán ezt felelte az Úrnak: A földön barangoltam, ott jártam-keltem.

Erre ezt mondta az Úr a Sátánnak: „Észrevetted-e szolgálmat, Jóbot? Nincs hozzá fogható a földön; feddhetetlen és becsületes ember, féli a Istent és kerüli a rosszat.

A Sátán így felelt az Úrnak: „Nem ok nélkül féli Jób az Istent, hiszen Te oltalmazod Őt; a házáat és mindenét, amilye csak van. Keze munkáját megáldottad és jószága elszaporodott a földön.

De nyújtsd csak ki a kezed és tedd rá arra, amilye van, majd káromol még Téged.

A Sátán itt azzal gyanúsítja Jóbot Isten előtt, hogy csak érdekből szereti Istent. Csak azért, mert neki abból haszna van.

Az Úr ezt felelte a Sátánnak: Mindenét a kezedbe adom, csak rá, magára nem vethetsz kezet.

A Sátán pedig élt ezzel a lehetőséggel. Minden vagyonától megfosztotta Jóbot. Jób azonban leborult és imádta Istent, és a Jób 1.21-ben így szólt:

Mezítelen jöttem ki anyám méhéből, mezítelen is megyek el. Az Úr adta, az Úr vette el. Áldott legyen az Úr neve.

Még ebben a helyzetben sem vétkezett Jób, és nem követett el megbotrányozó dolgot Isten ellen.

Jób 2.fejezete

Történt egy napon, hogy az istenfiak megjelentek és megálltak az Úr előtt. Velük együtt megjelent a Sátán is és megállt az Úr előtt.

Az Úr megkérdezte a Sátánt: Honnan jössz? A Sátán ezt felelte az Úrnak: A földön barangoltam, ott jártam-keltem.

Erre ezt mondta az Úr a Sátánnak: „Észrevetted-e szolgálomat, Jóbot? Nincs hozzá fogható a földön; fedhetetlen és becsületes ember, féli az Istent és kerüli a rosszat. Még most is kitartóan feddhetetlen.

A Sátán azonban így válaszolt az Úrnak: „Bőrért bőrt ad az ember, de az életéért mindent odaad.

Nyújtsd csak ki a kezed, és tedd rá a csontjaira és a húsára, majd káromol még Téged.

Az Úr ezt felelte a Sátánnak: A kezembe adom, csak az életére vigyázz! Isten tehát bizonyos határokat állított fel a Sátánnak. Jóbot hamarosan rosszindulatú fekélyek borították tetőtől talpig, úgyhogy csak hamuban tudott feküdni.

A felesége ezt mondta Neki: Még most is kitartóan feddhetetlen vagy? Átkozd meg Istent és halj meg.

Azután jöttek a barátai és nem értették a helyzetet; majd elkezdtek Jóbot mindenféle titkos bűnökkel vádolni.

Jób könyve tehát jól példázza azt, hogy jelenleg a Sátánnak van bemenetele a mennybe, és hogy a Sátán a mennyben Isten gyermekeit vádolja Isten előtt.

Visszatérve azonban a Jelenések 12-höz, láthatjuk, hogy a Sátánt egy napon végérvényesen száműzik a mennyből. Egy napon Mihály az Ó angyalaival harcba száll ellene.

És levettetett a hatalmas Sárkány, az ősi kígyó, akit Ördögnek és Sátánnak hívnak, aki megtéveszti az egész földkerekséget: levettetett a földre és vele együtt angyalai is levettettek.

Mivel az emberek elutasítják az igazságot, Isten megengedi, hogy megtévezzék őket. Ha nem akarod elhinni Isten igazságát, Isten megengedi, hogy elhiggy egy teljesen lehetetlen történetet is. Ha nem akarod elhinni, hogy Isten teremtette a földet, ha nem akarod elhinni, hogy Isten teremtett téged is, ha nem vagy hajlandó elhinni, hogy Isten tervezte meg a szervezetedet, a szemedet például, amely egy igencsak bonyolult szerkezet látóidegekkel, csapokkal, pálcikákkal, ha nem vagy hajlandó elhinni azt, hogy ezt valakinek meg kellett terveznie és teremtenie, jó, rendben, akkor higgy el egy örültséget!

Egy giliszta előmászott az iszapból, testének felső részét megégette a nap, így azon a részen egy kis szeplő jelent meg, majd elindult a mutáció folyamata, és az évmilliók során ebből a szeplőből szépen lassan kialakult a szem, ez a hihetetlenül bonyolult szerkezet, amely átalakítja mindazt, amit látunk, utána pedig elküldi ezt az információt az agynak.

És vannak olyan tudósok, akik hajlandók elhinni ezt az őrült történetet. Pedig ha ezt valaki elmeséli a gyerekeknek, még ők sem hiszik el!

Ha tehát valaki nem hajlandó elhinni az igazságot, Isten megengedi, hogy elhiggye a hazugságot, függetlenül attól, mennyire abszurd is ez a hazugság.

Róma 1.28. *És mivel nem méltatták Istent, hogy megtartsák ismeretükben, Isten kiszolgáltatta Őket az erkölcsi ítéletre képtelen gondolkodásnak, hogy azt tegyék, ami nem illik.*

Ha nem vagyunk hajlandók tudomást venni Róla, Isten megengedi, hogy haszontalanná váljon gondolkodásunk. Ha nem akarjuk elhinni az igazságot, Isten megengedi, hogy a hazugságot higgyük el.

Az Ige azt is elárulja nekünk, hogy az Antikrisztus nagyon sikeresen megtéveszti majd az embereket. Azok, akik nem akarták Isten igazságát elhinni, végül az Antikrisztus hazugságát hiszik el.

A János 5:43-ban Jézus a következőket mondja:

„Én az atyám nevében jöttem, mégsem fogadtatok be. Ha más a maga nevében jön, azt befogadjátok.”

Tulajdonképpen Jézus is azt mondja, ha nem akarjátok befogadni az igazságot, majd elfogadjátok a hazugságot.

A Sátán a világ megtévesztője. Figyeljünk oda, hogy bennünket ne tévesszen meg, és ne térítsen el Istentől, az igazságtól és Isten szeretetétől, amely a miénk Krisztusban!

„És levettetett a hatalmas Sárkány, az ősi kígyó, akit Ördögnek és Sátánnak hívnak, aki megtéveszti az egész földkerekséget. Levettetett a földre és vele együtt angyalai is levettettek.

Hallottam, hogy egy hatalmas hang megszólal a Mennyben: Most lett a mi Istenünké az üdvösség, az erő és a királyság, a hatalom pedig az Ő Krisztusáé, mert levettetett testvéreink vádlója, aki a mi Istenünk színe előtt éjjel és nappal vádolta Őket.

Legyőzték Őt a bárány vérével és bizonyágtételük Igéjével azok, akik nem kímélték életüket mindhalálig.

Mi Jézus Krisztus vére által győzedelmeskedhetünk a Sátán felett. Bennünket Jézus Krisztus megváltott, és megvásárolt.

A Róma 8:12-ben a következőket írja Pál: *Ezért, testvéreim, adósok vagyunk, de nem a testnek, hogy test szerint éljünk.* Pál ezután arra bátorít bennünket, hogy éljünk a lélek szerint.

1Korinthus 6.19-től.

Vagy nem tudjátok, hogy testetek, amit Istentől kaptatok, a bennetek lévő Szentlélek Temploma, és ezért nem a magatokéi vagytok?

Mert áron vétettetek meg, dicsőítsétek tehát Istent testetekben.

„Nem a magatokéi vagytok.” – mondja Pál. „Áron vétettetek meg.”

Régi életünk, a régi természetünk meghalt, halottnak tartjuk azt, hogy egy új életet élhessünk Krisztus szerint lélekben. Bizonyágtételünk pedig az, hogy Jézus Krisztus tulajdon vérével megváltott bennünket, és új élettel ajándékozott meg. Ezzel a bizonyágtétellel tudunk győzni a Sátán felett.

Ezért vigadjatok Egek, és akik bennük lakoztok. Jaj a földnek és a tengernek, mert leszállt hozzátok az Ördög nagy haraggal, mivel tudja, hogy kevés ideje van.

Nagyjából három és fél évvel ezután megkötözik a Sátánt, és az abusszóba vetik. A Sátán tehát dühös mert legyőzték, és minden haragját kiönti majd azokra, akik majd abban az időben fognak élni a földön.

Amikor látta a Sátán, hogy levettetett a földre, üldözőbe vette az asszonyt, aki a fiúgyermeket szülte.

Vagyis a Sárkány üldözőbe veszi Izrael népét. Ez pedig annyit jelent, hogy a zsidó nép, amelynek már eddig is oly sok üldöztetésben volt része, ismét üldöztetés tárgya lesz.

Gondoljunk csak azokra az atrocitásokra, amelyek a zsidó népet a múltban érték. Gondoljunk a spanyol inkvizícióra vagy a zsidók tömeges pusztítására Hitler alatt, majd később a zsidók üldözésére a Szovjetunióban a kommunista uralom alatt.

A zsidóknak már eddig is nagyon sok jutott az üldöztetésből. Vannak olyanok, akik gyűlölik őket, anélkül, hogy meg tudnák azt igazán indokolni. Az antiszemitizmus nagyon is jelen van a világban. Ami azonban még ennél is szomorúbb, hogy a zsidó népre a jövőben is üldöztetés vár még. Hiszen a 13. versben azt olvashatjuk:

Amikor látta a Sárkány, hogy levettetett a földre, üldözőbe vette az asszonyt, aki a fiúgyermeket szülte.

De az asszonynak a nagy sas két szárnya adatott, hogy a pusztába repüljön az Ő helyére, hogy ott tápláltassék ideig, időkig és idő feléig.

Az ideig kifejezés egy évet jelent, az időkig kifejezés két évet, az idő feléig pedig fél évet jelent, vagyis összesen három és fél év ez, ezerkétszázhatvan nap.

A kígyó pedig a szájából folyónyi vizet árasztott az asszony után, - vagyis egy egész sereget küldött utána,- hogy elsodortassa az árral.

De segítette a föld az asszonynak, megnyitotta a föld a száját és elnyelte a folyót, amelyet a Sárkány árasztott a szájából.

Az Izraelt üldöző sereg tehát elpusztul, ahogy megnyílik alatta a föld.

Mózes negyedik könyvének 16. fejezetében azt olvashatjuk, hogy Kóré fellázzadt Mózes ellen 250 izraelivel együtt, akik a közösség vezető emberei, a gyülekezet képviselői voltak.

Ezek egybegyűltek Mózes és Áron ellen és ezt mondták nekik: „Elegünk van belőletek! Miért emelitek magatokat az Úr gyülekezete fölé, hiszen az egész közösség a maga egészében szent, és közöttük van az Úr.”

Ezzel Kóráhék tulajdonképpen azt mondták, hogy „mi léviták vagyunk, és nekünk is legalább annyi jogunk van, mint Áronnak és fiainak.”

A lázadásnak Mózes végül ezekkel a szavakkal vetett véget,

”Ebből tudjátok meg, hogy az Úr küldött engem ezeknek a dolgoknak a véghez vitelére, és hogy nem magamtól cselekszem.

Ha úgy halnak meg ezek, ahogyan más ember hal meg, és ha az lesz a sorsuk, ami minden más embernek, akkor nem az Úr küldött engem.

De ha az Úr valami csodálatos dolgot visz véghez, és a föld megnyitja száját és elnyeli őket mindenükkel együtt, és elevenen szállnak le a holtak hazájába, abból megtudjátok, hogy megutálták ezek az emberek az Urat.

Alig mondta végig Mózes ezeket a szavakat, meghasadt azok alatt a föld.

Megnyitotta száját a föld, és elnyelte őket házuk népével együtt, a Kóréhoz tartozó összes embereket minden jószágukkal együtt.

Itt a Jelenések 12:16-ban is azt látjuk tehát, hogy megnyílik majd a föld, és elnyeli az ellenséges seregeket.

Hadd említsem meg, hogy a Jordán völgyében található a Holt-tenger is, és amelynek ennek az egyik oldalában található Petra városa. Ez a völgy állítólag földmozgások eredményeként alakult ki, és ez a legmélyebben fekvő terület a világon. A Holt-tenger ugyanis mintegy 430 méteres mélységben fekszik a tengerszint alatt. Ezt a képződményt a Nagy Afrikai Szakadékvölgynek is szokták nevezni, amely Szíriától egészen Afrikáig nyúlik.

A múltban is nagy katasztrófák színhelye volt ez a terület, itt állt Szodoma és Gomorra, amelyeket Isten elpusztított. Egyáltalán nem elképzelhetetlen, hogy egy napon ismét földmozgások indulnak meg ezen a területen, és valóban megnyílik a föld, és elnyeli az ellenséges seregeket.

Megharagudott a Sárkány az asszonyra és elment, hogy hadat indítson a többiek ellen, akik az asszony utódai közül valók, akik megtartják az Isten parancsait, akiknél megvan a Jézus bizonyágtétele.

És odaállt a tenger fővenyére.

Ezzel zárul a 12. fejezet.

A 13. fejezetben mélyebb bepillantást nyerhetünk az Antikrisztus személyébe, illetve abba a történelmi háttérbe, amelybe Ő illeszkedik.

Véleményem szerint az Antikrisztus már megszületett és valahol a világban él. Sőt csaknem készen áll arra, hogy kezébe vegye az irányítást a világban, és egyelőre őt egyetlen dolog akadályozza ebben, maga az egyház, vagyis Isten gyermekeinek jelenléte a földön.

Úgy gondolom azonban, hogy a világ készen áll az ő fogadására, ő pedig készen áll arra, hogy kezébe ragadja az irányítást. Elképzelhető tehát, hogy már most is részt vesz a politikai életben.

Nem tudom, hogy ő konkrétan ki lehet, és még csak meg sem próbálom kitalálni. Úgy gondolom azonban, hogy ez az ember már megszületett, sőt politikailag aktív, és készen áll arra, hogy irányítása alá helyezze a világot abban a pillanatban, amikor Isten az ő egyházát kiragadja a világból.

JELENÉSEK KÖNYVE 13-15. Fejezet

És láttam, hogy a tengerből feljön egy fenevad. Tíz szarva és hét feje volt. Szarvain tíz korona és a fejein Isten káromló nevek.

A tenger embertömegeket jelképez. Mivel ez esetben valószínűleg a Földközi-tengerről van szó, a tenger itt azokra az emberekre utal, akik a Földközi-tenger partvidékén élnek.

A Jelenések 17.9 elárulja nekünk, hogy a hét fej hét hegy, amelyen az asszony ül, a tíz szarv pedig tíz királyt jelent.

Dániel szintén megpróbálja leírni a fenevadat, a Dániel 7.24-ben, ahol azt olvashatjuk, hogy a tíz szarv azt jelenti, hogy ebben az országban tíz király uralkodik, majd még egy másik is következik utánuk. Ez más lesz mint az előzők és három királyt fog leverni.

Itt is tíz királyról van szó, akik a hatalmukat a fenevadnak adják. A világban tehát létrejön egy tíz államot tömörítő szövetség.

A Dániel 7.24-től

A tíz szarv ezt jelenti. Ebben az országban tíz király uralkodik, majd még egy másik is következik utánuk.

Sokat beszél majd a felséges ellen.

Megjelenik tehát a fenevad, az antikrisztus, és elindul, hogy hatalmába kerítse a világot. Ő káromolni fogja majd Istent, ahogy Pál is írja, és Dániel is erre utal:

Sokat beszél majd a felséges ellen és gyötörni fogja a felségesnek a szentjeit.

Vissza a Jelenések könyvéhez:

Ez a fenevad, amelyet láttam, párdúchoz hasonlított, lába mint a medvéé, szája mint az oroszláné. A sárkány átadta neki erejét, trónját és nagy hatalmát.

A sárkány nem más mint a Sátán. És hol is van a sátán trónja? Itt a földön.

Pedig a 24. zsoltár első versében ezt olvashatjuk. *Az úré a föld és ami betölti a földkerekség és a rajta lakók.* Ez azonban egy prótáfikus kijelentés.

Ugyanis jelenleg a föld a Sátán fennhatósága alatt áll. Ő irányítja a földet és ő uralkodik itt. Jézus azonban eljött a földre, hogy megváltsa a világot és visszajuttassa azt Isten kezébe.

Amikor a Sátán negyven napon át kísértette Jézust a pusztában, a Lukács 4-ben ezt olvashatjuk.

Ezután felvitte az ördög, megmutatta neki egy szempillantás alatt a földkerekség minden országát.

*És ezt mondta neki. Neked adom mindezt a hatalmat és dicsőséget, mert nekem adatott és annak adom, akinek akarom.
Ha tehát leborulsz előttem, a tied lesz mindez.*

Egyenlőre tehát a föld a Sátáné, és ez az állapot fennáll akkor is, amikor eljön az Antikrisztus, hiszen a Jelenések 13.2-ben azt látjuk, hogy az Antikrisztus a sárkánytól, vagyis a Sátántól kapja az erejét, a trónját, és nagy hatalmát. Így az Antikrisztus valójában a testet öltött Sátán lesz.

Láttam azt is, hogy az egyik feje szinte halálosan megsebesült, de halálos sebe meggyógyult. Az egész föld csodálta a fenevadat.

Ugyanebben a fejezetben a 14. versben olvashatjuk, hogy a hamis próféta, aki szintén megjelenik a földön, azt mondja majd a föld lakóinak, hogy készítsenek bálványképet a fenevad tiszteletére, akin a kard által ejtett seb van, de életre kelt.

Az Antikrisztus a világ egyik vezetője lesz és úgy tűnik, hogy valaki látszólag sikeres merényletet követ el ellene. Halálos sebéből azonban csodával határos módon felépül. De Zakariás könyve arra utal, hogy valószínűleg ennek nyomán megvakul jobbszemére, és jobb kezét sem tudja majd használni.

Azonban az a tény, hogy túléli a merényletet, teljesen lenyűgözi a világot, és így az emberek figyelmének középpontjába kerül.

Láttam azt is, hogy egyik feje szinte halálosan megsebesült, de halálos sebe meggyógyult.

Imádták a sárkányt, hogy átadta a hatalmat a fenevadnak.

Vegyük észre, hogy az emberek a sárkányt, a Sátánt imádják. Hihetetlenül hangzik, nem? Pedig már napjainkban is van a Sátánnak egy egyháza, amelyben az emberek teljesen tudatosan a Sátánt imádják.

Itt a Jelenések 13-ban pedig szintén azt látjuk, hogy az emberek imádták a sárkányt, és imádták a fenevadat is, és így szóltak.

Ki hasonló a fenevadhoz és ki tudna vele harcra kelni.

Ennek az embernek óriási hatalma, óriási tekintélye lesz. Valószínűleg a három leghatalmasabb országot igázza majd le, hogy megszerezze felettük az uralmat. Ezenkívül megöleti majd Isten két tanúját, akik egészen addig legyőzhetetlenek voltak.

Emlékezzünk csak vissza, hogy mit olvastunk Isten két tanújáról a 11. fejezetben.

Ha valaki bántani akarja őket, tűz tör elő szájukból és megemészti ellenségeiket, és ha valaki bántani akarja őket, annak így kell megöletnie.

....És amikor bevégezik bizonyágtételüket, a fenevad, amely feljön az alvilágból, hadat indít ellenük, legyőzi és megöli őket.

Az egész világot ámulatba ejti majd ennek az embernek a hatalma és azt mondják, ki hasonló a fenevadhoz és ki tudna vele harcra kelni.

És adatott neki nagyokat mondó és Istenkáromló száj.

Ezt megemlíti Dániel is a 7. , illetve a 11. fejezetben.

Adatott neki hatalom a cselekvésre negyvenkét hónapon át, vagyis három és fél éven át.

És megnyitotta száját káromlásra Isten ellen, hogy káromolja az Ő nevét és sátorát, azokat, akik a mennyben laknak.

Az Antikrisztus tehát egészen nyíltan káromolja majd Istent.

A 2Tesszalonia 2-ben Pál is erre utal, amikor azt mondja, megjelenik majd a törvénytörő, a kárhozat fia.

Ez majd ellene támad és fölébe emeli magát mindennek, amit Istennek, vagy szentnek mondanak, úgyhogy beül az Isten templomába és azt állítva magáról, hogy Ő Isten.

Megadatott neki, hogy hadat indítson a szentek ellen és legyőzze őket, megadatott neki a hatalom minden törzs és név, minden nyelv és nemzet felett.

Dániel könyvében ugyanezt a kijelentést találjuk.

Láttam, hogy ez a szarv hadakozott a szentek ellen és följük kerekedett.

Ezek a szentek nem jelenthetik az egyetemes egyházat, mert a Máté 16.18-ban Jézus az egyházáról a következőket mondta Péternek.

...én ezen a kősziklán építem fel egyházamat és a pokol kapui sem fognak diadalmaskodni rajta.

A Sátán tehát semmiképpen sem győzheti le az egyházat, Isten népét. Ebben az esetben tehát a szentek kifejezés azokra vonatkozik, akik Jézus Krisztust a nagy nyomorúság időszakában fogadták be.

Azt pedig a korábbiakban már mondtuk, hogy ez a hét éves nagy nyomorúság időszak azt követően köszönt be, hogy Isten az Ő egyházát, az Ő gyermekeit kiragadta ebből a világból.

Az itt említett szentek tehát azok az emberek, akik a két tanú bizonyágtétele nyomán vagy a 144 ezer pecséttel megjelölt bizonyágtévő nyomán fogadják be Jézust Krisztust az életükbe megváltóként.

Megadatott neki, hogy hadat indítson a szentek ellen és legyőzze őket.

Az Antikrisztus tehát üldözni fogja azokat, akik Jézus Krisztusban hisznek, és hatalma lesz arra, hogy megölje őket. Jobb azonban mártírhálált halni, mint fejet hajtani előtte és őt imádni, mert a következő fejezetben látni fogjuk, hogy akik leborulnak és az Antikrisztust imádják, azoknak nincs reményük az üdvösségre.

Tehát

*megadatott neki a hatalom minden törzs és nép, minden nyelv és nemzet felett.
Hogy imádja őt mindenki aki a földön lakik, akinek a neve nincs beírva a megöletett
bárány életkönyvébe a világ kezdete óta.*

Érdekes tehát, hogy létezik az élet könyve, amelyet Mózes is megemlít imádságában, amikor Izrael népéért könyörög. A 2. Mózes 32.32-ben Mózes így könyörög a népért. *Mégis bocsátsd meg vétküket, mert ha nem akkor törölj ki engem könyvedből amelyet írtál.*

Az élet könyvét Pál is megemlíti, és arról ír, hogy nevünk a világ kezdete óta szerepel az élet könyvében. A Jelenések 13 pedig ezt a könyvet a Bárány életkönyveként említi.

Létezik egy tanítás, amely az én véleményem szerint szinte már istenkáromlás. Eszerint Isten behatárolt ismeretekkel rendelkezik csupán, vagyis nem mindentudó. Ennek a tanításnak az értelmében, amikor Ádám bűnbeesett, ezzel igencsak meglepte Istent és mivel Ádám mindent elrontott, hirtelen Istennek elő kellett állnia egy megváltási tervvel, amit Ádám bűnbeesése után állított össze.

Itt azonban azt látjuk, hogy az emberiség megváltásának terve már a világ kezdete előtt is létezett, mielőtt Isten egyáltalán megteremtette az embert. Isten tudta előre, hogy mi fog történni.

De akkor miért teremtette meg az embert?

Azért, mert Isten egy bensőséges kapcsolatra vágyott az emberrel, egy értelmes kapcsolatra, hiszen a világegyetem hatalmas, nem nehéz benne magányosnak lenni. Ahhoz azonban, hogy Isten és ember között egy igazi bensőséges kapcsolat kialakulhasson, az embernek szabad akarattal kell rendelkeznie.

Isten persze robotokat is teremthetett volna, de annak mi lenne az értelme, hogy robotok imádják őt? Hiszen a robot csak azért hajtogatja, hogy szeretlek, mert azt beprogramozták a komputerébe. Ugyanígy alapon azt is beprogramozhatják komputerébe, hogy gyűlöllek. És ha egy robot mondja nekem, hogy gyűlöl engem, ez rám nézve nem különösebben sértő, ettől nem fogok összetörni és szomorúan hazakullogni, hiszen egy robotról van szó, aki nem tud mást mondani, mint amire beprogramozták. Igen Isten megtehetette volna, hogy robotnak, nem pedig embernek teremti bennünket, egy robottal azonban nem alakíthatunk ki igazi bensőséges kapcsolatot.

A kutyánkkal sokkal értékesebb a kapcsolatunk mint egy robottal például, mert a kutyánknak is van bizonyos fokú szabad akarata és alkalomadtán megteheti azt, hogy nem engedelmeskedik nekünk. Természetesen igyekszünk elérni nála azt, hogy mindenképpen vesse alá az ő akarátát a mi akaratumknak, de azért neki is van szabad akarata. A robotnak azonban nincs, így nem is lehet vele értelmes kapcsolatunk.

Isten tehát szabad akaratot adott nekünk, hogy értelmes kapcsolatot alakíthassunk ki vele. Mivel pedig szabad akaratumk van, megtehetjük, hogy hátat fordítunk Istennek,

hogy káromoljuk az ő nevét. A mi döntésünk az, hogy szeretnénk-e vele bensőséges kapcsolatba kerülni. Amikor pedig én a saját szabad akaratomból mondom azt, hogy szeretem Istent, hogy vágyom a vele való közeli bensőséges kapcsolatra, akkor senki nem kényszerít rá.

Isten már a világ kezdete óta tudta, hogy az ember bűnbe fog esni, és készen állt az ember megváltására. Elhatározta, hogy megmutatja az embernek mennyire szereti, hogy ezáltal arra ösztönözze az embert is, hogy szeresse Őt.

Hiszen gondoljunk csak bele, hogyan is mutathatta volna meg Isten jobban azt, hogy szeret bennünket, minthogy saját fiát küldte el, hogy meghaljon helyettünk. *Nincs senkiben nagyobb szeretet annál, mintha valaki életét adja barátaiért*, mondja Jézus a János 15.13-ban. Jézus Krisztus a lehető legnagyobb áldozatot hozta értünk, hogy ezzel kifejezze az irántunk való hatalmas szeretetét. Így hát az, aki a keresztre néz, többé nem kételkedhet Isten szeretetében.

Érdekes, hogy Isten mindig a keresztre mutat, amikor irántunk való szeretetét bizonyítani szeretné. Minden olyan igevers, amelyben Isten az Ő szeretetéről biztosít bennünket, a keresztre mutat.

János 3.16. *Mert úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött fiát adta.*

1. János 4.10. *Ez a szeretet és nem az, hogy mi szeretjük Istent, hanem az, hogy Ő szeretett minket és elküldte a fiát engesztelő áldozatul bűneinkért.*

Róma 5.8. *Isten azonban abban mutatta meg rajtunk a szeretetét, hogy Krisztus már akkor meghalt értünk, amikor bűnösök voltunk. Isten az Ő egyszülött fiát adta értünk.*

Isten az irántunk való szeretetét egyedül a kereszttel kívánta bizonyítani.

Mi az emberi kapcsolatainkban hajlamosak vagyunk azt mondani a másoknak, hogy bizonyítsd be, hogy szeretsz. Ha ugyanezt a kérdést tennénk fel Istennek, Ő egyszerűen a keresztre mutatna, ennél több bizonyítékra nincs is szükségünk. Jézus meghalt a bűneinkért. Ez pedig része volt Isten tervének, már a világ kezdete óta. Mivel Isten mindent tud, tisztában volt vele, hogy én válaszolok majd az Ő szeretetére és kegyelmére, ezért beírhatta a nevem a Bárány életkönyvébe, már a világ kezdete óta.

Vannak olyanok, akik azt mondják, hogy Isten mindenkinek a nevét beírta az élet könyvébe. Később azonban azoknak a nevét kitörli onnan, akik elutasítják Istent. Nem tudom, csak azt tudom, amit a Jelenések 13.8-ban olvashatunk, ami így szól.

imádja őt mindenki aki a földön lakik, akinek neve nincs beírva a megöletett bárány életkönyvébe a világ kezdete óta, a megfogalmazás itt mégis inkább arra utal, hogy nem mindenkinek a neve van beírva az élet könyvébe.

Ha valakinek van füle, hallja!

Amikor az Úr valami nagyon fontosat akar közölni velünk, akkor általában ezt is hozzáteszi. Ha valakinek van füle, hallja.

10-es vers a Károli fordítása szerint.

Ha valaki fogságba visz mást, Ő is fogságba megy.

Az Antikrisztus harcba száll a szentekkel, foglyul ejti őket, és pusztítja őket.

Ha valaki fegyverrel öl, fegyverrel kell annak megöletni. Itt van a szentek békességtűrése és hite.

Ez a bátorítás tehát a szenteknek szól, akik szörnyű üldöztetésnek lesznek kitéve az Antikrisztus részéről.

És láttam, hogy a földből feljön egy másik fenevad, ez lesz a hamis próféta. Két szarva volt, amely hasonló volt a bárányéhoz, de úgy beszélt, mint a sárkány.

A Máté 7.15-ben Jézus a következőket mondja. *Óvakodjatok a hamis prófétáktól, akik juhok ruhájában jönnek hozzátok, de belül ragadozó farkasok.*

A hamis prófétákról elmondható, hogy nem néznek ki hamis prófétáknak. A Sátán sem úgy néz ki, mint ahogy ábrázolni szokták. Nincsenek szarvai, nincsen farka, és nem tart vasvillát a kezében és nem piros cicanadrágot hord.

Ő persze szeretné, ha mi azt gondolnánk, hogy Ő valóban így néz ki az életben. Szeretné ha azt gondolnánk, hogy ő borzasztó kinézetű, akitől szörnyen megijednénk, ha meglátnánk. Szeretné ha ezt gondolnánk, mert ily módon nyugodtan járhat-kelhet a világban titokban, mint a világosság angyala, mint egy gyönyörű lény, aki édes szavakkal ébresztgeti testi vágyainkat.

„Miért nem veted bele magad az élvezetekbe? Igyál még egy pohárral, hiszen ez még belefér!” Az ember pedig azt gondolja, ez nem lehet a Sátán, hiszen olyan kedves a hangja, olyan negédes. A Sátán pedig ronda és vasvilla van a kezében.

De pontosan azért tud bennünket megtéveszteni, mert ezt gondoljuk róla.

A megjelenő másik fenevadnak tehát két szarva volt, amely hasonló a Bárányéhoz, de úgy beszélt, mint a sárkány.

Ez gyakorolja az első fenevad teljes hatalmát az Ő nevében és rábírja a földet és lakóit, hogy imádják az első fenevadat, amelynek meggyógyult a halálos sebe.

Itt tehát ismét szó esik a halálos sebről. Ezen keresztül próbálja a hamis próféta az embereket arra bátorítani, hogy a fenevadat imádják.

Nagy jeleket tesz, még tüzet is parancsol le az égből a földre, az emberek szeme láttára.

Emlékezzünk csak vissza Isten két tanújára a 11. fejezetben. Ők is ugyanezt tették. A hamis próféta tehát utánozza Isten két tanúját.

Gondoljunk csak vissza azokra a csapásokra, amelyekkel Isten Mózesen keresztül az egyiptomiakat sújtotta. A fáraó varázslói egy ideig tudták utánozni ezeket a csapásokat. Amikor Mózes a földre dobta a botját, és az kígyóvá változott, az egyiptomi varázslók is meg tudták tenni ezt. Ők is ledobták botjukat és az kígyóvá változott.

A varázslók Isten csodáit tudták egy ideig utánozni, és a Sátán is képes erre. Igaz, hogy nem tud minden csodát utánozni, de jó néhányat igen, és ezt meg is teszi.

A korábbiakban találkoztunk Isten két tanújával, akiknek megadatott az a képesség, hogy tüzet bocsássanak az ellenségeikre. Itt pedig megjelenik a kétszarvú vadállat, aki szintén nagy jeleket tesz, sőt még tüzet is parancsol le az égből a földre az emberek szeme láttára...

És megtéveszti a föld lakóit azokkal a jelekkel, amelyeket képes megtenni a fenevad nevében, és azt mondja a föld lakóinak, hogy készítsenek bálványképet a fenevad tiszteletére, akin a kard által ejtett seb van, de életre kelt.

A 2. Tesszalonika 2.9-től a következőket olvashatjuk.

Mert ennek a törvénytíprónak az eljövetele a sátán munkája, a hazugság minden hatalmával, jelével és csodájával.

És a gonoszság mindenféle csalásával azok számára, akik elvesznek, akik nem szerették az igazságot, hogy általa üdvözljenek.

Ezért szolgáltatja ki őket Isten a tévelygés hatalmának.

Miért? Azért, mert nem szerették az igazságot. Jézus magáról azt mondta, hogy én vagyok út, az igazság és az élet. Azokat azonban, akik nem szerették az igazságot, Isten kiszolgáltatta a tévelygés hatalmának, hogy higgyenek a hazugságnak.

Hogy ezáltal mindazok elvegyék ítéletüket, akik nem hittek az igazságnak, hanem a hamisságban gyönyörködtek.

Azokat tehát, akik nem szerették az igazságot, Isten kiszolgáltatta a tévelygés hatalmának, hogy higgyenek a hazugságnak, a sátán, az Antikrisztus, és a hamis próféta hazugságának.

Annyira szomorú és szinte hihetetlen látni azt, hogy az emberek milyen hazugságokat hajlandóak elhinni, amikor elutasítják Jézus Krisztus igazságát. Amikor ugyanis valaki az igazságot elutasítja, nyitottá válik a legostobább elképzelésekre is.

Isten azt mondja az ilyen embernek, „Nem kéred az igazságot? Jó, akkor higgyed csak el a hazugságot”. Ha nem akarsz bölcsen élni és elfogadni az én kegyelmemet, akkor legyél csak ostoba a saját akaratod szerint.

És megint csak el kell ismételnem azt, amit már előbb is mondtam, hogy az emberek a legesztelenebb dolgokat képesek elhinni, és esztelenül cselekszenek, ha elutasítják Isten igazságát.

Hihetetlen, hogy egyes egyetemi tanárok itt Amerikában, akik elvileg nagyon intelligensek és óriási tudással rendelkeznek, mégis milyen bizarr dolgokat tesznek. Itt is arról van szó azonban, hogy nem szerették az igazságot és ezért Isten megengedi, hogy a hazugságnak higgyenek.

Évekkel ezelőtt, emlékszem, meghívást kaptam egy összejövetelre, amelyen megyénk értelmiségének a krémje találkozott. Engem pedig a tudatlanság mintapéldányaként invitáltak meg saját szórakoztatásukra, ugyanis igencsak szórakoztatónak találták azt, hogy én valóban hiszek egy élő Istenben, aki megteremtette a mennyet és a földet.

Mindennek ellenére azért elmentem és beültem erre az összejövetelre, ahol először is az történt, hogy a csoport vezetője a földön ült lótusz ülésben, és elkezdett nekem mesélni az eredményeiről, az érdemeiről s arról, hogy ő mennyire okos és mennyi mindent elért már az életben. Én pedig csak hallgattam és sajnálatot éreztem iránta, mert bár egyrészt okos és intelligens, másrészt egyáltalán nem bölcs. Kisvártatva azután rám nézett és megkérdezte. Ön miről tudna ma mesélni nekünk?

Hadd mondjam el, hogy ezeken az összejöveteleken kiderült, ezek az értelmiségi emberek, akik úgymond keresőknek tartották magukat, keresték az igazságot, néha LSD-t szedtek találkozóik alkalmával. Sőt nemcsak LSD-t hanem más drogokat is kipróbáltak az igazság keresésének jegyében. Az, aki lótusz ülésben ült, kijelentette, hogy Ő egy budhista pap, és budhizmust tanult. Amikor tehát megkérdezte tőlem, én miről tudnék nekik mesélni, akkor a következőket mondtam.

Úgy tűnik, ahogy az igazságot kerestétek, már sok minden kipróbáltatok, de mivel még mindig keresőknek nevezitek magatokat, úgy tűnik, a keresett igazságot még nem sikerült megtalálnotok. Lehet, hogy az igazság keresésében elsiklottatok valami felett, úgyhogy kezdjük az alapoknál. Kezdetben Isten megteremtette a mennyet és a földet.

Itt az egyikük szavamba vágott és ezt kérdezte. Amikor Istenről beszélsz, antropomorfikus értelemben gondolsz Istenre? Erre valaki más is felszólt, és ők ketten egyre hevesebben kezdtek el vitatkozni.

Én pedig lehajtottam a fejem és elkezdtem imádkozni és csak annyit mondtam. „Uram, ha kimenekítesz engem erről a helyről, megígérem, hogy soha többé nem jövök ide. Uram elhanyagoltam a feleségem, nem voltam vele otthon elégszer, kérlek bocsáss meg. Most is otthon kéne lennem a feleségemmel és gyermekeimmel, hiszen szükségük van rám. Ehelyett pedig itt vagyok ebben az óriási zűrzavarban, Istenem kérlek, hogy segíts elmenekülnöm, vagy tegyél valamit”,- mert tudtam, hogy Isten segítsége nélkül egyszerűen nem jutunk egyről-kettőre.

Végre megszólalt az egyik hölgy, és azt mondta ennek a két férfinak, hogy „srácok, hagyjátok abba. Minden héten csak ti beszéltek, mást sem hallunk csak benneteket és mindig ugyanazokat a semmitmondó érveiteket szajkózzátok. Azután rám mutatott és

azt mondta a többieknek. „Mi hívtuk meg ezt az embert. A legkevesebb amit tehetünk, hogy most meghallgatjuk őt.”

Ennek hallatán bocsánatot kértek tőlem és átadták nekem a szót. Én pedig rájuk néztem és ennyit mondtam. „Az én lelkemben teljes békesség honol, tökéletesen elégedett vagyok” és amikor ezt meghallották, feszülten figyelni kezdtek, mert ezt egyikük sem mondhatta el önmagáról. Akármilyen intelligensek voltak is, akármennyi érvet is sorakoztattak fel elképzelésük mellett, egyikük sem mondhatta magáról azt, hogy békessége van és elégedett.

Az Úr ajtót nyitott és körülbelül egy órán keresztül meséltem arról a teljességről, és arról a bővülő életről, amely a miénk Jézus Krisztusban. Aztán hazamentem. Az elkövetkezendő hetekben azután többen is felhívtak, felkerestek az irodámban és befogadták Jézus Krisztust.

Az ember megnyugvást és békességet csak Jézus Krisztus által, csak Jézus Krisztusban talál. Ez az egyetlen út. Lehet, hogy az ember átkutatja az egész világot és mindenfajta bizzar élményben lesz része, de igazi nyugalmat és békességet Jézus Krisztus nélkül nem talál. Azok pedig, akik elutasítják az igazságot, nyitottá válnak mindenféle megtévesztésre és hazugságra.

Visszatérve a Jelenések 13-hoz.

Megjelenik a vadállat, és mindenféle jelekkel megtéveszti a föld lakóit.

Megadatott neki, hogy lelket leheljen a fenevad képmásába, hogy megszólaljon a fenevad képmása, és hogy akik nem imádják a fenevad képmását, azokat mind megölje.

Most a 80-as években járunk, és egyes tudósok elkezdtek arról beszélni, hogy egy olyan számítógépet fejlesztenének ki, amely valamilyen úton-módon önálló élettel bírna. Valamiféle biokompjuterrel lenne szó, ezzel kapcsolatban néhány tudományos cikk is megjelent már és Kanadában alakult egy kutatócsoport, akik kimondottan ezzel foglalkoznak. Alapvetően egy olyan számítógépről lenne szó, amely tud saját maga is gondolkodni, amit nem lehet csak úgy kikapcsolni. És azt mondják, hogy ez a következő lépés az evolúciós fejlődésben. Ez az életforma az emberek fölött áll majd és válaszokat tud majd adni az élet nagy kérdéseire, mert sokkal intelligensebb lesz mint az ember, hisz ilyenek alkotják meg.

Mindennek fényében nagyon érdekes, hogy készíteni fognak egy bálványképet az Antikrisztusról, amit a szentek szentjébe helyeznek el, majd pedig lelket lehelnek belé. Ez a tett az Isten káromlás tetőfoka. Ez indítja el a nagy nyomorúság időszakát, ez lesz az utolsó csepp a pohárban. Ezután Isten kiönti az Ő haragját, az Ő ítéletét a földre. A földön pedig egy olyan nagy nyomorúság köszönt be, amilyenre még nem volt példa és nem is lesz soha többé. Az Antikrisztus elmegy az újjáépített jeruzsálemi templomba, megáll a szent helyen és kijelenti magáról, hogy Ő Isten. Ez az Isten káromlás tetőfoka.

Megadatott nekik, hogy akik nem imádják a fenevad képmását, azokat mind megölesse.

A Dániel 3-ban azt olvashatjuk, hogy Nabukodonozor király csináltatott egy hatvan könyök magas, és hat könyök széles aranyasztort, fölállította azt Babilon városában, és mindenkinek megparancsolta, hogy boruljon le az aranyasztor előtt. Ha pedig valaki nem borul le és nem hódol előtte, azt azon nyomban bedobják az izzó tüzes kemencébe.

A királynak volt egy aggasztó álma, amit Dániel fejtett meg. A király álmában egy nagy szasztort látott.

Ennek a szastornak a feje színaranyból volt, a melle és a karjai ezüstből, a hasa és az oldala rézből.

A lábszárai vasból, a lábai részint vasból, részint cserépből voltak.

Dániel elmagyarázta a királynak, hogy ez a nagy szastor a világ felett uralkodó népeket jelképezte, élükön Babilonnal, amelyet a szastor színarany feje jelképezett. Babilont követi majd a sorban perzsa birodalom, ezt jelképezte a szastor ezüst melle és karjai. A következő a sorban a görög birodalom, vagyis a nagy szastor rézből készült hasa és oldala, amit majd a római birodalom pusztít el. Ez utóbbi pedig a szastor vasból készült lábszárainak és lábainak felel meg.

Az utolsó nagy hatalom pedig, amely a világ uralmára tör, kapcsolódni fog a római birodalomhoz, és tíz nép szövetségéből jön létre, mint ahogy tíz új van a nagy szastor lábán. A tíz király uralkodásának idején jön majd el az Úr és megalapítja az Ő országát, amelynek nem lesz vége.

Dániel ezt mondja a királynak:

Kezedbe adta az embereket, a mezei állatokat és az égi madarakat bárhol laknak is és mindezeknek uralkodójává tett. Te vagy az aranyfej.

De Dániel azt is hozzáteszi, később más kerül a helyedre.

A király azonban azért, hogy aranyból szasztort állítottatott, azt hirdeti a világnak, hogy senki sem léphet az ő helyébe és Babilon örökké megmarad. Amikor pedig a király megparancsolta mindenkinek, hogy boruljon le az aranyasztor előtt, tulajdonképpen arra kötelezte az embereket, hogy ismerjék el, Babilon örök, Babilon soha nem pusztul el, más hatalom nem léphet helyébe. Ez a kijelentés azonban ellenkezett Isten ígéjének kijelentésével, az ugyanis egyértelműen kimondta, hogy Babilon uralma megdől.

Ezért Nabukodonozor kijelentése lázadás volt Istennel szemben, és az embereknek azt parancsolta a király, hogy az Ő lázadó kijelentését fogadják el azért, hogy leborulnak és imádják az aranyasztort.

Párhuzamot vonhatunk Nabukodonozor király esete, illetve a Jelenések 13 között, ahol a fenevad bálványképét állítják fel és azt követelik meg mindenkitől, hogy imádjá a fenevad képmását. Ha pedig valaki erre nem hajlandó, meg kell halnia.

Ne feledjük, hogy nem sokkal ezután Nabukodonozor király megtévelyedett és hét éven át sínylődött ebben az állapotban egészen addig, amíg el nem ismerte, hogy Isten uralkodik az emberek fölött és azt helyezi a trónra, akit Ő jónak lát.

És megadott neki, hogy mindenkit, kicsiket és nagyokat, gazdagokat és szegényeket, szabadokat és szolgákat jobb kezükön vagy homlokukon bélyeggel jelöltessen meg.

A 80-as években Franciaországban kifejlesztettek, sőt ki is próbáltak egy úgynevezett intelligens kártyát. Ez az intelligens kártya nagyjából úgy néz ki mint egy bankkártya. A különbség a kettő között az, hogy az intelligens kártyába egy aprócska mikrochippet is beültettek, amely folyamatosan figyeli, hogy mennyi pénz van a számlánkon, és amikor fizetésre használjuk ezt a kártyát, de túllépnénk azt az összeget ami a számlánkon van, nem engedélyezi a tranzakciót.

Amerikában néhány jelentős bank elkezdett érdeklődni eziránt az intelligens kártya iránt és azon gondolkodnak, hogy ők is bevezetnék ezt. Épp nemrégiben olvastam erről egy cikket az újságban. Amerikában a bankok azért is találják olyan vonzóknak ezt az intelligens kártyát, mert szeretnék egyre tudatosabban arra ösztönözni az embereket, hogy ne csekket írjanak, hisz a sok papír már szinte betemeti a bankokat. Ehelyett inkább a kártyahasználatra szeretnék az embereket bátorítani.

Emellett pedig természetesen léteznek olyan elképzelések is, hogy mikrochippet ültessenek be az emberek bőre alá. Ez az egyén azonosítására szolgálna, sőt az ember bankszámláját is felügyelné, hogy vásárláskor ne léphesse túl a rendelkezésére álló összeget. Az ilyen mikrochipp tökéletesen helyettesíthetné a pénzt, a számítógépek dokumentálnának mindent, és valóban minden vásárlás és eladás azzal a bélyeggel történne, amely az ember jobb kezére kerülne.

És megadatott neki, hogy mindenkit, kicsiket és nagyokat, gazdagokat és szegényeket, szabadokat és szolgákat jobb kezükön vagy homlokukon bélyeggel jelöltessen meg.

Ez a technológia már napjainkban is rendelkezésünkre áll. Az intelligens kártyákat most kezdik el tesztelni az Egyesült Államok különböző városaiban. Már Franciaországban is tesztelték, sőt be is vezették és ez meg is könnyítette a dolgot számos szempontból. A lényeg tehát az, hogy már most is rendelkezünk olyan technológiával, amely segítségével egy olyan monetáris rendszert lehet kialakítani, amely a kártyával való vásárlásra és eladásra épül. Látjuk, hogy egy ehhez hasonló rendszert vezet majd be a hamis próféta is.

És hogy senki se vehessen vagy adhasson csak az, akin bélyegként rajta van a fenevad neve, vagy nevének a száma.

Itt van helye a bölcsességnek, akinek van értelme, számítsa ki a fenevad számát, mert egy embernek a száma az, az Ő száma pedig 666.

Az igében az emberek száma a hatos. A hetes szám a teljesség száma, a hatos az emberek száma, akik nem tökéletesek, a tizenkettes szám pedig az emberi kormányzás száma. A tizenhárom szám a Sátán száma.

Mindennek a héber, illetve a görög nyelvben sokkal nagyobb jelentősége van, ugyanis mindkét nyelvben az ábécével számolnak is. Vagyis az ábécé betűi számokat is jelentenek. Ez olyan, mintha a mi ábécénkben az a, á, b, c betűk, 1, 2, 3, 4-et is jelentenének.

Igy a görög ábécé minden betűje egy meghatározott számot is jelent. Ennek köszönhetően pedig nagyszerűen el lehet játszódni görög kifejezésekkel. Például úgy, hogy összeadjuk azokat a számokat, amelyeknek a kifejezést alkotó betűk megfelelnek. Érdekes, hogy a 8-as szám jelképezi Jézust. A 8-as szám az új kezdet száma, a 7 a teljesség száma. Egy hét, hét napból áll, egy hangsor hét hangból áll, stb.

A 8-as szám, ahogy már említettem, az új kezdet száma, a 8. nap már egy új hetet kezd, a 8. hang egy új hangsort. A 8-as szám Jézus száma, Jézus az új kezdet. Érdekes, hogyha Jézus nevét számokra átírjuk, akkor a következő számsort kapjuk, 8, 8, 8. És ha Jézus különböző elnevezéseit nézzük meg, ha a betűknek megfelelő számokat összeadjuk, egy olyan összeget kapunk, amely mindig osztható nyolccal. Ha megnézzük a görögben a Sátánra vonatkozó elnevezéseket, és ugyanezt a műveletet itt is elvégezzük, Sátán minden nevének esetében egy olyan összeget kapunk, ami tizenhárommal osztható.

Itt van helye a bölcsességnek, akinek van értelme, számítsa ki a fenevad számát, mert egy embernek a száma az. Az ő száma pedig 666.

A 6, 6, 6 valószínűleg az összeg, amit kapunk, hogyha annak az embernek a nevében szereplő betűkhöz tartozó számokat összeadjuk. A 17. fejezetben még visszatértünk erre.

És láttam, íme a bárány ott állt a Sion hegyén és vele 144 ezren, akiknek a homlokára az Ő neve és atyjának a neve volt felírva.

Emlékezzünk csak vissza a hetedik fejezetre. A harmadik versben az egyik angyal így kiált. *Ne ártsatok a földnek, se a tengernek, se a fáknak addig, amíg homlokukon pecséttel meg nem jelöljük a mi Istenünk szolgáit. És hallottam a pecséttel megjelöltek számát. 144 ezer pecséttel megjelölt Izrael fiainak minden törzséből.*

Nincs okunk azt feltételezni, hogy itt a Jelenések 14-ben a 144 ezer ember nem ugyanazokat jelenti, akiket a 7. fejezetben pecsételt el magának Isten. Sőt, itt a 14. fejezetben azt is elárulja nekünk az ige, hogy milyen pecséttel jelölte meg őket Isten. Ez a pecsét nem más, mint az Ő atyjuk neve homlokukra felírva.

Hallottam egy hangot a mennyből, mint nagy vizek zúgását.

A Jelenések 1-ben Jézus hangja is olyan volt, mint a nagy vizek zúgása.

Hallottam egy hangot a mennyből, mint nagy vizek zúgását és mint hatalmas mennydörgés hangját. És a hang, amelyet hallottam olyan volt, mint a hárfásoké, amikor hárfán játszanak.

És új éneket énekeltek a trónus előtt a négy élőlény és a vének előtt, és senki sem tudta megtanulni ezt az éneket, csak az a 144 ezer, akik áron vétettek meg a földről.

Ők tehát egy különleges dalt énekelnek, különleges kapcsolatuk van az Úrral. Az Úr elpecsételte őket és megtartotta őket a nagy nyomorúság nehéz időszakában. Mivel tehát különleges a kapcsolatuk Istennel, erről a különleges kapcsolatról tudnak énekelni.

Ugyanígy nekünk is, az egyháznak, egy különleges kapcsolatunk van Istennel, így hát nekünk is van egy különleges dalunk, amit senki más nem tud elénekelni, csak mi. A mi dalunk arról szól, hogy Jézus Krisztus megváltott bennünket tulajdon vérével. Ez a dal a Jelenések 5-ben harsan fel és így szól:

Méltó vagy, hogy elvedd a könyvet és megnyisd annak pecségeit, mert megölettél és megváltottál minket Istennek, a te véred által. Minden törzsből és nyelvből, népből és nemzetből, és tettél minket a mi Istenünknek királyokká és papokká és uralkodunk a földön.

Ezt valóban csak az egyház énekelheti, a 144 ezer nem. De nekik is meg van a saját különleges daluk, sőt a 7. fejezetben azt látjuk, hogy a nagy nyomorúság időszakában mártír halált halt szenteknek is meg van a maguk dala. Szegény angyalok pedig egyik dalt sem énekelhetik, csak a refrénbe tudnak bekapcsolódni. Az áldás, a dicsőség, a bölcsesség, a hálaadás és a tisztesség, a hatalom és az erő, a mi Istenünké örökkön örökké. Ez a refrén, és ezt az angyalok is éneklék.

A Jelenések 13-ban ezeknek az embereknek is meg van a saját daluk. Ebbe mi nem tudunk bekapcsolódni, hanem mi hallgatni fogjuk, ahogy hirdetik Isten nagyságát és azt, hogy Isten megtartotta őket a nagy nyomorúság idején.

Ezek nem szennyezték be magukat nőkkel, mert szüzek, ezek követik a bárányt ahova megy, ezek vétettek meg áron az emberek közül, első zsengeül az Istennek és a báránynak.

Itt el kell mondjam, hogy vannak olyan csoportok, amely önmagukról kijelentik, hogy Ők ez a 144 ezer. Például a Jehova tanúi, vagy Herbert Armstrong, aki szintén azt mondja magáról és a követőiről, hogy ők jelentik ezt a 144 ezer embert. Ahhoz azonban, hogy mindezt alátámassza, azt állítja, hogy bizonyos európai népek jelentik Izrael egyes elveszett törzseit. Vagyis a dánok például Dán leszármazottai.

Hogyha én dán lennék és ez igaz lenne, akkor sem nyújtana ez számomra túl nagy vigaszt, ugyanis Dán törzse az egyetlen, amely nincs elpecsételve. Herbert Armstrong

tehát váltig állítja, hogy Ő, illetve követőinek csoportja jelentik a 144 ezret. Állítása azonban igencsak téves.

Ezek nem szennyezték be magukat nőekkel, mert szüzek, ezek követik a bárányt, ahova megy.

Lehet, hogy valamiféle kapcsolat van e között, illetve a tíz szűz példázata között.

Közel-keleten a menyegzőkre az volt jellemző, hogy nem lehetett tudni pontosan, hogy mikor érkezik a vőlegény. A lakodalom általában néhány napig tartott, de azt senki nem tudta, hogy pontosan mikor jelenik meg a vőlegény, és mikor jön el a menyasszonyért. Amikor pedig eljött, körbevitték őket együtt a városon. Mivel tehát a menyasszony nem tudta, hogy a vőlegény pontosan mikor érkezik, folyamatos készenlétben volt. Ott volt a nagy ünnepségen, körülvették őt barátnői, akik még nem voltak férjnél, és izgatottan várták a vőlegényt.

Később amikor megérkezett a vőlegény, együtt végigvitték őket a városon, és a menyasszony barátnői mentek utánuk a sorban, akik még szüzek voltak. Ez is része volt a szertartásnak. Nem ők voltak a menyasszony, de ők követték a menyasszonyt és a vőlegényt. Ez a 144 ezer tehát nem Krisztus menyasszonya, az egyház Krisztus menyasszonya. Ez egyértelműen kiderül a 19. fejezetben. Olyan szüzekről van azonban szó, akik szintén részt vesznek a menyegzőn, követik a Bárányt ahova megy, és ezek vétettek meg áron az emberek közül első zsengeül az Istennek és a Báránynak a nagy nyomorúság időszakában.

És szájukban nem találtatott hazugság, ezek feddhetetlenek.

Ennek hallatán persze mondhatnánk, milyen jó nekik, de nekünk is ugyanolyan jó.

Júdás 1.24. *Annak pedig, aki megőrizhet titeket a botlástól, és dicsősége elé állíthat feddhetetlenségben, ujjongó örömmel, vagyis amikor az Úr odaállít bennünket az Atya elé, akkor majd mi is feddhetetlenül állunk ott. Lehet, hogy azt mondod, ez lehetetlen, pedig nem az, hiszen Jézus maga mondta ezt.*

Máté 19.26. *Jézus rájuk tekintett és ezt mondta nekik. Embereknél ez lehetetlen, de Istennél minden lehetséges.* Jézus akkor mondta ezt, amikor a tanítványok megdöbbenően kérdezték, hogy akkor ki üdvözülhet?

Hát nem csodálatos tudni azt, hogy az Úr feddhetetlenül állít engem az Atya elé, Isten trónja elé? Mert Krisztusban leszek.

A Jelenések 13.5-ben pedig azt olvashatjuk, hogy az embereknek ez a csoportja is feddhetetlen lesz. Mindez Isten üdvözítő munkájára utal az ő életükben is.

És láttam, hogy egy másik angyal repül az ég közepén, az örök evangélium volt nála és hirdette azoknak, akik a földön laknak, minden népnek és törzsnek, minden nyelvnek és nemzetnek.

Az egyik helyi tévécsatorna egyszer elkezdte reklámozni, hogy nekik is lesz egy ilyen angyaluk az égen, hogy fellőnek egy saját műholdat. Fel is lőtték ezt a műholdat, sajnálatos módon azonban valahogy nyoma veszett és azóta sem találják. Én nem hiszem, hogy itt az ég közepén repülő angyal esetében egy műholdról lenne szó, hanem úgy gondolom, hogy itt valóban egy angyali lényről van szó.

Érdekesnek találom amit az ige erről az angyalról ír. Az örök evangélium volt nála és hirdette azoknak, akik a földön laknak, minden népnek és törzsnek, minden nyelvnek és nemzetnek. Nézzük csak meg, hogy mit mondott Jézus, minek kell történnie, mielőtt eljön a vég.

Máté 24.14. Isten országának ezt az evangéliumát pedig hirdetik majd az egész világon, bizonyosságul minden népnek és akkor jön el a vég.

Érdekes, hogy Jézus is ugyanerre az időszakra, a nagy nyomorúság időszakára utal. Ezt az igeverset tehát a nagy nyomorúság kontextusába kell helyoznunk. Az egyház azonban ezt egy felhívásként értelmezi és azt mondja, hogy addig nem tud visszajönni és nem fog visszajönni Jézus Krisztus, amíg minden népnek nem hirdettük az evangéliumot.

Úgy gondolom, hogy valóban arra kell törekedjünk, hogy minden népnek hirdessük az evangéliumot. Azt azonban nem hiszem, hogy ha nem sikerül minden néphez eljuttatnunk az evangéliumot, akkor ezzel hátráltatjuk Jézus Krisztus második eljövetelét. Ezenkívül úgy gondolom, hogy amire Jézus utal a Máté 24.14-ben, az nem más, mint ez az angyal, a Jelenések 14.6-ban, aki repül az ég közepén és az örök evangéliumot hirdeti mindazoknak akik a földön laknak, minden népnek és törzsnek, minden nyelvnek és nemzetnek.

És hatalmas hangon így szólt. Féltétek az Istent és adjátok neki dicsőséget, mert eljött ítéletének órája. Imádjátok azt, aki teremtette a mennyet és a földet, a tengert és a vizek forrásait.

Az emberek ostoba módon nem a teremtőt, hanem a teremtést imádják, ahogy ezt Pál is megfogalmazta a római levélben. Az emberek az eget és a földet imádják, nem pedig azt, aki mindezt teremtette. A logikus pedig az lenne, hogy ha Istent imádnánk, a teremtőt. Egyáltalán nem cselekszünk racionálisan, hogyha a teremtő helyett, a teremtést imádjuk, hiszen a teremtés tanúbizonyságot tesz egy teremtő létezéséről. Azok azonban, akik az evolúció elméletét vallják, a teremtést imádják.

Róma 1.28. És mivel nem méltatták Istent arra, hogy megtartsák ismeretükben, Isten kiszolgáltatta őket az erkölcsi ítéletre képtelen gondolkodásnak, hogy azt tegyék, ami nem illik.

Róma 1.22-től. Akik azt állították magukról, hogy bölcsek, azok bolonddá lettek. És a hallhatatlan Isten dicsőségét felcserélték emberek és madarak, négylábúak és csúszó-mászók képével.

Akik az Isten igazságát hazugsággal cserélték fel, azok a teremtményt imádták és szolgálták a teremtő helyett, aki áldott mindörökké.

Az angyal tehát, aki az örök evangéliumot hirdeti, bölcs tanácsot ad az embereknek. Imádjátok azt, aki teremtette a mennyet és a földet, a tengert és a vizek forrásait.

Egy második angyal követte őt, aki így szólt. Elesett, elesett a nagy Babilon, mely féktelen paráznasága borával itatott meg mindet népet.

Egy harmadik angyal is követte őket és így szólt hatalmas hangon. Ha valaki imádja a fenevadat és annak a képmását, és felveszi annak bélyegét a homokára vagy a kezére. Az is inni fog az Isten haragjának a borából, amely készen van elegyítetlenül haragjának poharában és gyötrődni fog tűzben és kénben a szent angyalok és a bárány előtt.

Mindebből tehát jól láthatjuk, hogy Isten minden embernek lehetőséget biztosít a megtérésre. Az első angyal az örök evangéliumot hirdeti. Ez a harmadik angyal pedig mindenkit egyértelműen figyelmeztet, hogy ne imádjá a fenevadat, és ne vegye annak bélyegét a homlokára vagy a kezére. Ha valaki mégis megteszi, az egy tudatos lépés lesz részéről, egy nyílt lázadás Istennel szemben.

Ez az alkalom lesz az utolsó lehetőség, hiszen azért hirdeti az első angyal az örök evangéliumot, hogy még egyszer Isten utoljára lehetőséget adjon mindenkinek a megtérésre. Akik azonban ezt elutasítják, végérvényesen elutasítják Istent és tudatosan azt mondják, hogy ők nem akarják, hogy bármi közülük legyen Istenhez. Így végül Isten kiönti rájuk ítéletét, az Ő haragjának poharát.

A harag kifejezés az Ószövetségben a nagy nyomorúság időszakára utal. Számos alkalommal látjuk ezt a kifejezést az Ószövetségben a nagy nyomorúság időszakára vonatkozóan.

Gyötrődésük füstje száll felfelé örökkön örökké, és sem éjjel, sem nappal nincs nyugalom azoknak, akik imádják a fenevadat és az ő képmását, és akik magukra veszik az ő nevének bélyegét.

Itt van helye a szentek állhatatosságának, akik megtartják az Isten parancsait és a Jézus hitét.

És hallottam egy hangot az Égből, amely ezt mondta: Írd meg: boldogok a halottak, akik az Úrban halnak meg mostantól fogva.

Először tehát látjuk a három angyalt az ég közepén, akik hirdetik Isten üzenetét; és most egy további hang szólal meg, és ezt mondja Jánosnak: Boldogok a halottak, akik az Úrban halnak meg mostantól fogva. Vagyis: boldogok azok, akik mártírhalált halnak a nagy nyomorúság időszakában – Jézus Krisztusba vetett hitükért.

Bizony, ezt mondja a Lélek: Mert megnyugszanak fáradozásaiktól, mert cselekedeteik követik Őket.

És láttam! Íme, egy fehér felhő és a felhőn ült valaki – az ember fiához hasonló: a fején arany korona volt, a kezében pedig éles sarló.

Egy másik angyal jött ki a templomból és hatalmas hangon kiáltott a felhőn ülőnek: Ereszd neki a sarlódat és arass! – itt az aratás órája, mert beérett az aratnivaló a földön.

A felhőn ülő pedig ledobta a sarlóját a földre és learatták a földet.

Egy érdekes párhuzam található az Ézsaiás 63.2-ben, ahol a következő kérdést látjuk: *Miért vörös az öltözeted? Miért olyan a ruhád, mint azé, aki borsajtóban tapos?* – ez a kérdés Jézusra vonatkozik. Jézus, amikor visszatér a földre, megtisztítja majd a földet és megalapítja az Ő országát.

A Jelenések 14.15-ben pedig azt mondja az Ige: *Itt az idő! Ereszd neki a sarlódat és arass! – itt az aratás órája, mert beérett az aratnivaló a földön.*

És egy más angyal jött ki a mennyben levő templomból, és éles sarló van kezében. Az oltártól pedig ismét egy angyal jött ki, akinek hatalma volt a tűzön, és hatalmas hangon kiáltott annak, akinél az éles sarló volt: Ereszd neki éles sarlódat és szüreteld le a föld szőlőjének fürtjeit, mert megérték a szemei.

Az emberek végérvényesen fellázadtak Isten ellen, elérkezett tehát Isten végső ítéletének ideje.

Az angyal ledobta éles sarlóját a földre, leszüretelte a föld szőlőjét és belevetette Isten haragjának nagy borsajtójába.

Megtaposták a borsajtot a városon kívül, és a borsajtóból vér ömlött ki, amely a lovak zablájáig ért, ezerhatszáz futamnyira – Megiddótól Edomig.

Az Ézsaiás 63.1-től kezdődően ezt olvashatjuk:

Ki jön ott Edomból vérvörös ruhában Bocrából pompás öltözetben, erőteljes léptekkel? Én, aki igazat beszélek, és van erőm a szabadításhoz.

Miért vörös az öltözeted? Miért olyan a ruhád, mint azé, aki borsajtóban tapos?

A távolság Edom és Armageddon, azaz Megiddó között ezerhatszáz futam. És amikor eljön az ítélet ideje, a világ népei összegyűlnek a végső ütközetre, arra törekedve, hogy megdöntsék az Úr uralmát, amikor visszatér.

2. Zsoltár.

Miért tombolnak a népek? Milyen hiábavalóságot terveznek a nemzetek?

Összegyűlnek a föld királyai, a fejedelmek együtt tanácskoznak az Úr ellen, és felkentje ellen, vagyis: Krisztus ellen – a Messiás ellen.

Az emberek tehát egy hiábavalóságot terveznek: azt gondolják, hogy legyőzhetik Jézus Krisztust, és megakadályozhatják azt, hogy uralkodjon a földön. Mivel tudják, hogy Jézus Krisztus visszatér, azon a területen gyülekeznek, ahová érkezni fog és valóban azt hiszik, hogy le tudják győzni Jézus Krisztust.

Zsoltárok 2.8. *Kérd tőlem, és Neked adom örökségül a népeket, birtokul a földkerekséget....*

A Mennyben lakozó kineveti, az Úr kigúnyolja Őket.

Istent egyszerűen megnevezteti a Sátánnak és az embereknek az az örült elképzelése, hogy legyőzhetik Őt.

Következik a 15. fejezet, amelyben egy rövid bevezető után látni fogjuk, ahogy egymás után kiöntésre kerül a harag hét pohara – Isten végső ítélete; és a földet előkészíti Jézus Krisztus uralmára.

És láttam egy másik nagy és csodálatos jelt a Mennyben: hét angyalt, akiknél az utolsó hét csapás volt, mert ezekkel teljesedett be az Isten haragja.

És láttam valami üvegtenger félét, amely tűzzel volt vegyítve, és láttam azokat, akik legyőzték a fenevadat, annak képmását és nevének számát, amint az üvegtengernél álltak az Isten hárfáival.

És énekelték Mózesnek, Isten szolgájának énekét és a bárány énekét.

Ez tehát nem más, mint a megváltott Izrael, mivel ők Mózesnek, Isten szolgájának énekét éneklék. Azokról van itt szó, akik a nagy nyomorúság idején fogadták be Jézus Krisztust, a két tanú bizonyágtételének, illetve a száznegyvennégyezer elpecsételt zsidó fiatalember bizonyágtételének köszönhetően, akik hirdetik majd az evangéliumot abban az időszakban. Tehát ők Isten szolgájának, Mózesnek az énekét, illetve a Bárány énekét énekeltek:

Nagyok és csodálatosak a Te műveid, mindenható Úr Isten, igazságosak és igazak a Te utaid, Népek Királya.

Ez a dal hangzik fel tehát a Mennyben a harang hét poharának kiöntése előtt, és látjuk, hogy mindvégig azt hirdetik, hogy Isten igazságos és igaz.

Kétség sem férhet majd ahhoz, hogy Isten egy igazságos és igaz Isten, bár ma az emberek ezt megkérdőjelezzik: hogyan teheti meg a szeretet Istene ezt vagy azt, vagy amazt. Az emberek most még kételkednek, amikor azonban eljön az idő, kétség nem férhet ahhoz, hogy Isten igazságos és igaz. Egy örökkévalóságon át hirdetjük majd azt, hogy igazságosak és igazak a Te utaid, Népek Királya.

Ugyanúgy, ahogy ahhoz sem fér kétség, hogy Jézus Krisztus ártatlan volt, és ártatlanul feszítették őt keresztre. Pilátus megkorbácsoltatta Jézust, ez a rómaiaknál a vallatás eljárása volt.

Mindezek után a Lukács 23.4-ben azt olvashatjuk, hogy Pilátus kijelentette: *Semmi bűnt nem találok ebben az emberben.* Pilátus is bizonyágot tett Jézus ártatlanságáról, és miután Júdás látta, hogy mit tett, visszavitte a harminc ezüstöt a főpapoknak és a véneknek, ezt mondta a Máté 27.4-ben: *Vétkeztem, mert ártatlan vért árultam el.* Ő is kimondta tehát Jézus ártatlanságát.

Végül pedig, amikor Jézus már haldoklott a kereszten, az egyik rabló mellette, akit szintén keresztre feszítettek, a következőket mondta: *Mi ugyan jogosan vagyunk itt, mert tetteink méltó büntetését kapjuk, de Ő semmi rosszat nem követett el.*

Isten tehát gondoskodott arról, hogy többen is bizonyóságot tegyenek Jézus ártatlanságáról. És Jézus valóban ártatlan volt; a mi bűneinket hordozta a kereszten. A nagy nyomorúság időszakában pedig folyamatosan kijelentésekkel és bizonyóságtételekkel találkozunk Isten igazságosságára és igazságára vonatkozóan.

Nagyok és csodálatosak a Te műveid mindenható Úr Isten, igazságosak és igazak a Te utaid, Népek Királya.

Ki ne félne Téged, Urunk, és ki ne dicsőítené a Te nevedet, hiszen egyedül Te vagy szent. Mert a népek eljönnek mind, és leborulnak előtted, mert nyilvánvalóvá lettek igazságos ítéleteid.

Ezek után láttam, hogy megnyílt a bizonyóságtétel sátrának szentélye a Mennyben.

És kijött a szentélyből a hét angyal, akiknél a hét csapás volt. Tiszta fényű gyolcsba voltak öltözve, és mellüket arany öv vette körül.

És a négy élőlény közül az egyik átadott a hét angyalnak hét arany poharat, telve az örökkön örökké élő Isten haragjával.

A szentély megtelt füsttel Isten dicsőségétől és hatalmától, és senki sem mehetett be a szentélybe, míg be nem teljesedett a hét angyal hét csapása.

Van tehát a Mennyben egy templom, amelynek mása a zsidók földi temploma. A templomban a Szentek Szentjében lakozik az Úr, ott van az Ő jelenléte. Emlékezzünk csak vissza, amikor elkészült a Szent Sátor – Isten jelenléte pedig leszállt arra, mint egy felhő. Áron és a többiek pedig egyszerűen nem tudtak megállni és szolgálni a Kijelentés Sátránál, mert Isten jelenléte olyan hatalmas volt ebben a felhőben, ami leereszkedett a Szent Sátorra.

Ugyanígy, most a Mennyben látjuk, hogy Isten templomát egy felhő borítja, amikor Isten a végső ítéletét kiönti a földre. Ebben az időszakban pedig senki sem mehet be a szentélybe. Véleményem szerint azért, mert Isten ott van a szentélyben és sír. Siratja azt, ami éppen a földön történik.

Emlékezzünk csak vissza, hogy mit mondott Jézus a János 14.9-ben: *Aki engem lát, látja az Atyát. Hogyan mondhatod Te, mutasd meg nekünk az Atyát.*

És emlékezzünk csak vissza, amikor Jézus Jeruzsálemre tekintett – sírva fakadt. Lukács 13.34. *Jeruzsálem! Jeruzsálem! Aki megölöd a prófétákat és megkövedezed azokat, akik hozzád küldettek. Hányszor akartam összegyűjteni gyermekeidet, mint a tyúk a csibéid szárnyai alá, de nem akartátok.*

Íme – elhagyottá lesz a Ti házatok.

Jézus előre látja és gyászolja Jeruzsálemet amiatt az ítélet miatt, ami vár rájuk, azért, mert nem voltak hajlandók felismerni és elismerni a Messiást.

A Lukács 19.42-től Jézus a következőket is mondta:

Bár felismerted volna ezen a napon Te is a békességre vezető utat; de most már el van rejtve a szemeid előtt.

Mert jönnek még Reád napok, amikor ellenségeid sáncot húznak körülötted, körülzárnak, és mindenfelől szorongatnak

Földre tipornak Téged és fiaidat, akik benned laknak, és nem hagynak Belőled követ kövön, mert nem ismerted fel nagy látogatásod idejét.

Jézus tehát siratta Jeruzsálemet, mert látta, hogy milyen ítélet vár reá. Ebből pedig azt látjuk, hogy Isten nem leli örömét a gonoszok halálában.

Az Ezékiel 33.11-ben így kiált Isten: *Életemre mondom, nem kívánom a bűnös ember halálát, hanem azt, hogy a bűnös megtérjen újtjáról és éljen. Térjete meg! Térjete meg gonosz utaitokról. Miért halnátok meg, Izráel háza.*

Ahogy tehát Isten kiönti az Ő végső ítéletét a földre, a szentélyt egy felhő borítja, és a szentély erre az időre zárva van az ember előtt.

Szerintem Isten ott ül a szentélyben és siratja a földre kiöntött ítéletet, ami az emberek lázadása miatt vált szükségessé, mert Isten rákényszerül arra, hogy megtisztítsa a földet a gonoszságtól, és hogy előkészítse a földet az Ő fiának igazságos uralkodásához.

JELENÉSEK KÖNYVE

16. Fejezet

A Jelenések könyvének 15. fejezete tulajdonképpen bevezetőként szolgált a 16. fejezethez.

A 15. fejezetben láttuk, hogy megjelenik 7 angyal, akiknél az utolsó hét csapás volt, amelyekkel beteljesedik majd Isten haragja. Ez a hét angyal a bizonyágtétel sátrának szentélyéből lépett ki, és mindegyik tiszta fénylő gyolcsba volt öltözve.

A négy élőlény közül az egyik átadott a hét angyalnak hét poharat, amelyekben Isten haragja volt, és ezeket kellett kiönteniük a földre. A szentély megtelt füsttel Isten dicsőségétől és hatalmától, és senki sem mehetett be a szentélybe, míg be nem teljesedett a hét angyal hét csapása.

Ekkor hallottam, hogy a szentélyből egy hatalmas hang így szólt a hét angyalhoz: „Menjetek el, és öntsétek ki Isten haragjának hét poharát a földre!”

A mennyben tehát megszólal ez a hatalmas hang, és elküldi a hét angyalt Isten haragjának hét poharával a földre. Ez a hét pohár pedig az utolsó hét csapást jelenti, mellyel Isten a földet sújtja Fiának, Jézus Krisztusnak visszatérése előtt, azt megelőzően, hogy Jézus Krisztus átveszi az uralmat a föld felett.

2: Elment az első, kiöntötte a poharát a földre, és csúnya, rosszindulatú fekély támadt azokon az embereken, akiken a fenevad bélyege volt, és akik az ő képmását imádták.

Ebből az igeversből látható, hogy Isten különbséget tesz azok között, akik imádják a fenevadat és magukra vették a fenevad bélyegét, illetve azok között, akik Istenhez maradtak hűségeselek.

Emlékezzünk csak vissza az egyiptomi fogság idejére, amikor Isten csapásokkal sújtotta Egyiptomot. Abban az esetben az Úr szintén különbséget tett az egyiptomiak, illetve az Ő népe, Izrael népe között.

A csapások csak az egyiptomiakat sújtották, miközben Isten megóvta ezektől saját népét, Izraelt. Példul, amikor egész Egyiptomra sötétség borult, Izrael táborában mégis volt fény.

Isten tehát megóvta az Ő népét, és meghagyta nekik, hogy egy hibátlan, hím egyéves báránynak a véréből kenjenek a két ajtófélfájukra, illetve a szemöldökfára, hogy ne veszítsék el elsőszülöttjeiket az egyiptomiakhoz hasonlóan, amikor az Úr azon az éjszakán átvonul Egyiptom földjén.

Isten akkor is különbséget tett azok között, akik hozzátartoznak, és azok között, akik nem, és itt a Jelenésekben is ezt látjuk. Amikor az első angyal kiöntötte a poharát a földre és csúnya, rosszindulatú fekély támadt azokon, akiken a fenevad bélyege volt, és imádták az ő képmását.

3: A második angyal is kiöntötte a poharát a tengerbe, és az olyanná lett, mint a halott vére, és minden élőlény elpusztult a tengerben.

Csak találgathatunk, hogy Isten mindezt hogyan valósítja majd meg. Ahogy azonban a múlt természeti jelenségeit tanulmányozzuk, nyilvánvalóvá válik, hogy többféleképpen is megtörténhet mindez.

Immanuel Wilakowski az egyik könyvében abból az alapfeltételezésből indul ki, hogy a Vénusz bolygó naprendszerünkben az elmúlt tízezer évben jelent meg.

Wilakowski elmélete szerint pedig azok a csapások, amelyek Egyiptomot sújtották annak az eredményei voltak, hogy a Vénusz berobbant a mi naprendszerünkbe és majdnem nekiütközött a Földünknek. Szerinte a Vénusz olyan közel haladt el a Földhöz, hogy egy kissé kimozdította a Földet eredeti keringési pályájából.

Korábban ugyanis az év 360 napból állt, később azonban már egy év hosszát 365 és egy negyed napban határozták meg, mert rájöttek, hogy a Földnek ennyi időre van szüksége ahhoz, hogy megkerülje a Napot.

Immanuel Wilakowski azonban abból a feltételezésből indult ki, hogy akkoriban az év valóban 360 napból állt. Persze érdekes, hogyha egy 360 napos évvel számolunk, akkor 5 éven belül az évszakok teljesen összezavarodnak, húsz év elmúltával pedig még nagyobb lenne az eltolódás az évszakokban. Úgy tűnik, hogy a 360 napos év egy pontos

becslés volt. Immanuel Vilakowski ezenkívül azt is gondolja, hogy korábban a Föld éppen az ellenkező irányban forgott.

Egy további feltételezése, hogy a Vénusszal való közeli találkozás nyomán úrszemét is került a légkörünkbe. És ahogy ezek szétmorzsolódtak a légkörünkbe, vörös por képződött, amiből egy jelentős mennyiség épp az óceánokba került, amelynek nyomán vérvörössé váltak az óceánok, ahogy vérvörössé vált a Nílus is Egyiptomban, és ennek nyomán ihatatlanná vált a Nílus vize.

Ez egy igen érdekes feltételezés.

Azt sem szabad elfelejtenünk, hogy napjainkban leginkább attól tartanak a tudósok, hogy egy kisbolygó olyan közel kerül a Földhöz, hogy belekerül a Föld vonzaskörébe és becsapódik a Földre.

Gondoljunk csak bele, hogy milyen óriási katasztrófát okozna, ha a Föld összeütközne egy mondjuk 7 km-es átmérőjű kisbolygóval.

Most a nyolcvanas években járunk és jelenleg is sok csillagász figyelme egy kisbolygóra irányul, amely a feltételezések szerint igencsak közel kerülhet a Földhöz. Egyébként egy 50 km átmérőjű kisbolygóról van szó. Ha ez a kisbolygó valamilyen oknál fogva becsapódna a Földre, óriási mértékű lenne a pusztítás.

Naprendszerünkben több ezer kisbolygó, aszteroida létezik, a legtöbb a Jupiter körül. A csillagászok igyekeznek meghatározni ezeknek a kisbolygóknak a haladási útvonalát. A becslések szerint legalább kétezer kisbolygó van, amelynek a pályája egy adott ponton valamilyen módon keresztezheti a Föld pályáját. Annak az esélye tehát, hogy egy kisbolygó ütközik a Földdel évente 3:1,000,000.

A múltban volt már példa arra, hogy egy kisbolygó becsapódott a Földre. Kaliforniától nem messze, Arizonában, egy Winslow nevű településen van egy hatalmas kráter, amely 4,5 km átmérőjű. Sokak szerint ezt a krátert egy kisbolygó becsapódása okozta. Ugyanígy sokan gondolják azt is, hogy megfelelő a becsapódási szög esetén egy ilyen méretű kisbolygó becsapódása elég ahhoz, hogy kibillentse a Földet eredeti pozíciójából.

Mindezek alapján a fizikusok úgy gondolják, hogy egy ekkora méretű kisbolygó becsapódásának hatására a Föld annyira megbillenhet, hogy például itt, Kaliforniában hirtelen sarki éghajlat kezdene uralkodni. Egy

szempillantás alatt megtörténhetne az, hogy a sarki szelek most már Kaliforniában fújnak és rövid idő alatt minden megfagy.

Egyes tudósok úgy gondolják, hogy valószínűleg ez történt a múltban is, ez ugyanis megmagyarázná miért találtak mamutokat jégbe fagyva Szibériában, miközben gyomrukban és beleikben olyan növények maradványaira bukkantak, amelyek a trópusi területeken léteztek. Vagyis, amikor ezek a mamutok megfagytak éppen trópusi növényeket rágcsáltak. Ezért gondolják egyes tudósok, hogy mindez egy kisbolygó becsapódása nyomán történt, amelynek köszönhetően a Föld kibillent eredeti helyzetéből, ennek hatására pedig egy korábbiakban trópusi klímával rendelkező terület hirtelen megfagyott, mert ezeken a területeken sarki klíma kezdett kialakulni. Ez a változás tehát nem lassan, folyamatosan állt be, hanem hirtelen, és ennek eredménye pedig katasztrofális volt.

Azzal kapcsolatban csak találgathatunk, hogy Isten milyen módokon valósítja meg ezeket a csapásokat, : lehet akár egy kisbolygó, egy hatalmas méretű bolygó, vagy bármi más.

Amerikát nagyon foglalkoztatja ez a kérdés. A kormány nagyon sok pénzt fordít a kutatásra, és tervbe vették egy vadonatúj teleszkóp felállítását is, amellyel a kisbolygókat szeretnék figyelni, hogy időben figyelmeztetni tudják a földet a potenciális veszélyekre. Még annak a lehetőségét is fontolgatják, hogyha egy kisbolygó valóban vészesen közel kerülne a Földhöz, úgy, hogy hatással lehetne rá a Föld gravitációs ereje, és várható lenne a becsapódás, elképzelhetőnek tartják, hogy fellőnek egy rakétát, hogy megpróbálják eltéríteni a kisbolygót eredeti pályájáról.

Csak egy valamit tudhatunk biztosan: hogy Isten kiönti ezeket a csapásokat a földre. De hogy pontosan milyen módon, azt nem tudjuk. Az is elképzelhető, hogy az emberek akkor egy olyan jelenségnek lehetnek majd tanúi, amilyenre korábban nem volt még példa.

A harmadik angyal is kiöntötte a poharát a folyókba és a vizek forrásaiba, és azok vérré változtak.

És hallottam, hogy a vizek angyala így szólt:

Néhány igeversssel később látni fogjuk, hogy lesz egy angyal, aki a Napért felelős. Itt pedig a vizek forrásaiért felelős angyallal találkozunk. Az angyalok nagyon érdekes lények lehetnek. Én már izgatottan várom azt a

pillanatot, amikor találkozhatok azokkal az angyalokkal, akiket Isten elküldött, hogy rám vigyázzanak.

Zsoltárok 91: 11: Mert megparancsolja angyalainak, hogy vigyázzanak rád minden utadon. Kézzeled fogva vezetnek téged, hogy meg ne üsd lábadat a kőben.

Érdekes lesz tehát találkozni azzal az angyallal, akit Isten elküldött, hogy rám vigyázzon. És bizony szeretném tőle megkérdezni, hogy hol volt néhány alkalommal. De azért szeretném, ha tudná, mielőtt találkozunk, hogy én megbocsátok neki, nem haragszom rá, és mindenképpen nagyon várom, hogy találkozzunk.

És hallottam, hogy a vizek angyala így szólt: „Igazságos vagy te, a Szent, aki vagy, és aki voltál, hogy így ítéltél;

Mintha az angyal is azt mondaná: Igen, Uram, amit teszel, jól teszed, igazságos vagy Te, hogy így ítélsz.

Isten ítélete mindig igazságos. Ezen a ponton a vizek angyala az, aki kijelenti, hogy Isten igazságosan ítél. De a nagy nyomorúság időszakában végig azt látjuk, hogy valaki folyamatosan hirdeti, hogy Isten igazságosan ítél.

Nagyon érdekes, hogy bár azt látjuk, a menny folyamatosan hirdeti, hogy Isten igazságosan ítél majd, a legtöbb embert mégis ez a kérdés foglalkoztatja: Vajon Isten igazságosan jár-e majd el?

Az emberek például ilyen kérdéseket tesznek fel: Vajon igazságosan cselekedne-e Isten, hogyha egy olyan embert ítélne el, aki soha nem hallott Jézus Krisztusról? Vajon igazságos lenne-e Isten, ha elítélné egy csecsemőt, aki úgy halt meg, hogy soha nem hallott Jézus Krisztusról, soha nem is volt abban a helyzetben, hogy tudatos döntést hozzon? Erre csak azt tudom válaszolni, hogy bármit tesz is Isten, az tökéletesen igazságos lesz. Nem kell attól félnünk, hogy Isten igazságtalan lesz.

Itt pedig, amikor Isten vérré változtatta a folyókat és a vizek forrásait, a vizek angyala hirdeti: *„Igazságos vagy te, a Szent, aki vagy, és aki voltál, hogy így ítéltél;*

mivel szentek és próféták vérét ontották ki, te is vért adtál nekik inni: megérdemelték.”

Az angyal tehát hirdeti: ez így igazságos, hiszen olyan sok vért ontottak. Ha ennyire szeretik a vért, hát kapjanak vért.

És hallottam, hogy így szólt az oltár: „Igen, Uram, mindenható Isten, igazak és igazságosak a te ítéleteid”.

A nagy nyomorúság időszakában tehát mindenfelől érkezik a megerősítés, hogy: Igen, Isten ítélete igaz és igazságos.

Emlékezzünk csak vissza Ábrahám esetére, amikor tudomására jutott, hogy Isten azt tervezi, hogy elpusztítja Szodomát és Gomorát, mert vétkük igen súlyossá vált. Ábrahám akkor azt kérdezte az Úrtól: De hát Uram, nem akarsz igazságosan eljárni az ügyben?

1 Mózes 18: 23: Vajon elpusztítod-e az igazat a bűnössel együtt? Hátha van ötven igaz ember abban a városban? Akkor is elpusztítod, és nem bocsátasz meg annak a helynek azért az ötven igazért, akik ott laknak?

Az Úr így felelt a 26-os versben: Ha találok Sodoma városában ötven igazat, megkegyelmezek értük az egész helynek.

Majd Ábrahám így válaszolt: De ha az ötven igaznak öt hija lesz, elpusztítod-e az öt miatt az egész várost? Isten ezt felelte: Nem pusztítom el, ha találok ott negyvenötöt.

Aztán Ábrahám ismét szólt hozzá (29-es vers), és ezt kérdezte: Hátha negyven található ott? Az Úr így felelt: Nem teszem meg a negyvenért.

Majd így szólt Ábrahám -, de hátha csak harminc található ott? Isten így felelt: Nem teszem meg, ha találok ott harmincat.

Ábrahám ezt mondta: hátha húsz található ott? Isten így felelt: Nem pusztítom el a húszért.

Ábrahám ezt mondta: de hátha csak tíz található ott? Isten így felelt: Nem pusztítom el a tízért.

Amikor azonban a két angyal Szodomába érkezett, egyetlenegy igaz embert talált ott. És mi történt azzal az egy igaz emberrel? Az angyaloktól utasítást kapott, hogy azonnal meneküljön el a városból, mert addig nem pusztíthatják el azt, amíg ő ott van. Isten nagyon is igazságos, az Ő ítélete jogos és igaz, ezt biztosra vehetjük.

A negyedik angyal is kiöntötte a poharát a napra, és megadatott neki, hogy gyötörje az embereket annak tűző sugarával; és az emberek gyötrődtek a nagy hőségben, és káromolták az Isten nevét,

Sokan úgy gondolják, hogy ha Isten kiöntené az ítéletét a földre, az emberek végre elfordulnának a gonoszságtól.

Általában azonban nem ez történik. Amikor Isten kiönti az ítéletét, akkor általában az igazak, akik korábban elfordultak Istentől, ennek hatására visszafordulnak Istenhez. Az Ószövetségben találkozunk ilyen esetekkel, amikor Isten ítélete arra indította az igazakat, hogy visszatérjenek Istenhez. Isten ítéletei azonban sokszor csak megkeményítik azoknak a szívét, akik azelőtt is istentelen életet éltek.

A nagy nyomorúság időszakában is ez történik majd. Ahelyett, hogy ezek az emberek bűnbánatot tartanának, és Istenhez fordulnának, inkább káromolni fogják Isten nevét.

Vannak olyan prédikátorok, akik meg vannak győződve arról, hogyha folyamatosan Isten ítéletéről prédikálnak, akkor ezzel arra indítják majd az embereket, hogy odaforduljanak Istenhez. Sajnos az ilyenek nem ismerik igazán jól a Bibliát.

A Róma 2: 4-ben ugyanis azt olvassuk: Vagy nem veszed tudomásul, hogy téged az Isten jósága megtérésre ösztönöz?

Isten jósága az, amely engem igazán megragad. Mert azt magamtól is jól tudom, mit érdelek. De, amikor azt hallom, hogy Isten szeret engem, hajlandó arra, hogy megbocsásson nekem, gyermekévé fogadjon, és megossza velem örökkévaló királyságát, ez az, ami engem igazán megragad, és arra indít, hogy odaforduljak Istenhez. Valóban igaz az, hogy Isten jósága vezeti el az embert a megtérésre.

De most térjünk vissza a 8. és 9. vershez, amelyben azt látjuk, hogy Isten ezt a csapást is kiönti a földre, az emberek pedig gyötrődnek a nagy hőségben, a Nap pedig szinte felemészti őket.

Márk 13: 24: „Azokban a napokban pedig, ama nyomorúság után, a nap elsötétedik, a hold nem fénylik,

9: és az emberek gyötrődtek a nagy hőségben, és káromolták az Isten nevét, akinek hatalma van ezek fölött a csapások fölött, de nem tértek meg, hogy dicsőséget adjanak neki.

10: Az ötödik is kiöntötte a poharát a fenevad trónjára: országa elsötétült, nyelvüket rágták kínjukban,

Ahogy tehát a korábbiakban Isten sötétséget bocsátott Egyiptomra, most a fenevad országa sötétül el. Itt megint csak visszaköszön az az elképzelés, hogy egy szupernóva állapot áll elő, a Nap egy időre fényesebben kezd el világítani, majd pedig végérvényesen kialszik.

11: kínjaik és fekélyeik miatt káromolták a menny Istenét, de nem tértek meg cselekedeteikből.

12: A hatodik is kiöntötte a poharát a nagy folyamra, az Eufráteszre, és kiszáradt a vize, hogy megnyíljék a napkeletről jövő királyok útja.

Isten tehát összegyűjti a népeket Izrael területére a Meggidó völgyétől, egészen Edómgig úgy, hogy Isten kiszárítja az Eufráteszt, hogy megnyíljék a napkeletről jövő királyok útja. Hogy megnyíljék az út Kína, India, Pakisztán, Japán és más keleti országok előtt.

13: És láttam, hogy a sárkány szájából, a fenevad szájából és a hamis próféta szájából három tisztátalan lélek jön ki: olyanok voltak, mint a békák,

Ez igen érdekes.

Egyesek egyfajta testen kívüli élményről számolnak be. Amikor már halottnak hitték őket a kórházban, lelkük elhagyta a testüket, és ők kívülről szemlélték az eseményeket, látták magukat, látták a körülöttük sürgölődő embereket és mindazt, ami történik.

Ennek fényében érdekes megnéznünk, hogy mit ír az Ószövetség.

Ott ugyanis azt olvashatjuk, hogy Isten lelket lehelt az emberbe és így életre kelt. Azok tehát, akiknek testen kívüli élményük volt, arról számolnak be, hogy a lelkük a szájukon keresztül hagyta el a testüket és azon keresztül tért vissza a testükbe. Ez azért érdekes, mert itt a Jelenések 16-ban is azt látjuk, hogy a tisztátalan lelkek, a sárkány, a fenevad és a hamis próféta szájából jönnek ki.

És az is érdekes, hogy amikor Jézus valakiből démonokat űzött ki, a démonok távozását az egyének szájából felhangzó, sikoly kísérte.

Ezzel persze nem azt akarom mondani, hogy bármi értelme lenne annak, hogy folyamatosan csukva tartjuk a szánkat, csak érdekesnek találom, amit az Ige ír, hogy a sárkány, a fenevad, és a hamis próféta szájából jönnek ki a tisztátalan lelkek. És olyanok voltak, mint a békák.

14: mert ördögök lelkei ezek, akik jeleket tesznek, és elmennek az egész földkerekség királyaihoz, hogy összegyűjtsék őket a mindenható Isten nagy napjának harcára.

Ezek a démoni lelkek tehát összegyűjtik a föld királyait Armageddon, azaz Meggidó területére, ahol megpróbálnak harcba szállni a visszatérő Jézus Krisztus ellen, és megpróbálják megakadályozni Isten földi uralmát.

Azt is érdekes látni, hogy napjaink kormányzataiban a magas pozíciókat betöltők között hány embert démoni lelkek irányítanak. Azért mondom ezt, mert más magyarázatot nem tudok nyújtani az ő viselkedésükre.

Nem tudom mással magyarázni azt, amit Hitler tett, vagy az ő csatlósai. Ha nem a démoni lelkek vették volna át az irányítást az ő elméjük fölött, nem tudták volna azokat a szörnyűségeket végrehajtani, amiket végrehajtottak. Az pedig szintén ismert tény, hogy Hitlerre nagy befolyással voltak bizonyos emberek, akik fehér mágiával foglalkoztak. Lényegében ezek az emberek irányították Hitlert. Nincs is nagyon más magyarázat embertelen cselekedeteikre.

És ahogy ma körülnézünk a világban, szintén találunk példát erre. Olyan brutalitásokat követnek el egyesek, olyan brutalitásokra adnak parancsot, amire senki nem lenne képes önmagától, csak akkor, ha démoni lelkek irányítják.

15. Itt Jézus szólal meg, és a következőket mondja: „Íme, eljövök, mint a tolvaj (Jézus itt a visszatérésére utal): boldog, aki vigyáz, és őrzi ruháját, hogy ne járjon mezítelenül, és ne lássák szégyenét”.

16: És összegyűjtötték a földkerekség királyait arra a helyre, amelyet héberül Harmagedónnak neveznek.

Jézus tehát biztosít bennünket afelől, hogy visszatér, és arra kér bennünket, hogy vigyázzunk, őrizzük ruhánkat, ne járjunk mezítelenül, és ne maradjunk szégyenben, amikor Ő visszatér.

17: A hetedik angyal is kiöntötte a poharát a levegőbe, és hatalmas hang szólalt meg a szentélyből, a trónus felől: „Megtörtént”.

Isten minden ítéletét kiöntötte a földre. Megtörtént. Most tehát itt van az ideje annak, hogy Jézus Krisztus visszatérjen és megalapítsa az ő királyságát itt a földön.

18: Ekkor villámlás, zúgás és mennydörgés támadt, és olyan nagy földrengés, amilyen nem volt, amióta ember született a földre: ekkora földrengés, ilyen nagy!

19: A nagy város három részre szakadt, és a pogányok városai összeomlottak. A nagy Babilon is sorra került Isten színe előtt azzal, hogy adják oda neki Isten haragos indulata borának a poharát.

20: És eltűnt minden sziget, a hegyek sem voltak találhatók sehol,

21: talentum nagyságú jég esett az emberekre, (vagyis 30, 45 kg-os jégdarabok) és káromolták az emberek az Istent a jégeső csapása miatt. Ez a csapás ugyanis igen nagy volt.

Ezek az igeversek soha nem látott mértékű katasztrófát írnak le a Földön. Elképzelhető, hogy a Föld poláris tengelyének eltolódására is sor kerül. Azt már tudjuk, hogy a múltban is volt példa hatalmas földrajzi változásokra a Földön. Valamilyen úton-módon a poláris tengely eltolódott, a tengerfenék átalakult, hirtelen kanyonok képződtek, és az ezekben beáramlott hatalmas mennyiségű víz ránehezedett a földkérgekre, amelyek összetöredeztek és egy részük kitolódott a föld fölé, új hegységeket és hegláncokat alkotva.

18: Ekkor villámlás, zúgás és mennydörgés támadt, és olyan nagy földrengés, amilyen nem volt, amióta ember született a földre: ekkora földrengés, ilyen nagy!

Úgy tűnik tehát, hogy ez a földrengés nem egy meghatározott helyre korlátozódott, hanem óriási hatósugarú volt.

A kaliforniaiak számára, a földrengés nem egy új jelenség, hiszen itt több törésvonal mentén élünk. Az egyik a Newport törésvonal, a másik a Szent András törésvonal. A kaliforniai földrengések azonban mondhatni lokális földrengések.

A 18-as versben azonban nem helyi földrengésről van szó, hanem egy egész világra kiterjedő földrengésről.

Ézsaiás próféta is leírja ezt a földrengést, az Ézsaiás 24-ben.

17-es versztől: Rettegés, verem és kelepce fenyeget téged, föld lakója!

18: Mert aki a rettentő hír elől menekül, verembe esik, és aki kijön a veremből, kelepcébe kerül. Megnyílnak a magas ég csatornái, és megrendülnek a föld alapjai.

19: Recseg, ropog a föld, darabokra törik a föld, inogva reng a föld!

20: Ide-oda tántorog a föld, mint a részeg, dűledezik, mint a kunyhó! Ránehezedik vétke, és elesik, nem is kel föl többé.

21: Azon a napon megbünteti az Úr a magasság seregét a magasságban, és a föld királyait a földön.

22: Egy csomóba gyűjtik őket, mint foglyokat a verembe. Börtönbe zárják, és hosszú idő múlva megbüntetik őket.

Hogy megálljanak Isten ítélőszéke előtt. Tudományos szempontból megint csak úgy tűnik, mintha itt a Föld poláris tengelyének eltolódásáról lenne szó, mintha megbillenne a Föld. Hiszen azt írja Ézsaiás: *Ide-oda tántorog a föld, mint a részeg, dűledezik, mint a kunyhó.*

Egyes feltételezések szerint a Föld poláris tengelyének eltolódására ötezer évente kerül sor. A tudósok számára jól ismert jelenség ez. Az, amit ma Északi-sarknak nevezünk nem volt mindig az Északi-sark. A múltban ugyanis a Föld tengelye már eltolódott. A poláris tengely eltolódása pedig hatalmas változásokat idéz elő a Földön, amint ezt már említettem korábban is.

Ilyen változások nyomán átalakult a tengerfenék és így jöttek létre a kövületek is. Magasan a Himalájában is kövületeket találtak, amelyek arra utalnak, hogy egy időben ezeket a területeket is víz borította.

Ha ellátogatunk a Grand-kanyonhoz és felmegyünk a déli oldalán, mintegy kétezer méter magasra, ott is puha testű állatok és egyéb élőlények kövületeit találhatjuk meg. Mindez arra utal, hogy régen ez a terület is az óceán fenekét képezte.

Óriási változásokra tehát a múltban is volt már példa a Földön, és a jövőben is bekövetkeznek majd ilyen változások.

A Föld pedig elkezd imbolyogni. Bár valamennyire már ma is imbolyog, és általában hétévente szokott ez kicsúcsosodni, majd utána ismét elül ez az imbolygás. De féltő, hogy egyszer annyira elkezd imbolyogni, hogy felborul.

És ennek nyomán hatalmas változások következnek be a Földön, például szigetek tűnhetnek el.

Ezért szoktam mondogatni, hogy valószínűleg, amikor Jézus Krisztus ezeréves uralma bekövetkezik, Hawaii szigete már nem is lesz többé sziget, mert elnyeli az óceán.

De ha Isten az egész földet olyanná alakítja majd, mint amilyen az Édenkert volt, akkor nem kell nekem kimondottan Hawaii, hiszen valószínűleg Alaszka is ugyanolyan gyönyörű, élővilágban gazdag hely lesz. Teljesen mindegy tehát, hogy hol lesz az ember, gyönyörű lesz minden. Az egész világ telve lesz az Ő dicsőségével.

Még a Szahara sivatag is tele lesz forrásokkal, folyókkal, vízesésekkel és erdőkkel. A sivatag is virágba borul és források fakadnak a pusztában, amikor Isten meggyógyítja a Földet.

Én tehát Krisztus ezeréves uralma alatt bármelyik tájékon szívesen képviselem majd és szolgálom az Urat. Csodálatos lesz itt lenni abban az időszakban, amikor az Úr uralkodik, és igazság fogja betölteni a Földet.

Végre olyan lesz a Föld, amilyennek Isten eredetileg eltervezte, amikor megteremtette az embert, és meghagyta neki, hogy gondoskodjon a Földről, és utódaival népesítse be azt.

Az Úr nagy napja előtt azonban Isten kiönti ítéletét a földre.

JELENÉSEK KÖNYVE 17-18. FEJEZET

A 17. fejezet Isten ítéletét tartalmazza azokkal a vallásos rendszerekkel szemben, amelyek oly sok ember lelkét kárhozatba vitték. Jézus figyelmeztetett minket, hogy óvakodjunk a hamis prófétáktól, akik bárányok képében jönnek el, de belülről valójában acsarkodó farkasok.

Az Írásban Babilón az összezavarodottság szimbóluma, mivel ott az ember Istennel szembeni lázadásának következtében elhatározta, hogy egy olyan tornyot épít, amelynek segítségével kommunikálni tud majd a világegyetemmel.

Az ókori ember nem volt olyan primitív és tudatlan, ahogyan mi azt gondoljuk. Hihetetlen kommunikációs képességeik voltak, még az is lehet, hogy a jelenlegnél magasabb fejlettségi szinten, mert jó okunk van feltételezni, hogy képesek voltak kommunikálni földön kívüli lényekkel is.

Az Angliai Stonhenge egy nagyon érdekes építmény, amelyet a csillagjegyek alapján építettek. Ugyanakkor szerte Észak-Amerikában az indiánoknak is hasonló építményeik voltak. Kisebb skálán ugyanazt építették fel, mint az angliai Stonhengeben, melynek közepére ülve kommunikálni tudtak a szellemvilággal.

Tudjuk, hogy szilikát kristály segítségével egy kis adó-vevőt lehet építeni. Azt is tudjuk, hogy a szilikát kristályt összepréselve energiát tudunk előállítani. Ezek a hatalmas kövek egymásra helyezve hatalmas energiákat szabadítanak fel, és ebből fakad a közvetítési képességük. Azt feltételezik, hogy a nagy piramisoknak is hasonló funkciójuk volt, hisz ezek is a csillagjegyekkel összhangban épültek meg.

Babilónban tehát arra készültek, hogy megépítik azt a tornyot, hogy a mennyekkel kommunikálhassanak. Mivel nagyon fejlett képességekkel rendelkeztek, ezért Isten azt mondta: „Nézzétek az embert, hogy hová jutott! Ha nem állítjuk meg, akkor olyan területekre merészkedik, amelyekhez semmi köze sincs.” Így aztán Isten összezavarta a nyelveket, és ezért a Babilon szó érthetetlen hangot jelent: blablázik, szoktuk mondani.

Az összezavarodás következtében a nyelvek megváltoztak, az emberek csoportokba verődve elvándoroltak erről a területről saját nyelvcsoportjaikba. Tudjuk, hogy különböző nyelvcsoportok léteznek, de vannak olyan nyelvek is, amelyek nem hasonlítanak semmi más nyelvhez a hangok tekintetében.

Babilon tehát a zűrzavar szimbóluma. A vallás hihetetlenül összezavarodott állapotba került, mivel néhány ember át akarta venni az irányítást, és az ellenőrzést a többi ember felett.

Sokan vallásokat tanulmányoznak, és előléptetik magukat Isten és ember közti közvetítőnek, mert azt állítják, hogy ők a felsőbbrendű vallásosság képviselői és közelebb vannak Istenhez. Így válnak papokká, és „segítenek” az embereknek Istenhez jutni.

A valóságban ez nem így van. Az a valóság, hogy nem nagyobb az ő igazságuk a tiednél. Nincsenek közelebb Istenhez, nem igazabbak, mert Isten mindenkire egyformán tekint, és senkit sem lát igazabbnak a másiknál. Mindenkit, aki Krisztusban hisz egyformának lát, a Krisztusban vetett hitünk és igazságunk következtében. Mindnyájan egyenlőek vagyunk Isten szemében, mert előtte nincsenek rangok és címek. Mindnyájan egyek vagyunk Krisztus Jézusban, aki az egyetlen közvetítő Isten és ember között.

Isten az egyházban tökléletes rendszert állított fel, de az ember már akkor összezavarta az egészet, amikor az egyház még 20 éves sem volt. Voltak olyanok, akik hatalomra, uralkodásra, királykodásra vágytak a többiek fölött, pedig Jézus ezt kifejezetten megtiltotta.

Jézus azt mondta, hogy ne legyetek olyanok, mint a pogányok, akik szeretnek mindenki fölött uralkodni. Ha elsőként akartok lenni, akkor tanuljatok meg mindenki szolgája lenni. Megfeddte a pergamoszi gyülekezetet, mert ott egy papi rendszert vezettek be a nikolaiták tanításai szerint, akik uralkodtak az emberek fölött. Jézus gyűlölte ezt a rendszert, mert Ő ponosan azért halt meg, hogy minden ember közvetlenül fordulhasson Istenhez szabadon az Ő kegyelmén keresztül, amely a miénk Jézus Krisztusban.

Az emberek tehát zűrzavart okoztak, amely az idők során tovább „fejlődött”, és egyre erősebb és hatalmasabb vallási rendszereket hoztak létre. Népek és királyok felett uralkodtak, és ezekre különleges ítélettel fog lesúlytani Isten, amelyről itt a 17.-ik fejezetben olvashatunk.

Odajött hozzám az egyik a hét angyal közül, akiknél a hét pohár volt

Emlékeztek, hogy az angyaloknál levő poharak az ítéleteket jelentik, és a hetedik csapás Babilón megítélését jelentette.

Odajött hozzám az egyik a hét angyal közül, akiknél a hét pohár volt, és így szólított meg engem: „Jöjj, megmutatom neked a nagy parázna büntetését, aki a nagy víznél ül

Szimbólikusan ez egy téves vallási rendszert jelent, amely az embert arra vezeti, hogy az Istennel való kapcsolata valami máson, és ne Jézus Krisztuson keresztül történjen. A Bibliában a paráznaság lelki értelemben egy másik isten imádását jelenti. Amikor Izrael népe a Baált, Moleket vagy más isteneket imádott, akkor paráznaságot követett el, amelyek utálatosak az Isten szemében.

Ezek imádása az embereket hiú reménybe ringatta, mert nem imádták Istent igazságban és lélekben, Isten Igéje szerint.

akivel paráználkodtak a föld királyai, és paráznaságának borától megrészegeedtek a föld lakói”.

És lélekben elvitt engem egy pusztába, és láttam egy asszonyt ülni egy skarlátvörös fenevaden

A skarlátvörös fenevad az Antikrisztus.

amely tele volt istenkáromló nevekkel, amelynek hét feje és tíz szarva volt, az asszony pedig bíborba és skarlátba volt öltözve, arannyal, drágakővel és gyöngyökkel ékesítve, kezében arany pohár, tele utálatossággal és paráznaságának tisztátalanságaival, és a homlokára írva ez a titokzatos név: „A nagy Babilon, a föld paráznáinak és undokságainak anyja”

Ez Isten álláspontja a vallásos Babilonnal kapcsolatban, mivel a régi babiloni vallás sok elemét bevezette az egyházba.

A mai egyházban nagyon sok ilyen szokás található. Például az ókori Babilonban Nimródot imádták, akit még Tamuznak is hívtak, valamint az anyját, Szemirámiszt, akit pedig más néven Ashtartnak is neveznek.

Ezek anyja és fia voltak. A hiedelem szerint Nimród szűztől született, és az emberek imádták őt. Hatalmas harcos volt, aki Istennel is szembeszállt. A történetek szerint vadászat közben meghalt, és a teste három nap és három éjjel élettelenül feküdt, majd utána feltámadt, és az emberek a feltámadását tojásfestéssel kezdték ünnepelni. A nyulat kezdték imádni, amely a szaporaságáról híres, és az ünnepséget Ashtartnak nevezték el, amelynek során Nimród feltámadását ünnepelték.

Érdekes, hogy mindezeket a szokásokat mi is átvettük. Sőt mi több, a hiedelem szerint Nimród december 25.-én született, és a születésnapját örökzöld fák feldíszítésével ünnepelték meg, amelyet a házaikban helyeztek el, mert azok az életet szimbolizálták. Ünnepek sorozata, ajándékozások, és részeg orgiák kísérték mindezeket.

Ezek mind Babilónból származnak. A madonna a gyerekekkel és a glóriával, már Jézus előtt ezer évvel létezett, hiszen Szemirámiszt, és az ő szűztől született fiát, Nimródot imádták Babilónban.

Láttam, hogy az asszony részeg a szenteknek és a Jézus vértanúinak véréből, és amikor láttam őt, nagyon elcsodálkoztam.

Ezt mondta nekem az angyal: „Miért csodálkozol? Én megmondom neked az asszony titkát, és a fenevadét, amely hordozza, és amelynek hét feje és tíz szarva van.

A fenevad, amelyet láttál, volt és nincsen, fel fog jönni az alvilágból, de elmegy a kárhozatba. És csodálkoznak a föld lakói, akiknek nincs beírva nevük az élet könyvébe a világ kezdete óta, amikor látják, hogy a vadállat volt és nincsen, de megjelenik.

Itt a helye az értelemnek, amelyben bölcsesség van! A hét fej hét hegy, amelyen az asszony ül

Ez itt Róma jelképe, a hét dombon épült város.

és ez hét királyt jelent:

A Római birodalom 7 császára.

öt elesett, az egyik már uralkodik, a másik még nem jött el, és miután eljön, kevés ideig maradhat.

A fenevad pedig, amely volt és nincs: ő a nyolcadik, a hét király családjából származik

A fenevad ennek megfelelően az öt közül az egyik, aki a Jelenések megírása előtt már elesett. Amikor János írta a Jelenéseket, akkor ez az uralkodó már az alvilágban volt. A világ csodálkozni fog ezen az emberen, aki már halott volt, de ismét él. A leírás leginkább Néró császárra illik, akinek a neve héberül leírva numerikusan összesen 666-ot tesz ki.

Nérót a korai egyház a fenevadnak nevezte, mert hatalmas pusztítást végzett az egyházban, és úgy néz ki, hogy démoni szellemek hatalma alatt volt, hisz olyan dolgokat tett, amelyeket csak a Sátán által megbontott elme tehetett.

A fenevad pedig, amely volt és nincs: ő a nyolcadik, a hét király családjából származik, és elmegy a kárhozatba.

A tíz szarv, amelyet láttál, tíz király, akik még nem kaptak királyságot, hanem a fenevaddal együtt kapnak királyi hatalmat egyetlen órára.

Ezek egy véleményen vannak, felajánlják erejüket és hatalmukat a fenevadnak.

Egyet akarnak, hogy elpusztítsák Krisztust, amikor Ő azért érkezik a földre, hogy megalapítsa az Isten Országát. Ezek a királyok átadják hatalmukat az Antikrisztusnak, aki vezetni fogja az Isten elleni harcot itt a földön.

János az egyik levelében azt írja, hogy az Antikrisztus szelleme már munkálkodik itt a földön. És ez így van ma is. Sok olyan hatalmas erővel rendelkező ember van, akik arra szánták életüket, hogy elpusztítsák Isten munkálkodását.

A humanisták hatalmas erővel támadnak, és eltökélt szándékuk, hogy kiírtják az Isten tudatot az emberek fejéből. Ők furcsa emberként és gúny tárgyaként kezelik azokat, akik hisznek Istenben. Bolondot akarnak csinálni az olyanokból akiknek erős meggyőződésük van Istennel kapcsolatban.

A Humanista kiáltvány eltökélt szándéka, hogy egyszer és mindenkorra eltörölje az emberek „babonás” hitét Istenben. A céljuk Isten elpusztítása, amelynek következtében az ember úgy élhet a testének vágyai szerint, hogy ne furdalja közben a lelkiismeret. Ezért minden olyan morális alaptól meg akarnak szabadulni, amelynek a gyökere a

Bibliára vezethető vissza. Ennek következtében a Biblia minden tiltása pl. a házasságtöréssel, a paráznasággal kapcsolatban teljes mértékben kitörlődne az elmédből, és mindent megtehetnél anélkül, hogy gyötörne a lelkiismeret.

Az Antikrisztus szelleme tehát munkálkodik, és sok nagyhatalmú vezető eltökélt szándéka, hogy Istent kitörölje az emberek mindennapjaiból. Európában igen közel járnak ahhoz, hogy mindezt sikerrel véghezvigyék. Európa a kereszténység utáni időszakát éli, az emberek szemében reménytelenség és kétségbeesés uralkodik.

Aztán más dolgokat is észre lehet venni ezzel kapcsolatban a társadalomban. Látható a nők leértékelődése is, amint áruként ülnek a kirakatokban, és férfiakat csábítanak. Mindezt olyan perverz emberek irányítják, akiknek hiányzik az Isten tudat az elméjükben. Visszajuttatták a nőt arra a szintre, ahol a kereszténység előtt volt. Hisz a kereszténység emelte a nőt az őt megillető szépség és tisztelet magasságába.

A pornó és nudista magazinokban az emberek teljesen átadták magukat a saját testi vágyaik kielégítésének, és látható a részegség és a reménytelenség összefüggése is. Mindezeket megfigyelve rájövünk, hogy ezek a vezetők a legtöbb ember elméjéből sikeresen kitörölték Istent.

Amerikában ugyanezek a vezetők sikeresen kitiltották Istent az iskolákból, és törvénytelennek nyilvánították a karácsonyi énekek éneklését is. Istennek hála vannak olyan bátor keresztény tanárok, akik továbbra is dicső fényekként világítanak az iskolákban.

Visszatérve a Jelenések könyvéhez, ezek a királyok tehát el akarják pusztítani Jézus földi királyságát, mert nem akarják, hogy Isten uralkodjon fölöttük.

Ezek a Bárány ellen fognak harcolni, a Bárány azonban legyőzi őket, mert uraknak Ura és királyoknak Királya; és akik vele vannak, azok az elhívottak, a választottak és hűségeselek”.

Isten elhívott titeket, hogy gyerekei legyetek, és ha válaszoltatok az Ő elhívására, akkor ki is választott titeket arra, hogy az örökkévaló királyság részesei legyetek. Ha iránta való hűségben járunk, akkor hallhatjuk az ígéretet, hogy „mivel megtartottátok a parancsolataimat, én is megtartalak titeket a földön elkövetkező kísértés órájától.”

És így folytatta: „A vizek, amelyeket láttál, amelyeken a parázna asszony ül: a népek és seregek, a nemzetek és nyelvek.

A tíz szarv, amelyet láttál, és a fenevad, meg fogják gyűlölni a paráznát

A tíz vezető kihasználja majd az egyházat, majd végül ellene fordul, és

magára hagyottá és mezítelenné teszik, húsát lerágják, őt pedig tűzben elégetik. Mert az Isten adta szívükbe, hogy végrehajtsák szándékát,

Milyen érdekes, hogy Isten akarata, hogy ők pusztítsák el a téves vallási rendszereket. Isten gyakran hitetlen és minden igazság nélküli személyeket használ arra, hogy megvalósítsák az Ő akaratát.

Habakkuknak is az volt a problémája, hogy miért használja Isten a babilóniaiakat arra, hogy megbüntesse az ő népét. Habakkuk azt mondta Istennek, hogy „Uram, igaz, hogy mi rosszak vagyunk, de ők még nálunk is rosszabbak! Miért engeded meg, hogy egy ilyen nemzet igázzon le minket?”

hogya szándékuk egy legyen, és felajánlják királyságukat a fenevadnak, míg be nem teljesednek az Isten ígéi.

Az asszony pedig, akit láttál: a nagy város, amelynek királyi hatalma van a föld királyai fölött.”

Ezek után láttam, hogy egy másik angyal leszállt a mennyből: nagy hatalma volt, és dicsősége beragyogta a földet.

És ezt kiáltotta erős hangon: „Elesett elesett a nagy Babilon, amely ördögök lakóhelyévé lett, és minden tisztátalan lélek, minden tisztátalan állat és minden utálatos madár rejtekhelyévé lett.

A teljes sátáni rendszer, amely Babilónban székel a világ kereskedelmi központja is lett.

Csak találgatni tudunk azzal kapcsolatban, hogy ez melyik város lehet. Sokan azt tartják, hogy az ókori Babilónt az Antikrisztus hatalmas költségek árán újjá fogja építeni, és ott fog uralkodni. Mindezt hihetetlen gyorsan fogja véghezvinni. A világ minden tájáról érkeznek majd mesteremberek, akiknek nagy fizetést fog adni, és ezrek és ezrek fognak jönni, hogy ezt a gyönyörű várost felépítsék, amely ezáltal a világ kereskedelmi és banki központja lesz.

Dániel könyvében olvashatjuk, hogy amikor az Antikrisztus uralkodni kezd, akkor a mesteremberek jóllétben fognak élni. Másszóval olyan hatalmas építkezések kezdődnek majd el, amelyek több százezer embernek adnak majd munkát, és így sokan nagyon jól fizető állásokat kaphatnak meg. Mindez lehetséges, hiszen ez a Babilón, amely itt leírva található még nem létezik. Ez az időszak szédületes gazdasági fellendülést fog eredményezni.

És ezt kiáltotta erős hangon: „Elesett elesett a nagy Babilon, amely ördögök lakóhelyévé lett, és minden tisztátalan lélek, minden tisztátalan állat és minden utálatos madár rejtekhelyévé lett.

Féktelen paráznaságának borából ivott minden nemzet, vele paráználkodtak a föld királyai, és eldözsölt javaiból gazdagodtak meg a föld kereskedői”.

Hallottam, hogy egy másik hang szól az égből: „Menjete ki belőle, én népem, hogy ne legyetek részesek bűneiben, és hogy a ráért csapások ne érjenek titeket;

mert bűnei felhalmozódtak az égig, és megemlékezett az Isten az ő gonoszságairól.

Fizessetek meg neki, ahogyan ő fizetett, és kétszeresét adjátok vissza cselekedetei szerint: a pohárba, amelyet ő megtöltött, töltsetek neki kétszeresen;

amilyen mértékben dicsőítette magát és dőzsölt, annyi kínnal és gyásszal fizessetek meg neki, mert szívében ezt mondja: Fenségesen ülök itt, mint egy királynő, özvegy nem vagyok, gyászt sem látok soha.

Ezért egyetlen napon jönnek rá a csapások: halál, gyász és éhínség; és tűzzel fogják megégetni, mert erős Úr az Isten, aki megítéli őt”.

Ez a város, amely a világ gazdagságának középpontjává vált egyetlen nap alatt tűnik el Isten pusztítása következtében.

„Sírni és gyászolni fognak miatta a föld királyai, akik vele paráználkodtak és dőzsöltek, amikor látják a tűzvész füstjét.

Gyötrelmétől való félelmükben távol megállva

Mindez nukleáris katasztrófának tűnik, amelynek rádióaktív sugárzása következtében a királyok félnek megközelíteni a várost. Ugyanerre utal az is, hogy egy pillanat alatt pusztul el az egész.

A föld kereskedői is sírnak és gyászolnak miatta, mert áruikat senki sem vásárolja többé:

az aranyat és ezüstöt, a drágakövet és gyöngyöt, a gyolcsot és bíort, a selyem- és skarlátárukat, a különféle tujafákat és elefántcsont-tárgyakat, a különféle nemes fából vagy ércből, vasból és márványból készült eszközöket,

a fahéjat, balzsamot, füstölőszereket, a kenőcsöket és tömjént, a bort és olajat, a finomlisztet és gabonát, a barmokat és juhokat, a lovakat és kocsikat, a rabszolgákat és emberi lelkeket.

A haszon, amelyre lelked vágyott, eltűnt előled, minden bőség és pompa elpusztult körülötted, és ezek soha többé nem lesznek találhatóak sehol.

Akik ezekkel kereskedtek, és ezekből gazdagodtak meg, gyötrelmétől félve távol megállnak, sírnak, gyászolnak,

és így szólnak: Jaj, jaj a nagy városnak, amely gyolcsba, bíborba és skarlátba volt öltözve, arannyal, drágakövel és gyönggyel volt ékesítve, mert egyetlen óra alatt pusztult el ekkora gazdagság!

És a kormányosok, a parti hajósok, az evezősök és akik a tengeren dolgoztak, mind megálltak távol,

és amikor látták égésének a füstjét, így kiáltottak: Van-e hasonló a nagy városhoz?

És port hintettek fejükre, és sírva, gyászolva kiáltottak: Jaj, jaj a nagy városnak, ahol az ő jólétéből meggazdagodott mindenki, akinek hajói voltak a tengeren: egyetlen óra alatt elpusztult!

Minden gazdagság, amely e városban volt elpusztult, és a világ sír emiatt: a kereskedők, a hajósok, mindenki.

De a mennyben teljesen más a kép.

Örülj neki, te menny, és örüljetek ti szentek, apostolok és próféták, mert Isten végrehajtotta rajta ítéletet”.

Egy erős angyal felemelt egy akkora követ, mint egy nagy malomkö

Egy malomkő hat-hétszáz kiló is lehet. Jézus azt mondta, hogy ha valaki szándékosan akarja tönkretenni egy kisgyermek hitét, akkor jobb lenne neki, ha egy malomkövet kötne a nyakába, és bedobná őt a tengerbe. Néha elgondolkozom a humanista tanítókon, akik szándékosan akarják elpusztítani az óráikra járó gyerekek hitét. Nem szeretnék az ő helyükben lenni, amikor az Élő Istennel kell majd szemben állniuk.

Egy erős angyal felemelt egy akkora követ, mint egy nagy malomkő, bedobta a tengerbe, és így szólt: „Így vettetik le Babilon, a nagy város, egyetlen lendülettel, és többé sehol sem lesz található.

Lehet, hogy Isten az óceánnal fogja betakarni ezt a területet, és az Isten országának eljövetelekor minden víz alá kerül, hogy többé ne találhassa meg senki, és ne is emlékezhesen erre.

Nem hallatsz benned többé hárfások és zenészek, fuvalások és trombitások hangja, nem található benned többé egyetlen mesterség egyetlen mestere sem és malom zúgása nem hallatsz többé benned.

És nem világít benned többé lámpás fénye, nem hallatsz benned többé vőlegény és menyasszony szava, mert kereskedőid a föld hatalmasai voltak, mert a te varázslásodtól tévelyedett el valamennyi nép:

de benne találtatott a próféták és a szentek vére, és mindazoké, akik megölettek a földön”.

Ez volt Isten ítélete a kereskedelmi és vallási rendszerek ellen.

Atyám, köszönjük, hogy elhívtál, kiválasztottál és elrendelted, hogy a tanítványaid legyünk, és hogy gyümölcsöt teremjünk. Istenem add, hogy rendeljük alá magunkat a te Lelked uralmának, és formálj minket minden tekintetben hozzád hasonlóvá: tisztákká, igazakká, szentekké, és legyünk olyan szentek akik az Úr jelenlétében járnak teljes tisztelettel, hogy méltók legyünk majd azon a napon arra, hogy veled együtt részesüljünk abban a dicsőségben, amelyet az Atya szándékozik neked adni, és azoknak, akik veled járnak.

JELENÉSEK KÖNYVE 19-20. FEJEZET

Ezek után hallottam – mi után?

Babilon pusztulása után – a gazdasági és vallási rendszer pusztulása után –

Hallottam, mintha nagy sokaság hatalmas hangon szólna a Mennyben. Halleluja! Az üdvösség, a dicsőség és a hatalom a mi Istenünké.

Befejeződött Isten ítéletének kiöntése a földre. Egy csata azonban még hátra van, ezt látni fogjuk a 19. Fejezetben. Isten tehát kiöntötte az Ő ítéletét a földre, és most elérkezett idő, hogy az Úr Jézus Krisztus személyesen visszatérjen a földre hatalommal és dicsőséggel, és megalapítsa Isten királyságát a földön. Ennek köszönhetően pedig örvendeznek azok, akik a Mennyben vannak.

Én is nagyon várom már, hogy ott legyek a Mennyben és énekeljem ezt az éneket a tömeggel együtt, hogy: Halleluja! Az üdvösség, a dicsőség és a hatalom a mi Istenünké.

Mert igazak és igazságosak az Ő ítéletei.

Érdekes, hogy a Jelenések Könyvében, sokszor olvashatjuk azt, hogy igaz és igazságos Isten ítélete. Véleményem szerint erre azért is van szükség, mert ez kimondottan egy olyan terület, amelyet a Sátán mindig próbál megkérdőjelezni. És gondoljunk csak bele, hogy hány ember van, aki gyakran megkérdőjelezi Isten tettét, és azt mondja: Valóban igazak-e és igazságosak-e Isten ítéletei? Mindig vannak olyanok, akik megkérdezik: Mi van azokkal, akik soha nem hallották az evangéliumot? Mi van a csecsemőkkel?

Egy valamit leszögezhetünk: Isten igazságosan ítél. A nagy nyomorúság időszakában, amikor Isten kiönti a földre ítéletét, mindvégig ez a kijelentés ismétlődik.

Azt, hogy Isten nem igazságos és nem tisztességes a Sátán már Éva fejében megpróbálta elültetni az Édenkertben, amikor megpróbálta Évával elhitetni, hogy Isten valamit visszatart Ádámtól és Évától, ami egyébként az ő javukat szolgálná. A Sátán igyekezett elhitetni Ádámmal és Évával, hogy Isten csak magára gondol, és hogy valami nagyon jót akar eltitkolni előlük. Azóta pedig sokan mások is megkérdőjelezték már azt, hogy mennyire igazságos Isten ítélete.

Bevallom őszintén, hogy sokszor fogalmam sincs arról, hogy mit fog Isten tenni. Azt azonban tudom, hogy bármit tesz is, az igazságos lesz, mert igazak és igazságosak az Ő ítéletei. Ebben soha nem kell kételkedjünk.

Viszont ez rólam sajnos nem mondható el. Én gyakran elhamarkodottan ítélek anélkül, hogy minden tény a birtokomban lenne. Így tehát megesik, hogy később rádöbbenek,

hogy hibáztam, és elnézést kell kérjek. Istennel azonban ez soha nem történik meg, mert igazak és igazságosak az Ő ítéletei.

Mert elítélte a nagy paráznát, aki paráznaságával megrontotta a földet.

A 17. fejezetben láttuk, hogy kialakult egy egységes vallás a világon, amely megrontotta a földet.

Marx mondta azt, hogy a vallás az emberek ópiuma. Százszázalékosan egyetértek vele. Úgy gondolom, hogy a vallás egy nagy átok a földön, és be kell vallanom, hogy nehezen viselem a vallásos embereket. A vallás merőben más, mint a kereszténység, mert a vallás arról szól, hogy az emberek próbálják elérni Istent.

A kereszténység azonban azt tanítja, hogy Isten volt az, aki kinyúlt az emberek felé. A kettő tehát egymás szöges ellentéte. A vallásokban az emberek próbálnak eljutni Istenhez. A kereszténységben Isten az, aki kinyújtja kezét az emberek felé.

Azért sikertelen a vallások próbálkozása; mert egy véges alapról kiindulva nem juthatunk el a végtelen Istenhez. A kereszténység azonban éppen ezért működik, mert a végtelen Isten számára semminemű problémát nem jelent az, hogy kinyújtja kezét a véges emberek felé. A vallások azt mondják, hogy bizonyos dolgokat meg kell tennünk, hogy Istennek tetszünk, és hogy Isten elfogadjon bennünket. A kereszténység azonban azt mondja, hogy a mi igazságunk olyan, mint a szennyes ruha.

Csak annyit tehetünk, hogy elfogadjuk Isten szeretetét, kegyelmét, irgalmát, és leborulunk Isten előtt. Igen, Isten irgalmas, és nincsen semmilyen jó cselekedet, amivel elfogadtathatjuk magunkat Istennél. Ha azonban odamegyünk Istenhez és kérjük, hogy bocsásson meg, és elfogadjuk az Ő irgalmát és kegyelmét, akkor Isten elfogad bennünket úgy, ahogy vagyunk.

János 6.37. Aki énhozzám jön, azt én nem küldöm el – mondja Jézus.

A nagy parázna tehát paráznaságával megrontotta a földet. De mit is jelent ebben az esetben a paráznaság? Ez azt jelenti, hogy az emberek nem oly módon imádják Istent, ahogy azt Ő meghagyta. És mit mond maga Isten, hogy hogyan imádjuk Őt?

János 4.24. Az Isten lélek, és akik imádják Őt, azoknak lélekben és igazságban kell imádniuk. Ha azonban valaki mégis másképp próbálja Istent imádni, például bálványokon keresztül, amit Isten megtiltott, ez nem más, mint egy szellemi értelemben vett paráználkodás; ez már vallásoskodás. Itt lép be a képbe az, amit én vallásnak neveztem.

Isten azonban nem azt akarja, hogy vallásosak legyünk, hanem egy szeretetteljes, személyes kapcsolatra vágyik velünk. Isten kiöntötte az ítéletét arra a hamis vallási rendszerre, amely megrontotta a földet paráznaságával és bosszút állt az Ő szolgálaink véérért. Jézus számos alkalommal szemben találta magát a kor vallási vezetőivel, és a vallási vezetők voltak azok, akik teljes erejükkel igyekeztek elérni, hogy Jézus Krisztust

keresztre feszítsék. A vallási vezetők ragaszkodtak ahhoz, hogy a rómaiak ítéljék el Jézust.

Nem kell ahhoz vallásosak legyünk, hogy Isten elfogadjon bennünket. Isten szeret minket és elfogad bennünket úgy, ahogy vagyunk az Ő szeretetének, irgalmának és kegyelmének köszönhetően.

Jelenleg a 80-as években vagyunk, és el kell mondanom, hogy most is megtörtént, hogy a Fialatok Küldetéssel nevű misszió egyik vezetője bíróság elé került Görögországban, mégpedig hittérítés vádjával, mert Bibliát adott egy tizenhat éves görög fiúnak. Mondanom sem kell, hogy az ortodox egyház szorgalmazta azt a törvényt, ami alapján Görögországban három és fél éves börtönbüntetésre ítélték őt.

Egyiptomban például halállal büntetendő az, ha valaki egy muzulmán hitűnek beszél Jézus Krisztusról és az Megváltóként befogadja Jézus Krisztust.

Az egyik lekipásztorunk volt már börtönben Egyiptomban. Ő ott orvosként dolgozott és nagyon szerette volna, ha egyiptomi testvérei is megismerik Jézus Krisztust. Összeállított néhány traktátust és nagy szerepe volt abban, hogy néhány muzulmán vallású ember igazi élő kapcsolatra jutott azáltal, hogy hitét Jézus Krisztusba vetette. Ennek következményeként azonban Egyiptomban bebörtönözték. Mivel azonban a családja nagy befolyással bírt, végül kiengedték, de azt tanácsolták neki, hogy azonnal hagyja el Egyiptomot, ha élni akar.

Ezt teszi a vallás. A vallás veszélyeztetve érzi magát a szellemi értelemben vett élettől.

Isten tehát kiöntötte az ítéletét a vallási rendszerre a Jelenések Könyvében, és megbosszulta az Ő szolgálóinak vérért. Sok keresztényt ugyanis éppen a vallási vezetők üldöztek és üldöznek ma is.

Mert igazak és igazságosak az Ő ítéletei, mert elítélte a nagy paráznát, aki paráznaságával megrontotta a földet, mert számon kérte kezéből szolgálóinak vérért. Még egyszer mondták: Halleluja! Felszáll a füstje is örökkön örökké.

Ez a Babilonra kiöntött ítélet füstje.

Ekkor leborult a huszonnégy vén és a négy élőlény, imádták Istent, aki a trónuson ül, és így szóltak: Ámen! Halleluja!

A Halleluja kifejezéssel itt találkozunk először az Újszövetségben. Mára már egy igen csak gyakran alkalmazott kifejezéssé vált keresztény körökben. Ez a héber kifejezés pedig annyit jelent: Dicsőség Jahvenak vagy Jehovának.

És megszólalt egy hang a trónus felől: Dicsérjétek Istenünket, Ti szolgálóink mindnyájan, akik féltitek Őt, kicsinyek és nagyok.

Először tehát a sokaság dicséri Istent, most pedig megszólal egy hang a trónus felől, és arra bátorít mindenkit, hogy dicsérik Őt.

És hallottam valami nagy sokaság hangját, mely mintha nagy vizek zúgása és erős mennydörgés volna: Halleluja! – mert uralkodik az Úr! A mi Istenünk, a Mindenható!

Képzeljük csak el, ahogy a sok millió keresztyén ott áll majd és megszólal Isten arra bátorítva bennünket, hogy imádjuk Őt. Képzeljük csak el, ahogy mindannyian fennhangon dicsérni kezdjük Istent erre válaszként; s olyan hangja volt ennek a nagy sokaságnak – írja János – mintha nagy vizek zúgása és erős mennydörgés hangja volna. Alig várom már ezt a dicsőséges pillanatot.

Örüljünk és ujjongjunk, és dicsőítsük Őt, mert eljött a bárány menyegzője, felkészült menyasszonya.

Minden készen áll tehát arra, hogy Jézus Krisztus visszatérjen, és feleségül vegyen bennünket. Elérkezett a Bárány menyegzőjének napja, a menyasszonya felkészült.

És megadatott neki – vagyis a bárány menyasszonyának – hogy felöltözzék fényes, tiszta gyolcsba. Ez a gyolcs a szentek igaz cselekedeteit jelenti.

Egy másik fordítás szerint pedig a szentek igazsága. De vajon mi a szentek igazsága?

Pál ezt írja a Filippi 3.5-től.

Nyolcadik napon metéltek körül, Izráel népéből, Benjámin törzséből származom, héber a héberek közül, törvény szempontjából farizeus.

Buzgóság szempontjából az egyház üldözője, a törvényben követelt igazság szempontjából fedhetetlen voltam.

De vegyük észre, mit mond a hetes versben: Ellenben azt, ami nekem nyereség volt, kárnak ítélem a Krisztusért.

Sőt most is kárnak ítélek mindent, Krisztus Jézus, az én Uram ismeretének páratlan nagyságáért. Ő érte kárba veszni hagytam, és szemétnak ítélek mindent, hogy Krisztust megnyerjem.

Hogy kitűnjék rólam Ő általa, nincsen saját igazságom a törvény alapján, hanem a Krisztusba vetett hit által van igazságom Istentől a hit alapján.

Amikor tehát én hitemet Jézus Krisztusba vetem, Jézus igazságát kapom meg, és azt ölthetem magamra. Isten a hitünket számítja igazságnak. Így tehát én is fényes, tiszta gyolcsot viselhetek majd. Ez a fényes, tiszta gyolcs pedig nem más, mint a szentek igazsága, amit megkapok Istentől pusztán az által, hogy hitemet Jézus Krisztusba vetem.

Ez az igazság tehát nem cselekedetekből fakad. Nem azért kapom, mert elegendő időt töltöttem Istennel, mert egy bizonyos számú embernek bizonyosságot tettem; vagy, mert

a megfelelő számú fejezetet olvastam el mindennap a Bibliában; vagy, mert x órát imádkoztam mindennap. Isten az Ő igazságát egyáltalán nem ez alapján adja nekem.

Engem Isten igaznak minősít pusztán annak köszönhetően, hogy hitemen Jézus Krisztusba vettem, és hogy Ő benne bízok. Ez képezi az én igazságom alapját és ez nagyszerű.

Képzeljük csak el, hogy milyen lenne, ha igazságunk a saját cselekedeteinkre épülne. Tételezzük fel, hogy kijelentjük: mindennap el kell olvasunk öt fejezetet a Bibliából; mindennap húsz percet kell töltsünk Isten előtt térdelve és imádkozva, mindennap legalább két embernek bizonyosságot kell tennünk stb., stb.

Tehát konkrét szabályokat határoznánk meg, amelyeket ha betartunk, igazak leszünk. Lehet, hogy egy héten keresztül sikeresek vagyunk, kipipálunk minden tevékenységet; de aztán jön a péntek este, és elrontjuk a dolgot: nem imádkoztunk húsz percig, és pénteken már nem vagyunk igazak. Úgyhogy csak abban reménykedhetünk, hogy Jézus Krisztus azon a pénteken nem tér vissza, mert ha igen, akkor lehet, hogy bennünket nem visz magával.

Ez azonban nem így működik. Az én igazságom nem a cselekedeteimen alapul, az igazságomat én Istentől kapom. Ő igaznak minősít engem, amikor én hitemet Jézus Krisztusba vetem.

Így szólt hozzám: Írd meg! Boldogok, akik hivatalosak a bárány menyegzőjének vacsorájára. – ezt is mondta nekem. Ezek az Isten igaz igéi.

Úgy tűnik, hogy Isten itt különösen odafigyel arra, hogy elmondja nekünk, hogy ezek a Ő igaz igéi. Ahogy a könyv vége felé közeledünk, újra és újra elismétli ezt Isten: Ezek az Isten igaz igéi. Mintha meg akarna nyugtatni afelől, hogy mindezt nyugodtan elhiszhetjük, mert az igazat szólja.

Nagyon érdekes számomra, hogy Isten azt is többször egyértelművé tette, hogy Jézus Krisztus ártatlanul megy a keresztre.

Amikor Júdás visszavitte a harminc ezüstöt a főpapoknak és a véneknek, a Máté 27.4-ben ezt mondta: Vétkeztem, mert ártatlan vért árultam el.

A János 19.4-ben Pilátus is azt mondja Jézusról: Tudjátok meg, hogy semmiféle bűnt nem találok benne.

A Lukács 23.41-ben pedig az egyik rabló, akit Jézus Krisztussal egy időben feszítettek keresztre, a következőket mondja: Mi ugyan jogosan vagyunk itt, mert tetteink méltó büntetését kapjuk, de Ő semmi rosszat nem követett el.

Isten tehát különös gondot fordít arra, hogy kihangsúlyozza: Jézus Krisztus ártatlan. Nem saját bűneiért feszítik keresztre, hanem a mi bűneinkért.

Amikor tehát az Úr el kezd beszélni az Ő dicsőséges királyságáról, illetve a Bárány menyegzőjéről, szintén kihangsúlyozza: Ezek az Isten igaz igéi. Ezt elhiszhetjük, ez valóban így lesz.

És leborultam a lába elé, hogy imádjam Őt, de így szólt hozzám: «Vigyázz! Ne tedd! Szolgatársad vagyok és testvéreidé is, akikben megvan a Jézus bizonyágtétele. Az Istent imádd!»»

János itt úgy viselkedik, mint oly sokan mások, akik azt a valakit kezdik el imádni, akit Isten eszközként használ az Ő üzenetének, szeretetének, vagy kegyelmének közvetítésére. És ez egy valós vezély, amikor valakit Isten használ a szolgálatban, és amikor az Istentől kapott lelki ajándékainkat használjuk.

Itt János esetében is azt látjuk, hogy János leborul az angyal előtt, akitől a kinyilatkoztatást kapja, mert annyira lenyűgözi őt az, amit hall. Az angyal azonban megállítja őt, és azt mondja: „Ne tedd! – hiszen én is csak szolgatársad vagyok. Az Istent imádd!”

Úgy tűnik, hogy minden ember vágyik arra, hogy valamit vagy valakit imádjon. És az emberek számára általában könnyebb valakit, vagy valami olyat imádni, amit látnak, mint olyan valakit, akit nem látnak. Ez tehát egy komoly hiba, amelybe az emberek hajlamosak beleesni.

Pál is megemlíti ezt a Róma 1.25-ben. Ott ezt olvashatjuk: *Akik az Isten igazságát hazugsággal cserélték fel, azok a teremtményt imádták és szolgálták a Teremtő helyett, aki áldott mindörökké.* Az emberek tehát hajlamosak elkövetni ezt a hibát, hogy ámulnak és bámulnak Isten teremtésének láttán, de mégsem Istent, a Teremtőt imádják, hanem inkább a teremtést. János itt ugyanezt teszi, az Angyal azonban azt mondja Jánosnak: Ne tedd! Én szolgatársad vagyok. Istent imádd!

Legyünk tehát óvatosak, ha a szolgálatunk nyomán bennünket is, mint Isten eszközeit elkezdnek imádni,; cselekedjünk olyan bölcsen, mint ahogy az angyal és mondjuk azt: „Ne engem, hanem Istent imádd!” Isten ugyanis nem akarja, hogy mi kapjuk a dicsőséget az Ő munkájáért, amiért egyedül Őt illeti meg a dicsőség.

Az Istent imádd, mert a Jézusról való bizonyágtétel a prófétaság lelke.

Vagyis a prófécia Jézus Krisztus személye köré összpontosul. Erről szól tehát a prófécia és erről szól a történelem is: Krisztus áll a világtörténelem középpontjában. Még az időszámítást is Tőle kezdjük: és így beszélhetünk Krisztus előtti és Krisztus utáni évekről.

Istennek nem az a fontos, hogy elmondja nekünk: ki lesz a házastársunk, és mit fogunk csinálni majd a következő héten. A prófeciák középpontjában Jézus áll.

És láttam a megnyílt eget. Íme egy fehér ló, és aki rajta ül, annak neve: hű és igaz.

A Jelenések Könyvében folyamatosan ezt látjuk az Úrral kapcsolatban; hogy Ő a hű tanú, az igaz tanú, a hű és igaz tanú.

És láttam a megnyílt eget. Íme egy fehér ló, és aki rajta ül, annak neve: hű és igaz. Mert igazságosan ítél és harcol.

Vegyük észre, hogy itt az Ige ismét kijelenti, hogy Ő igazságosan ítél.

Szeme tűz lángja.

Ez még mindig az Ő ítéletének tüzeire vonatkozik.

És fején sokágú korona és ráírva egy név, amelyet senki sem tud rajta kívül. És vérbe mártott ruhába volt öltözve. Ez a név adatott neki: az Isten Igéje.

János 1

Kezdetben volt az Ige, és az Ige Istennél volt, és Isten volt az Ige.

Ő kezdetben az Istennél volt.

Minden általa lett, és nélküle semmi sem lett, ami létrejött.

Benne élet volt, és az élet volt az emberek világossága...

Az Ige testté lett, közöttünk lakott, és láttuk az Ő dicsőségét, mint az Atya egyszülöttének dicsőségét, telve kegyelemmel és igazsággal.

Itt a Jelenések 19-ben pedig Jézus Isten Igéjeként ismét visszatér a földre.

A mennyei seregek követték Őt fehér lovakon, tiszta fehér gyolcsba öltözve.

Én is része leszek a mennyei seregeknek, mint ahogy a többi hívő is, mert mi is fényes tiszta gyolcsba vagyunk öltöztetve, amely a szentek igazsága.

Szájából éles kard jött ki, hogy megverje vele a népeket.

Zsidók 4.12. Mert Isten Igéje élő és ható, élesebb minden kétélű kardnál, és áthatol az elme és a lélek, az izületek és a velők szétválásáig, és megítéli a szív gondolatait és szándékait.

Jézus szájából tehát éles kard jött ki, ami az Ő Igéje,

hogy megverje vele a népeket, mert Ő vasvesszővel fogja pásztorolni Őket, és fogja taposni a mindenható Isten búsuult haragjának borsajtóját.

Ruhájára és derekára az a név van írva: Királyoknak Királya és Uraknak Ura.

Térjünk vissza egy pillanatra a Jelenések 19.13-hoz, konkrétan a vérbe mártott ruhához, amelybe Jézus volt öltözve.

Ez egy utalás valószínűleg az Ézsaiás 63-ra: ez a vér nem az Ő saját vére, hanem ellenségeinek vére, amely akkor folyik ki, amikor Ő eltapossa a lázadókat.

Ézsaiás 63.1-től.

Ki jön ott Edomból, vérvörös ruhában Bocrából, pompás öltözetben, erőteljes léptekkel?

A próféta teszi fel ezt a kérdést, Jézus pedig válaszol:

Én, aki igazat beszélek. És van erőm a szabadításhoz.

Erre a 2. versben a próféta egy újabb kérdést tesz föl: *Miért vörös az öltözeted? Miért olyan a ruhád, mint azé, aki borsajtóban tapos?*

Biztosan emlékszünk még azokra az időkre, amikor nagy dézsákban, borsajtókban a szőlőt lábbal taposták. Erről a párhuzamról van itt szó. És képzelhetjük, hogy azoknak, akik a szőlőt taposták, a ruhájukon is a szőlő levének a foltjai voltak mindenütt. A próféta tehát felteszi a kérdést: *Miért vörös az öltözeted? Miért olyan a ruhád, mint azé, aki borsajtóban tapos?*

Jézus így válaszol: *A sajtóban egyedül tapostam, a népek közül senki sem volt velem. Tapostam ōket haragomban, tiportam ōket felindulásomban. Levük a ruhámra fröccsent, egész öltözetemet beszennyeztem.*

Mert bosszúállás napja van a szívemben, eljött a megtorlás esztendeje.

Jézus tehát visszatér a földre, hogy az emberek lázadásának véget vessen. Visszatér, hogy a borsajtóban taposson, és ekkor több millió ember fog összegyűlni a földön, hogy harcba szálljon Jézus Krisztus ellen.

A Megiddó völgytől egészen Edómgig az egész terület tele lesz a világ hadseregeivel. Több millió katona. Van egy igevers, amely arra utal, hogy akár kétszázmillió katona is összegyűlhet itt, és sok vér folyik majd ezen a területen.

Zsoltárok 2.1.

Miért tombolnak a népek? Milyen hiábavalóságot terveznek a nemzetek?

Összegyűlnek a föld királyai, a fejedelmek együtt tanácskoznak az Úr ellen és Felkentje ellen.

Dobjuk le magunkról bilincseinket! Tépjük le köteleinket!

A Mennyben lakozó kineveti, az Úr kigúnyolja ōket.

Visszatérve a Jelentések 19-hez: itt látjuk tehát, hogy Jézus visszatér és vérbe mártott ruhába van öltözve.

Szájából éles kard jött ki, hogy megverje vele a népeket. Más szóval a lázadókat, az Ő Igéjével győzi le.

A János 1.1.-ből tudjuk, hogy Jézus Krisztus kezdetben Istennél volt, és hogy minden általa lett. Nélküle semmi sem lett, ami létrejött. Vagyis: Jézus Krisztus teremtette ezt a hatalmas világegyetemet. De vajon hogyan?

Úgy, hogy szólt és az hirtelen létrejött. Ez azt jelenti, hogy Isten képes arra, hogy kimondjon valamit és az abban a pillanatban létre is jön.

1Mózes 1.2.

A föld még kietlen és puszta volt, a mélység fölött sötétség volt, de Isten lelke lebegett a vizek fölött.

Akkor ezt mondta Isten: Legyen világosság! – És lett világosság.

A magyar megfogalmazás jól tükrözi a hébert, mert valóban arról van itt szó, hogy Isten azt mondta: Legyen világosság! – És lett világosság. Ez nekem nagyon tetszik. Isten szólt, és létrejött az a bolygó, amelyen ma élünk.

Azután ezt mondta Isten: Legyen boltozat a vizek között, hogy elválassza egymástól a vizeket! – És úgy történt.

Azután ezt mondta Isten: Gyűljenek össze az ég alatt levő vizek egy helyre, hogy láthatóvá válják a száraz! – És úgy történt.

És még folytathatnánk. Isten szólt, a dolgok pedig megtörténtek.

Isten szava hatalmas. Bárcsak tudatosítanak Isten szavának, Isten Igéjének erejét. Hiszen Isten Igéje élő és ható.

Azon a napon, amikor Jézus Krisztus visszatér, mindannyian tudatába kerülünk ennek. Akkor egy hatalmas hadsereg fog összegyűlni, hogy harcba szálljon Jézus Krisztussal, Ő pedig csak szól, és a harc máris eldőlt.

Micsoda hatalma is van Jézus Krisztus Igéjének! Azzal az éles karddal, amely a szájából jön ki, elpusztítja a lázadókat, akik szembeszállnak vele.

Azt persze nem tudom, hogy abban a pillanatban Jézus pontosan mit fog mondani, de már alig várom, hogy meghalljam. Az egyik elképzelésem az, hogy Jézus így szól majd: Ennyi volt! Végetek van!

Ruhájára és derekára az a név van írva: Királyoknak Királya és Uraknak Ura.

És láttam, hogy egy Angyal áll a Napban.

Erre ugye mi nem lennénk képesek, ezt csak az angyalok tudják megtenni. Az angyalok nagyon érdekes teremtmények kell legyenek, ha képesek megállni a Napban, ahol hihetetlen nagyságú hófok uralkodik.

Ami hatalmas hangon kiáltott minden madárhoz, ami az ég közepén repül: Jöjjetek, gyülekezzetek össze az Isten nagy vacsorájára.

A korábbiakban már beszéltünk a bárány menyegzői vacsorájáról, amelyre mi is hivatalosak vagyunk. Egy másik vacsora is megrendezésre kerül azonban – az Isten nagy vacsorája. Tehát az angyal így kiált: Jöjjetek, gyülekezzetek össze az Isten nagy vacsorájára.

Hogy királyok, vezérek és hatalmasok húsát egyétek, lovak húsát, és a rajta ülőket, minden szabad ember és rabszolga húsát, kicsinyekét és nagyokét.

És láttam, hogy a fenevad, meg a föld királyai és seregei gyülekeznek, hogy harcra keljenek a lovon ülő és serege ellen.

Micsoda ostobaságról tesz itt a Sátán tanúbizonyságot. Azt gondolja, hogy megnyerheti a csatát Isten ellen.

És milyen sok ember gondolja ezt napjainkban is, amikor harcol Isten ellen. A humanisták például humanista kiáltványukban kijelentik: az Ő céljuk kiirtani Istent az emberek fejéből, az emberek tudatából, hogy szabaddá tegyék az embereket.

Egyesek tehát a Sátán felhívására összegyűlnek majd, hogy Isten ellen induljanak harcba.

De foglyul esett a fenevad – vagyis az Antikrisztus – és vele együtt a hamis próféta, aki a csodákat tette az Ő nevében, amellyel megtévesztette azokat, akik a fenevad bélyegét magukra vették, és imádták az Ő képmását. Élve vettetett mind a kettő a kénnel égő Tűz Tavába,

amelyre az Ige Gyehennaként is utal, amely a meg nem igazultak végső lakóhelye. Jézus maga mondta, hogy ezt a helyet Isten a Sátánnak és az ő angyalainak készítette el.

A Gyehenna első két lakója tehát a fenevad és a hamis próféta lesz. Sőt úgy tűnik, hogy ezer évig csak ők tartózkodnak majd ott. Az ezer év elteltével azután a Sátán is csatlakozik hozzájuk, és azok az angyalok is, akik a Sátánnal tartottak, amikor ő fellázadt Isten ellen. Ezen kívül pedig azok az emberek is odakerülnek, akik a Sátán mellett voksoltak, és fellázadtak Isten ellen. Jézus megfogalmazása szerint ez nem más, mint a külső sötétség, ahol sírás és fogcsikorgatás lesz.

A Pokol vagy Hádész helyileg a Föld gyomrában fekszik. Az Alvilág ezen belül valószínűleg éppen a Föld középpontjában helyezkedik el, mert a görög kifejezés szó szerinti fordítása így hangzik: feneketlen mélység, feneketlen szakadék.

Valószínűleg van a Föld szívében egy üreges rész, amelyben az esésnek soha nincs vége, ahogy a Föld forog, az ember folyamatosan esik, de soha nem ér földet. Ha ez a hely legalább tizenöt kilométeres átmérőjű, akkor Ádámtól kezdődően mindenkit magába tud fogadni, aki elutasította Jézus Krisztust és az Ő igazságát. Olyan technológiával azonban még nem rendelkezünk, hogy a Föld szívében valamilyen úton módon meghatározzuk ennek a helynek az elhelyezkedését.

A többiek pedig megölettek a lovon ülő kardjával, amely a szájából jött ki.

Mi is ez a kard? – az Ő Igéje.

És a madarak mind jóllaktak az ő húsból.

Isten tehát hív minden madarat a világ minden tájáról, hogy gyülekezzenek össze az Isten nagy vacsorájára és királyok, vezérek és hatalmasok húsát egyék.

És láttam, hogy egy angyal leszállt a mennyből, az alvilág kulcsa volt nála és egy nagy lánc a kezében.

Korábban, amikor megszólalt az ötödik trombita, a Jelenések Könyvének 9. fejezetében azt olvashattuk, hogy egy csillag leesett az égből a földre, és neki adatott az alvilág mélységének a kulcsa – vagyis az a kulcs egy bukott angyalnak adatott. Ő pedig felnyitotta az alvilág mélységét és füst szállt fel onnan, mint egy nagy kemence füstje, és elsötétült a Nap és a levegő a mélység füstjétől, és sáskák jöttek ki a füstből a földre, és olyan erő adatott nekik, amilyen ereje van a földi skorpiónak. Tulajdonképpen tehát démoni lények jöttek elő a mélységből.

Most ismét megjelenik egy angyal az alvilág kulcsával a kezében. Ebben az esetben azonban nem az a cél, hogy kiengedjen bárkit is ebből a mélységből, hanem hogy gondosan bezárja a mélység kapuját. Tehát az alvilág kulcsa volt nála és egy lánc a kezében.

Megragadta a Sárkányt, az Ősi Kígyót, aki az Ördög és a Sátán – megkötözte ezer esztendőre.

A Sátánt tehát nem a Gyehennába, nem a kénnel égő Tűz Tavába vetik, hanem az alvilágba, ott megkötözik, és oda zárják be ezer évre. Később azután őt is a gyehennába vetik. A Sátánt az Ige különféle nevekkkel illeti: a Sárkány, a Kígyó – aki megkörnyékezte Évát az Éden kertjében –, vagy az Ördög, amely tulajdonképpen rágalmozót vagy vádlót jelent. A Sátán kifejezés pedig ellenséget jelent.

Levetette a mélységbe, bezárta és pecsétet tett rá, hogy meg ne tévessze többé a népeket, amíg el nem telik az ezer esztendő. Azután el kell oldoztatnia majd egy kis időre.

Jelenleg a világ a Sátán irányítása alatt áll. Pál az Efezus 2.1-től a következőket írja: *Titeket is életre keltett, akik halottak voltatok vétkeitek és bűneitek miatt, amelyekben egykor éltetek e világ életmódja szerint, igazodva a levegő birodalmának fejedelméhez, ahhoz a lélekhez, amely most az engedetlenség fiaiban működik.*

Jézus a Sátánt e világ fejedelmének nevezi. A világ tehát jelenleg a Sátáné, mert az ő irányítása alatt áll. Amikor Jézus eljött a földre, hogy megváltsa, azaz visszavásárolja a világot Istennek, a Sátán üzletet ajánlott Neki, és azt mondta: Borulj le előttem és engem imádj! – és én Neked adom a föld országait és minden dicsőséget. A Máté 4.10-ben azonban Jézus így válaszolt: *Távozz tőlem Sátán, mert meg van írva, az Urat, a Te Istenedet imádd, csak Neki szolgálj!*

A Sátán egy kompromisszumot ajánlott Jézusnak. Ha Jézus elfogadta volna az ajánlatát, megmenekülhetett volna a kereszthaláltól. Jézus azonban nem lépett kompromisszumra a Sátánnal, meghalt a kereszten, és saját vérével vásárolta vissza a földet. Megváltotta azt, hogy ismét Isten tulajdonát képezhesse. Amikor pedig Jézus Krisztus visszatér, akkor azért fog jönni, hogy magához vegye azt, amit megváltott és visszavásárolt.

Róma 8.22.

Hiszen tudjuk, hogy az egész teremtett világ együtt sóhajtozik, és együtt vajúdik mindez ideig.

De nemcsak ez a világ, hanem még azok is, akik a lélek első zsengejét kapták, mi magunk is sóhajtozunk magunkban, várva a fiúságra, testünk megváltására.

A Jelenések 20-ban pedig azt látjuk, hogy elérkezett ennek az ideje. A Sátánt Krisztus ezeréves uralmának idejére az abusszoba vetik, és a földön Jézus fog uralkodni az Ő egyházával.

4.es vers. Károli fordítás: *És láték királyi széket, és leülének azokra, és adatik nékik ítéllettétel.*

János tehát azokat a trónokat látja meg először, amelyeken az egyház foglal helyet.

Jézus a Jelenések 3.21-ben a következőket mondja a laodiceai gyülekezetnek: *Aki győz, annak megadom, hogy velem együtt üljön az én trónusomon, mint ahogy én is győztem és Atyámmal együtt ülök az Ő trónusán.*

Az 1Korinthus 3-ban Pál a következőket írja: *Vagy nem tudjátok, hogy angyalok fölött is ítélkezünk majd?*

És láttam azoknak lelkeit, akiket megöltek a Jézus bizonyágtételéért, és az Isten beszédéért, és akik nem imádták a fenevadat, sem annak képét és nem vették annak bélyegét homlokukra és kezeikre, és éltek és uralkodtak a Krisztussal ezer esztendeig.

Itt azokról a mártírhalált halt szentekről van szó, akik ellenálltak az Antikrisztusnak és akiket meggyilkoltak azért, mert nem voltak hajlandók venni a fenevad bélyegét. Ők is azok között lesznek, akik Jézus Krisztussal együtt uralkodnak, amikor visszatér a földre és ezer éven át uralkodik.

A többi halott nem kelt életre, míg el nem telt az ezer esztendő. Ez az első feltámadás.

Az első feltámadás Jézus Krisztussal vette kezdetét.

Apcsel. 26.23. *Ő elsőnek támadt fel a halottak közül. Amikor pedig Jézus feltámadt a halálból, a foglyokat kiszabadította.*

Kiszabadította azokat az ószövetségi szenteket, akik hitben várták Ábrahámval együtt, hogy Isten ígéretei beteljesüljenek. Jézus bement a börtönükbe, prédikált ezeknek a lelkeknek, majd kivezette őket a fogságból.

Efezus 4.8-9. *„Felment a magasságba, foglyokat vitt magával, ajándékot adott az embereknek.*

Az pedig, hogy fölment, mit jelentene mást, minthogy előbb le is szállott a föld alsóbb részeibe.

Az Ézsaiás 61-ben található prófécia szerint pedig szabadulást hirdetett a foglyoknak és szabadon bocsátást a megkötözötteknek. Ez jelenti az első feltámadás kezdetét, amely akkor fejeződik be, amikor az utolsó ember is mártírhalált halt azok közül, akiknek mártírhalált kell halnia a nagy nyomorúság idején.

Ádám, Ábel és azok az igazak az Ószövetségben, akik hitben vártak arra, hogy Isten beteljesítse ígéreteit, valamint az egyház, és azok a szentek, akik a nagy nyomorúság időszakában hálnak mártírhalált mind az első feltámadást alkotják.

Boldog és szent az, akinek része van az első feltámadásban, ezeken nincs hatalma a második halálnak, hanem az Isten és Krisztus papjai lesznek, és vele fognak uralkodni ezer esztendeig.

Ez lesz tehát Krisztus ezeréves uralma, mi pedig vele együtt uralkodunk.

Júdás 1.14-15.

Íme! Eljött az Úr szent seregeivel,

Hogy ítéletet tartson mindenk felett, és megbüntessen minden istentelent minden istentelenségért, amelyet istentelenül elkövettek és minden káromló szóért, melyet istentelen bűnösökért ellene szóltak. Ezekről is prófétált Énók” – mondja Júdás a levelében.

Pál pedig a következők írja a Kolossé 3.4-ben:

Mikor Krisztus, a mi életünk megjelenik, akkor vele együtt Ti is megjelentek – dicsőségben.

Jézus tehát visszatér az Ő szentjeivel, hogy az Ő országát megalapítsa a földön, ez az alkalom azonban nem tévesztendő össze az egyház elragadtatásával.

Az elragadtatáskor Jézus kimondottan azért jön vissza, hogy magával vigye a szenteket, hogy kiragadja Őket ebből a világból. Amikor azonban eljön a földre hatalommal és dicsőséggel, akkor az Ő szentjeinek kíséretében érkezik. Én pedig már alig várom, hogy mindkét eseménynek részese lehessenek.

Amikor pedig eltelik az ezer esztendő, a Sátán elbocsáttatik börtönéből.

És elmegy, hogy megtévessze a népeket a föld négy sarkán: Gógot és Magógot is.

Ez a két név tulajdonképpen az Isten elleni lázadás szinonimája, és ezeket a neveket Ezékiel Könyvében találjuk.

Hogy összegyűjtse háborúra azokat, akiknek annyi a száma, mint a tenger fővenye.

Hihetetlen, hogy Krisztus ezeréves uralma után is a Sátán még mindig nagyon sok embert be tud csapni a földön, és arra tudja indítani őket, hogy ismét Jézus Krisztusra támadjanak, és megpróbálják Őt elpusztítani. És bizony annyi volt ezeknek a lázadóknak a száma, mint a tenger fővenye; vagyis megszámlálhatatlanul sokan voltak. És persze feltehetnénk a kérdést: hogyan lehetséges ez?

Az emberek ma is láznak az Isten ellen. Én ma sem értem, hogy egy logikus gondolkodású, értelmes ember hogyan lázadhat Isten ellen? Szerintem ez csak azért lehetséges, mert a Sátán elvakította őket, és nem látják az igazságot.

1Korinthus 2.14. A nem lelki ember pedig nem fogadja el az Isten lelkének dolgait, mert ezeket bolondságnak tekinti. Sőt megismerni sem képes, mert csak lelki módon lehet azokat megítélni.

Ez az egyetlen magyarázatom erre. Bár van szemük, egyszerűen nem látnak. És vannak emberek, akik megmakacsolják magukat, és azt mondják, hogy: Én ezt nem akarom hallani! Én ezt nem akarom látni! Ne zavarj össze engem ezzel, én már döntöttem, hagyj békén!

Ők már eldöntötték, hogy nemet mondanak Isten kegyelmének. Csak azt nem értem igazán, hogy miért, hiszen Isten a mi javunkat akarja. Isten a legjobbat akarja nekünk. Miért hadakoznánk az ellen, ami jó nekünk?

Nekem egyszerűen nem fér a fejembe, hogy egyesek miért akarnának nemet mondani Isten jóságának, pedig erre a múltban is volt már példa és a jövőben is lesz.

Itt olyanokról van éppen szó, akik Krisztus ezeréves uralmának idején születtek. Ami bennünket, hívőket illet, mi az új testünkben leszünk. Azt nem tudom, hogy az új testünk mire képes majd, de azt tudom, hogy egy új testet kapunk Istentől.

1János 3.2. Szeretteim! Most Isten gyermekei vagyunk, de még nem lett nyilvánvaló, hogy mivé leszünk. Tudjuk, hogy amikor ez nyilvánvalóvá lesz, hasonlóvá leszünk hozzá, és olyannak fogjuk látni, amilyen valójában.

Abban biztos vagyok, hogy az új testünk sokkal több mindenre lesz majd képes, mint a mostani földi testünk. Először is nagyszerű lesz, hogy nem kell egy repülőgépre ülnöm ahhoz, hogy innen Amerikából eljussak Izraelbe. Nem kell tizenhét órán át repülőgépen üljek, és utána hullafáradtan érkezzek meg. Úgy gondolom, hogy az új testemben egy szempillantás alatt ott tudok teremni majd Izraelben. Egyszer csak támad egy ötletem, hogy menjünk Jeruzsálembe, nézzük meg, mi történik ott – és már ott is vagyok.

Úgy gondolom, hogy nagyon sok lehetőség rejlik majd az új testünkben, amit Isten elkészít a számunkra. A testünk univerzális lesz. Mindenféle környezetben meg tud maradni. Például, ha kedvünk támad elmenni a Holdra, megtehetjük azt is.

A jelenlegi testünk csak itt a földön tud létezni.

1Korintus 15.49. És amint viseltük a földinek a képét, úgy fogjuk viselni a mennyeknek a képét is.

Izgatottan várom már az új testemet, ugyanis akkor tudom, hogy nem fog fájni a térdem, nem hullanak ki a fogaim, nem gyengül a látásom, sőt valószínűleg nagyon élesen látok majd, és át fogok látni a házak falain is.

Sőt én úgy gondolom, hogy előre fogjuk tudni ha valaki valami rosszra készül, azonnal ott termünk és azt mondjuk az illetőnek: Nem, nem, nem. Ha pedig mégis rosszat akarnak tenni, akkor rájuk suhintunk vasvesszővel, és így uralkodunk majd. Mindenképpen nagyon érdekes lesz.

A Sátán megtéveszti majd azokat, akik Krisztus ezeréves uralma alatt születnek, és akiknek soha nem volt lehetőségük arra, hogy fellázadjanak Isten ellen. Arra kényszerítették őket, hogy Jézus Krisztust szolgálják és hogy Isten törvényei szerint éljenek. Az emberek pedig bebizonyítják, hogy Isten ítélete igazságos, amikor egyszer s mindenkorra megtisztítja a világot a gonosztól.

Az emberek maguk bizonyítják be, hogy Istennek igaza van, hiszen annak ellenére, hogy ideális körülmények között élnek ezer éven át, mégis vannak olyanok, akik fellázadnak Isten ellen.

Az is lényeges, hogy a Sátán tulajdonképpen Istennek engedelmeskedik, Isten irányítja őt, és amikor Isten szeretné, meg tudja őt kötni és meg is fogja. Ezt követően egy rövid időre szabadon engedi, majd végérvényesen börtönbe veti. Lényegében tehát a Sátán is Isten tervét valósítja meg.

Egyesek azonban örült módon a következőket hirdetik: Isten ugye azt mondja, hogy mindenki bűnös, úgyhogy azáltal, hogy én vétkezem, azt bizonyítom, hogy Isten igazat beszél. Akkor azonban Isten hogyan ítélné meg engem a vétkeimért, hogyha ezzel csak azt bizonyítom, hogy amit Isten mond, igaz.

Az effajta eszme-futtatás is külön ítéletet érdemelne. Mondjuk tehát azt, hogy menjünk és vétkezzünk? Mert ahol megnövekedett a bűn, ott még bőségesebben kiáradt a kegyelem? Menjünk tehát, és vétkezzünk, hogy Isten megmutathassa az Ő kegyelmét? Ez valóban nagy örültség.

Az ördög pedig, aki megtévesztette őket, a tüzes és kénes tóba vettetett, vagyis a Gyehennába, ahol a fenevad és a hamis próféta is van.

Vegyük észre, hogy nem azt írja az Ige, hogy ahol a fenevad és a hamis próféta is volt, vagy ahol a fenevad és a hamis próféta is elpusztult – múlt időben. Nem!

Az Ige jelen időt használ: Ahol a fenevad és a hamis próféta is van, és gyötrődnek éjjel és nappal, örökkön örökké. A görög eredetiben használt kifejezés szó szerint ezt jelenti, hogy egy örökkévalóságon át.

A Gyehenna tehát egy örökre szóló büntetés, egy örökkévaló szenvedés.

Vajon mennyire igazságos ez Isten részéről? – kérdezhetné valaki.

Én ebbe nem szólok bele, csak annyit mondanék, hogy ez áll az Igében. Mindenki azt kezd vele amit akar, megpróbálhatja megmagyarázni, de ami engem illet, én ebbe a témába nem mennék bele jobban.

A Jelenések 22.18-19-ben ezt olvashatjuk:

Ha valaki hozzátesz ezekhez, arra az Isten azokat a csapásokat bocsátja, amelyek meg vannak írva ebben a könyvben.

Ha pedig valaki elvesz e próféta könyv igéiből, attól az Isten elveszi osztályrészét az élet fájából, a szent városból és mindabból, ami meg van írva ebben a könyvben.

Mindezek miatt tehát én nem akarok hozzányúlni ehhez ... Mindenki azt kezd ezzel, amit akar. Persze mondhatnád, hogy ezt nem érted. Én sem értem, de ezt olvasom az Igében, úgyhogy ebbe nem szólok bele.

És láttam egy fehér trónust és a rajta ülőt, színe előtt eltűnt a föld és az ég, és nem maradt számukra hely.

És láttam, hogy a halottak, nagyok és kicsinyek, a trónus előtt állnak, és könyvek nyitattak ki. Még egy könyv nyitott ki, az élet könyve, és a halottak a könyvben írottak alapján ítéltettek meg, cselekedeteik szerint.

Többféle könyv létezik tehát. Először is az Élet Könyvét kell megemlítenünk, amelyről az Ószövetség is említést tesz.

A tenger kiadta a benne levő halottakat.

Kikről van ez esetben szó? Nem tudom. Lehet, hogy a tenger mélyén egy korábbi civilizáció szunnyad, amely szintén fellázadt Isten ellen.

Bizonyos elképzelések szerint ugyanis, amit az 1 Mózes 1-ben olvashatunk, ez nem volt Isten első teremtő munkája.

1Mózes 1.1.

Kezdetben teremtette Isten a Mennyet és a Földet. A teremtette ige helyén a héber eredetiben a Bara kifejezés áll, ami azt jelenti, hogy semmiből teremteni valamit.

A Föld még kietlen és pusztá volt.

Pedig Isten semmit nem teremt kietlennek és pusztának. Hiszen a teremtés minden napján, amikor Isten megvizsgálta azt, amit teremtett, azt mondta: Ez jó.

Az Ézsaiás 48-ban azt láthatjuk, hogy Isten nem azért teremtette a Földet, hogy kietlen és pusztá legyen, hanem hogy mindenféle élőlények benépesítsék azt.

A Föld még kietlen és pusztá volt, a mélység fölött sötétség volt, de Isten lelke lebegett a vizek fölött. A lebegett kifejezés helyén a héber eredetiben egy olyan szó áll, amelynek jelentése „dühösen járt, kelt”.

Ebből esetleg arra következtethetünk, hogy a jelenlegi emberiség előtt létezhetett egy másik civilizáció a Földön, Isten azonban a haragjában elpusztította őket. Ezt a civilizációt pedig teljesen elnyelte a víz.

A tenger kiadta a benne levő halottakat.

Természetesen azokról is lehet itt szó, akiket a tengerbe temettek, és akiknek a hamvait a tengerbe szórták.

A Halál és a Pokol is kiadták a náluk levő halottakat.

Teljesen mindegy, hogy az embernek a teste halála után hova kerül. Ha valaki úgy hal meg, hogy nem fogadta be Jézus Krisztus, a lelke a Pokolba kerül. Ezért írja az Ige, hogy a Pokol is kiadta a nála levő halottakat. Bár az Ige külön is megemlíti, hogy a tenger is kiadta a nála levő halottakat.

A Pokol tehát nem örökkévaló, nem az örökkévaló büntetés helye. A Pokolnak azzal vége van, hogy kiadja a halottakat, hogy azok megálljanak Isten nagy fehér trónja, azaz végső ítélőszéke előtt. Amikor pedig Isten kimondja az ítéletet, a Gyehennába küldi Őket. Ez a második halál és ez tartós.

A tenger kiadta a benne levő halottakat, a Halál és a Pokol is kiadták a náluk levő halottakat és megítéltetett mindenki cselekedetei szerint, és a Halál és a Pokol belevettetett a Tűz Tavába. Ez a második halál: a Tűz Tava. Ha valakit nem találtak beírva az Élet Könyvébe, azt a Tűz Tavába vetették.

Az embereket tehát megítélik gonosz cselekedeteik alapján.

A János 6.28-ban megkérdezték Jézustól:

Mit tegyünk, hogy Istennek tetsző dolgokat cselekedjünk?

Jézus ezt felelte nekik: *Az az Istennek tetsző dolog, hogy higgyetek abban, akit Ő küldött.*

Másutt pedig azt olvashatjuk, hogy Jézus hozzátette: Ha valaki nem ezt teszi, akkor őt Isten saját cselekedetei alapján ítéli majd meg.

JELENÉSEK KÖNYVE 21-22. FEJEZET

És láttam új eget és új földet, mert az első ég és az első föld elmúlt, és a tenger sincs többé.

Időben, már az ezeréves uralom után vagyunk. Az első ég elmúlt. Pétertől tudhatjuk, hogy hatalmas hő hatására következik be mindez, ahogy az elemek megolvadnak és felbomlanak.

Isten a szavával megteremtette a világegyetemet, és így egy tudományos kirakós játékot hozott létre. Fogta a protonokat és az elektronokat, és egy atomba helyezte őket. A protonokat az atom magjába helyezte, ezzel azonban megszegte az elektromosság Coulomb által felfedezett törvényét, amely értelmében az azonos töltésű részecskék taszítják egymást.

Két mágnes esetében ezt nagyon jól láthatjuk. Ha azonos pólusainál próbáljuk a mágneseket összeilleszteni, ellenállást tanúsítanak. Hasonlóképpen a pozitív töltésű részecskék is óriási erővel taszítják egymást.

Az atombomba nagyszerűen mutatja be az atom tulajdonságait. Az atommagot neutronokkal bombázzák, ez pedig felborítja a protonok igencsak bizonytalan egyensúlyát az atommagban, és a protonok hatalmas erővel kitörnek onnan.

De ugyanekkora erőre van szükség a protonok összetartásához is.

A Zsidók 1:3 azt is elárulja nekünk, hogy Isten hatalmas szavával hordozza a mindenséget, és így tart össze mindent.

Egy napon tehát csak annyit kell majd tennie, hogy az egészet elengedi, többé nem tartja össze, és akkor az egész világegyetemnek vége lesz.

2 Péter 3: 10: De el fog jönni az Úr napja, mégpedig úgy, mint a tolvaj, amikor az egek recsegve-ropogva elmúlnak, az elemek égve felbomlanak, a föld és a rajta levő alkotások is megégnek.

Isten leveszi a kezét a világegyetemről, és így az atomok is a természet törvényeinek engedelmeskednek. Vagyis az atommagban lévő protonok taszítani fogják egymást és, az egész világegyetem egy pillanat alatt tulajdonképpen szétesik.

Azután pedig azt mondja Isten:

Íme újjá teremtek mindent.

Ézsaiás 66: 17: Mert én új eget és új földet teremtek, a régire nem is emlékeznek, senkinek sem jut eszébe.

Tehát amikor Isten megteremti az új eget és az új földet, nem fogunk azon nosztalgizni, hogy milyen volt a régi világ. A régre nem is fogunk emlékezni.

És láttam új eget és új földet, mert az első ég és az első föld elmúlt, és a tenger sincs többé.

Nincs többé tenger. Ez bizonyosan elszomorítja a hullámlovasokat. De abban is biztos vagyok, hogy Isten valami sokkal jobbat ad nekünk helyette.

2: És a szent várost, az új Jeruzsálemet is láttam, amint alászáll a mennyből az Istentől, felkészítve, mint egy menyasszony, aki férje számára van felékesítve.

Alászáll tehát a mennyből az új Jeruzsálem, és én úgy gondolom, hogy ez az új Jeruzsálem az új föld körül kering majd. Nagysága nagyjából a Holdénak felel majd meg, bár nem lesz gömbölyű, hanem egy 900 km hosszúságú oldalakkal rendelkező kockaként kell elképzelnünk. Ennek fényében pedig nagyon érdekes lenne kiszámolni, hány köbkilométer egy ilyen kocka térfogata.

3: Hallottam, hogy egy hatalmas hang szól a trónus felől: „Íme, az Isten sátora az emberekkel van, és ő velük fog lakni, ők pedig népei lesznek, és maga az Isten lesz velük;

4: és letöröl minden könnyet a szemükről, és halál sem lesz többé, sem gyász, sem jajkiáltás, sem fájdalom nem lesz többé, mert az elsők elmúltak.”

5: A trónuson ülő ezt mondta: „Íme, újjáteremtek mindent”. És így szólt: „Írd meg, mert ezek az igék megbízhatók és igazak!”

Mindez úgy hangzik, mintha álom lenne, nem pedig valóság. Túl szép ahhoz, hogy igaz legyen. De igaz. Ezért mondja Isten: *Írd meg, mert ezek az Igék megbízhatók és igazak!* Isten maga jelenti ezt ki nekünk, úgyhogy elhihetjük.

És ezt mondta nekem: „Megtörtént! Én vagyok az Alfa és az Ómega, a kezdet és a vég.

A Zsidók 12: 2-ben azt olvashatjuk, hogy Jézus a hit szerzője és beteljesítője.

Én adok majd a szomjazónak az élet vizének forrásából ingyen.

A János 7:37-ben a következőket olvashatjuk: *Az ünnep utolsó nagy napján felállt Jézus, és így kiáltott: „Ha valaki szomjazik, jöjjön hozzám, és igyék!*

A samáriai asszonynak pedig a kútnál a János 4: 13-ban Jézus a következőket mondja:

„Aki ebből a vízből iszik, ismét megszomjazik, de aki abból a vízből iszik, amelyet én adok neki, soha többé meg nem szomjazik, mert örök életre buzgó víz forrásává lesz benne.”

Aki győz, örökölni fogja mindezt, és Istene leszek annak, az pedig fiam lesz.

Máté 25: 34: „Akkor így szól a király a jobb keze felől állókhoz: Jöjjetek, Atyám áldottai, örököljétek a világ kezdete óta számotokra elkészített országot.

A Kolossé 1:12 elárulja nekünk, hogy mi is részesülünk a szentek örökségében, a világosságban.

Róma 8: 17: Ha pedig gyermekek, akkor örökösök is: örökösei Istennek és örökösársai Krisztusnak,

Vagyis mi örököljük majd azt az új világegyetemet, amit Isten megteremt. Az egész a miénk lesz, hogy azt a lehető legteljesebben élvezni tudjuk Istennel.

és Istene leszek annak, az pedig fiam lesz.

1János 3: 2: Szeretteim, most Isten gyermekei vagyunk, Micsoda kiváltság.

8: De a gyáváknak és hitetleneknek, az utálatosoknak, gyilkosoknak és paráznáknak, a varázslóknak és bálványimádóknak, és minden hazugnak meglesz az osztályrésze a tűzzel és kénnel égő tóban: ez a második halál”.

9: És jött egy a hét angyal közül, akiknél a hét pohár volt, telve a hét utolsó csapással, és így szólt hozzám: „Jöjj, megmutatom neked a menyasszonyt, a Bárány feleségét”.

10: Elvitt engem lélekben egy nagy és magas hegyre, és megmutatta nekem a szent várost, Jeruzsálemet, amely az Istentől, a mennyből szállt alá.

11: Benne volt az Isten dicsősége; ragyogása hasonló volt a legdrágább kőhöz, a kristályfény jáspishoz,

12: fala nagy és magas volt, tizenkét kapuja, előtte tizenkét angyal, és a kapura nevek írva, Izrael fiai tizenkét törzsének nevei:

13: keletről három kapu, északról három kapu, délről is három kapu, és nyugatról is három kapu.

Tehát ebben a városban laknak majd azok is, akik az ószövetségi időkben hittek Istenben, pl. Ábrahám, és mindazok az ószövetségi időkben, akiknek Isten a hitét beszámította igazságul.

14: A város falának tizenkét alapköve volt, és azokon a Bárány tizenkét apostolának tizenkét neve.

Ezek pedig az egyetemes egyházat jelképezik. Tehát az egyház is ott lesz.

15: Aki velem beszélt, annál volt egy arany mérővessző , hogy megmérje a várost, annak kapuit és falát:

16: a város négyszögben fekszik, és a hossza annyi, mint a szélessége; és megmérte a várost a mérővesszővel: tizenkétezer futam, hossza, szélessége és magassága egyenlő .

17: Megmérte a falát is: száznegyvennégy könyök ember mértékével, ami az angyalé is.

18: Falának építőanyaga jáspis, és a város színarany, tiszta üveghez hasonló.

19: A város falának alapköveit mindenféle drágakő ékesítette: az első alapkő jáspis, a második zafír, a harmadik kalcedon, a negyedik smaragd;

20: az ötödik szárdonix, a hatodik karneol, a hetedik krizolit, a nyolcadik berill, a kilencedik topáz, a tizedik krizopráz, a tizenegyedik jácint, a tizenkettedik ametiszt.

21: A tizenkét kapu tizenkét gyöngy volt, a kapuk mindegyike egy-egy gyöngyből, és a város utcája színarany, mint az átlátszó üveg.

Én úgy gondolom, hogy ezáltal Isten megmutatja nekünk, hogy az új Jeruzsálemben teljesen más dolgok számítanak értékesnek, mint itt a földön, hiszen a mennyei Jeruzsálemben az arany az aszfaltnak felel meg. Ugyanaz az arany, amiért itt a földön az emberek veszekednek, hazudnak és gyilkolnak, az új Jeruzsálemben nem ér többet az aszfaltnál.

22: Nem láttam templomot a városban, mert az Úr, a mindenható Isten és a Bárány annak a temploma.

Nincsen tehát többé szükség templomra, mert Isten közvetlenül ott van az ő népével, közöttük lakik.

23: Napra sincs szüksége a városnak, sem holdra, hogy világítsanak neki, mert az Isten dicsősége világosította meg, és lámpása a Bárány:

24: a népek az ő világosságában fognak járni, és a föld királyai oda viszik be dicsőségüket.

25: Kapuit nem zárják be nappal, éjszaka pedig nem lesz.

26: A népek odaviszik dicsőségüket és tiszteletüket,

27: tisztátalanok pedig nem jutnak be oda, sem olyanok, akik utálatosságot vagy hazugságot cselekszenek: hanem csak azok, akik be vannak írva a Bárány életkönyvébe.

Látjuk tehát, hogy nem mindenkinek lesz bejárása a városba. Az is elképzelhető, hogy Isten egy új rendet teremt.

Istennek nem lehet határokat szabni.

Arra sincs igazi bizonyítékunk, hogy az ember előtt esetleg nem teremtett-e Isten más hasonló lényt?

Igen, Ádám volt az első Homo sapiens, az ilyen értelemben vett ember. De nem tudhatjuk, hogy Isten azt megelőzően nem teremtett-e másféle hasonló lényeket a földön, és azt sem tudhatjuk, hogy milyen élőlényeket teremt Isten majd utánunk.

Úgy vélem, hogy Istennek sok titka van, amit még nem fedett fel előttünk, és csodálatos lesz majd az örökkévalóságban felfedezni Isten titkait, azokat az igazságokat, amelyeket még nem fedett fel előttünk.

Az egyház is egy rejtély volt, mert egészen az újszövetségi időkig az egyház titkát nem nyilatkoztatta ki Isten.

Pál is azt írja, hogy Isten ezeket a dolgokat elrejtette az ószövetségi próféták elől, most azonban kinyilatkoztatta nekünk.

Azt látjuk tehát, hogy létrejön ez a dicsőséges város, mi pedig Krisztussal együtt uralkodunk majd. Sőt azt írja az ige, hogy a föld királyai odaviszik be dicsőségüket.

Hogy itt konkrétan miről van szó, azt nem tudhatjuk. Mindenesetre érdekes lesz, amikor majd odajutunk, és mindezt megtudjuk. Én személy szerint semmit sem szeretnék Isten ígéjéhez hozzátenni.

Azután megmutatta nekem az élet vizének folyóját, amely ragyogó, mint a kristály, s az Isten és a Bárány trónusából ered.

2: A város főútjának közepén, a folyó két ága között van az élet fája, amely tizenkétszer hoz termést, minden egyes hónapban megadja termését,

Egy igencsak érdekes fát találunk itt.

A génmanipuláció ma már senki előtt sem ismeretlen. Ennek köszönhetően például különféle

hibrideket hoztak létre a növények között, illetve olyan terményeket, amelyek például rovarirtó- és gyomirtószerekkel szemben ellenállóak.

A közelmúltban Izraelben, a Beersheba Egyetemen olyan paradicsomokat hoztak létre, amelyeket lehet tengervízzel öntözni. Ez persze nem azt jelenti, hogy sós lesz a paradicsom. De hát ki tudja, lehet, hogy ez a következő lépés, hogy egy napon már sós paradicsom kerül az asztalunkra, anélkül, hogy azt megsóznánk. A lényeg azonban az, hogy most már paradicsomültetvényeket is lehet a Földközi-tenger vizével öntözni.

Hihetetlen, hogy az ember mire képes génmanipulációval. Kisfiú koromban itt laktunk Santa Ana-ban, és a kertünkben pedig volt egy olyan fa, amelyen narancs, grape-fruit és citrom is nőtt.

Csodálatos volt, hogy az év egyik részében narancsot, máskor grape-fruit-ot, illetve citromot szedhettünk erről a fáról. Most pedig már olyan fa is kapható, amelyen őszibarack és nektarin is terem.

Nagyon érdekes tehát, hogy Isten fája is olyan lesz, amelyen minden hónapban beérnek a gyümölcsök, és a Károli fordítás szerint azt látjuk, hogy minden hónapban más-más gyümölcs terem majd rajta. Ez egy nagyszerű kis fa lesz.

Én egyébként is annyira szeretem a gyümölcsöt, hogy majd megpróbálom elintézni, hogy az én udvaromba is ültessenek ebből a fából néhányat.

*és a fa levelei a népek gyógyítására szolgálnak.
Nem lesz többé átok a városon,*

Ne feledjük, hogy Ádám és Éva bűnbeesése után átkozottá vált a föld.
Az 1 Mózes 3:17-ben ezt mondta Isten az embernek: Mivel hallgattál feleséged szavára és ettől arról a fáról, amelyről azt parancsoltam, hogy ne egyél, legyen a föld átkozott miattad, fáradsággal élj belőle egész életedben.

*18: Tövis és bogáncsot hajt neked és a mező növényét eszed.
Többé azonban nem lesz a föld átkozott.*

*Nem lesz többé átok a városon, hanem az Isten és a Bárány trónusa lesz benne:
szolgái imádják Őt,
és látni fogják az ő arcát, és az ő neve lesz a homlokukon.*

Boldogok a tisztaszívűek, mert ők meglátják az Istent. – mondja Jézus a Máté 5: 8-ban.

*Éjszaka sem lesz többé, és nem lesz szükségük lámpásra, sem napvilágra,
mert az Úr Isten fénylik fölöttük, és uralkodnak örökkön-örökké.*

Ez bizony túl jól hangzik ahhoz, hogy igaz legyen. Nem hiába mondja azt Isten ismét a hatos versben, hogy *Ezek az igék megbízhatók és igazak.*

Isten tehát a lelkünkre köti, hogy, amit Ő mond, az igaz. Hiszen mindez valóban hihetetlenül hangzik, mert nem vagyunk méltók rá, nem érdemeljük meg azt, hogy örökkön-örökké uralkodjunk az Ő dicsőséges országában és, hogy Vele legyünk mindörökké.

És ezt mondta nekem: „Ezek az igék megbízhatók és igazak, mert az Úr, a próféták lelkének Istene küldte el angyalát, hogy közölje szolgálóival mindezt, aminek hamarosan meg kell történnie.

7: És íme, eljövök hamar: boldog, aki megtartja e könyv prófétai igéit.”

8: Én, János hallottam és láttam ezeket, és amikor hallottam és láttam, leborultam az angyal lába előtt, hogy imádjam őt, aki megmutatta nekem ezeket.

Emlékezzünk csak vissza, hogy János ezt korábban is megtette már a 19. fejezetben, az angyal azonban figyelmeztette őt: *Vigyázz, ne tedd, szolgatársad vagyok, az Istent imádd!*- Itt pedig János ugyanezt teszi, mert ismét egyszerűen csak ámul és bámul mindezeknek a láttán és hallatán.

9: De ő így szólt hozzám: „Vigyázz, ne tedd, mert szolgatársad vagyok neked és testvéreidnek, a prófétáknak, és azoknak, akik megtartják e könyv igéit: az Istent imádd!”

10: És így szólt hozzám: „Ne pecsételd le e könyv prófétai igéit, mert az idő közel van.

Nézzük csak meg, hogy milyen utasítást kapott Dániel, a Dániel 12: 4-ben: *Te pedig, Dániel, zárd be ezeket az ígéket, és pecsételd le ezt a könyvet a végő időkig. Sokan tévelyegnek majd, de az ismeret gyarapodik.*

János azonban egyértelműen azt az utasítást kapja, hogy ne pecsételje el ezt a könyvet.

Különösen érdekes ezzel kapcsolatban, hogy nagyon sok ember mégis úgy tekint a Jelenések könyvére, mintha az egy elpecsételt könyv lenne, amit nem lehet megérteni. Ez azért is lehet, mert túlságosan próbálnak elszakadni attól, amit a könyv mond, és próbálják azt elvontan értelmezni: Így azonban az egész értelmetlenné válik. Ha az ember egyszerűen csak elolvassa, nem tesz hozzá semmit, nem is vesz el belőle semmit, akkor nem lesznek problémái ezzel a könyvvel.

És így szólt hozzám: „Ne pecsételd le e könyv prófétai ígéit, mert az idő közel van. Aki gonosz, legyen gonosz ezután is, és aki bűntől szennyes, legyen szennyes ezután is, aki pedig igaz, cselekedjék igazságot ezután is, és aki szent, legyen szent ezután is. Íme, eljövök hamar, velem van az én jutalmam, és megfizetek mindenkinek a cselekedete szerint.

Mivel Isten gyermeke vagyok a bűneim miatt én nem fogok ítéletben részesülni, hiszen a bűneimet a Bárány vére elfedezte.

Isten gyermekeként ajándékba kapom Istentől az örök életet, amely a szó legszorosabb értelmében egy ajándék, amiért nem tudok megdolgozni, amit nem tudok cselekedeteimmel kiérdemelni.

Efezus 2:8: Hiszen kegyelemből van üdvösségetek a hit által, és ez nem tőletek van: Isten ajándéka ez; nem cselekedetekért, hogy senki se dicsekedjék.

Mindehhez azonban hozzá kell tennem azt is, hogy Isten a cselekedeteim alapján jutalmaz meg engem. A mennyben tehát lesznek a kiosztott jutalmaknak különféle fokozatai.

Ami tehát az örök életet illeti, azt Istentől kapjuk ajándékba, soha nem tudnánk azt kiérdemelni, soha nem érdemeljük azt meg. Ezt az ajándékot mindenki megkapja, aki hitét Jézus Krisztusba veti. Isten nekem is megadta ezt a hitet, aminek alapján nekem is örök életem lesz.

Most azonban, hogy hiszek Jézus Krisztusban, szeretném Őt szolgálni, ezért felajánlom az Úrnak az életemet és kérem Őt arra, hogy használjon.

Azokért a cselekedetekért, amelyeket őszinte indítatásból az Úrért teszek, jutalmat kapok majd Tőle a mennyben.

Ne feledjük azonban, hogy az emberek sok olyat is tesznek, amiért nem jár majd jutalom. Például, amikor csak azért tesznek valamit, úgymond Istenért, hogy azzal lenyűgözzenek másokat, hogy mások felnézzenek rájuk, ez egyáltalán nincs rendjén, és ezekért nem jár jutalom.

Jézus a Máté 6:5-ben a következőket mondja:

„Amikor imádkoztok, ne legyetek olyanok, mint a képmutatók, akik szeretnek a zsinagógákban és az utcasarkokon megállva imádkozni,

hogy lássák őket az emberek. Bizony, mondom néktek: megkapták jutalmukat.

Te pedig amikor imádkozol, menj be a belső szobádba, és ajtódat bezárva imádkozzál Atyáddhoz titokban; Atyád pedig, aki látja, amit titokban teszel, megfizet neked.”

Máté 5: 16: Úgy ragyogjon a ti világosságotok az emberek előtt, hogy lássák jó cselekedeteiteket, és dicsőítsék a ti mennyei Atyátokat.”

Azokért a cselekedetekért kapunk ugyanis majd jutalmat, amelyeket a megfelelő indíttatásból tettünk. Jézus is azt mondja, ha azért teszünk valamit, hogy mások figyelmét magunkra vonjuk, akkor már megkaptuk jutalmunkat. Legyünk ezzel nagyon óvatosak.

Íme, eljövök hamar, velem van az én jutalmam, és megfizetek mindenkinek a cselekedete szerint.

Emlékezzünk csak vissza a Máté 25-ben a talentumok példázatára.

20-as vers: Eljött az, aki az öt talentumot kapta, odavitte a másik öt talentumot, és így szólt: Uram, öt talentumot adtál át nekem: nézd, másik öt talentumot nyertem.

21: Ura így szólt hozzá: Jól van, jó és hű szolgám, a kevésen hű voltál, sokat bízok rád ezután, menj be urad ünnepi lakomájára!

22: Odament az is, aki a két talentumot kapta, és ezt mondta: Uram, két talentumot adtál át nekem: nézd, másik két talentumot nyertem.

23: Ura így szólt hozzá: Jól van, jó és hű szolgám, a kevésen hű voltál, sokat bízok rád ezután, menj be urad ünnepi lakomájára!

24: Odament hozzá az is, aki az egy talentumot kapta, és ezt mondta: Uram, tudtam, hogy kérlelhetetlen ember vagy, aki ott is aratsz, ahol nem vettedél, és onnan is gyűjtesz, ahová nem szórtál.

25: Félelmemben elmentem tehát, és elástam a talentumodat a földbe: nézd, itt van, ami a tied.

Ennek azonban nem örült az Úr, ezért nem adott neki jutalmat.

Kívül maradnak az ebek, a varázslók és a paráznák, a gyilkosok

és a bálványimádók, és mindenki, aki szereti és cselekszi a hazugságot!

Én, Jézus küldtem el angyalomat, hogy ezekről bizonyosságot tegyen nektek a gyülekezetek előtt.

Ez tehát a gyülekezeteknek szól, nekik küldi ezt Jézus.

Én vagyok Dávid gyökere és új hajtása, a fényes hajnalcsillag”.

17: A Lélek és a menyasszony így szól: „Jöjj!” Aki csak hallja, az is mondja:

„Jöjj!” Aki szomjazik, jöjjön! Aki akarja, vegye az élet vizét ingyen!

18: Én bizonysgot teszek mindenkinek, aki a prfécia eme könyvének beszédeit hallja: Ha valaki hozzátesz ezekhez, arra az Isten azokat a csapásokat bocsátja, amelyek meg vannak írva ebben a könyvben;

19: ha pedig valaki elvesz e prfétai könyv igéiből, attól az Isten elveszi osztályrészét az élet fájából, a szent városból és mindabból, ami meg van írva ebben a könyvben.

Nem is értem, hogy egy ilyen figyelmeztetés mellett az emberek mégis hogyan mernek játszani a Jelenések könyvével. Hogyan próbálhatnak meg belemagyarázni dolgokat, hogyan próbálhatnak meg kiolvasni belőle olyan dolgokat, amelyek nincsenek beleírva.

Ezt a fajta arcátlanságot el sem tudom képzelni.

Ezért veszem én szó szerint ezt a könyvet, még akkor is, ha nem értek benne mindent. Ezért tanítom szóról-szóra, mert nem akarom elkövetni azt a hibát, hogy valamit hozzátegyek, vagy valamit elvegyek belőle. Inkább vállalom azt, hogy a szöveghez tapadva nem értelmezek valamit helyesen. Még az is jobb, mintha azt a hibát követném el, hogy hozzátesszek ehhez a könyvhöz, vagy éppen elveszek belőle, mert lelki síkra terelem a dolgokat.

Más szóval tehát ezzel a könyvvel nem lehet játszani. Egyszerűen csak el kell higyük a benne foglaltakat, és a gyakorlatba kell ültetessük ezeket.

Jelenések 1:3: Boldog, aki felolvassa, és boldogok, akik hallgatják ezeket a prfétai igéket, és megtartják azt, ami meg van írva bennük: mert az idő közel van.

Ezért kaptuk tehát a Jelenések könyvét, hogy olvassuk, hogy meghalljuk és, hogy megtartsuk azt, ami benne szerepel, és nem azért, hogy efölött vitatkozzunk, sőt magával a könyvvel is vitába szálljunk.

Így szól az, aki ezekről bizonysgot tesz: „Bizony, hamar eljövök”. Ámen. Jöjj, Uram Jézus! - Válaszolja János.

Ennek azonban mintegy 1900 éve már. Akkor mondta Jézus, hogy *Bizony, hamar eljövök*. Hogyan lehetséges ez?

Péter a 2Péter 3:3-ban a következőket írja: *Tudjátok meg elsősorban azt, hogy az utolsó napokban csúfolódók támadnak, akik mindenből gúnyt űznek, akik saját kívánságaik szerint élnek, és ezt kérdezzetik: „Hol van az ő eljövételének ígérete? Mert mióta az atyák elhunytak, minden úgy maradt, amint a teremtés kezdetétől fogva van.”*

Majd hozzát teszi a 8-as versben: *Az az egy azonban ne legyen rejtve előttetek, szerettem, hogy az Úr előtt egy nap annyi, mint ezer esztendő, és ezer esztendő annyi, mint egy nap.*

Nem késlekedik az Úr az ígérettel, amint egyesek gondolják, hanem türelmes hozzátok, mert nem azt akarja, hogy némelyek elveszenek, hanem azt, hogy mindenki megtérjen.

Ennek fényében tehát lehet, hogy mi azt mondjuk: Jó, Uram de hát már 1900 éve mondtad azt, hogy hamarosan visszatérsz. De az Úr szemszögéből ez csak 1-2 napnak számít.

Bizony, hamar eljövök. – mondja Jézus.

Hogy milyen hamar, azt nem tudjuk, én azonban úgy gondolom, hogy valóban nagyon közel van már Jézus Krisztus visszatérésének napja.

Erre Hóseás könyvében találunk utalást.

Két napig Izrael olyan lesz, mintha meghalt volna. Harmadnapon azonban életre kelti őt Isten, és Izrael népe ott él majd vele.

az Úr előtt egy nap annyi, mint ezer esztendő , és ezer esztendő annyi, mint egy nap.

Kétezer éven át olyan volt Izrael, mintha meghalt volna. Most azonban felélesztette őket Isten. Hóseás próféciája tehát beteljesedett. Ezért én úgy gondolom, hogy az Úr napja közel. És én is csak azt tudom mondani mindenre, amit János is mondott:

Ámen, jöjj Uram, Jézus.

Ó, mennyire várom már azt a pillanatot, hogy Jézus Krisztus visszatérjen és megalapítsa az Ő országát. Mennyire vágyom már arra, hogy meglássam az új földet és az új királyságot, amelyben Jézus Krisztus uralkodik, amelyben Ő a király és Ő az Úr.

A 21-es versben pedig János a következő mondattal zárja le a Jelenések könyvét, amely

egyben a Biblia záró akkordja is. Úgy gondolom, hogy ennél csodálatosabb igeverssel talán nem is végződhetett volna a Biblia.

21: Az Úr Jézus kegyelme legyen mindnyájatokkal! Ámen.

Micsoda dicsőséges befejezése ez ennek a dicsőséges könyvnek.

Az Úr Jézus kegyelme legyen mindnyájatokkal!